

การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้าง
ความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน

กิจจาณัญฐ์ เฉลิมเกียรติศรีนวลสกุล

วิทยานิพนธ์เสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรการศึกษาดุซฎิบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
ปีการศึกษา 2566
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้าง
ความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน

วิทยานิพนธ์เสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรการศึกษาดุขฎีบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
ปีการศึกษา 2566
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

วิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน"

ของ กิจจาณัญญ์ เฉลิมเกียรติศรีนวลสกุล

ได้รับการพิจารณาให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษาดุสิตบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์
(รองศาสตราจารย์ ดร.สำลี ทองธิว)

..... ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิเชียร อารังโสทธิสกุล)

..... กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายใน
(รองศาสตราจารย์ ดร.วาริรัตน์ แก้วอุไร)

..... กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายใน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอี่ยมพร หลินเจริญ)

..... กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายใน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จักรกฤษณ์ จันทะคุณ)

อนุมัติ

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.กรองกาญจน์ ชูทิพย์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน
ผู้วิจัย	กิจจาณัญญ์ เฉลิมเกียรติศรีนวลสกุล
ประธานที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิเชียร อ่างงโสดติสกุล
ประเภทสารนิพนธ์	วิทยานิพนธ์ กศ.ด. หลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2566
คำสำคัญ	การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม, ทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง, ความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ, ครูโรงเรียนเอกชน

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน ดำเนินการวิจัยโดยใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนา 4 ขั้นตอน ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานโดยสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง กลุ่มครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ และกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จำนวน 24 คน รวมถึงการสัมภาษณ์แบบกลุ่มสนทนา (focus group interview) เพื่อวิเคราะห์ความเชื่อของครูที่มีต่อการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรโดยผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสมและนำหลักสูตรไปศึกษานำร่องเพื่อศึกษาความเป็นไปได้ ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้หลักสูตร โดยทดลองกับครูผู้เข้าร่วมการวิจัยซึ่งเป็นครูโรงเรียนเอกชน ได้แก่ โรงเรียนรุ่งระวีเดชาวิทย์ อำเภอท่าคันโท จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 8 คน ที่ได้มาด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) ขั้นตอนที่ 4 การประเมินความคิดเห็นที่มีต่อการฝึกอบรมตามหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน ผลการวิจัยพบว่า

1. หลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน ประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ คือ ความสำคัญ หลักการ จุดมุ่งหมาย คำอธิบาย โครงสร้าง แนวทางการจัดกิจกรรมฝึกอบรม แนวทางการใช้สื่อ และการวัดและประเมินผลการฝึกอบรม หลักสูตรประกอบด้วยเนื้อหา 8 เรื่อง ได้แก่ 1) กายพร้อม ใจพร้อม มุ่งสู่เป้าหมาย 2) การนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติ : ทำได้ยาก และทำเองไม่ได้ จริงหรือ (?) 3) สามคำสำคัญ 2 ซีรีส์ 4) การจัดทำคำอธิบายรายวิชาและโครงสร้างรายวิชา 5) การออกแบบหน่วยการเรียนรู้ 6) ทำไมครูต้องทำแผน : ชื้อแผน หรือสอนตามหนังสือไม่ได้หรือ (?) 7) การจัดการเรียนรู้และการสะท้อนคิดการสอน และ 8) ปฏิบัติการสอนและสะท้อนคิดหลังการสอน แนวทางการจัดกิจกรรมฝึกอบรม ประกอบด้วย กิจกรรมการเผชิญภาวะวิกฤติที่ทำให้สับสน กิจกรรมการไตร่ตรองเชิงวิพากษ์ กิจกรรมการเปลี่ยนแปลงการให้ความหมายต่อความคิดและนำไปสู่การปฏิบัติ และกิจกรรมการสร้างความรู้ร่วมกัน ตรวจสอบคุณภาพหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรพบว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และศึกษานำร่องพบว่าหลักสูตรสามารถนำไปใช้ได้จริง

3. ผลการทดลองใช้หลักสูตร พบว่า ครูมีความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ 92.72 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผลการประเมินความคิดเห็นที่มีต่อการฝึกอบรมตามหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน พบว่า ผู้เข้าอบรมมีความเห็นต่อกิจกรรมการฝึกอบรมตามหลักสูตรอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเห็นว่ากิจกรรมการฝึกอบรมสามารถเชื่อมโยงให้ผู้เข้าอบรมมีความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ

Title	DEVELOPMENT OF TEACHER TRAINING CURRICULUM BASED ON TRANSFORMATIVE LEARNING THEORY TO ENHANCE THE ABILITY OF BASIC EDUCATION CURRICULUM IMPLEMENTATION FOR PRIVATE SCHOOL TEACHERS
Author	Kitjanat Chalermkeadsrinuansakul
Advisor	Assistant Professor Wichian Thamrongsotthisakul, Ph.D.
Academic Paper	Ed.D. Dissertation in Curriculum and Instruction - (Type 2.1), Naresuan University, 2023
Keywords	Training Curriculum Development, Transformative Learning, Ability of Basic Education Curriculum Implementation, Private Teachers

ABSTRACT

This research aimed at developing a teacher training curriculum based on transformative learning theory to enhance the ability of basic education curriculum implementation for private school teachers. The research was conducted through research and development methodology. The four steps of curriculum development were as follows : Step 1: database analysis, in this step, it was consisted of a group of 24 teachers of learning subjects, Thai language, Mathematics, Science, and English, including focus group interviews to analyze teachers' beliefs about basic education curriculum implementation. Step 2 constructing training curriculum and verifying training curriculum. Step 3 implementing the training curriculum with the sample group of 8 private school teachers at Rungrassameedechwit School, Tha Khan Tho District, Kalasin Province selected by purposive sampling. Step 4 evaluating teacher's opinions towards the guidelines for training activities of training curriculum. The results can be summarized as follows.

1. The teacher training curriculum based on transformative learning theory to enhance the ability of basic education curriculum implementation for private school teachers comprises of 8 elements including importance, principles, aims, description, structure, guidelines for training activities, guidelines for learning materials and learning resources, and measurement and evaluation of training. The training curriculum was comprises of 8 contents. The guidelines for training activities was applied by using activities confronting crisis situations that cause confusion, critical reflection activities, activities for changing the interpretation of ideas and translating them into action, and collaborative knowledge-building activities. The training curriculum was then piloted for the further improvement. Its result was at high level of appropriateness and ready for implementation.

2. The implementation of the training curriculum was found that teachers' ability of basic education curriculum implementation was 92.72 percent, higher than 75 percent which was criterion score, with statistical significant at level of .05.

3. Teacher's opinions was at highest level. Training activities was stated letting them had the ability of basic education curriculum implementation.

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้จากความเมตตาและกรุณาของท่าน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิเชียร ชำรงโสทธิสกุล ผู้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาในอุดมคติ ท่านเป็นที่รักและเคารพของข้าพเจ้าอย่างยิ่ง การเรียนรู้จากท่านจะกระตุ้นด้วยคำถาม ไตร่ตรองเชิงวิพากษ์ สนทนา อภิปรายบนพื้นฐานของความเชื่อ สร้างทางเลือก สนทนาสรุปหาสิ่งที่เปลี่ยนแปลงและการสร้างความรู้ร่วมกัน ไม่เพียงเฉพาะเรื่อง ปริญญาณิพนธ์เท่านั้นที่พูดคุยกัน แต่ยังรวมไปถึงเรื่องสุนทรียภาพในชีวิตอีกด้วย อาจารย์ยังเป็นพี่เลี้ยง ทางวิชาการ มีความประทับใจอีกนานปีการที่ไม่อาจบรรยายผ่านตัวหนังสือได้ในครั้งนี้ ข้าพเจ้าขอกราบ ขอบพระคุณอาจารย์ มา ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.สำลี ทองธิว ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณา ให้คำแนะนำตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่อง จนทำให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จสมบูรณ์ไปได้ด้วยดี ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.วารินทร์ แก้วอุไร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จักรกฤษณ์ จันทะคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอื้อมพร หลินเจริญ ดร.ชลายุทธ์ คุรุขเมือง ดร.พิทยา แสงสว่าง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐกานต์ ประจันบาน ที่กรุณาในการสละเวลาให้สัมภาษณ์ข้อมูล ตรวจสอบ เครื่องมือ วิจัย ตลอดจนให้คำแนะนำที่มีคุณค่ายิ่ง

ขอขอบพระคุณพ่อ ผอ.เดชา - อ.รัศมี บุญศรีไชย คณะครูโรงเรียนรุ่งรัศมีเดชาวิทย์ และ โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดกาฬสินธุ์ ที่ให้ความอนุเคราะห์ ช่วยเหลือ เป็นพลัง แรง พลังใจ ให้ความร่วมมือในการดำเนินการวิจัยเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณบัณฑิตวิทยาลัย และคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ ที่ให้ทุน สนับสนุนในการทำวิจัยครั้งนี้ และขอขอบพระคุณสำนักหอสมุดที่ให้บริการอย่างดียิ่ง

ขอขอบพระคุณทุนวิจัยผู้นำชุมชนเผ่า อ.จอมพระ จ.สุรินทร์ คุณวันชัยกับคุณโทโมโกะ สนธิชัยสกุล ผู้เป็นทั้งบุคคลศูนย์กลางและพ่อกับแม่ ครอบครัวพี่แพรว, พี่กาญจนา, พี่หน้อย, พี่ปุ๋ย กราบ หัวใจพี่ ๆ

ขอขอบพระคุณ อ.พ่อสุรพงษ์ วงศ์ศิริรักษ์, อ.แม่ ผศ.อักษร ธัญญะวานิช, อ.ดร.พลวัต วุฒิประจักษ์ ท่านคือตัวต้นแบบความเป็นครู คือพลังกำลังใจ วันนี้หัวใจความเป็นครูยังวิ่งทั่วร่างกาย

ขอบคุณพี่น้องร่วมสถาบัน ดร.ฉนรส, ดร.วันวิสา, อ.เมธิ น้อง ๆ ผู้แสนดีอย่างที่สุด อ.สุนทรि ชำรงโสทธิสกุล ผู้ให้ที่พักพิงช่วงทำวิจัย ดร.ปริญานนท์, คุณक्रमณิรัตน์, คุณนภญา, คุณครูอิฐยา พี่น้อง สาขาการประถมศึกษา มรภ.กาญจนบุรี ครอบครัวสาขานวัตกรรมการศึกษาระดับปริญญาโทและการจัดการเรียนรู้ ม.รามคำแหง ทุกคนคือกลุ่มเพื่อนผู้เป็นที่รักและเป็นลมใต้ปีกของกันและกัน

เหนือสิ่งอื่นใดขอกราบแทบเท้าคุณพ่อเคน คุณแม่ทองจันทร์ แม่ผู้ยิ่งใหญ่ในชีวิตและเป็นทุกอย่างในชีวิตของผู้วิจัย ขอขอบพระคุณครอบครัว "ศรีนวล" ของพวกเราทุกคน ร.ต.ต.พิมอรรถ (พี่ชาย) พี่นางน้อย (พี่สาว) หลานๆ ทุกคนที่คอยให้กำลังใจ ให้การสนับสนุน ดูแล ช่วยเหลือด้วยดีเสมอ

ขอบคุณ รัชชานนท์ (น้ำเค็ม) ลูกชายที่คอยเป็นความรัก เป็นกำลังใจให้ “พ่อคนนี้” ในทุก ๆ วันไม่ว่าเป็นวันที่พ่อสุขหรือทุกข์ ลูกชายก็อยู่เคียงข้างพ่อเสมอ

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบและอุทิศแด่ผู้มีพระคุณทุกท่าน และหวังว่างานวิจัยนี้จะเป็ประโยชน์ต่อการพัฒนาการศึกษาเพื่อเป็นรากฐานที่ดีมีคุณภาพในระดับสูงขึ้นไป

กิจจาณัฎฐ์ เฉลิเมเกียรติศรีนวลสกุล

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
ประกาศคุุณูปการ.....	ช
สารบัญ.....	ณ
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญภาพ.....	ช
บทที่ 1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
2. คำถามการวิจัย.....	4
3. วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
4. ความสำคัญของการวิจัย.....	5
5. ขอบเขตของการวิจัย.....	5
6. นิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	12
1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.....	13
2. การนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ.....	20
3. ทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง (Transformative Learning Theory).....	48
4. แนวคิดพีเลียงทางวิชาการ.....	56
5. การพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรม.....	60

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	66
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	74
ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาความต้องการในการพัฒนาความสามารถในการนำหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐานไปสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน และศึกษาความเชื่อ เกี่ยวกับการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน..	77
ขั้นตอนที่ 2 สร้างและตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้ สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้น พื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน	81
ขั้นตอนที่ 3 ทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อ เสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครู โรงเรียนเอกชน	87
ขั้นตอนที่ 4 ประเมินความคิดเห็นของครูที่มีต่อการฝึกอบรมตามหลักสูตรฝึกอบรมครู ตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน	92
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	93
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	96
ตอนที่ 1 ผลการศึกษาความต้องการในการพัฒนาความสามารถในการนำหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน และศึกษาความเชื่อ เกี่ยวกับการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชนผล การศึกษาสภาพปัจจุบันและความต้องการเสริมสร้างความสามารถในการนำ หลักสูตร	96
ตอนที่ 2 ผลการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการ เรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน	108

ตอนที่ 3 ผลการทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ ของครูโรงเรียนเอกชน	116
ตอนที่ 4 ผลการประเมินความคิดเห็นที่มีต่อการฝึกอบรมตามหลักสูตรฝึกอบรมครูตาม ทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน	117
บทที่ 5 ผลการพัฒนาหลักสูตร	159
ความสำคัญของหลักสูตร	163
หลักการ	164
จุดมุ่งหมาย	164
คำอธิบายหลักสูตร	165
โครงสร้างหลักสูตร	166
แนวทางการจัดกิจกรรมฝึกอบรม	167
แนวทางการใช้สื่อ	168
การวัดและประเมินผลการฝึกอบรม	170
บทที่ 6 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	172
สรุปผลการวิจัย	173
อภิปรายผลการวิจัย	174
ข้อเสนอแนะจากการวิจัย	181
บรรณานุกรม	182
ภาคผนวก	191
ประวัติผู้วิจัย	276

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1 แสดงผลการสังเคราะห์ความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ	24
ตาราง 2 แสดงการเปรียบเทียบกระบวนการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง กรอบแนวคิด STAR และกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง.....	54
ตาราง 3 แสดงผลลัพธ์การเรียนรู้จากการให้ความท้าทายและการสนับสนุนในระดับสูงและต่ำจากพี่เลี้ยงทางวิชาการ.....	59
ตาราง 4 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดผลการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน.....	90
ตาราง 5 แสดงแบบแผนวิจัย ศึกษากลุ่มเดียววัดหลังการทดลอง	91
ตาราง 6 แสดงผลการศึกษาความต้องการเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชนของครูโรงเรียนเอกชน	97
ตาราง 7 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจากการประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน.....	109
ตาราง 8 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจากการประเมินความเหมาะสมของเอกสารประกอบหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน.....	112
ตาราง 9 แสดงความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูที่เข้าร่วมศึกษานำร่อง	115

ตาราง 10 แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชนหลังการอบรมกับเกณฑ์ ร้อยละ 75.....	116
ตาราง 11 แสดงผลการประเมินความคิดเห็นที่มีต่อการฝึกอบรมตามหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน.....	117
ตาราง 12 แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชนหลังการอบรมกับเกณฑ์ ร้อยละ 75.....	258
ตาราง 13 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าความเหมาะสมของร่างหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน.....	260
ตาราง 14 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าความเหมาะสมของเอกสารประกอบหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน.....	263
ตาราง 15 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าความดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างตัวบ่งชี้กับความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน.....	265
ตาราง 16 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนตามหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน.....	268
ตาราง 17 แสดงผลการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ.....	269

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	73
ภาพ 2 แสดงขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยโดยใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนา	76

บทที่ 1

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติเป็นกระบวนการที่สถานศึกษานำหลักสูตรที่สร้างหรือพัฒนาขึ้นไปดำเนินการ ได้แก่ การวางแผนการนำไปใช้ การเตรียมความพร้อมด้านบุคลากร การจัดหาวัสดุหลักสูตร การบริหารจัดการหลักสูตร สื่อการเรียน งบประมาณ โดยในระหว่างดำเนินการใช้หลักสูตรต้องมีการประเมินและปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง (ราชบัณฑิตยสถาน, 2564, น. 171) การนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติเป็นตัวชี้วัดที่สำคัญที่บ่งบอกถึงความสำเร็จหรือความล้มเหลวของหลักสูตร อย่างไรก็ตามจากผลการวิจัยจำนวนหนึ่งได้สะท้อนว่าครูโรงเรียนเอกชนยังไม่สามารถนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติ ดังเช่นงานวิจัยของอุดมพร ภูเหล็กถิ่น (2550) ที่ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนเอกชนสังกัดสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า สภาพการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง แม้ครูที่เคยเรียนรายวิชาชีพรู รายวิชาพัฒนาหลักสูตรมาแล้วแต่ครูยังมีความเชื่อแบบดั้งเดิมว่าการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นได้ยากในการปฏิบัติจริง และทำเองไม่ได้ และความเชื่อที่ว่า ทำไมครูต้องทำแผน ชี้อแผนหรือสอนตามหนังสือไม่ได้หรือ ด้วยเหตุผลหลายประการ เช่น โรงเรียนเอกชนเป็นการดำเนินการในเชิงธุรกิจทางการศึกษามีความต้องการจำนวนนักเรียน เน้นการสอบแข่งขัน การอ่านออกเขียนได้เป็นหลัก จากผลการศึกษาดังกล่าวข้างต้นสะท้อนให้เห็นว่า ด้วยอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากทั้งเงื่อนไขของบริบทภายนอกและศักยภาพของตัวครูเองในเรื่องการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ อาจเป็นปัจจัยที่ส่งผลร่วมกันต่อการคงอยู่ของแนวคิดการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ

แนวคิดการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติซึ่งปรากฏทั้งในความเชื่อและการปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชนจากการสังเกตการณ์และจากประสบการณ์ในการลงพื้นที่ในพื้นที่วิจัย ผู้วิจัยพบว่า ปัญหาดังกล่าวปรากฏอยู่ในพื้นที่แห่งนี้ด้วยเช่นกัน กล่าวคือ แม้ว่าครูโรงเรียนเอกชนจะได้เรียนว่าเรียนรายวิชาชีพรูมาแล้วและมีประสบการณ์ฝึกทักษะเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติจัดการเรียนรู้และการสอนของนักเรียน แต่เมื่อเข้าสู่ปฏิบัติภาระกิจหน้าจริงของวิชาชีพรูในโรงเรียน ครูกลับไม่นำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ ทั้งนี้มีสาเหตุเนื่องจากการขาดความรู้เข้าใจ ทักษะ และความเชื่อที่เกี่ยวกับแก่นแท้ของนำหลักสูตร

การศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ ดังนั้นจากสถานการณ์ของปัญหาดังกล่าวข้างต้นที่พบความไม่สอดคล้องกันของการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติจะเห็นว่าอุปสรรคที่สำคัญจึงมาจากทั้งตัวของครูเองและอุปสรรคที่มาจากบริบทภายนอกพร้อมด้วยเพราะฉะนั้น จากปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นจริงของครู ผู้วิจัยจึงสนใจว่าภายใต้อุปสรรคที่เกิดขึ้นจากบริบทภายนอกและปัจจัยภายในของครูเอง จะทำอย่างไรให้ครูเปลี่ยนแปลงความเชื่อและนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติได้ จากคำถามนี้จึงนำไปสู่การทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎีที่มุ่งการเปลี่ยนแปลงความเชื่อและการปฏิบัติของบุคคลที่มีอยู่เดิมไปสู่การเกิดความเชื่อและการปฏิบัติใหม่ โดยพบว่า มีทฤษฎีหนึ่งที่มุ่งเน้นการเปลี่ยนแปลงจากรากฐานของความคิดความเชื่อเดิมของบุคคล ด้วยกระบวนการทางปัญญาไปสู่ความเชื่อและการปฏิบัติในแนวทางใหม่ที่ดีกว่า ซึ่งบุคคลสามารถบูรณาการให้เข้ากับชีวิตได้อย่างปกติสุข นั่นคือทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง (Transformative learning theory) ของ Mezirow (1991; 2012) แต่เนื่องจากทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงของ Mezirow ยังมีนักวิชาการจำนวนหนึ่งซึ่งมีความเชี่ยวชาญและให้ความสนใจในเรื่องการเรียนรู้และการศึกษา ดังเช่น Edward Taylor; Patricia Cranton; Knud Illeris เป็นต้น ข้อวิพากษ์เกี่ยวกับทฤษฎีมี 2 ประเด็นหลักได้แก่ 1) การลดทอนบริบททางสังคมในการเรียนรู้ เนื่องจาก Mezirow เชื่อว่า ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลไม่ใช่แหล่งของความรู้ และ Mezirow ไม่ได้พิจารณาเรื่องอิทธิพลของความเชื่อใจ การสนับสนุนและการรักษาความสัมพันธ์ที่ช่วยกระตุ้นการเรียนรู้แก่ผู้เรียนได้ Taylor จึงพิจารณาว่า Mezirow ให้ความสนใจกับบทบาทของการเรียนรู้ในมิติอื่นน้อยเกินไป เช่น การเรียนรู้ที่เกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (Relational learning) เป็นต้น และ 2) การละเลยมิติทางอารมณ์ Mezirow เชื่อว่ากระบวนการเปลี่ยนแปลงหรือการปรับกรอบความเชื่อเดิมไปสู่กรอบใหม่เป็นกระบวนการทางปัญญาเท่านั้น (Cognitive process) แต่ Taylor ชี้ให้เห็นว่า Mezirow ได้ละเลยต่อเรื่องกระบวนการทางอารมณ์ (Emotional process) และ Mezirow ได้เน้นการตรวจสอบเฉพาะความรู้สึกทางลบเท่านั้น (Negative feelings) ดังนั้น Taylor จึงเสนอว่า ควรมีการตรวจสอบและเพิ่มเติมความรู้สึกทางบวก (Positive feelings) เข้าไปในกระบวนการด้วย (Taylor, 1997) จากข้อวิพากษ์ในสองประเด็นนี้ ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นว่า ควรนำข้อวิพากษ์ในประเด็นการลดทอนบริบททางสังคมในการเรียนรู้ มาพัฒนาทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อช่วยส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงไปการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานไปสู่การปฏิบัติในครั้งนี้ด้วย แต่ไม่ได้นำประเด็นการละเลยมิติทางอารมณ์มาพัฒนาเนื่องจากผู้วิจัยเห็นว่าการใช้บริบททางสังคมในการเรียนรู้ที่มีการคำนึงถึงมิติทางอารมณ์อยู่แล้ว

ในการเสริมให้ทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นจากการวิพากษ์ในประเด็นหลัก คือ การลดทอนบริบททางสังคมในการเรียนรู้ นั้น จึงถือเป็นมิติที่สำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้ของบุคคล โดยจากข้อวิพากษ์ในประเด็นแรก คือ การลดทอนบริบททางสังคมในการเรียนรู้

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องพบว่า การเรียนรู้ของวัยผู้ใหญ่เพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงจะเกิดขึ้นจากการได้รับสนับสนุนจากบุคคลอื่น ๆ หรือสภาพแวดล้อม โดยในบริบททางการศึกษาและความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียนนั้น แนวคิดเกี่ยวกับการเสริมการเรียนรู้ของบุคคลจากความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลด้วยการเป็นพี่เลี้ยงทางวิชาการ (Mentoring) ของ Laurent Daloz (Daloz, 2012) ได้นำเสนอว่า ผู้สอนเปรียบเสมือนพี่เลี้ยงทางวิชาการ (Mentor) ที่คอยสนับสนุนและสร้างความท้าทายที่เหมาะสมแก่ศักยภาพของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเติบโตในพัฒนาการของบุคคลอย่างสูงสุด ผู้ที่ผ่านการเปลี่ยนแปลงมาแล้วจะสามารถเป็นพี่เลี้ยงได้ด้วยการนำประสบการณ์และความเชี่ยวชาญที่ผ่านมามาช่วยแนะนำผู้เรียนให้เดินทางสู่เป้าหมายได้ และถือเป็นบุคคลสำคัญที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงด้วย (Frank, 2005; มิลินทรา กวินกมลโรจน์, 2557; ชนิดดา ภูหงส์ทอง, 2560; กฤติยา ชติยะ, 2565) ดังนั้น ในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูที่ส่งเสริมความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติครั้งนี้จึงหวังว่าการผสมผสานมิติที่สำคัญต่อการเรียนรู้ของบุคคล อันได้แก่ มิติทางปัญญา และมิติทางสังคม จะช่วยสนับสนุนให้ครูเกิดการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงไปสู่ปฏิบัติการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติได้

ที่ผ่านมามีการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูที่ส่งเสริมความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติน้อยมาก เช่น เนาว์มณี สุนทรโชติ (2563) ได้พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูเพื่อใช้หลักสูตรเสริมรายวิชาประยุกต์ศิลป์เสริมสร้างทักษะชีวิตและการทำงานสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา ในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน แต่ยังไม่มีการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศไทยในปัจจุบันคือ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งเป็นหลักสูตรอิงมาตรฐาน เป็นหลักสูตรที่ออกแบบการจัดการเรียนการสอนโดยมีการกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ ความคิดรวบยอดหลัก (main concept) กิจกรรมการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ให้สอดคล้องเป็นแนวเดียวกัน (alignment) กับมาตรฐานที่กำหนด การสร้าง การนำไปใช้ และการประเมินจึงมีลักษณะเฉพาะ

จากเหตุผล และแนวคิดข้างต้น ผู้วิจัยเล็งเห็นความจำเป็นที่ต้องพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ ซึ่งจะเป็นแนวทางให้โรงเรียนเอกชนหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปใช้จัดกิจกรรมฝึกอบรม เพื่อให้ครูมีความสามารถนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ ทั้งนี้การพัฒนาความเชื่อและปฏิบัติการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ นั้นเปรียบเสมือนการเสริมพลังความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืนของชาติต่อไปเนื่องจากครูเป็นผู้นำหลักสูตรของชาติซึ่งเป็นนโยบายทางการศึกษาสู่การปฏิบัติให้สำเร็จ บรรลุจุดหมาย และเจตนารมณ์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของชาติต่อไป

2. คำถามการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีคำถามวิจัย 4 ข้อ ดังนี้

2.1 สภาพปัจจุบันและความต้องการในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชนเป็นอย่างไร และความเชื่อเกี่ยวกับการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน เป็นอย่างไร

2.2 หลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชนมีองค์ประกอบอะไรบ้าง และมีผลการตรวจสอบคุณภาพเป็นอย่างไรบ้าง

2.3 หลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน สามารถเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติของครูในโรงเรียนเอกชนได้หรือไม่ อย่างไร

2.4 ครูมีความคิดเห็นต่อการฝึกอบรมตามหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน อย่างไร

3. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชนและมีจุดมุ่งหมายเฉพาะ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพและความต้องการในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน และศึกษาความเชื่อเกี่ยวกับการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน

2. เพื่อสร้างและตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน

3. เพื่อทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน

4. เพื่อประเมินความคิดเห็นของครูที่มีต่อการฝึกอบรมตามหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน

4. ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้หลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน
2. เสริมสร้างให้ครูมีความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ

5. ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยนี้ เป็นการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานไปสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน ผู้วิจัยได้แบ่งการวิจัย ออกเป็น 4 ขั้นตอน โดยในแต่ละขั้นตอนกำหนดขอบเขต 3 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหา ด้านแหล่งข้อมูล และด้านตัวแปร ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาความต้องการในการพัฒนาความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานไปสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน และศึกษาความเชื่อเกี่ยวกับการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

1. ความต้องการในการพัฒนาความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน
2. ความเชื่อเกี่ยวกับการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ และกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษา ต่างประเทศ จำนวน 24 คน ในโรงเรียนเอกชน 6 แห่ง ในอำเภอท่าคันโท จังหวัดกาฬสินธุ์

ตัวแปรที่ศึกษา

ประเด็นที่ศึกษา คือ

1. ความต้องการในการพัฒนาความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน
2. ความเชื่อเกี่ยวกับการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน

ขั้นตอนที่ 2 สร้างและตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานไปสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยนำข้อมูลพื้นฐานจากขั้นตอนที่ 1 มาออกแบบหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานไปสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน ซึ่งมี 8 องค์ประกอบ ได้แก่ ความสำคัญ หลักการ จุดมุ่งหมาย คำอธิบาย โครงสร้าง แนวทางการจัดกิจกรรมฝึกอบรม แนวทางการใช้สื่อ และการวัดและประเมินผล การฝึกอบรม และเอกสารประกอบหลักสูตรฝึกอบรม แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ แนวทางการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติ แนวทางการจัดกิจกรรม (แผนการจัดการฝึกอบรม) และแนวทางการวัดและประเมินผล

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

1. ผู้เชี่ยวชาญ 5 คน ประกอบด้วย
  - 1.1 ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 2 คน
  - 1.2 ผู้เชี่ยวชาญด้านบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 1 คน
  - 1.3 ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้ระดับประถมศึกษา จำนวน 1 คน
  - 1.4 ผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลง จำนวน 1 คน
2. ครูผู้สอนชั้นประถมศึกษา ในโรงเรียนเอกชนแห่งเดียวกับโรงเรียนของกลุ่มตัวอย่างในการทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรม จำนวน 4 คน ที่เข้าร่วมการศึกษานำร่องใช้บางส่วนของหลักสูตรฝึกอบรม

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ความเหมาะสมของหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรฝึกอบรม
2. ความเป็นไปได้ของหลักสูตรฝึกอบรม

ขั้นตอนที่ 3 ทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานไปสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยนำหลักสูตรที่ประกอบด้วย เนื้อหา 8 เรื่อง ได้แก่ 1) กายพร้อม ใจพร้อม มุ่งสู่เป้าหมายการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติ : ทำได้ยาก และทำเองไม่ได้ จริงหรือ (?) 3) สามคำสำคัญ 2 ซีรีส์ 4) การจัดทำคำอธิบายรายวิชาและโครงสร้างรายวิชา 5) การออกแบบหน่วยการเรียนรู้ 6) ทำไมครูต้องทำแผน ชี้แจง หรือสอนตามหนังสือไม่ได้หรือ (?) 7) การจัดการเรียนรู้และการสะท้อนคิดการสอน และ 8) ปฏิบัติการสอนและสะท้อนคิดหลังการสอน ไปทดลองใช้เพื่อศึกษาประสิทธิผลของหลักสูตร

ฝึกอบรม ได้แก่ เปรียบเทียบความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ หลังการอบรมด้วยหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงกับเกณฑ์ ร้อยละ 75

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ และกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ในโรงเรียนเอกชน คือ โรงเรียนรุ่งระวีเดชาวิทย์ อำเภอท่าคันโท จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 8 คน ที่ได้มาด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดกิจกรรมฝึกอบรมตามหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานไปสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ

ขั้นตอนที่ 4 ประเมินความคิดเห็นของครูที่มีต่อการฝึกอบรมตามหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ประเมินความคิดเห็นที่มีต่อการฝึกอบรมตามหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน ใน 6 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหาสาระ ด้านกิจกรรมการฝึกอบรม ด้านสื่อการฝึกอบรม ด้านการวัดและประเมินผล ด้านบรรยากาศในการฝึกอบรม และความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

ประกอบด้วย

ครูผู้สอนใน 4 สาระหลัก ได้แก่ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ และกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ในโรงเรียนเอกชน คือ โรงเรียนรุ่งระวีเดชาวิทย์ อำเภอท่าคันโท จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 8 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานไปสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง กระบวนการสร้างหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน ประกอบด้วยกระบวนการ ขั้นตอน ได้แก่ 1) ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน 2) กำหนดความสำคัญ 3) กำหนดหลักการ 4) กำหนดจุดมุ่งหมาย 5) กำหนดคำอธิบาย 6) กำหนดโครงสร้าง 7) กำหนดแนวทางการจัดกิจกรรมฝึกอบรม 8) กำหนดแนวทางการใช้สื่อ 9) กำหนดการวัดและประเมินผลการฝึกอบรม 10) จัดทำเอกสารประกอบหลักสูตรฝึกอบรม 11) ตรวจสอบคุณภาพและศึกษานำร่อง 12) นำหลักสูตรฝึกอบรมไปใช้ และ 13) ประเมินความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรม

2. หลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน หมายถึง มวลประสบการณ์ที่ได้วางแผนและเขียนขึ้นอย่างเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อใช้ในการฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน จุดเด่นของหลักสูตรฝึกอบรมฉบับนี้ คือ แนวทางการจัดกิจกรรมฝึกอบรม ประกอบด้วย กิจกรรมการเผชิญภาวะวิกฤติที่ทำให้สับสน กิจกรรมการไตร่ตรองเชิงวิพากษ์ กิจกรรมการเปลี่ยนแปลงการให้ความหมายต่อความคิดและนำไปสู่การปฏิบัติ และกิจกรรมการสร้างความรู้ร่วมกัน ซึ่งออกแบบโดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง หลักสูตรประกอบด้วยเนื้อหา 8 เรื่อง ได้แก่ 1) กายพร้อม ใจพร้อม มุ่งสู่เป้าหมาย 2) การนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติ : ทำได้ยาก และทำเองไม่ได้ จริงหรือ (?) 3) สามคำสำคัญ 2 ซีรีส์ 4) การจัดทำคำอธิบายรายวิชาและโครงสร้างรายวิชา 5) การออกแบบหน่วยการเรียนรู้ 6) ทำไมครูต้องทำแผน : ชื้อแผน หรือสอนตามหนังสือไม่ได้หรือ (?) 7) การจัดการเรียนรู้และการสะท้อนคิดการสอน และ 8) ปฏิบัติการสอนและสะท้อนคิด หลังการสอนประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ ได้แก่ ความสำคัญ หลักการ จุดมุ่งหมาย คำอธิบาย โครงสร้าง แนวทางการจัดกิจกรรมฝึกอบรม แนวทางการใช้สื่อ และการวัดและประเมินผลการฝึกอบรม และเอกสารประกอบหลักสูตรฝึกอบรม แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ แนวทางการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติ แนวทางการจัดกิจกรรม (แผนการจัดการฝึกอบรม) และแนวทางการวัดและประเมินผล

3. ทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง หมายถึง แนวคิดการเรียนรู้ที่อธิบายว่าการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเป็นกระบวนการที่ทำให้บุคคลเกิดการปรับเปลี่ยนความเชื่อเดิมไปสู่ความเชื่อใหม่ โดยการพิจารณาความเป็นมาเชื่อเดิมของตนและการสะท้อน การยอมรับความรู้นั้น การแลกเปลี่ยนมุมมองกับบุคคลอื่น การสำรวจและวางแผนแนวทางใหม่ การเสริมความรู้อะกัษะ

ที่จำเป็น การทดลองแสดงบทบาทใหม่ชั่วคราว การสร้างความมั่นใจ และการนำแนวทางใหม่มาปฏิบัติในชีวิตจริง

4. กิจกรรมเสริมสร้างการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง หมายถึง กิจกรรมที่ใช้ในการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความสามารถในนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครู มีดังนี้

4.1 กิจกรรมการเผชิญภาวะวิกฤติที่ทำให้สับสน ประกอบด้วย การฟังอย่างลึกซึ้ง (Deep Listening) สนทนา (Dialogue) การสร้างความขัดแย้งภายในใจกับกรอบอ้างอิงเดิม การดูภาพยนตร์และฟังเพลงที่เกี่ยวข้องกับการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ

4.2 กิจกรรมการไตร่ตรองเชิงวิพากษ์ ประกอบด้วย 1) การกระตุ้นด้วยปัญหา หรือวิธีการที่ครูนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ 2) การสนทนาว่าทำไมแบบนั้นเพราะอะไร มีความเชื่ออย่างไร 3) หาทางเลือกที่ต่างไปจากเดิม และ 4) สนทนาและสรุปหาสิ่งที่เปลี่ยนไปจากเดิม และเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร

4.3 กิจกรรมการเปลี่ยนแปลงการให้ความหมายต่อความคิดและนำไปสู่การปฏิบัติ ประกอบด้วย การสร้างความรู้ร่วมกัน การไตร่ตรองความรู้ การเรียนรู้โดยปฏิบัติจริง (hands-on learning) การปฏิบัติการสอนในชั้นเรียน และการสะท้อนคิดหลังการสอน

5. กิจกรรมการสร้างความรู้ร่วมกัน ดำเนินการตามกระบวนการของกิจกรรมการสร้างความรู้ร่วมกัน มี 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 ทบทวนความรู้เดิม ขั้นตอนที่ 2 สืบค้นข้อมูล ขั้นตอนที่ 3 นำเสนอความรู้ที่สร้างขึ้น และขั้นตอนที่ 4 สรุปความรู้ และขยายความรู้

6. ข้อมูลพื้นฐาน หมายถึง ข้อมูลที่จำเป็นและเป็นประโยชน์ในการกำหนดองค์ประกอบของหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน ประกอบด้วย 2 ส่วน ได้แก่ 1) ความต้องการในการพัฒนาความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน และ 2) ความเชื่อเกี่ยวกับการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน

7. ความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ

หมายถึง ความสามารถในการวิเคราะห์ตัวชีวิต กลุ่มสาระการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 การวิเคราะห์ข้อมูล สภาพปัญหา จุดเน้น ความต้องการของชุมชนและสถานศึกษา และความต้องการของผู้เรียน การจัดทำคำอธิบายรายวิชา การจัดทำโครงสร้างรายวิชา การออกแบบหน่วยการเรียนรู้ การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ และการจัดการจัดการเรียนรู้

7.1 ความสามารถในการวิเคราะห์ตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 หมายถึง การวิเคราะห์แต่ละตัวชี้วัดที่ระบุให้เห็นว่า เมื่อนำมาจัดการเรียนรู้ ผู้เรียนจะรู้อะไร และทำอะไรได้ และวิเคราะห์สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนว่าจะนำไปให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะใด และวิเคราะห์คุณลักษณะอันพึงประสงค์ว่าจะนำไปให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะใด

7.2 ความสามารถด้านการวิเคราะห์ข้อมูล สภาพปัญหา จุดเน้น ความต้องการของชุมชนและของสถานศึกษาและความต้องการของผู้เรียน หมายถึง การวิเคราะห์ สภาพปัญหา จุดเน้น ความต้องการของชุมชนและของสถานศึกษาแต่ละแห่ง และความต้องการของผู้เรียน

7.3 ความสามารถในการจัดทำคำอธิบายรายวิชา หมายถึง การจัดทำคำอธิบายรายวิชาประกอบด้วย รหัสวิชา ชื่อรายวิชา กลุ่มสาระการเรียนรู้ ระดับชั้น เวลาเรียนหรือหน่วยกิต ส่วนท้ายของคำอธิบายรายวิชาใส่รหัสตัวชี้วัด (รายวิชาพื้นฐาน) หรือผลการเรียนรู้ (รายวิชาเพิ่มเติม) และจัดทำคำอธิบายให้ทราบว่าเมื่อเรียนรายวิชานั้นแล้วผู้เรียนจะมีความรู้ ทักษะ คุณลักษณะหรือเจตคติอะไร และระบุให้ทราบถึงกระบวนการเรียนรู้หรือประสบการณ์สำคัญที่ผู้เรียนจะได้รับ

7.4 ความสามารถในการจัดทำโครงสร้างรายวิชา หมายถึง การจัดทำรายวิชาประกอบด้วยจำนวนหน่วยการเรียนรู้ เรื่องของหน่วยการเรียนรู้ ตัวชี้วัดของหน่วยการเรียนรู้ เวลาในการจัดการเรียนการสอน และสัดส่วนการเก็บคะแนน

7.5 ความสามารถในการออกแบบหน่วยการเรียนรู้ หมายถึง การตั้งชื่อหน่วยการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด สาระการเรียนรู้ และเวลา กิจกรรมการเรียนรู้ การประเมินผล และสื่อ

7.6 ความสามารถในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การวิเคราะห์และวางแผนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ การกำหนดเนื้อหาสาระ การกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ การกำหนดการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ และการกำหนดสื่อการเรียนรู้

7.7 ความสามารถในการจัดการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การปฏิบัติตามแผนการจัดการเรียนรู้ การมีส่วนร่วมของนักเรียน สีลาการสอนของครู การจัดการชั้นเรียนการควบคุมชั้นเรียน กิจกรรมหลังการสอนความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ พิจารณาได้จากคะแนนการทดสอบวัดความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ

8. ความเหมาะสมของหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร หมายถึง คุณภาพของหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน ประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญก่อนนำหลักสูตรฝึกอบรมไปใช้จริง

9. การประเมินความคิดเห็นที่มีต่อการฝึกอบรมตามหลักสูตรฝึกอบรม หมายถึง การประเมินความรู้สึกนึกคิดของครูต่อการฝึกอบรมตามหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน ใน 6 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหาสาระ ด้านกิจกรรมการฝึกอบรม ด้านสื่อการฝึกอบรม ด้านการวัดและประเมินผล ด้านบรรยากาศในการฝึกอบรม และความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

7. สมมุติฐานของการวิจัย

ครูมีความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ หลังการอบรมด้วยหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงสูงกว่าเกณฑ์ ร้อยละ 75

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นกรอบแนวคิดการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**
  - 1.1 ความหมายของหลักสูตร
  - 1.2 องค์ประกอบของหลักสูตร
  - 1.3 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551
2. **การนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ**
  - 2.1. ความหมายของการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติ
  - 2.2. ความหมายของการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ
  - 2.3 กระบวนการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ
  - 2.4 ความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ
  - 2.5 การวัดความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ
3. **ทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง**
  - 3.1 แนวคิดของการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง
  - 3.2 องค์ประกอบของการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง
  - 3.3 ขั้นตอนการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง
  - 3.4 กระบวนการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงของแม็คคอบลิเตอร์และคณะ
4. **แนวคิดการเป็นที่เลี้ยงทางวิชาการ**
  - 4.1 ความหมายของพี่เลี้ยงทางวิชาการ
  - 4.2 บทบาทของพี่เลี้ยงทางวิชาการเพื่อการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงของผู้เรียน
5. **การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม**
  - 4.1 ความหมายของการฝึกอบรม
  - 4.2 ความหมายของหลักสูตรฝึกอบรม
  - 4.3 วัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม
  - 4.4 ประเภทของการฝึกอบรม
  - 4.5 กิจกรรมฝึกอบรมครู

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

7.1 งานวิจัยในประเทศ

7.2 งานวิจัยในประเทศ

8. กรอบแนวคิดการวิจัย

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

1.1 ความหมายของหลักสูตร

Beauchamp (1981, p.67) ให้ความหมายหลักสูตรว่า เป็นแผนซึ่งประกอบด้วย ประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับผู้เรียนในโรงเรียน

Taba (1962, p.11 อ้างถึงใน ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2557 น. 2) ให้ความหมายหลักสูตรว่าเป็นแบบแผนสำหรับการเรียนรู้

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2537, น. 4-6) ให้ความหมายว่า หลักสูตรมีความหมาย 2 นัย โดยความหมายในวงแคบของหลักสูตรคือ วิชาที่สอน ส่วนความหมายในวงกว้าง หลักสูตร คือ มวลประสบการณ์ทั้งหลายที่จัดให้กับผู้เรียนทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน ซึ่งเป็นทั้งทางตรงและทางอ้อม

ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ (2539, หน้า 9) ให้ความหมายหลักสูตรว่า คือ SOPEA ประกอบด้วย S คือ Subject matter ได้แก่ เนื้อหาที่ใช้ในการเรียนการสอน

O คือ Object ได้แก่ วัตถุประสงค์

P คือ plans ได้แก่ แผนสำหรับจัดโอกาสการเรียนรู้หรือประสบการณ์แก่นักเรียน
ที่คาดหวัง

E คือ learner's experience ได้แก่ ประสบการณ์ทั้งปวงของผู้เรียนมาจัดโดยโรงเรียน

A คือ education activities ได้แก่ กิจกรรมทางการศึกษาที่จัดให้กับผู้เรียน

พจนานุกรมศัพท์ศึกษาศาสตร์ ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2555, น.132) ได้ให้คำนิยามของ “หลักสูตร” หมายถึง แผนการจัดการศึกษาที่ประมวลเนื้อหาสาระ ประสบการณ์ และกิจกรรมต่างๆ โดยมีองค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ หลักการ จุดหมาย สาระการเรียนรู้ แนวทางการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการต่าง ๆ ตามจุดหมายที่กำหนดไว้

สำลี ทองจิวิ (2555, น. 99) ได้อธิบายว่า ความหมายของหลักสูตร มีนักหลักสูตรและนักการศึกษาจำนวนมากได้ให้คำจำกัดความของคำว่า หลักสูตร ไว้ ความหมายหลัก ๆ มีดังนี้

หลักสูตร หมายถึง รายละเอียดของเนื้อหา สารสนเทศที่จัดทำขึ้นอย่างเป็นระบบและต้อง ถ่ายทอดให้กับผู้เรียน เมื่อผู้เรียนเรียนจบเนื้อหาสาระเหล่านั้นแล้วก็ถือว่าเรียนจบหลักสูตร

หลักสูตร หมายถึง การร้อยเรียงรายวิชาหลัก รายวิชาเลือกแบบต่าง ๆ ที่ต้องจัดให้ผู้เรียนได้ เรียนเพื่อให้จบตามข้อกำหนดการเรียนรู้อยู่ หมายถึง มาตรฐานการเรียนรู้อันที่กำหนดไว้เป็นเป้าหมายของการเรียนรู้ที่ผู้เรียนจะต้องเรียนรู้และพิสูจน์ว่า สามารถบรรลุ ผ่านตัวชี้วัดที่ระบุถึงความรู้ความสามารถตามมาตรฐานการเรียนรู้นั้น ๆ

หลักสูตรหมายถึงเป้าหมายการเรียนรู้ที่เกิดจากพันธสัญญาระหว่างผู้พัฒนาหรือผู้จัดทำ หลักสูตรกับผู้เรียนหรือกับสังคมซึ่งจะต้องพิสูจน์ ด้วยข้อมูลเชิงประจักษ์ว่าผู้เรียนได้บรรลุตามพันธสัญญานั้น ๆ โดยเป็นที่ยอมรับของสังคมและผู้เรียนที่เป็นคู่สัญญาของหลักสูตรนั้น

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2556, น.1) ได้ให้คำนิยามความหมายของหลักสูตร ไว้ว่า “หลักสูตร” เป็นข้อกำหนดว่าด้วยจุดมุ่งหมาย แนวทาง วิธีการ และเนื้อหาสาระในการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียน เพื่อผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ ทักษะ และพฤติกรรมตามที่กำหนดในจุดมุ่งหมายของการศึกษาและยังมีนัยการศึกษาได้ให้ความหมายของหลักสูตร ไว้ดังนี้

วิเชียร อารังโสติสกุล (2560, น. 10) ได้ให้ความหมายของ “หลักสูตร” ไว้ใน บทความทางวิชาการ “ทฤษฎีการนำหลักสูตรไปใช้ : ทฤษฎีหลักสูตรที่ต้องเร่งสร้าง” ตีพิมพ์ในวารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ปีที่ 19 ฉบับที่ 4 ตุลาคม-ธันวาคม 2560 ว่า หมายถึง มวลประสบการณ์ที่ได้วางแผนและเขียนขึ้นอย่างเป็นลายลักษณ์อักษร สำหรับเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการต่าง ๆ ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

สิทธิพล อัจฉินทร์ (2561, น. 5-6) ได้สรุปความหมายของหลักสูตรไว้ 4 ลักษณะ ดังนี้ 1) หลักสูตร คือ รายวิชาหรือเนื้อหาสาระที่จัดให้กับผู้เรียน 2) หลักสูตร คือ แผนการจัดการเรียนรู้ที่จัดให้กับผู้เรียน 3) หลักสูตร คือ กิจกรรมทางการศึกษาที่จัดให้กับผู้เรียน 4) หลักสูตร คือ มวลประสบการณ์ทั้งปวงที่โรงเรียนจัดให้ผู้เรียน

มารุต พัฒนาผล (2562) กล่าวว่า “หลักสูตร” คือ มวลประสบการณ์ทางการศึกษาทั้งหมดที่สถานศึกษาวางแผนและจัดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างเป็นระบบ เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

จากนิยามข้างต้นทำให้เห็นว่าในวงการศึกษามีนักการศึกษาได้มีการนำหลักสูตรมาใช้ตีความหมายโดยอาศัยรากศัพท์เดิมและมีการกำหนดนิยามหลักสูตรขึ้นอย่างมากมาย “หลักสูตร” มาจากคำ ในภาษาอังกฤษว่า Curriculum ซึ่งมาจากคำในภาษาละตินว่า Currere

แปลว่า "ทางวิ่ง" หรือ "ลู่วิ่งที่วิ่งเข้าสู่เส้นชัย" (R.C. Das. et al, NCERT 1984, p.4) ซึ่งตามความหมายที่คนเดิมนิยามว่า "หลักสูตร" หมายถึง รายวิชาหรือเนื้อหาที่กำหนดไว้ให้ผู้เรียนได้เรียน" (ธารัง บัวศรี, 2531, น.3) โดยจะกำหนดเป็นรายวิชาต่าง ๆ ขึ้นกับผู้เรียนได้เรียน ทำให้หลักสูตรถูกพิจารณาในรูปของรายวิชา และยังมีผลมาจากวิธีการสอนอีกด้วย เพราะเมื่อกำหนดความมุ่งหมายไว้ผู้เรียนจะต้องเรียนรู้เนื้อหาวิชาที่กำหนด การสอนมุ่งเน้นการจำเนื้อหาวิชาที่กำหนด การท่องจำทำแบบฝึกหัดมาก ๆ ทดสอบความจำบ่อย ๆ จะแตกต่างจากความหมายตามทัศนะใหม่ เพราะนักการศึกษาส่วนใหญ่ได้มองเห็นถึงความสำคัญของพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของเด็กและยอมรับว่าพัฒนาการเหล่านี้ควรได้รับการส่งเสริมไม่ว่าจะเป็นด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและปัญญา ส่งผลให้การจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนในรูปแบบของประสบการณ์ หัวใจสำคัญของการเรียนการสอนก็คือ "ประสบการณ์" ดังนั้นเมื่อพูดถึงหลักสูตร นักการศึกษาหลายท่านจะตีความหมายโดยยึดเอาประสบการณ์เป็นหลัก หรืออาจกล่าวได้ว่า "หลักสูตร" คือประสบการณ์ที่จัดให้ผู้เรียนเพื่อพัฒนาการตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

แต่ในระยะหลัง ๆ การตีความในรูปของประสบการณ์ เมื่อพิจารณาสาระสำคัญของหลักสูตรจะเห็นได้ว่ากล่าวถึงประสบการณ์น้อยมาก แต่สิ่งที่ปรากฏเด่นชัดอยู่ก็คือ เนื้อหาและกิจกรรมที่ควรจัดให้ผู้เรียน ซึ่งจริง ๆ แล้ว "กิจกรรม" กับ "ประสบการณ์" นั้นแตกต่างกันอยู่แล้ว การที่ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมใด ๆ มิได้หมายความว่าผู้เรียนมีประสบการณ์อย่างนั้น กิจกรรมเป็นเพียงการกระทำทางกายเท่านั้น ส่วนประสบการณ์หมายถึง สิ่งที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคลอันเป็นผลเนื่องมาจากการกระทำ ดังนั้นถ้าเราจะกำหนดนิยามของหลักสูตรในรูปของประสบการณ์ ก็ต้องมองให้ลึกลงไปถึงขั้นปฏิบัติ เพราะประสบการณ์นี้แหละที่จะแสดงผลของหลักสูตรออกมาให้เห็น

จากนิยามต่าง ๆ ข้างต้น ผู้ทำวิจัยมีความเห็นว่า เพื่อให้การกำหนดความหมายของหลักสูตรมีความสมบูรณ์ เป็นที่เข้าใจง่ายแก่ทุกฝ่าย ไม่ว่าจะเป็นนักพัฒนาหลักสูตร ผู้บริหารศึกษานิเทศก์และครูผู้นำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติ ควรกำหนดความหมายหลักสูตรดังต่อไปนี้

"หลักสูตร หมายถึง มวลประสบการณ์ที่ได้วางแผนและเขียนขึ้น สำหรับเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านต่าง ๆ ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้"

1.2 องค์ประกอบของหลักสูตร

สิ่งสำคัญของหลักสูตรและที่เป็นพื้นฐานของหลักสูตรจะต้องประกอบไปด้วยจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ขอบข่ายเนื้อหาของหลักสูตร และการจัดสรรเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย นักวิชาการด้านหลักสูตรและการสอนหลายท่านได้นำเสนอองค์ประกอบของหลักสูตรไว้ ดังนี้

Tyler (1949, P. 11) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของหลักสูตรว่า ควรประกอบไปด้วย 4 องค์ประกอบหลัก คือ 1) จุดประสงค์ 2) เนื้อหาสาระ 3) การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ และ 4) วิธีการตรวจสอบเป้าหมาย

Taba (1962, p. 224) กล่าวว่า หลักสูตรทุกรูปแบบควรประกอบไปด้วย จุดประสงค์ทั่วไปและจุดมุ่งหมายเฉพาะ เนื้อหาสาระและประสบการณ์การเรียนรู้ การวัดและการประเมินผล

Pratt (1980, p. 4) มีแนวคิดว่า หลักสูตรเป็นแผนหรือความตั้งใจ ดังนั้นสิ่งที่มีอยู่ในหลักสูตรควรประกอบไปด้วย ความตั้งใจ และเป้าหมาย สิ่งที่นักเรียนจะได้รับการพัฒนา วิธีการประเมินผลการเรียนรู้ สื่ออุปกรณ์ และคุณลักษณะที่จำเป็นของครู

นอกจากนี้นักการศึกษาไทย ได้ให้ความเห็นไว้หลายท่าน ดังเช่น

สัจด์ อุทรานันท์ (2532, น. 182) ให้ความเห็นว่า หลักสูตรที่ดีควรประกอบด้วย 1) เหตุผลและความจำเป็นของหลักสูตร 2) จุดมุ่งหมายทั่วไปและจุดมุ่งหมายเฉพาะ 3) เนื้อหาสาระและประสบการณ์ 4) การเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน 5) การเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้สื่อการสอนและแหล่งวิทยาการในชุมชน และ 6) การประเมินผล

ธำรง บัวศรี (2542, น. 8-9) ได้สรุปองค์ประกอบสำคัญของหลักสูตรไว้ 9 ประการ คือ

1. เป้าประสงค์และนโยบายการศึกษา (Education goals and policies) หมายถึง สิ่งที่รัฐต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติในเรื่องที่เกี่ยวกับการศึกษา
2. จุดหมายของหลักสูตร (Curriculum aims) หมายถึง ผลส่วนรวมที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียน หลังจากเรียนจบหลักสูตรแล้ว
3. รูปแบบและโครงสร้างหลักสูตร (Types and structures) หมายถึง ลักษณะและแผนผังที่แสดงการแจกแจงวิชา หรือกลุ่มวิชาหรือกลุ่มประสบการณ์
4. จุดประสงค์ของวิชา (Subject objectives) หมายถึง ผลที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียน หลังจากที่ได้เรียนวิชานั้นแล้ว
5. เนื้อหา (Content) หมายถึง สิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ทักษะ และความสามารถที่ต้องการให้มี รวมทั้งประสบการณ์ที่ต้องการให้ได้รับ
6. จุดประสงค์ของการเรียนรู้ (Instructional objectives) หมายถึง สิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ได้มีทักษะและความสามารถ หลังจากที่ได้เรียนรู้เนื้อหาที่กำหนดไว้
7. ยุทธศาสตร์การเรียนการสอน (Instructional strategies) หมายถึง วิธีการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมและมีหลักเกณฑ์ เพื่อให้บรรลุผลตามจุดประสงค์ของการเรียนรู้
8. การประเมินผล (Evaluation) หมายถึง การประเมินผลการเรียนรู้เพื่อใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนและหลักสูตร

9. วัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน (Curriculum materials and Instructional media) หมายถึง เอกสารสิ่งพิมพ์ วีดิทัศน์ ภาพ คอมพิวเตอร์ช่วยสอน เป็นต้น ที่จะช่วยส่งเสริมคุณภาพและประสิทธิภาพการเรียนการสอน

รัตน์ะ บัวสนธ์ (2554, น. 31-32) กล่าวว่า หลักสูตรมีองค์ประกอบสองส่วนใหญ่มาก็คือ เอกสารหลักสูตร และเอกสารประกอบหลักสูตร การพัฒนานวัตกรรมการศึกษาที่เป็นหลักสูตรจึงต้องจัดทำให้ครบถ้วนทั้งสองส่วน ทั้งนี้แต่ละส่วนก็มีลักษณะต่างกัน ดังนี้

เอกสารหลักสูตร ประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ ปรัชญาหรือหลักการของหลักสูตร วัตถุประสงค์ของหลักสูตร เนื้อหาสาระ แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลการเรียน

เอกสารประกอบหลักสูตร เป็นส่วนที่จะทำให้การนำหลักสูตรไปใช้เป็นไปอย่างมีทิศทางถูกต้องตามเจตนารมณ์ของการสร้างหลักสูตร นอกจากนั้นยังช่วยให้การใช้หลักสูตรมีความสะดวกยิ่งขึ้น เอกสารประกอบหลักสูตรที่สำคัญและจำเป็น ได้แก่ คู่มือครู แผนการใช้หลักสูตรหรือแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นต้น

สำลี ทองธิว (2555, น. 99) ได้อธิบายว่า องค์ประกอบ โดยภาพรวมแล้วหลักสูตรแต่ละหลักสูตรจะมีองค์ประกอบหลักๆ ดังนี้

องค์ประกอบแรก คือ ปณิธานหรือหลักการของหลักสูตรที่เป็นตัวบ่งชี้หรือสะท้อนให้เห็นถึงกรอบแนวคิด ปรัชญาที่ผู้พัฒนาหลักสูตรยึดถือเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตร

องค์ประกอบที่สอง คือ เป้าหมายของหลักสูตรซึ่งเป็นภาพกว้าง ๆ ที่หลักสูตรคาดว่าจะเกิดขึ้นหลังจากที่ผู้เรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมายของหลักสูตร (กลุ่มเป้าหมายในขั้นนี้ให้ระบุคุณสมบัติพื้นฐานของผู้เรียน และจำนวนผู้เรียน) ได้ผ่านหลักสูตรไปแล้ว หรืออาจจะตีความอีกนัยหนึ่งได้ว่าเป็นการระบุถึงภาพรวมของคุณลักษณะที่จะเกิดขึ้นกับผู้เรียน และผลกระทบที่จะเกิดกับสังคมส่วนรวม

องค์ประกอบที่สาม คือ วัตถุประสงค์ของหลักสูตรซึ่งเป็นคุณลักษณะเฉพาะที่ต้องเกิดกับผู้เรียน เป็นเรื่องของความรู้ ความสามารถพฤติกรรมเฉพาะ เป็นต้น

องค์ประกอบที่สี่ คือ ความรู้ และมวลประสบการณ์ทั้งหลายทั้งปวงที่จัดขึ้นอย่างเป็นระบบมีโครงสร้างเวลาเรียนที่สอดคล้องกันและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์เฉพาะ และกับเป้าหมายของหลักสูตร ทั้งยังรวมไปถึงการจัดการเรียนรู้ที่ไปในทิศทางเดียวกันกับหลักการและกรอบแนวคิดที่ระบุไว้ในหลักสูตร

องค์ประกอบที่ห้า คือ เกณฑ์ในการประเมินผลผู้เรียน วิธีการวัดและประเมินผู้เรียนตลอดจนเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลผู้เรียนของหลักสูตรประเด็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเรื่ององค์ประกอบของหลักสูตรอยู่ที่ว่าทุกคนที่ทำงานด้านหลักสูตรสามารถระบุได้ว่า

หลักสูตรต้องประกอบด้วยอะไรบ้างและเมื่อวิเคราะห์หลักสูตรที่ได้พัฒนาขึ้นจะพบองค์ประกอบเหล่านี้ในหลักสูตรนั้น ๆ แม้ว่าหลักสูตรบางหลักสูตร อาทิเช่น หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน และหลักสูตร สถานศึกษา เป็นต้น มีองค์ประกอบที่นอกเหนือไป จากองค์ประกอบหลัก ๆ เพิ่มเติมเข้ามา ได้แก่ วิสัยทัศน์ พันธกิจ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตัวชี้วัด สมรรถนะมาตรฐานสาระ ฯลฯ ซึ่งที่จริงแล้วล้วนแต่เป็นส่วนประกอบย่อยขององค์ประกอบหลักหนึ่งในห้าทั้งสิ้นแต่ที่น่าสังเกตก็คือหลักสูตรเกือบทุกฉบับไม่ได้ให้ความสำคัญกับองค์ประกอบแรก กรอบแนวคิดในการพัฒนาหลักสูตร (สำลี ทองธิว, 2553) กรอบแนวคิดในการพัฒนาหลักสูตรแนวการถ่ายทอดสาระความรู้ กรอบแนวคิดในการพัฒนาหลักสูตรแนวผลลัพธ์การเรียนรู้การสอน กรอบแนวคิดในการพัฒนาหลักสูตรแนวเน้นกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน กรอบแนวคิดในการพัฒนาหลักสูตรแนวพันธสัญญาระหว่างหลักสูตรกับผู้เรียนและกับสังคม กรอบแนวคิดในการพัฒนาหลักสูตรแนวทางเลือกใหม่(มิติ) ซึ่งทำหน้าที่เป็นเข็มทิศ นำทางในการพัฒนาหลักสูตร

จากการศึกษาองค์ประกอบของหลักสูตรสามารถสรุปตามแนวคิดของนักพัฒนาหลักสูตรในต่างประเทศและประเทศไทย ได้ว่าองค์ประกอบที่เหมือนกันคือ จุดประสงค์ของหลักสูตร รองลงมาคือ เนื้อหาที่จะนำมาในการจัดการสอนการจัดประสบการณ์หรือยุทธศาสตร์การสอน และการวัดผลประเมินผลตามหลักสูตร ส่วนองค์ประกอบอื่นที่มีเห็นตรงกันไม่มาก คือเรื่องของสื่อวัสดุ อุปกรณ์และเหตุผลความจำเป็น หลักการ เป้าหมายและความตั้งใจ

การวิจัยฉบับนี้ผู้วิจัยได้สังเคราะห์องค์ประกอบของหลักสูตรฝึกอบรมไว้ 8 ประการ คือ ความสำคัญของหลักสูตร หลักการ จุดมุ่งหมาย คำอธิบายรายวิชา โครงสร้าง แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แนวทางการใช้สื่อ และการวัดและประเมินผล

1.3 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

หลังจากที่กระทรวงศึกษาธิการประกาศใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ให้เป็นหลักสูตรแกนกลางของประเทศ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2554 ที่มุ่งเน้นการกระจายอำนาจทางการศึกษาให้ท้องถิ่นและสถานศึกษามีบทบาทและมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร ให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่นไปแล้ว แต่มีประเด็นที่เป็นปัญหาและความไม่ชัดเจนของหลักสูตรหลายประการทั้งในส่วนของเอกสารหลักสูตร กระบวนการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติและผลผลิตที่เกิดจากการใช้หลักสูตร ได้แก่ ปัญหาความสับสนของผู้ปฏิบัติในระดับสถานศึกษาในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา สถานศึกษาส่วนใหญ่กำหนดสาระและผลการเรียนรู้ที่คาดหวังไว้มาก ทำให้เกิดปัญหาหลักสูตรแน่นเกินไป และการวัดและประเมินผลไม่สะท้อนมาตรฐานส่งผลต่อปัญหาการจัดทำเอกสารหลักฐานทางการศึกษาและการเทียบโอนผลการเรียน รวมทั้งปัญหาคุณภาพของผู้เรียนในด้านความรู้ ทักษะ ความสามารถและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ซึ่งยังไม่เป็นที่น่าพอใจ ประกอบกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 – 2554) ยังได้

ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการปรับเปลี่ยนจุดเน้นในการพัฒนาคุณภาพคนในสังคมไทยให้มีคุณธรรม และมีความรอบรู้อย่างเท่าทัน มีความพร้อมทั้งด้านร่างกายสติปัญญา อารมณ์และศีลธรรม สามารถ ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงเพื่อนำ ไปสู่สังคมฐานความรู้ได้อย่างมั่นคง คือมุ่งเตรียมเด็กและเยาวชนให้มี พื้นฐานจิตใจที่ดีงาม มีจิตสาธารณะ พร้อมทั้งมีสมรรถนะ ทักษะและความรู้พื้นฐานที่จำเป็น ในการ ดำรงชีวิต ให้ส่งผลต่อการพัฒนาประเทศแบบยั่งยืน ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของ กระทรวงศึกษาธิการ ในการพัฒนาเยาวชนของชาติเข้าสู่โลกยุคศตวรรษที่ 21 ที่มุ่งส่งเสริมผู้เรียนให้มี คุณธรรม รักความ เป็นไทย ให้มีทักษะการคิดวิเคราะห์ สร้างสรรค์มีทักษะด้านเทคโนโลยี สามารถ ทำงานร่วมกับผู้อื่น และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมโลกได้อย่างสันติ จึงได้เกิดการนำไปสู่ การทบทวนหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๔๔ เพื่อ การพัฒนาหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่มีความเหมาะสม ชัดเจน ทั้งเป้าหมายของหลักสูตร ในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และกระบวนการนำ หลักสูตรไปสู่การปฏิบัติ ในระดับเขตพื้นที่ การศึกษาและสถานศึกษาโดยการกำหนดวิสัยทัศน์จุดหมาย สมรรถนะสำคัญของ ผู้เรียน คุณลักษณะ อันพึงประสงค์ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่ชัดเจน เพื่อใช้เป็นทิศทางใน การจัดทำหลักสูตร การเรียนการสอนในแต่ละระดับ รวมทั้งกำหนดโครงสร้างเวลาเรียนขั้นต่ำของ แต่ละกลุ่มสาระ การเรียนรู้ในแต่ละชั้นปีไว้ในหลักสูตรแกนกลาง โดยเปิดโอกาสให้สถานศึกษาเพิ่ม เติมเวลาเรียนได้ ตามความพร้อมและจุดเน้น ตลอดจนปรับกระบวนการวัดและประเมินผลผู้เรียน เกณฑ์การจบ การศึกษาแต่ละระดับ และเอกสารแสดงหลักฐานทางการศึกษาให้มีความสอดคล้องกับ มาตรฐานการ เรียนรู้และมีความชัดเจนต่อการนำไปปฏิบัติ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 นี้ จัดทำขึ้นสำหรับท้องถิ่นและสถานศึกษาได้นำ ไปใช้เป็นกรอบและทิศทางในการจัดทำ หลักสูตรสถานศึกษาและจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนไทยทุกคนในระดับ การศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีคุณภาพ ด้านความรู้และทักษะที่จำเป็น สำหรับการดำรงชีวิตในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง และแสวงหาความรู้ เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ในหลักสูตรนี้ช่วยทำ ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในทุกระดับเห็นผลคาดหวังที่ ต้องการในการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ชัดเจนตลอดแนว ซึ่งจะสามารถช่วยให้หน่วยงานที่ เกี่ยวข้องในระดับท้องถิ่นและสถานศึกษาร่วมกันพัฒนาหลักสูตรได้อย่าง มั่นใจ ทำให้การจัดทำ หลักสูตรในระดับสถานศึกษามีคุณภาพและมีความเป็นเอกภาพยิ่งขึ้น อีกทั้งยัง ช่วยให้เกิดความชัดเจน เรื่องการวัดและประเมินผลการเรียนรู้และช่วยแก้ปัญหาการเทียบโอนระหว่าง สถานศึกษา ดังนั้น ในการพัฒนาหลักสูตรในทุกระดับตั้งแต่ระดับชาติจนกระทั่งถึงสถานศึกษาจะต้อง สะท้อนคุณภาพ ตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน รวมทั้ง เป็นกรอบทิศทางในการจัดการศึกษาทุกรูปแบบ และครอบคลุมผู้เรียนทุกกลุ่ม เป้าหมายในระดับ การศึกษาขั้นพื้นฐาน

2. การนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ

2.1 ความหมายของการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติ

ราชบัณฑิตยสภา (2564, น. 171) ได้นิยามศัพท์การนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติไว้ในพจนานุกรมศัพท์ศึกษาศาสตร์ ฉบับราชบัณฑิตยสภา พิมพ์ครั้งที่ 2 ไว้ดังนี้

curriculum implementation การนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติ : กระบวนการที่สถานศึกษานำหลักสูตรที่สร้างหรือพัฒนาขึ้นไปดำเนินการ ได้แก่ การวางแผนการนำไปใช้ การเตรียมความพร้อมด้านบุคลากร การจัดหาวัสดุหลักสูตร การบริหารจัดการหลักสูตร สื่อการเรียน งบประมาณ โดยในระหว่างดำเนินการใช้หลักสูตรต้องมีการประเมินและปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

2.2 ความหมายของการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ

เนื่องจากมิได้มีนักการศึกษาให้ความหมายของการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ โดยตรง ดังนั้นจากความหมายของการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติ ดังที่ราชบัณฑิตยสภาให้ไว้ข้างต้น จึงอาจกล่าวได้ว่า การนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ หมายถึง กระบวนการที่สถานศึกษาขั้นพื้นฐานนำหลักสูตรสถานศึกษาที่สร้างหรือพัฒนาขึ้นไปดำเนินการ ได้แก่ การวางแผนการนำไปใช้ การเตรียมความพร้อมด้านบุคลากร การจัดหาวัสดุหลักสูตร การบริหารจัดการหลักสูตร สื่อการเรียน งบประมาณ โดยในระหว่างดำเนินการใช้หลักสูตรต้องมีการประเมินและปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งเน้นการเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครู จึงมุ่งเน้นให้ครูนำหลักสูตรรายวิชาที่ครูพัฒนาขึ้นสู่การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน

2.3 กระบวนการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ

จากแนวคิดของกระบวนการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานไปสู่การปฏิบัติ คือการนำหลักสูตรแม่บทหรือหลักสูตรใดหลักสูตรหนึ่ง ที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วนำไปปฏิบัติตามกระบวนการเพื่อใช้ในสถาบันการศึกษาหรือโรงเรียน เพื่อให้เกิดผลตามความมุ่งหมายของหลักสูตรที่วางไว้ โดยการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตลอดจนการจัดปัจจัยและสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน เพื่อให้เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนส่งผลทำให้มีการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนบรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้และเกิดประสิทธิผลสูงสุดต่อผู้เรียนโดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นตอนการใช้หลักสูตร

1) ขั้นเตรียมการใช้หลักสูตร การที่หลักสูตรจะสามารถประสบความสำเร็จได้นั้น การเตรียมการอย่างมีประสิทธิภาพ ถือเป็นพื้นฐานที่สำคัญของการจัดทำหลักสูตร เพราะการศึกษา

ข้อมูลอย่างละเอียดถี่ถ้วนและการวางแผนที่ครอบคลุมจะช่วยให้การใช้หลักสูตรสามารถดำเนินการได้ง่าย และสะดวกสบายต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องใน การติดตามและประเมินผลอีกด้วย

1.1) การตรวจสอบลักษณะหลักสูตร เพื่อตรวจสอบความถูกต้องชัดเจนของหลักสูตร และทบทวนองค์ประกอบต่าง ๆ ที่สำคัญ ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตรโดยตรง เช่น คำอธิบายสาระสำคัญ คำชี้แจงรายวิชาต่าง ๆ เนื้อหาสาระ องค์ความรู้ต่าง ๆ กิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ ว่าเป็นไปในทิศทางเดียวกันหรือไม่ ก่อนที่จะนำไปใช้ปฏิบัติจริง

1.2) การวางแผนและการทำโครงการศึกษานำร่อง เปรียบเสมือนการทดลอง ก่อนที่จะนำหลักสูตรไปใช้ปฏิบัติจริง โดยจัดตั้งกลุ่มเป้าหมายซึ่งเป็นตัวแทน ต่อมาทำงานปรับหลักสูตรสู่รูปแบบการจัดการเรียนรู้จริง โดยให้ความสำคัญกับปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร อีกทั้งทำการ ศึกษากระบวนการบริหารของสถานศึกษา เพื่อให้หลักสูตรและระบบของสถานศึกษา สอดคล้องและมีความเชื่อมโยงกัน

1.3) การประเมินโครงการศึกษานำร่อง สามารถประเมินได้ด้วยวิธีการประเมินจากผู้เรียนแบบย่อยหรือรวมยอด การประเมินจากทั้งระบบของหลักสูตร หรือประเมินจากการลงความคิดเห็นร่วมกันของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งหมด เป็นต้น

1.4) การประชาสัมพันธ์หลักสูตร การสร้างความตระหนักรู้และความเข้าใจที่ตรงกันของหลายฝ่ายซึ่งเป็นบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับระบบการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติ นับตั้งแต่ระดับบริหารจนถึง ระดับท้องถิ่น เนื่องจากทุกคนล้วนเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเกี่ยวกับความสำเร็จหรือความล้มเหลวของหลักสูตร สามารถกระทำได้โดยการใช้สื่อต่าง ๆ เช่น เอกสารสิ่งพิมพ์ จดหมาย วิทยุ โทรทัศน์หรือช่องทางออนไลน์ เป็นต้น

1.5) การเตรียมบุคลากรที่เกี่ยวข้อง การจัดอบรมสัมมนาผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติงาน โดยจะเน้นเนื้อหาสาระตามกลุ่มเป้าหมายที่แตกต่างกันไป หากเป็นกลุ่มผู้บริหาร องค์ความรู้ในการอบรมจะให้ความสำคัญกับการดำเนินการนโยบายต่าง ๆ การจัดสรรงบประมาณหรือการสนับสนุนการใช้หลักสูตรในภาพรวม หรือการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการให้แก่ครู ซึ่งดำเนินการแปลงหลักสูตรมาสู่การจัดการเรียนรู้ในรูปแบบต่าง ๆ การสร้างพื้นที่ให้ครูมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น รวมถึงการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง เป็นต้น

2) ชั้นดำเนินการใช้หลักสูตร

2.1) การบริหารและบริการหลักสูตร คือ การรับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดสรรบุคลากรในการเข้าสอนผู้เรียนตามที่หลักสูตรกำหนด การอำนวยความสะดวกและบริการหลักสูตร เกี่ยวกับวัสดุ อุปกรณ์และสถานที่ที่ต้องใช้ให้แก่ผู้ดำเนินการหลักสูตร ตลอดจนแหล่งความรู้ทางวิชาการ ต่าง ๆ

2.2) การดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตร คือ การปรับปรุงและพัฒนา หลักสูตร ให้เข้ากับสภาวะแวดล้อมโดยรอบ การจัดทำแนวทางการสอนหรือแผนการสอนในระยะสั้นและ ระยะยาว และจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอนที่เหมาะสมและสอดคล้องกับเจตนาของหลักสูตร

2.3) การสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร คือ การจัดสรรงบประมาณ การใช้อาคารสถานที่ที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน การอบรมสัมมนาเพิ่มเติม และการจัดตั้งศูนย์วิชา เพื่ออำนวยความสะดวกและให้ความรู้ คำแนะนำแก่ครูที่ต้องใช้หลักสูตร

3) ขั้นตอนติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร

3.1) การนิเทศและการใช้หลักสูตรในโรงเรียน คือการติดตามเพื่อปรับปรุงและพัฒนา หลักสูตรให้ดีขึ้น การนิเทศเปรียบเสมือนการเข้าไปช่วยเหลือให้บุคลากร ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถ ดำเนินการใช้หลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานต่าง ๆ ในการเข้าไปให้การ แนะนำ ให้ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการและวิธีการแก้ไขปัญหาที่เหมาะสม และถูกต้อง

3.2) การติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร คือ การมองภาพรวมของการใช้ หลักสูตร เพื่อหาคำตอบเกี่ยวกับประสิทธิภาพของหลักสูตรว่าบรรลุหรือตบโจทย์เป้าหมายที่ตั้งไว้มาก น้อยเพียงใด การประเมินผลเป็นการควบคุมคุณภาพของหลักสูตร ซึ่งสามารถตรวจสอบได้โดยการแบ่ง ออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. การตรวจสอบประสิทธิผลและความตกต่ำของคุณภาพของหลักสูตร
2. การตรวจสอบหาสาเหตุที่ทำให้คุณภาพเปลี่ยนแปลง
3. การแก้ไขและตรวจสอบประสิทธิผลของวิธีการที่นำมาแก้ไข

2.5 การวัดความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ

ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ จากกระบวนการนำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 สู่การปฏิบัติในชั้นเรียน จากเอกสารประกอบหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 เล่มที่ 1 แนวทางการ บริหารจัดการหลักสูตร ให้ข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการพัฒนาและใช้หลักสูตรตลอดแนว ทั้งหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น และหลักสูตรสถานศึกษา ตลอดจน แนวคิดสำคัญของการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลในชั้นเรียน นอกจากนี้ยังสื่อสารกับ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้เข้าใจถึงบทบาทหน้าที่ในการส่งเสริมสนับสนุนและกำกับดูแลการจัด การศึกษา และเล่มที่ 2 แนวทางการจัดการเรียนรู้ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับแนวคิดการจัดการเรียนรู้ที่มี มาตรฐานเป็นเป้าหมาย สื่อการจัดการเรียนรู้ การจัดทำคำอธิบายรายวิชา การจัดทำหน่วยการเรียนรู้ ตลอดจนแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ (สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553) และผู้วิจัยได้ศึกษาลักษณะงานที่ปฏิบัติตามมาตรฐาน

ตำแหน่ง ระดับการปฏิบัติที่คาดหวัง ปรับประยุกต์ (Apply & Adapt) (สำหรับครูที่ยังไม่มีวิทยฐานะ) จากคู่มือการดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินตำแหน่ง และวิทยฐานะข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งครู (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา, 2564) และนำเสนอผลการสังเคราะห์ดังตาราง 1

ตาราง 1 แสดงผลการสังเคราะห์ความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ

<p>กระบวนการนำหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 สู่การปฏิบัติ ในชั้นเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553)</p>	<p>ลักษณะงานที่ปฏิบัติตามมาตรฐานตำแหน่ง ระดับการปฏิบัติที่คาดหวัง ปรับประยุกต์ (Apply & Adapt) (สำหรับครูที่ยังไม่มีวิทยฐานะ) (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและ บุคลากรทางการศึกษา, 2564)</p>	<p>ความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน (ผู้วิจัย-กิจจาณัฐ เดลิ้มเกียรติศรีนวลสกุล)</p>
<p>1.วิเคราะห์ตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 วิเคราะห์ตัวชี้วัดที่ระบุให้เห็นว่า ผู้เรียนรู้อะไร และทำอะไรได้ในแต่ละตัวชี้วัด เมื่อนำมาจัดการ เรียนรู้ ผู้เรียนควรรู้อะไรและทำอะไรได้ ควรคู่ กับการวิเคราะห์สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนว่าจะ นำพาให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะใดจากสมรรถนะ สำคัญของผู้เรียนที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ กำหนดไว้</p>	<p>1. สร้างและพัฒนาหลักสูตร มีการจัดทำรายวิชาและหน่วยการเรียนรู้ให้ สอดคล้อง กับมาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด หรือผลการเรียนรู้ ตามหลักสูตร เพื่อให้ผู้เรียนได้ พัฒนาสมรรถนะและการเรียนรู้ ได้ตามศักยภาพ โดยมีการปรับปรุงประยุกต์ให้สอดคล้องกับบริบทของ สถานศึกษา ผู้เรียน และท้องถิ่น</p> <p>5. วัดและประเมินผลการเรียนรู้ มีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ด้วยวิธีการ ที่ หลากหลาย เหมาะสม และสอดคล้องกับ</p>	<p>1.ความสามารถในการวิเคราะห์ตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 วิเคราะห์แต่ละตัวชี้วัดที่ระบุให้เห็นว่า เมื่อ นำมาจัดการเรียนรู้ ผู้เรียนจะรู้อะไร และทำ อะไรได้ และวิเคราะห์สมรรถนะสำคัญของ ผู้เรียนว่าจะนำพาให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะใด และวิเคราะห์คุณลักษณะอันพึงประสงค์ว่าจะ นำพาให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะใด</p>

<p>กระบวนการนำหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 สู่อุปกรณ์ ในชั้นเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553)</p>	<p>ลักษณะงานที่ปฏิบัติตามมาตรฐานตำแหน่ง ระดับการปฏิบัติที่คาดหวัง ปรับประยุกต์ (Apply & Adapt) (สำหรับครูที่ยังไม่มีวิทยฐานะ) (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและ บุคลากรทางการศึกษา, 2564)</p>	<p>ความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน (ผู้วิจัย-กิจจาณันท์ เฉลิมเกียรติศรีนวลสกุล)</p>
<p>๕. ประการ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ กำหนดไว้ ๘ คุณลักษณะ การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ อย่าง ชัดเจน สามารถวิเคราะห์เพิ่มเติมได้จาก คุณลักษณะที่เป็น</p>	<p>มาตรฐานการเรียนรู้ให้ผู้เรียนพัฒนาการเรียนรู้ อย่างต่อเนื่อง 8. อบรมและพัฒนาคุณลักษณะที่ดีของผู้เรียน มีการอบรมปณิธิสัให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และค่านิยมความเป็น ไทยที่ตีงามสอดคล้องกับกระบวนการนำหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สู่การปฏิบัติในชั้นเรียน</p>	

<p>กระบวนการนำหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 สู่อุปกรณ์ ในชั้นเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553)</p>	<p>ลักษณะงานที่ปฏิบัติตามมาตรฐานตำแหน่ง ระดับการปฏิบัติที่คาดหวัง ปรับประยุกต์ (Apply & Adapt) (สำหรับครูที่ยังไม่มีวิทยฐานะ) (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและ บุคลากรทางการศึกษา, 2564)</p>	<p>ความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน (ผู้วิจัย-กัจจาณัฐ เฉลิมเกียรติศรีนวลสกุล)</p>
<p>2. วิเคราะห์กรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น วิเคราะห์เป้าหมายและจุดเน้น สาระการเรียนรู้ ท้องถิ่น และการประเมินคุณภาพระดับท้องถิ่น</p>	<p>1. สร้างและพัฒนาหลักสูตร มีการจัดทำรายวิชาและหน่วยการเรียนรู้ให้ สอดคล้อง กับมาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด หรือผลการเรียนรู้ ตามหลักสูตร เพื่อให้ผู้เรียนได้ พัฒนาสมรรถนะและการเรียนรู้ ตามศักยภาพ โดยมีการปรับปรุงประยุกต์ให้สอดคล้องกับบริบทของ สถานศึกษา ผู้เรียน และท้องถิ่น</p> <p>2 ออกแบบการจัดการเรียนรู้ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ คุณลักษณะประจำวิชา คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และสมรรถนะที่สำคัญ ตามหลักสูตร โดยมีการ ปรับปรุงประยุกต์ให้สอดคล้องกับบริบทของ สถานศึกษา ผู้เรียน และท้องถิ่น</p>	

<p>กระบวนการนำหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 สู่การปฏิบัติ ในชั้นเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553)</p>	<p>ลักษณะงานที่ปฏิบัติตามมาตรฐานตำแหน่ง ระดับการปฏิบัติที่คาดหวัง ปรับประยุกต์ (Apply & Adapt) (สำหรับครูที่ยังไม่มีวิทยฐานะ) (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและ บุคลากรทางการศึกษา, 2564)</p>	<p>ความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน (ผู้วิจัย-กิจจาณัญญ์ เฉลิมเกียรติศรีนวลสกุล)</p>
<p>3. วิเคราะห์ข้อมูล สภาพปัญหา จุดเน้น ความ ต้องการของชุมชนและของสถานศึกษาแต่ละ แห่ง ตลอดจนความต้องการของผู้เรียน การวิเคราะห์ สภาพ ปัญหา จุดเน้น ความ ต้องการของชุมชน</p>	<p>1. สร้างและหรือพัฒนาหลักสูตร มีการจัดทำรายวิชาและหน่วยการเรียนรู้ให้ สอดคล้อง กับมาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด หรือผลการเรียนรู้ ตามหลักสูตร เพื่อให้ผู้เรียนได้ พัฒนาสมรรถนะและการเรียนรู้ ตามตามศักยภาพ โดยมีการปรับปรุงยุคที่สอดคล้องกับบริบทของ สถานศึกษา ผู้เรียน และท้องถิ่น</p> <p>2 ออกแบบการจัดการเรียนรู้ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ คุณลักษณะประจำวิชา คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และสมรรถนะที่สำคัญ ตามหลักสูตร</p>	<p>2. ความสามารถในการวิเคราะห์ข้อมูล สภาพปัญหา จุดเน้น ความต้องการของ ชุมชนและของสถานศึกษาแต่ละแห่ง ตลอดจนความต้องการของผู้เรียน วิเคราะห์ สภาพ ปัญหา จุดเน้น ความต้องการ ของชุมชนและของสถานศึกษาแต่ละแห่ง ตลอดจนความต้องการของผู้เรียน</p>

<p>กระบวนการนำหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 สู่การปฏิบัติ ในชั้นเรียน</p> <p>(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553)</p>	<p>ลักษณะงานที่ปฏิบัติตามมาตรฐานตำแหน่ง ระดับการปฏิบัติที่คาดหวัง ปรับประยุกต์ (Apply & Adapt)</p> <p>(สำหรับครูที่ยังไม่มีวิทยฐานะ)</p> <p>(สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและ บุคลากรทางการศึกษา, 2564)</p>	<p>ความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียน เอกชน</p> <p>(ผู้วิจัย-กิจจาณภูมิ เฉลิมเกียรติศรีนวลสกุล)</p>
---	--	---

โดยมีการปรับปรุงประยุกต์ให้สอดคล้องกับบริบทของ
สถานศึกษา ผู้เรียน และท้องถิ่น

8. อบรมและพัฒนาคุณลักษณะที่ดีของผู้เรียน

มีการอบรมปมนิสัยให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และค่านิยมความเป็น
ไทยที่พึงประสงค์สอดคล้องกับกระบวนการนำหลักสูตร
แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
สู่การปฏิบัติในชั้นเรียน

<p>กระบวนการนำหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 สู่การปฏิบัติ ในชั้นเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553)</p>	<p>ลักษณะงานที่ปฏิบัติตามมาตรฐานตำแหน่ง ระดับการปฏิบัติที่คาดหวัง ปรับประยุกต์ (Apply & Adapt) (สำหรับครูที่ยังไม่มีวิทยฐานะ) (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและ บุคลากรทางการศึกษา, 2564)</p>	<p>ความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียน เอกชน (ผู้วิจัย-กิจจาณัฐ ณิชมิเกียรติศรีนวลสกุล)</p>
<p>4. จัดทำคำอธิบายรายวิชา จัดทำคำอธิบายรายวิชาประกอบด้วย รหัสวิชา ชื่อรายวิชา กลุ่มสาระการเรียนรู้ ระดับชั้น เรียนหรือหน่วยกิต พร้อมทั้งคำอธิบายให้ทราบ ว่าเมื่อเรียนวิชานั้นแล้วผู้เรียนจะมีความรู้ ทักษะ คุณลักษณะหรือเจตคติอะไร และระบุให้ ทราบถึงกระบวนการเรียนรู้หรือประสบการณ์ สำคัญที่ผู้เรียนจะได้รับด้วย ส่วนท้ายของ คำอธิบายวิชาใส่รหัสตัวชี้วัด (รายวิชา พื้นฐาน) หรือผลการเรียนรู้ (รายวิชา กำกับด้วย ครอบคลุมถึงการอำนวยความสะดวก สะดวกในการ</p>	<p>1. สร้างและหรือพัฒนาหลักสูตร มีการจัดทำรายวิชาและหน่วยการเรียนรู้ให้ สอดคล้อง กับมาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด หรือผลการเรียนรู้ ตามหลักสูตร เพื่อให้ผู้เรียนได้ พัฒนาสมรรถนะและการเรียนรู้ ได้ตามศักยภาพ โดยมีการปรับปรุงเพื่อให้สอดคล้องกับบริบท ของสถานศึกษา ผู้เรียน และท้องถิ่น</p> <p>8. อบรมและพัฒนาคุณลักษณะที่ดีของผู้เรียน</p>	<p>3. ความสามารถในการจัดทำคำอธิบาย รายวิชา จัดทำคำอธิบายรายวิชาประกอบด้วย รหัสวิชา ชื่อรายวิชา กลุ่มสาระการเรียนรู้ ระดับชั้น เวลาเรียนหรือหน่วยกิต พร้อมทั้งคำอธิบายให้ ทราบว่าเมื่อเรียนวิชานั้นแล้วผู้เรียนจะมี ความรู้ ทักษะ คุณลักษณะหรือเจตคติอะไร และระบุให้ทราบถึงกระบวนการเรียนรู้หรือ ประสบการณ์สำคัญที่ผู้เรียนจะได้รับด้วย ส่วนท้ายของคำอธิบายรายวิชาใส่รหัสตัวชี้วัด (รายวิชาพื้นฐาน) หรือผลการเรียนรู้ (รายวิชา เพิ่มเติม) กำกับไว้ด้วย</p>

<p>กระบวนการนำหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 สู่อารปฏิบัติการ ในชั้นเรียน</p>	<p>ลักษณะงานที่ปฏิบัติตามมาตรฐานตำแหน่ง ระดับการปฏิบัติการที่คาดหวัง ปรับประยุกต์ (Apply & Adapt)</p>	<p>ความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐานสู่อารปฏิบัติการของครูโรงเรียนเอกชน (ผู้วิจัย-กิจจาณัฐ เฉลิมเกียรติศรีนวลสกุล)</p>
<p>(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553)</p>	<p>(สำหรับครูที่ยังไม่มีวิทยฐานะ) (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและ บุคลากรทางการศึกษา, 2564)</p>	
<p>เรียนรู้และส่งเสริมผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตาม ศักยภาพ เรียนรู้และทำงานร่วมกัน</p>	<p>มีการอบรมปมเปลี่ยนให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และค่านิยม ความเป็นไทยที่ดีงาม สอดคล้องกับกระบวนการนำหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สู่อาร ปฏิบัติในชั้นเรียน</p>	

<p>กระบวนการนำหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 สู่อารยปฏิบัติ ในชั้นเรียน</p> <p>(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553)</p>	<p>ลักษณะงานที่ปฏิบัติตามมาตรฐานตำแหน่ง ระดับการปฏิบัติที่คาดหวัง ปรับประยุกต์ (Apply & Adapt)</p> <p>(สำหรับครูที่ยังไม่มีวิทยฐานะ) (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและ บุคลากรทางการศึกษา, 2564)</p>	<p>ความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐานสู่อารยปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน (ผู้วิจัย-กิจจาณันท์ เฉลิมเกียรติศรีนวลสกุล)</p>
<p>5. จัดทำโครงสร้างรายวิชา</p> <p>รายวิชาแต่ละรายวิชานั้นประกอบด้วยหน่วยการ เรียนรู้หลายหน่วย ซึ่งได้วางแผนและออกแบบไว้ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามเป้าหมาย ดังนั้นเพื่อที่จะช่วยให้ผู้สอน และผู้เกี่ยวข้องเห็น ภาพรวมของแต่ละรายวิชา จำเป็นต้องมีการ จัดทำโครงสร้างรายวิชา เพื่อให้ได้ทราบว่า รายวิชานั้นประกอบด้วยหน่วยการเรียนรู้จำนวน เท่าใด เรื่องใดบ้าง แต่ละหน่วยพัฒนาให้ผู้เรียน บรรลุตัวชี้วัดใด ใช้เวลาในการจัดการเรียนการ สอนเท่าใด สัดส่วนการเก็บคะแนนของรายวิชา นั้นเป็นอย่างไร</p>	<p>1. สร้างหรือพัฒนาหลักสูตร</p> <p>มีการจัดทำรายวิชาและหน่วยการเรียนรู้ให้ สอดคล้อง กับมาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด หรือผลการเรียนรู้ ตามหลักสูตร เพื่อให้ผู้เรียนได้ พัฒนาสมรรถนะและการเรียนรู้ ได้ตาม ศักยภาพ โดยมีการปรับปรุงประยุกต์ให้สอดคล้องกับ บริบทของสถานศึกษา ผู้เรียน และท้องถิ่น</p>	<p>4. ความสามารถในการจัดทำโครงสร้าง รายวิชา</p> <p>จัดทำรายวิชาประกอบด้วยจำนวนหน่วยการ เรียนรู้ เรื่องของหน่วยการเรียนรู้ ตัวชี้วัดของ หน่วยการเรียนรู้ เวลาในการจัดการเรียนการ สอน และสัดส่วนการเก็บคะแนน</p>

<p>กระบวนการนำหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 สู่อำนาจปฏิบัติ ในชั้นเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553)</p>	<p>ลักษณะงานที่ปฏิบัติตามมาตรฐานตำแหน่ง ระดับการปฏิบัติที่คาดหวัง ประจำปี (Apply & Adapt) (สำหรับครูที่ยังไม่มีวิทยฐานะ) (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและ บุคลากรทางการศึกษา, 2564)</p>	<p>ความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐานสู่อำนาจปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน (ผู้วิจัย-กิจจาณัญญ์ เณิมเกียรติศรีนวลสกุล)</p>
<p>6. ออกแบบหน่วยการเรียนรู้ การออกแบบหน่วยการเรียนรู้คือเป็นขั้นตอนที่ สำคัญที่สุดในการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติ หน่วยการเรียนรู้ถือเป็นหัวใจของหลักสูตรที่ว่าได้ ในหลักสูตรอิงมาตรฐานนั้น หน่วยการเรียนรู้ ควรมีลักษณะเป็นหน่วยการเรียนรู้อิงมาตรฐาน (Standards-based unit) คือมีมาตรฐานการ เรียนรู้ /ตัวชี้วัดเป็นเป้าหมายในการพัฒนา ผู้เรียนของหน่วย และองค์ประกอบต่าง ๆ ภายในหน่วยการเรียนรู้ ได้แก่ สาระการเรียนรู้ ชั้นงาน/ภาระงานที่กำหนดให้ผู้เรียนปฏิบัติ กิจกรรมการเรียนรู้</p>	<p>4. สร้างและพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีและแหล่งเรียนรู้ มีการสร้างและ หรือพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีและ แหล่งเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ โดยมีการปรับปรุงประยุกต์ให้สอดคล้องกับ ความแตกต่างของผู้เรียนและทำให้ผู้เรียน มีทักษะการคิดและสามารถสร้างนวัตกรรมได้</p>	<p>5. ความสามารถในการออกแบบหน่วยการ เรียนรู้ จัดทำหน่วยการเรียนรู้ที่มีความเหมาะสม ความสอดคล้อง และความเชื่อมโยง 1. ชื่อหน่วยการเรียนรู้ น่าสนใจ ชัดชัด ครอบคลุมเนื้อหาสาระ 2. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีความเชื่อมโยงกันอย่างเหมาะสม 3. ความสอดคล้องของสาระสำคัญ/ความคิด รวบยอดกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด</p>
<p>5. วัดและประเมินผลการเรียนรู้ มีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ด้วยวิธีการ ที่หลากหลาย เหมาะสม และสอดคล้องกับ มาตรฐาน การเรียนรู้ ให้ผู้เรียนพัฒนาการ เรียนรู้อย่างต่อเนื่อง</p>	<p>5. วัดและประเมินผลการเรียนรู้ มีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ด้วยวิธีการ ที่หลากหลาย เหมาะสม และสอดคล้องกับ มาตรฐาน การเรียนรู้ ให้ผู้เรียนพัฒนาการ เรียนรู้อย่างต่อเนื่อง</p>	<p>5. วัดและประเมินผลการเรียนรู้ มีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ด้วยวิธีการ ที่หลากหลาย เหมาะสม และสอดคล้องกับ มาตรฐาน การเรียนรู้ ให้ผู้เรียนพัฒนาการ เรียนรู้อย่างต่อเนื่อง</p>

<p>กระบวนการนำหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 สู่อำนาจ ปฏิบัติ ในชั้นเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553)</p>	<p>ลักษณะงานที่ปฏิบัติตามมาตรฐานตำแหน่ง ระดับการปฏิบัติที่คาดหวัง ปรับประยุกต์ (Apply & Adapt) (สำหรับครูที่ยังไม่มีวิทยฐานะ) (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและ บุคลากรทางการศึกษา, 2564)</p>	<p>ความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐานสู่อำนาจปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน (ผู้วิจัย-กิจจาณัญญ์ เฉลิมเกียรติศรีนวลสกุล)</p>
<p>การสอน เกมที่การประเมินผล จะต้องเชื่อมโยง กับมาตรฐาน/ตัวชี้วัดที่เป็นเป้าหมายของหน่วย การประเมินความเหมาะสม ความสอดคล้อง และความเชื่อมโยงของหน่วยการเรียนรู้ 1. ชื่อหน่วยการเรียนรู้ นำสนใจ กะทัดรัด ชัดเจน ครอบคลุมเนื้อหาสาระ 2. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์มี ความเชื่อมโยงกันอย่างเหมาะสม 3. ความสอดคล้องของสาระสำคัญ/ความคิด รวบยอดกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด</p>	<p>6. ศึกษา วิเคราะห์ และสังเคราะห์ เพื่อ แก้ปัญหา หรือพัฒนาการเรียนรู้ มีการศึกษา วิเคราะห์ และสังเคราะห์ เพื่อแก้ปัญหา หรือ พัฒนาการเรียนรู้ที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพผู้เรียน 8. อบรมและพัฒนาคุณลักษณะที่ดีของผู้เรียน มีการอบรมป้อนนิสัยให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และค่านิยม ความเป็นไทยที่ตรงสอดคล้องกับกระบวนการ นำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สู่อำนาจปฏิบัติในชั้นเรียน</p>	<p>4. ความสอดคล้องของสาระสำคัญ/ความคิด รวบยอดกับสาระการเรียนรู้ 5. ความเชื่อมโยงสัมพันธ์กันระหว่างชื่อหน่วย การเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด สาระสำคัญความคิดรวบยอด สาระการเรียนรู้ และกิจกรรมการเรียนรู้ 6. กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับมาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้ 7. กิจกรรมการเรียนรู้มีความครอบคลุมในการ พัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ทักษะ/กระบวนการ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะ อันพึงประสงค์</p>

<p>กระบวนการนำหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 สู่อำนาจปฏิบัติ ในชั้นเรียน</p> <p>(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553)</p>	<p>ลักษณะงานที่ปฏิบัติตามมาตรฐานตำแหน่ง ระดับการปฏิบัติที่คาดหวัง ปรับประยุกต์ (Apply & Adapt)</p> <p>(สำหรับครูที่ยังไม่มีวิทยฐานะ) (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและ บุคลากรทางการศึกษา, 2564)</p>	<p>ความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐานสู่อำนาจปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน (ผู้วิจัย-กิจจาณัญญ์ เฉลิมเกียรติศรีนวลสกุล)</p>
<p>4. ความสอดคล้องของสาระสำคัญ/ความคิดรวบ ยอดกับสาระการเรียนรู้</p> <p>5. ความเชื่อมโยงสัมพันธ์กันระหว่างข้อห่วย การเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด สาระสำคัญความคิดรวบยอด สาระการเรียนรู้ และกิจกรรมการเรียนรู้</p> <p>6. กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับมาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้</p> <p>7. กิจกรรมการเรียนรู้มีความครอบคลุมในการ พัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ทักษะ/กระบวนการ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอัน พึงประสงค์</p>	<p>8. กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมสามารถ นำผู้เรียนไปสู่การสร้างงาน/ภาระงาน</p> <p>9. มีการประเมินผลตามสภาพจริงและ สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด กิจกรรมการเรียนรู้</p> <p>10. ประเด็นและเกณฑ์การประเมินสามารถ สะท้อนคุณภาพผู้เรียนตามมาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด)</p> <p>11. สื่อการเรียนรู้ในแต่ละกิจกรรม มีความ เหมาะสมกับเวลา และการนำไปประยุกต์ใช้ได้ จริง</p>	<p>8. กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมสามารถ นำผู้เรียนไปสู่การสร้างงาน/ภาระงาน</p> <p>9. มีการประเมินผลตามสภาพจริงและ สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด กิจกรรมการเรียนรู้</p> <p>10. ประเด็นและเกณฑ์การประเมินสามารถ สะท้อนคุณภาพผู้เรียนตามมาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด)</p> <p>11. สื่อการเรียนรู้ในแต่ละกิจกรรม มีความ เหมาะสมกับเวลา และการนำไปประยุกต์ใช้ได้ จริง</p>

<p>กระบวนการนำหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 สู่การปฏิบัติ ในชั้นเรียน</p> <p>(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553)</p>	<p>ลักษณะงานที่ปฏิบัติตามมาตรฐานตำแหน่ง ระดับการปฏิบัติที่คาดหวัง ปรับประยุกต์ (Apply & Adapt) (สำหรับครูที่ยังไม่มีวิทยฐานะ) (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและ บุคลากรทางการศึกษา, 2564)</p>	<p>ความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียน เอกชน (ผู้วิจัย-กิจจาณัฐ เดิมเกียรติศรีนวลสกุล)</p>
<p>8. กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมสามารถ นำผู้เรียนไปสู่การสร้างชิ้นงาน/ภาระงาน</p> <p>9. มีการประเมินผลตามสภาพจริงและสอดคล้อง กับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดกิจกรรมการ เรียนรู้</p> <p>10. ประเด็นและเกณฑ์การประเมินสามารถ สะท้อนคุณภาพผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้/ (ตัวชี้วัด)</p>	<p>12. กำหนดเวลาได้เหมาะสมกับกิจกรรม และสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง</p>	

<p>กระบวนการนำหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 สู่อุปการปฏิบัติ ในชั้นเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553)</p>	<p>ลักษณะงานที่ปฏิบัติตามมาตรฐานตำแหน่ง ระดับการปฏิบัติที่คาดหวัง ปรับประยุกต์ (Apply & Adapt) (สำหรับครูที่ยังไม่มีวิทยฐานะ) (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและ บุคลากรทางการศึกษา, 2564)</p>	<p>ความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐานสู่อุปการปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน (ผู้วิจัย-กัจจาณัฐ์ เฉลิมเกียรติศรีนวลสกุล)</p>
<p>11. สื่อการเรียนรู้ในแต่ละกิจกรรม มีความเหมาะสมกับเวลา และการนำไป ประยุกต์ใช้ได้จริง</p>		
<p>12. กำหนดเวลาได้เหมาะสมกับกิจกรรม และสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง</p>		

<p>กระบวนการนำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 สู่การปฏิบัติในชั้นเรียน</p> <p>(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553)</p>	<p>ลักษณะงานที่ปฏิบัติตามมาตรฐานตำแหน่งระดับการปฏิบัติที่คาดหวัง ปรับประยุกต์ (Apply & Adapt)</p> <p>(สำหรับครูที่ยังไม่มีวิทยฐานะ)</p> <p>(สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา, 2564)</p>	<p>ความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน (ผู้วิจัย-กิจจาณัญญ์ เณิมเกียรติศรีนวนสกุล)</p>
<p>7. จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้</p> <p>หลังจากจัดทำหน่วยการเรียนรู้แล้ว เพื่อให้การจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้ ครูผู้สอนควรวางแผนการจัดแบ่งเนื้อหาสาระ เวลา ให้ครอบคลุมหน่วยการเรียนรู้</p> <p>จากนั้นจึงนำมาจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับเวลา และการพัฒนาผู้เรียน ในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ครูผู้สอนจะต้องกำหนดเป้าหมายสำหรับผู้เรียนในการจัดการเรียนรู้ โดยสามารถกำหนดเป็นจุดประสงค์การเรียนรู้ของแผนการเรียนรู้นั้น ๆ ซึ่งจุดประสงค์การเรียนรู้ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ ต้องนำพา</p>	<p>4. สร้างและหรือพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีและแหล่งเรียนรู้ มีการสร้างและหรือพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีและแหล่งเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ โดยมีการปรับประยุกต์ให้สอดคล้องกับความแตกต่างของผู้เรียนและทำให้ผู้เรียนมีทักษะการคิดและสามารถสร้างนวัตกรรมได้</p> <p>5. วัดและประเมินผลการเรียนรู้ มีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ด้วยวิธีการที่หลากหลาย เหมาะสม และสอดคล้องกับมาตรฐาน การเรียนรู้ ให้ผู้เรียนพัฒนาการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง</p>	<p>6. ความสามารถในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้</p> <p>การวิเคราะห์และวางแผนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้</p> <p>การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ การกำหนดเนื้อหาสาระ การกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ การกำหนดการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ และการกำหนดสื่อการเรียนรู้</p> <p>ตัวบ่งชี้ที่ 1 วิเคราะห์และวางแผนการจัดการเรียนรู้</p> <p>ตัวบ่งชี้ที่ 2 กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้</p>

<p>กระบวนการนำหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 สู่อำนาจ ปฏิบัติ ในชั้นเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553)</p>	<p>ลักษณะงานที่ปฏิบัติตามมาตรฐานตำแหน่ง ระดับการปฏิบัติที่คาดหวัง ปรับประยุกต์ (Apply & Adapt) (สำหรับครูที่ยังไม่มีวิทยฐานะ) (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและ บุคลากรทางการศึกษา, 2564)</p>	<p>ความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน (ผู้วิจัย-กิจจาณัญญ์ เฉลิมเกียรติศรีนวลสกุล)</p>
<p>ผู้เรียนไปสู่มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนและคุณลักษณะอัน พึงประสงค์ที่กำหนดไว้ในหน่วยการเรียนรู้ จากนั้นกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียน บรรลุเป้าหมาย ครูผู้สอนควรใช้เทคนิค/วิธีสอนที่ หลากหลาย โดยพิจารณาเลือกกระบวนการ เรียนรู้ที่จะพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ซึ่ง สามารถนำกระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับ ธรรมชาติวิชา เช่น การเรียนรู้แบบบูรณาการ กระบวนการสร้างความรู้ กระบวนการคิด กระบวนการทางสังคม ฯลฯ ในการจัดการเรียนรู้</p>	<p>6. สร้างและหรือพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีและแหล่งเรียนรู้ มีการสร้างและหรือพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีและแหล่งเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรม การเรียนรู้ โดยมีการปรับปรุงยุคให้สอดคล้อง กับความแตกต่างของผู้เรียน และทำให้ผู้เรียน มี ทักษะการคิดและสามารถสร้างนวัตกรรมได้</p> <p>8. อบรมและพัฒนาคุณลักษณะที่ดีของผู้เรียน มีการอบรมมนิสัยให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และ</p>	<p>ตัวบ่งชี้ที่ 3 กำหนดสาระสำคัญ (Concept) และสาระเนื้อหา (Content) ตัวบ่งชี้ที่ 4 กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ ตัวบ่งชี้ที่ 5 กำหนดการวัดและประเมินผลการ เรียนรู้ ตัวบ่งชี้ที่ 6 กำหนดสื่อการเรียนรู้</p>

<p>กระบวนการนำหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 สู่การปฏิบัติ ในชั้นเรียน</p> <p>(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553)</p>	<p>ลักษณะงานที่ปฏิบัติตามมาตรฐานตำแหน่ง ระดับ การปฏิบัติที่คาดหวัง ปรับประยุกต์ (Apply & Adapt)</p> <p>(สำหรับครูที่ยังไม่มีวิทยฐานะ)</p> <p>(สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากร ทางการศึกษา, 2564)</p>	<p>ความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียน เอกชน</p> <p>(ผู้วิจัย-กิจจาณัฐ เดิมเกียรติศรีนิวาสกุล)</p>
<p>ครูผู้สอนต้องรู้จักเลือกใช้สื่อ/แหล่งการเรียนรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการจัดกิจกรรม สื่อที่ นำมาใช้ต้องกระตุ้น ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการ เรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยไม่มีสื่อใดสื่อ หนึ่งเป็นหลักในการจัดการเรียนรู้ กิจกรรมในแต่ ละแผนการจัดการเรียนรู้ต้องส่งเสริมและพัฒนา ให้ผู้เรียนมีความสามารถที่จะสร้างชิ้นงาน/ภาระ งาน เมื่อครบทุกแผนการจัดการเรียนรู้ของหน่วย การเรียนรู้นั้น ๆ ผู้เรียนต้องสร้างชิ้นงาน/ภาระ งานรวบยอดได้ นอกจากนี้ในการจัดการเรียนรู้ ต้องกำหนดว่าจะใช้เครื่องมือใดวัดและ ประเมินผลผู้เรียนให้บรรลุตามเป้าหมายที่</p>	<p>มีการอบรมป้อนนิสยให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และค่านิยมความเม ไทยที่ตึงามสอดคล้องกับกระบวนกรนำหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สู่การปฏิบัติในชั้นเรียน</p>	

<p>กระบวนการนำหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 สู่อำนาจปฏิบัติ ในชั้นเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553)</p>	<p>ลักษณะงานที่ปฏิบัติตามมาตรฐานตำแหน่ง ระดับการปฏิบัติที่คาดหวัง ปรับประยุกต์ (Apply & Adapt) (สำหรับครูที่ยังไม่มีวิทยฐานะ) (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและ บุคลากรทางการศึกษา, 2564)</p>	<p>ความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐานสู่อำนาจปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน (ผู้วิจัย-กิจจาณัฐณ์ เฉลิมเกียรติศรีนวลสกุล)</p>
<p>กำหนด ดั้งนั้นในการวัดและประเมินผล ครูผู้สอนต้องประเมินผู้เรียนตลอดการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ โดยเลือกใช้เครื่องมือที่ เหมาะสมกับลักษณะกิจกรรมและสิ่งที่ต้องการ วัด นอกเหนือจากการประเมินชิ้นงาน/ภาระงาน</p>	<p>3. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีการอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้และ ส่งเสริมผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ เรียนรู้ และทำงานร่วมกัน โดยมีการปรับประยุกต์ให้ สอดคล้องกับความแตกต่างของผู้เรียน</p>	<p>7. ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ การปฏิบัติตามแผนการจัดการเรียนรู้ การมี ส่วนร่วมของนักเรียน สื่อการสอนของครู การ จัดการชั้นเรียน การควบคุมชั้นเรียน กิจกรรมหลังการสอน</p>
<p>8. การจัดการเรียนรู้ ในการจัดการศึกษาให้ประสบความสำเร็จด้วยดี เพราะการจัดการศึกษาที่ยืดหยุ่นเป็นสิ่งสำคัญ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ หน่วยงานการจัดการศึกษาต้องส่งเสริม ให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาเต็มตามศักยภาพ ในการ จัดการเรียนรู้ครูผู้สอนจึงควรมีบทบาทดังนี้</p>	<p>3. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีการอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้และ ส่งเสริมผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ เรียนรู้ และทำงานร่วมกัน โดยมีการปรับประยุกต์ให้ สอดคล้องกับความแตกต่างของผู้เรียน</p>	<p>7. ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ การปฏิบัติตามแผนการจัดการเรียนรู้ การมี ส่วนร่วมของนักเรียน สื่อการสอนของครู การ จัดการชั้นเรียน การควบคุมชั้นเรียน กิจกรรมหลังการสอน</p>

<p>กระบวนการนำหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 สู่อำนาจปฏิบัติ ในชั้นเรียน</p> <p>(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553)</p>	<p>ลักษณะงานที่ปฏิบัติตามมาตรฐานตำแหน่ง ระดับ การปฏิบัติที่คาดหวัง ปรับประยุกต์ (Apply & Adapt) (สำหรับครูที่ยังไม่มีวิทยฐานะ) (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากร ทางการศึกษา, 2564)</p>	<p>ความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐานสู่อำนาจปฏิบัติของครูโรงเรียน เอกชน (ผู้วิจัย-กิจจาณัฐ เดิมเกียรติศรีนวลสกุล)</p>
<p>4. สร้างและหรือพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้ มีการสร้างและหรือพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้สอดคล้อง กับกิจกรรมการเรียนรู้ โดยมีการประยุกต์ ให้ สอดคล้องกับความแตกต่างของผู้เรียนและทำให้ ผู้เรียนมีทักษะการคิดและสามารถสร้างนวัตกรรมได้</p> <p>5. วัดและประเมินผลการเรียนรู้ มีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ด้วยวิธีการ ที่ หลากหลาย เหมาะสม และสอดคล้องกับมาตรฐาน การเรียนรู้ ให้ผู้เรียนพัฒนาการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง</p> <p>1) ศึกษา ทำความเข้าใจเอกสารหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ และการออกแบบการจัดการเรียนรู้</p> <p>2) จัดทำหน่วยการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ โดยเน้น ความรู้ ทักษะ กระบวนการที่สอดคล้อง ตามมาตรฐานการเรียนรู้ตัวชี้วัด คุณลักษณะอัน พึงประสงค์ และสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน</p> <p>3) ศึกษาวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคล พร้อมนำ ข้อมูลมาใช้ในการออกแบบการเรียนรู้และจัดการ เรียนรู้ที่มุ่งตอบสนองความต้องการของผู้เรียน ตามความแตกต่างของผู้เรียน และพัฒนาการ</p>		

<p>กระบวนการนำหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 สู่อำนาจปฏิบัติ ในชั้นเรียน</p> <p>(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553)</p>	<p>ลักษณะงานที่ปฏิบัติตามมาตรฐานตำแหน่ง ระดับ การปฏิบัติที่คาดหวัง ปรับประยุกต์ (Apply & Adapt)</p> <p>(สำหรับครูที่ยังไม่มีวิทยฐานะ)</p> <p>(สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากร ทางการศึกษา, 2564)</p>	<p>ความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐานสู่อำนาจปฏิบัติของครูโรงเรียน เอกชน</p> <p>(ผู้วิจัย-กิจจาณัฐ เดิมเกียรติศรีนวลสกุล)</p>
<p>ทางสมองเพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้บรรลุ ตามวัตถุประสงค์</p> <p>4) จัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญด้วย วิธีการที่หลากหลายเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของ หลักสูตร</p> <p>5) จัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมทั้งภายใน และภายนอกห้องเรียนให้อุดมการณ์การเรียนรู้ 6) จัดเตรียมและใช้สื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ ตลอดจน ภูมิปัญญาท้องถิ่น เทคโนโลยีและแหล่งเรียนรู้ใน ชุมชนได้อย่างเหมาะสมกับการเรียนรู้ของผู้เรียน ประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการต่าง ๆ อย่างหลากหลาย ทั้งนี้มุ่งเน้นการประเมินผล</p>	<p>6. ศึกษา วิเคราะห์ และสังเคราะห์ เพื่อแก้ปัญหา หรือพัฒนาการเรียนรู้</p> <p>มีการศึกษา วิเคราะห์ และสังเคราะห์ เพื่อแก้ปัญหา หรือพัฒนาการเรียนรู้ที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพผู้เรียน</p> <p>7. จัดบรรยากาศที่ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน</p> <p>มีการจัดบรรยากาศที่ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน ให้เกิดกระบวนการคิด ทักษะชีวิต ทักษะการทำงาน ทักษะการเรียนรู้ และนวัตกรรม ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อ และ เทคโนโลยี</p>	

<p>กระบวนการนำหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 สู่การปฏิบัติ ในชั้นเรียน</p> <p>(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553)</p>	<p>ลักษณะงานที่ปฏิบัติตามมาตรฐานตำแหน่ง ระดับ การปฏิบัติที่คาดหวัง ปรับประยุกต์ (Apply & Adapt) (สำหรับครูที่ยังไม่มีวิทยฐานะ) (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากร ทางการศึกษา, 2564)</p>	<p>ความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียน เอกชน (ผู้วิจัย-กิจจาณัฐ เดิมเกียรติศรีนิวาสกุล)</p>
<p>การเรียนรู้ตามสภาพจริงเป็นสำคัญ นอกจากนี้ ควรการมีส่วนร่วมของผู้เรียนและผู้ปกครอง ตลอดจนความสอดคล้องกับธรรมชาติของวิชา และพัฒนาการเรียนรู้</p> <p>7) นำผลการประเมินผู้เรียนมาใช้เพื่อสอนซ่อม เสริมและพัฒนาผู้เรียน ตลอดจนปรับปรุงการจัด กิจกรรมการสอนของตนเองอย่างเป็นระบบ</p> <p>8) ใช้กระบวนการวิจัยในชั้นเรียน เพื่อพัฒนา กระบวนการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบและ ต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม การจัดการเรียนรู้อาจเป็นระบบและ ของครูผู้สอนจะบรรลุผลได้แต่เพียงใดขึ้นอยู่กับ</p>	<p>8. อบรมและพัฒนาคุณลักษณะที่ดีของผู้เรียน มีการอบรมมนิสัยให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และค่านิยมความเป็น ไทยที่ดีงาม</p> <p>สอดคล้องกับกระบวนการนำหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สู่การ ปฏิบัติในชั้นเรียน</p>	

<p>กระบวนการนำหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 สู่การปฏิบัติ ในชั้นเรียน</p> <p>(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553)</p>	<p>ลักษณะงานที่ปฏิบัติตามมาตรฐานตำแหน่ง ระดับการปฏิบัติที่คาดหวัง ปรับประยุกต์ (Apply & Adapt)</p> <p>(สำหรับครูที่ยังไม่มีวิทยฐานะ) (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและ บุคลากรทางการศึกษา, 2564)</p>	<p>ความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน (ผู้วิจัย-กิจจาณันท์ เฉลิมเกียรติศรีนวลสกุล)</p>
<p>ปัจจัยอื่น ๆ อีกหลายประการ เช่น ความรัก และศรัทธาในวิชาชีพครู การแสวงหาความรู้ การใช้หลักจิตวิทยา การใช้สื่อการเรียนรู้ การ ออกแบบการเรียนรู้ การใช้กระบวนการวิจัย เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และที่สำคัญยิ่งคือ การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ให้เป็นไปด้วย ความเป็นกันเอง</p>		

จากตาราง 1 ความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ ประกอบด้วย

1. ความสามารถในการวิเคราะห์ตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

ตัวบ่งชี้ที่ 1 วิเคราะห์แต่ละตัวชี้วัดที่ระบุให้เห็นว่า เมื่อนำมาจัดการเรียนรู้ ผู้เรียนจะรู้อะไร และทำอะไรได้

ตัวบ่งชี้ที่ 2 วิเคราะห์แต่ละตัวชี้วัดที่เห็นว่าจะนำไปให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญใด

ตัวบ่งชี้ที่ 3 วิเคราะห์แต่ละตัวชี้วัดที่เห็นว่าจะนำไปให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ใด

2. ความสามารถด้านการวิเคราะห์ข้อมูล สภาพปัญหา จุดเน้น ความต้องการของชุมชนและของสถานศึกษา และความต้องการของผู้เรียน

ตัวบ่งชี้ที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูล สภาพปัญหา ความต้องการของชุมชนและของสถานศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 2 วิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน

3. ความสามารถในการจัดทำคำอธิบายรายวิชา

ตัวบ่งชี้ที่ 1 จัดทำคำอธิบายรายวิชาประกอบด้วย รหัสวิชา ชื่อรายวิชา กลุ่มสาระการเรียนรู้ ระดับชั้น เวลาเรียนหรือหน่วยกิต ส่วนท้ายของคำอธิบายรายวิชาใส่รหัสตัวชี้วัด (รายวิชาพื้นฐาน) หรือผลการเรียนรู้ (รายวิชาเพิ่มเติม)

ตัวบ่งชี้ที่ 2 จัดทำคำอธิบายให้ทราบว่าเมื่อเรียนรายวิชานั้นแล้วผู้เรียนจะมีความรู้ทักษะ คุณลักษณะหรือเจตคติอะไร และระบุให้ทราบถึงกระบวนการเรียนรู้หรือประสบการณ์สำคัญที่ผู้เรียนจะได้รับ

4. ความสามารถในการจัดทำโครงสร้างรายวิชา

ตัวบ่งชี้ที่ 1 จัดทำรายวิชาประกอบด้วยจำนวนหน่วยการเรียนรู้ เรื่องของหน่วยการเรียนรู้ ตัวชี้วัดหน่วยการเรียนรู้ เวลาในการจัดการเรียนการสอน และสัดส่วนการเก็บคะแนน

5. การออกแบบหน่วยการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้ที่ 1 ชื่อหน่วยการเรียนรู้มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ตัวบ่งชี้ที่ 2 สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด สาระการเรียนรู้ และเวลา

ตัวบ่งชี้ที่ 3 กิจกรรมการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้ที่ 4 การประเมินผล และสื่อ

6. ความสามารถในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

- ตัวบ่งชี้ที่ 1 วิเคราะห์และวางแผนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้
- ตัวบ่งชี้ที่ 2 กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้
- ตัวบ่งชี้ที่ 3 กำหนดสาระสำคัญ (Concept) และสาระเนื้อหา (Content)
- ตัวบ่งชี้ที่ 4 กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้
- ตัวบ่งชี้ที่ 5 กำหนดการวัดและประเมินผลการเรียนรู้
- ตัวบ่งชี้ที่ 6 กำหนดสื่อการเรียนรู้

7. ความสามารถในการจัดการจัดการเรียนรู้

- ตัวบ่งชี้ที่ 1 การปฏิบัติตามแผนการจัดการเรียนรู้
- ตัวบ่งชี้ที่ 2 การมีส่วนร่วมของนักเรียน
- ตัวบ่งชี้ที่ 3 สติกาการสอนของครู
- ตัวบ่งชี้ที่ 4 การจัดการชั้นเรียน
- ตัวบ่งชี้ที่ 5 การควบคุมชั้นเรียน
- ตัวบ่งชี้ที่ 6 กิจกรรมหลังการสอน

ผู้วิจัยได้ประยุกต์การประเมินผลการปฏิบัติงานตามมาตรฐานตำแหน่ง ระดับการปฏิบัติ ที่คาดหวัง ปรับประยุกต์ (Apply & Adapt) (สำหรับครูที่ยังไม่มีวิทยฐานะ) จากคู่มือการดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินตำแหน่ง และวิทยฐานะข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งครู (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา, 2564) สู่การประเมินความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ ตัวอย่างเกณฑ์แสดงระดับคุณภาพของความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ

ด้านที่ 1 ความสามารถในการวิเคราะห์ตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 วิเคราะห์แต่ละตัวชี้วัดที่ระบุให้เห็นว่า เมื่อนำมาจัดการเรียนรู้ ผู้เรียนจะรู้อะไร และทำอะไรได้ และวิเคราะห์สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนว่าจะนำพาให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะใด และวิเคราะห์คุณลักษณะอันพึงประสงค์ว่าจะนำพาให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะใด

เกณฑ์การให้คะแนน (Scoring Rubric)

1 คะแนน	1 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 1 ข้อ
2 คะแนน	2 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ
3 คะแนน	3 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 1 วิเคราะห์แต่ละตัวชี้วัดที่ระบุให้เห็นว่า เมื่อนำมาจัดการเรียนรู้ ผู้เรียนจะรู้อะไร และทำอะไรได้

เกณฑ์การพิจารณาผลการปฏิบัติ	คะแนน
1.วิเคราะห์ตัวชี้วัดตามหลักสูตร	
2.วิเคราะห์ตัวชี้วัดสามารถนำมาจัดการเรียนรู้ได้	
3.วิเคราะห์ตัวชี้วัดทำให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามเกณฑ์ที่หลักสูตรกำหนด	

เกณฑ์การให้คะแนน (Scoring Rubric)

1 คะแนน	1 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 1 ข้อ
2 คะแนน	2 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ
3 คะแนน	3 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 2 วิเคราะห์แต่ละตัวชี้วัดที่เห็นว่าจะนำพาให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญใด

เกณฑ์การพิจารณาผลการปฏิบัติ	คะแนน
1.วิเคราะห์ตัวชี้วัดที่ระบุให้เห็นสมรรถนะสำคัญอย่างน้อย 1 ประการ	
2.วิเคราะห์ตัวชี้วัดได้สอดคล้องกับสมรรถนะสำคัญ	
3.วิเคราะห์สมรรถนะสำคัญที่กำหนดไว้ว่านำไปสู่การสร้างชิ้นงานและหรือภาระงาน	

เกณฑ์การให้คะแนน (Scoring Rubric)

1 คะแนน	1 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 1 ข้อ
2 คะแนน	2 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ
3 คะแนน	3 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 3 วิเคราะห์แต่ละตัวชี้วัดที่เห็นว่าจะนำพาให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ใด

เกณฑ์การพิจารณาผลการปฏิบัติ	คะแนน
1.วิเคราะห์ตัวชี้วัดที่ระบุให้เห็นคุณลักษณะอันพึงประสงค์อย่างน้อย 1 ประการ	
2.วิเคราะห์ตัวชี้วัดได้สอดคล้องกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์	
3.วิเคราะห์คุณลักษณะอันพึงประสงค์ว่านำไปสู่การสร้างชิ้นงานและหรือภาระงาน	

3. ทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง (Transformative Learning Theory)

3.1 ความหมายของการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง

นักการศึกษาได้ให้ความหมายของการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงไว้ดังนี้
Mezirow (1978, p. 112) กล่าวไว้ว่า การเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลง หมายถึง การค้นหาความหมายที่มีอยู่ในประสบการณ์เดิมเพื่อสร้างความหมายใหม่ในประสบการณ์เดิมและนำความหมายใหม่ไปสู่การปฏิบัติใหม่ในอนาคต

Taylor (2007, P. 175) กล่าวไว้ว่า การเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลง หมายถึง วิธีการคิดแบบหนึ่งซึ่งมีการเพิ่มขึ้น รวมตัว แ่งแยก หรือบูรณาการประสบการณ์มุ่งสู่มุมมองทัศน์ใหม่เป็นการเปลี่ยนในระดับที่ลึกไปถึงค่านิยม เจตคติ และความเข้าใจ ไม่ใช่การเรียนรู้ทุกอย่างจะมีศักยภาพของพัฒนาการเช่นนี้ เป็นเสมือนเป็นรูปแบบการเรียนรู้ใหม่ที่ใหญ่กว่าเดิม โดยเปลี่ยนในระดับลึก คือ เปลี่ยนตัวตนมนุษย์ในระดับที่มากกว่าการเรียนรู้ที่เป็นการได้มาซึ่งความรู้

ชนิดดา ภูหงส์ทอง (2560, น. 10) ได้ให้ความหมายของวิธีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง หมายถึง กระบวนการเรียนรู้ที่ทำให้บุคคลเกิดการปรับเปลี่ยนกรอบอ้างอิงเดิมไปสู่กรอบอ้างอิงใหม่ โดยผ่านการพิจารณาถึงความเป็นมาของความเชื่อเดิมของตนและการสะท้อน การยอมรับความรู้สึกนั้น การแลกเปลี่ยนมุมมองกับบุคคลอื่น การสำรวจและวางแผนแนวทางใหม่ การเสริมความรู้และทักษะที่จำเป็น การทดลองแสดงบทบาทใหม่เชิงชั่วคราว การสร้างความมั่นใจ และการนำแนวทางใหม่มาปฏิบัติในชีวิตจริง

ราชบัณฑิตยสภา (2564, น. 702) ได้นิยามศัพท์ transformative learning ไว้ในพจนานุกรมศัพท์ศึกษาศาสตร์ ฉบับราชบัณฑิตยสภา พิมพ์ครั้งที่ 2 ดังนี้

transformative learning การเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง : แนวคิดที่เน้นการเรียนรู้อย่างมีความหมาย นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงเจตคติ สร้างจิตสำนึกและบุคลิกภาพของบุคคลให้มี

มุมมองอย่างเป็นองค์รวม เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนเปิดใจกว้าง ยอมรับความจริง ก้าวข้ามความคุ้นชิน จนสามารถพัฒนาตนเองหรือพัฒนาองค์การได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แนวคิดนี้ แจ็ก เมอร์ซิโรว์ (Jack Merzirow) พัฒนาขึ้นเมื่อ ค.ศ. 1975 เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ฝึกฝนและเพิ่มพูนความรู้ภายในตนจนเกิดกรอบความคิด (frame of reference) ใน 2 มิติ คือ 1) ความคิดแบบที่เป็นความคุ้นชิน (habits of mind) และ 2) มุมมองใหม่ต่อโลกและชีวิต (world view) การเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเป็นการเปลี่ยนวิถีคิดใหม่สู่การอิงประสบการณ์ การคิดใคร่ครวญอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดอย่างมีเหตุผล

จากความหมายที่นักการศึกษาได้กล่าวไว้ สรุปได้ว่า การเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง หมายถึงกระบวนการที่ทำให้บุคคลเกิดการปรับเปลี่ยนความเชื่อเดิมไปสู่ความเชื่อใหม่ โดยการพิจารณาความเป็นมาเชื่อเดิมของตนและการสะท้อน การยอมรับความรู้สึกนั้น การแลกเปลี่ยนมุมมองกับบุคคลอื่น การสำรวจและวางแผนแนวทางใหม่ การเสริมความรู้และทักษะที่จำเป็น การทดลองแสดงบทบาทใหม่ชั่วคราว การสร้างความมั่นใจ และการนำแนวทางใหม่มาปฏิบัติในชีวิตจริง

3.2 องค์ประกอบของการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง

ทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงนี้ประกอบด้วย องค์ประกอบของกระบวนการเรียนรู้เพื่อการปรับเปลี่ยนกรอบอ้างอิงตามทัศนะของ Mezirow (Taylor, 1998) ได้แก่

1) ประสบการณ์ (Experience) Mezirow มองว่า ประสบการณ์เป็นจุดเริ่มต้นของการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงกรอบความคิดความเชื่อของบุคคล การเรียนรู้เป็นผลมาจากการที่บุคคลเข้าใจในประสบการณ์เดิมที่บุคคลย้อนกลับไปสังเกตหรือทบทวนสิ่งที่เกิดขึ้น และนำสิ่งที่เกิดขึ้นหรือประสบการณ์เดิมดังกล่าวกลับมาคิดพิจารณาไตร่ตรองร่วมกัน ทำให้เกิดความคิดรวบยอดหรือสมมติฐานต่าง ๆ ในสิ่งที่ผ่านมาและนำความคิดหรือสมมติฐานดังกล่าวไปทดลองหรือประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ใหม่ๆ ดังนั้นการเรียนรู้โดยการใช้ประสบการณ์ผ่านการทบทวนประสบการณ์ (Reflection) และนำไปสู่การกระทำ (Action) ที่เหมาะสมของแต่ละบุคคล ซึ่งการเรียนรู้โดยใช้ประสบการณ์ผ่านการสื่อสารหรือกรรณเชิงเหตุผล (Dialogue) ที่เกิดจากกิจกรรมกลุ่มจะทำให้บุคคลสามารถสะท้อนความคิด (Reflective) และนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงตนเองได้อย่างรวดเร็ว

2) การใคร่ครวญอย่างมีวิจารณญาณ (Critical reflection) Mezirow ถือว่าการใคร่ครวญอย่างมีวิจารณญาณเป็นหัวใจในกระบวนการของการปรับเปลี่ยนกรอบอ้างอิงหรือกระบวนการทัศน์ และมีความสำคัญทั้งในกระบวนการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกับการปฏิบัติ หรือการเรียนรู้เพื่อแก้ปัญหา และการเรียนรู้เพื่อการสื่อสาร การตีความ และแปลความหมายที่เกิดขึ้นในการสื่อสาร Mariem (2004) ได้กล่าวถึงลักษณะสำคัญของการใคร่ครวญอย่างมีวิจารณญาณ ดังนี้

2.1) เป็นการตรวจสอบสถานการณ์หรือการทบทวนสภาพการณ์ที่สร้างความไม่พึงพอใจแลสถานการณ์ที่เป็นปัญหา (Content reflection)

2.2) เป็นการตรวจสอบปัญหาและการหาแนวทางหรือทางเลือกในการแก้ไขปัญหาจากสภาพการณ์ที่เป็นจริงของบุคคล (Process reflection)

2.3) เป็นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ด้วยการสื่อสารระหว่างบุคคล การเสวนาหรือการอภิปรายหรือการถกเถียงเชิงเหตุผล (Dialogue) เพื่อทำความเข้าใจและค้นหาข้อสรุปของปัญหาที่จะนำไปสู่การหลุดพ้นจากสภาพการณ์ที่เป็นปัญหาที่เป็นอยู่ของบุคคล (Critical reflection or Premise reflection)

2.3) เป็นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ด้วยการสื่อสารระหว่างบุคคล การเสวนาหรือการอภิปรายหรือการถกเถียงเชิงเหตุผล (Dialogue) เพื่อทำความเข้าใจและค้นหาข้อสรุปของปัญหาที่จะนำไปสู่การหลุดพ้นจากสภาพการณ์ที่เป็นปัญหาที่เป็นอยู่ของบุคคล (Critical reflection or Premise reflection)

3) การสนทนาเชิงเหตุผล (Rational discourse) เป็นเครื่องมือสำคัญที่สุดที่จะทำให้เกิดการปรับเปลี่ยนกรอบอ้างอิงเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลเพื่อสร้างหรือพัฒนากรอบความคิดความเชื่อจากการตีความของบุคคลในการพัฒนาพฤติกรรมที่เป็นบวกและสนับสนุนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคล โดยการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลดังกล่าวจะเป็นผลจากการสนทนาที่ทำให้บุคคลเข้าใจในข้อเท็จจริง มีเจตคติที่ดีต่อการเปลี่ยนแปลง มีทักษะที่จำเป็นต่อการเปลี่ยนแปลงและสามารถที่นำมาประยุกต์ใช้กับตนเองได้อย่างเหมาะสม ซึ่งการสนทนาเชิงเหตุผลเป็นรูปแบบการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงตนเองจากภายใน สำหรับการสนทนาเชิงเหตุผลดังกล่าวนี้ เป็นการพูดคุยแลกเปลี่ยนกันระหว่างบุคคล หรือกลุ่มบุคคลด้วยวิธีการสุนทรียสนทนา (dialogue) ซึ่งเป็นการสนทนาที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้โดยใช้การฟังอย่างลึกซึ้ง ฟังผู้อื่นเพื่อให้เข้าใจตนเอง และให้ความเคารพในผู้อื่นด้วยการไม่ตัดสิน วิศิษฐ์ วังวิญญู (2017) กล่าวว่าผลที่ได้จากการพูดคุยคือ การเกิดการตัดสินใจหรือการตีความอย่างใหม่ รวมถึงเห็นมุมมอง ความเชื่อ และการให้เหตุผลที่มีความถูกต้องและครอบคลุมมากกว่าเดิมนำไปสู่การเป็นตัวของตัวเองที่เข้มแข็ง ปัจจัยที่นำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ของการสนทนาเชิงวิพากษ์คือ การมี "วุฒิภาวะทางอารมณ์" นั่นก็คือทักษะการสื่อสารและทักษะทางสังคมนั่นเอง

ดังนั้น เมื่อบุคคลสามารถเรียนรู้จากประสบการณ์ แล้วกลับมาใคร่ครวญเกี่ยวกับตนเองอย่างมีวิจารณญาณ และสามารถสนทนาเชิงเหตุผลอย่างมีวุฒิภาวะทางอารมณ์ ก็จะสามารถทำให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ แบบแผนการให้ความหมาย จนนำไปสู่การเปลี่ยนกรอบอ้างอิงจากเดิมไปสู่กรอบอ้างอิงใหม่

3.3 ขั้นตอนการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง

ขั้นตอนการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง Mezirow (2000) กล่าวถึง การเรียนรู้โดยการปรับเปลี่ยนมโนทัศน์ ซึ่งเป็นกระบวนการที่บุคคลปรับเปลี่ยนกรอบแนวความคิดเดิมที่เคยยึดถือมาไปเป็นมโนทัศน์ใหม่ที่มีความครอบคลุมกว่าเดิมซึ่งกระบวนการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงกรอบอ้างอิงเดิมนั้นอยู่ภายใต้กระบวนการเรียนรู้ 10 ขั้นตอน ประกอบด้วย

1) การเผชิญกับสถานการณ์ที่ไม่เป็นไปตามมุมมองเดิมของตน (Disorienting dilemma) เป็นขั้นตอนแรกของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม โดยมองว่าการเรียนรู้ของผู้ใหญ่เริ่มต้นได้เป็นอย่างดี เมื่อต้องเผชิญกับความยุ่งยากในชีวิตหรือการเกิดความสับสน ซึ่งในขณะที่เริ่มนั้น กระบวนการเรียนรู้จะตามมาได้ง่ายส่งผลให้สามารถเผชิญปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ ได้

2) การตรวจสอบตนเอง (Self-examination) เป็นการตรวจสอบกรอบความคิด ความเชื่อของตนเอง การยึดถือปฏิบัติของตนเอง เพื่อสร้างความเข้าใจในตนเอง มองเห็นความสัมพันธ์ของตนเองกับสังคมรอบข้างและมุมมองของตนเองที่มีต่อโลก ซึ่งกระบวนการตรวจสอบตนเองนี้ทำให้เห็นภาพระบบความคิดของตนเองซึ่งเป็นระบบภายในที่แสดงออกสู่ภายนอก

3) การประเมินตนเองอย่างมีวิจารณญาณ (Critical assessment) เป็นการประเมินความเชื่อเบื้องต้นของตนเอง (assumption) และเป็นการประเมินตนเองภายหลังจากการตรวจสอบตนเองด้วยการวิพากษ์วิจารณ์ความเชื่อเบื้องต้น ซึ่งกรอบความเชื่อเบื้องต้นนั้นเป็นตัวกำหนดมุมมองและทัศนคติส่วนบุคคล

4) การยอมรับร่วมกันในประสบการณ์ที่คล้ายคลึงกัน (Recognition that others have shared similar transformations) จะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลได้มีการติดสื่อสารกับบุคคลอื่น และพบความสัมพันธ์ระหว่างความไม่พอใจกับกระบวนการสู่การเปลี่ยนแปลง เช่น การสนทนา การร่วมวิพากษ์สถานการณ์ต่าง ๆ กับผู้ที่มีประสบการณ์คล้ายคลึงกัน โดยการใช้ประสบการณ์ปกติที่มีอยู่ในบุคคล นำมาซึ่งความเข้าใจและประสบการณ์ใหม่ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นของการสนทนาหรือการวิพากษ์ ซึ่งเชื่อมโยงต่อเนื่องถึงการวางเป้าหมายในการปฏิบัติเพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน

5) การค้นหาทางเลือกในบทบาทใหม่ (Explaining option of new behavior) เป็นขั้นตอนที่ค้นหาบทบาท ความสัมพันธ์ และการปฏิบัติใหม่ โดยเกิดขึ้นจากการเข้าใจถึงการยึดถือปฏิบัติของตนเอง กลุ่ม และสถานการณ์ที่เป็นปัญหา แล้วจึงเกิดการค้นหาทางเลือกใหม่ ความสัมพันธ์ใหม่ และการกระทำใหม่เพื่อให้เกิดการปรับเปลี่ยนแนวทางการดำเนินชีวิตที่เคยยึดถือเพื่อความเหมาะสม

6) การวางแผนเพื่อการปฏิบัติ (Planning a course of action) เป็นขั้นตอนการวางแผนเพื่อการกระทำหลังจากการประเมินสถานการณ์และจุดมุ่งหมายที่ต้องการให้เกิดการเปลี่ยนแปลง

7) การหาความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติตามแผน (Knowledge to implement plans) เป็นขั้นตอนการเตรียมพร้อมในต้นองค์ความรู้เพื่อการปฏิบัติ ซึ่งบุคคลหรือกลุ่มผู้ร่วมปฏิบัติจะเฝ้าหาความรู้และทักษะในการนำแผนไปปฏิบัติเพื่อให้เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมาย

8) การทดลองปฏิบัติตามแผน (Tryout of the plan) เป็นขั้นตอนของการทดลองปฏิบัติตามแผนหรือทดลองบทบาทใหม่และประเมินผลย้อนกลับ ซึ่งในขณะที่ปฏิบัติการ และหลังจากปฏิบัติการนั้นจะมีการติดตามประเมินผลควบคู่ไปด้วย เพื่อปรับเปลี่ยนให้ทันสถานการณ์เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้น รวมทั้งเพื่อแสวงหาองค์ความรู้เพิ่มเติมให้เหมาะสมสำหรับการดำเนินการตามแผนที่กำหนดไว้

9) การสร้างความสามารถและความมั่นใจในบทบาทใหม่ (Building confidence in new ways) เป็นขั้นตอนของการสร้างสมรรถนะและความมั่นใจต่อบทบาทใหม่ เมื่อบุคคลหรือกลุ่มได้ปฏิบัติจนเห็นผลสำเร็จแล้ว ความเชื่อมั่นตนเองต่อกรอบความเชื่อใหม่ ทักษะคิดใหม่ กรอบความคิดใหม่และการกระทำใหม่ อีกทั้งความสัมพันธ์กับสังคมรอบข้างหรือผู้เกี่ยวข้องในแนวทางใหม่ที่เกิดขึ้น

10) การบูรณาการจนเป็นวิถีชีวิตใหม่ของตน (Reintegration into life) เป็นขั้นตอนสุดท้ายของการนำโลกทัศน์ใหม่มาเปลี่ยนแปลงชีวิตของตนเอง หรือการบูรณาการเข้าสู่ชีวิตบนพื้นฐานของมุมมองใหม่ เมื่อความเชื่อมั่นได้เกิดขึ้นบุคคลหรือกลุ่มจะผสมผสานสิ่งใหม่เข้าสู่วิถีชีวิตบนพื้นฐานของแนวคิดใหม่ จนเกิดความยั่งยืนในกระบวนการเรียนรู้เกิดขึ้น การกระทำใด ๆ ในวิถีชีวิตไม่ว่าจะเป็นการแก้ไขปัญหาหรือการพัฒนาตนเองหรือสังคม จะมีการทบทวนอย่างรอบคอบเป็นขั้นตอนนำไปสู่การปรับเปลี่ยนทัศนคติ ความคิด และการปฏิบัติใหม่ได้ในที่สุด

3.4 กระบวนการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงของแม่คอลลิสเตอร์และคณะ

Margaret McAllister (2011) ได้พัฒนารอบการเรียนรู้ที่เปลี่ยนแปลงสำหรับผู้สอนพยาบาล (STAR: A Transformative Learning Framework for Nurse Educators) การศึกษาพยาบาลในออสเตรเลียในยุคปัจจุบันจำเป็นต้องตอบสนองต่อความจำเป็นที่เกิดขึ้นในทางปฏิบัติทางคลินิก (เช่น พยาบาลควรพร้อมทำงาน มีความยืดหยุ่น มีทักษะหลากหลาย เป็นผู้สื่อสารที่ดีในทีม มีความเห็นอกเห็นใจ และตอบสนองต่อความต้องการที่หลากหลายของผู้ป่วยและครอบครัว) หลักการเรียนรู้ที่เปลี่ยนแปลงร่วมกับประสบการณ์การเรียนรู้ที่เน้นการปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพสามารถให้พื้นฐานทางการสอนที่มีจุดมุ่งหมายในการปลูกฝังและบรรลุผลลัพธ์การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ในบทความนี้ได้นำเสนอกรอบการทำงานใหม่ที่ให้โครงสร้างในการสนับสนุนผู้สอนและการพัฒนาหลักสูตร กรอบการทำงาน STAR ซึ่งย่อมาจาก Sensitivity (ความอ่อนไหว), Taking action (การลงมือทำ) และ reflection (การสะท้อนความคิด) สามารถจดจำได้ง่ายและรวมองค์ประกอบสำคัญของการเรียนรู้ที่เปลี่ยนแปลง

คำว่า STAR ถูกสร้างขึ้นมาจากการนำตัวอักษรหน้าของแต่ละคำที่เป็นองค์ประกอบสำคัญของแนวคิด ได้แก่ 1) S มาจากคำว่า Sensitizing 2) TA มาจากคำว่า Take action และ 3) R มาจากคำว่า Reflection ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

3.1 การกระตุ้นให้เกิดการตระหนักหรือการตื่นรู้ (Sensitizing หรือ S)

การกระตุ้นให้เกิดการตระหนักหรือการตื่นรู้เป็นองค์ประกอบแรกของกรอบแนวคิด STAR ที่เกี่ยวข้องกับการกระตุ้นผู้เรียน ด้วยประเด็นสำคัญในสังคม (Social import) เนื่องจากผู้เรียนจำนวนมากไม่ได้ตระหนักถึงความสำคัญในเชิงประวัติศาสตร์ การเมือง และสังคม จึงส่งอิทธิพลต่อการปฏิบัติในวิชาชีพของผู้เรียน เช่น การมีความมั่นใจน้อย การมีอัตลักษณ์แห่งตนที่ไม่สมบูรณ์ เป็นต้น

3.2 การปฏิบัติ (Taking action หรือ TA)

STAR ให้ความสำคัญกับองค์ประกอบที่สองนี้ ซึ่งเกี่ยวข้องกับความคิด (Idea) โดยจุดเน้นคือ การปฏิบัติต้องเชื่อมโยงกับความรู้และทฤษฎี นอกจากนี้ผู้เรียนจะต้องมีเวลาในการอภิปรายและสร้างการปฏิบัติใหม่ขึ้นมาในประเด็นนั้น ๆ ด้วย การเชื่อมโยงระหว่างทฤษฎีและการปฏิบัติจะทำให้ผู้เรียนใช้เวลาไม่มากในการทำความเข้าใจต่อเนื้อหานั้นและเกิดการพัฒนาในการปฏิบัติมากขึ้นสำหรับนักศึกษานั้นจะต้องสร้างประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับผู้เรียนในพื้นที่ของการเรียนรู้ที่ว่างอยู่ ซึ่งจะใช้การปฏิบัติเพื่อเพิ่มทักษะหรือความรู้ใหม่แก่ผู้เรียน

3.3 การเรียนรู้เชิงสะท้อนการปฏิบัติ (Reflective learning หรือ R)

เมื่อบุคคลสามารถเกิดการปฏิบัติได้แล้ว ในขั้นต่อมาบุคคลจะสามารถคิดในระดับที่ลึกลงไปอีก นั่นคือ การสะท้อน (Reflection) ซึ่งทั้งการปฏิบัติและการสะท้อนนั้น เป็นสิ่งที่ไม่สามารถแยกออกจากกันไปได้และไม่สามารถเลี่ยงการทำได้อย่างหนึ่งไปได้ บุคคลสามารถเรียนรู้เพื่อการคิดที่แตกต่างกันได้ระหว่างการสะท้อน วัตถุประสงค์ของการสะท้อน คือ การใช้เวลาเพื่อคิดกลับไปว่า อะไรคือสิ่งที่บุคคลได้ทำไป การพิจารณาว่าอย่างไรที่บุคคลได้ทำดีแล้ว และอะไรที่พวกเขาอาจจะทำได้ดีกว่าเดิม

ผู้วิจัยได้นำขั้นตอนหลักที่สำคัญของกระบวนการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงของ Mezirow 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ภาวะวิกฤติที่ทำให้สับสน 2) การสะท้อนเชิงวิพากษ์ และ 3) การเปลี่ยนแปลงการให้ความหมายต่อความคิด (Mezirow, 2000) มาใช้เป็นหลักซึ่งเทียบเคียงกับกรอบแนวคิด STAR ได้ ดังตาราง 2

ตาราง 2 แสดงการเปรียบเทียบกระบวนการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง กรอบแนวคิด STAR และกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง

กระบวนการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง	ขั้นตอนหลักที่สำคัญ	กรอบแนวคิด	กิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง
ของ Mezirow	(Mezirow, 2000)	STAR	
1) ภาวะวิกฤติที่ทำให้สับสน	1) ภาวะวิกฤติที่ทำให้สับสน	การกระตุ้นให้ เกิดการตระหนัก หรือการตื่นรู้ (S)	- การสร้างสติ - การรู้จักและเข้าใจตนเองและผู้อื่น - การสะท้อนผลการประเมินของตนเองว่าตนเองมี ชุดความคิดอยู่ในกลุ่ม (Fixed mindset) หรือ Growth mindset - การฟังอย่างลึกซึ้ง (Deep Listening) - สนทนา (Dialogue) - การสร้างความขัดแย้งภายในใจกับการอธิบาย - การให้ดูหนังสือ เรื่อง ปาก (Media analysis) - การตั้งเป้าหมายในการเปลี่ยนแปลงตนเอง
2) การตรวจสอบความรู้สึกต่าง ๆ ของตนเอง	2) การสะท้อนเชิงวิพากษ์ได้แก่ - การสะท้อนเชิงเนื้อหา - การสะท้อนเชิงกระบวนการ - การสะท้อนเชิงพื้นที่	การเรียนรู้เชิง สะท้อนการ ปฏิบัติ (R)	- การตั้งคำถามเชิงวิพากษ์ (Critical questioning) - การอภิปรายรอบวงหรือการพูดรอบวง (Round-Robin discussion or circle of voices) - การนำเสนอของผู้เรียน (Student presentation) - สนทนา (Dialogue)
3) การประเมินเชิงวิพากษ์ในตัวเอง หรือ สันนิษฐานของบุคคล			
4) การยอมรับความทุกข์หรือความไม่พอใจ และแลกเปลี่ยนกับบุคคลอื่น			

กระบวนกรเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง	ขั้นตอนหลักที่สำคัญ (Mezirow. 2000)	กรอบแนวคิด STAR	กิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง
<p>5) การสำรวจหน้าที่ของบทบาทใหม่</p> <p>6) การวางแผนแนวทางการปฏิบัติ</p> <p>7) การได้มาซึ่งความรู้และทักษะในการส่งเสริมให้แนวทางปฏิบัติสัมฤทธิ์ผล</p> <p>8) การทดลองแสดงบทบาทใหม่</p> <p>9) การสร้างศักยภาพหรือความมั่นใจ</p> <p>10) การบูรณาการความคิดหรือมุมมองใหม่ ไปสู่ชีวิตของบุคคล</p>	<p>3) การเปลี่ยนแปลงการให้ ความหมายต่อความคิด</p>	<p>การปฏิบัติ (TA)</p>	<p>- การแสดงบทบาทสมมติ (Role play)</p> <p>- การเขียนสะท้อนนโยบายที่เกี่ยวข้องกับประเด็นนั้น ๆ บนพื้นฐานของข้อมูลจากการวิจัย</p> <p>- การลงไปปฏิบัติการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนจริง</p>

จากตาราง 2 ผู้วิจัยได้นำมาเป็นมาเป็นกรอบในการจัดกิจกรรมเสริมสร้างการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง ดังนี้ จากการทบทวนกระบวนการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงทั้งตามแนวคิดของ Mezirow ทั้ง 10 ขั้นรวมถึงขั้นตอนหลักที่สำคัญ 3 ขั้น (Mezirow, 2000) และกรอบแนวคิด STAR ของ Margaret McAllister (2011) ผู้วิจัยได้พิจารณาถึงการนำกระบวนการทั้ง 3 มาประยุกต์ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ร่วมกัน เนื่องจากแม้ Mezirow ได้นำเสนอกระบวนการเป็นลำดับขั้นแต่ยังคงขาดรายละเอียดในแต่ละขั้นตอน ซึ่งกรอบแนวคิด STAR จะเป็นเครื่องมือที่ช่วยเพิ่มความชัดเจนในรายละเอียดในการนำไปปฏิบัติจริง เนื่องจากในงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการส่งเสริมการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงนั้นไม่ได้เน้นการพัฒนาที่กระบวนการทั้ง 10 ขั้น แต่งานวิจัยส่วนใหญ่จะมุ่งพัฒนาตามขั้นตอนที่สำคัญมากกว่า นอกจากนี้ในการแบ่งตามขั้นตอนที่สำคัญ 3 ขั้นของ Mezirow ยังช่วยให้เกิดความชัดเจนในการสร้างกิจกรรมในการปฏิบัติจริงอีกด้วย ดังนั้น ผู้วิจัยจึงบูรณาการทั้งกระบวนการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงทั้งตามแนวคิดของ Mezirow ทั้ง 10 ขั้น รวมถึงขั้นตอนหลักที่สำคัญ 3 ขั้น และกรอบแนวคิด STAR ของ McAllister โดยใช้ขั้นตอนหลักที่สำคัญ 3 ขั้นของ Mezirow เป็นหลักในการออกแบบและพัฒนากิจกรรมในการเสริมสร้างการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงของครูในการวิจัยครั้งนี้ต่อไป

4. แนวคิดที่เลี้ยงทางวิชาการ

จากข้อวิพากษ์ในประเด็นเกี่ยวกับมิติทางสังคมที่ Mezirow ได้ละเลยไปในการเรียนรู้ของบุคคลตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงนั้น Cranton (2000) ได้เสนอว่า ในบริบททางการศึกษา การเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงควรได้รับการสนับสนุนจากนักการศึกษาหรือการมีพี่เลี้ยงทางวิชาการซึ่งอาจจะอยู่ในรูปแบบที่เป็นทางการหรือไม่เป็นทางการก็ได้ และยังมีผลการวิจัยพบว่าการมีพี่เลี้ยงทางวิชาการจะช่วยทำให้บุคคลเกิดการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงได้มากขึ้น (Frank, 2005) ดังนั้น ในการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับการเป็นพี่เลี้ยงทางวิชาการในครั้งนี้จึงเน้นการเชื่อมโยงกับการนำไปเสริมข้อวิพากษ์ของทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงและการนำมาใช้ในกระบวนการวิจัยต่อไป

4.1 ความหมายของพี่เลี้ยงทางวิชาการ

นักการศึกษาได้ให้ความหมายของพี่เลี้ยงทางวิชาการไว้ดังนี้

Oxford Advanced Learner's Dictionary (2005, p. 959) ให้ความหมายว่า พี่เลี้ยงทางวิชาการเป็นบุคคลซึ่งมีประสบการณ์ให้คำแนะนำและช่วยเหลือบุคคลซึ่งมีประสบการณ์และเวลาทำงานที่น้อยกว่า (an experienced person who advises and helps somebody with less experience over a period of time.)

Daloz (2000; 2012) ได้กล่าวว่า การเป็นพี่เลี้ยงทางวิชาการเป็นกลไกในการสนับสนุนการเรียนรู้และการพัฒนาของผู้ใหญ่ เป็นผู้ที่สามารถสนับสนุนผู้รับคำแนะนำ (Mentee) คอยจัดหาความท้าทายที่จำเป็นและมีความต่อเนื่องในการพัฒนา สร้างความไว้วางใจ (Trust) การแสดงความคาดหวังในเชิงบวก การให้การสนับสนุนผู้รับคำแนะนำ และการสร้างบริบทที่ปลอดภัยเพื่อการเติบโตทางพัฒนาการต่อไป ส่วนในบริบทของการศึกษานั้น Daloz ได้อธิบายว่า ครูเปรียบเสมือนพี่เลี้ยงทางวิชาการที่สามารถสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียนและสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยขึ้นและได้เน้นเรื่องความสำคัญของการสื่อสารที่เปิดและมีความซื่อตรง (Open and honest communication) ระหว่างพี่เลี้ยงและผู้เรียนรู้

ราชบัณฑิตยสภา (2564, น. 440) ได้นิยามศัพท์ mentor เป็นภาษาไทย ว่า พี่เลี้ยงทางวิชาการ และอธิบายความหมายว่า พี่เลี้ยงทางวิชาการ หมายถึง ผู้ให้คำปรึกษาชี้แนะและติดตามช่วยเหลือทางวิชาการ รวมทั้งงานด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น การบริหาร การสอน การวิจัย กิจกรรมนักเรียน การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ส่วนใหญ่เป็นผู้มีประสบการณ์มากที่สามารถดูแลช่วยเหลือผู้ที่มีประสบการณ์น้อยในงานนั้น

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้คำว่า พี่เลี้ยงทางวิชาการ เนื่องจากพี่เลี้ยงทางวิชาการ เป็นผู้ให้คำปรึกษาชี้แนะและติดตามช่วยเหลือทางวิชาการ รวมทั้งงานด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิชาการ เช่น การบริหาร การสอน การวิจัย กิจกรรมนักเรียน การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

ชนิดดา ภูหงษ์ทอง (2560, น.62) ได้สรุปความหมายของพี่เลี้ยงทางวิชาการ ไว้ว่า พี่ผู้กระตุ้นและสนับสนุนผู้รับคำแนะนำ (Mentee)

เฉลิมชัย พันธุ์เลิศ (2549, น.19) ได้สรุปว่า ตามความหมายของการเป็นพี่เลี้ยง (mentoring) ที่มีความหมายแบบกว้างนั้นเป็นการพัฒนาบุคลากรที่เน้นความสัมพันธ์แบบหนึ่งต่อหนึ่ง (one-to-one relationship) หรือกลุ่มย่อยที่มีประสบการณ์ เรียกว่า พี่เลี้ยง (mentor) ดำเนินการพัฒนาผู้ที่มีเข้ามาทำงานใหม่ หรือผู้ที่มีประสบการณ์น้อยกว่า เรียกว่า mentee (ผู้รับการฝึกจากพี่เลี้ยง) หรือ protege (ผู้รับการปกป้องโดยพัฒนาทั้งทางด้านวิชาชีพและเรื่องส่วนบุคคล ในการศึกษามีการใช้การเป็นพี่เลี้ยงได้หลากหลายรูปแบบขึ้นอยู่กับกลุ่มบุคคลที่ทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยงและผู้รับการฝึก เช่น ผู้บริหารดูแลช่วยเหลือผู้บริหาร ครูที่มีประสบการณ์กับครูที่เข้ามาใหม่ นักเรียนเก่ง

กับนักเรียนอ่อน เมื่อเน้นไปที่การพัฒนาวิชาชีพครูเป็นหลัก ระบบพี่เลี้ยงถือเป็นกิจกรรมการนิเทศแบบหนึ่ง

จากความหมายของพี่เลี้ยงทางวิชาการที่นักการศึกษาได้กล่าวไว้ข้างต้น สรุปได้ว่า พี่เลี้ยงทางวิชาการ หมายถึง ผู้ให้คำปรึกษาชี้แนะและติดตามช่วยเหลือทางวิชาการ รวมทั้งงานด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น การบริหาร การสอน การวิจัย กิจกรรมนักเรียน การวัดและประเมินผล การเรียนรู้ ส่วนใหญ่เป็นผู้มีประสบการณ์มากที่สามารถดูแลช่วยเหลือผู้ที่มีประสบการณ์น้อยในงานนั้น

4.2 ความเป็นมาของพี่เลี้ยงทางวิชาการ

คำว่า “Mentor” นั้นมาจากเรื่องราวของโอดิซุส (Odysseus) ผู้เป็นกษัตริย์แห่งไอทาก้า (King of Ithaca) ซึ่งต้องเดินทางผจญภัยไปในที่ต่าง ๆ โดยทิ้งภรรยาและลูกชายไว้ที่เมืองนั้น แต่โอดิซุสได้อบรมสั่งสอนให้ผู้รับใช้ที่มีความซื่อสัตย์และจงรักภักดีต่อโอดิซุสในนามว่า เมนทอร์ (Mentor) เป็นผู้ดูแลพระราชวังและเฝ้าดูลูกชายอย่างใกล้ชิด ถือได้ว่าเมนทอร์มีอำนาจในการดูแลเสมือนเป็นพ่อ นอกจากนี้ยังเป็นเสมือนครู เป็นแบบอย่าง เป็นผู้ชี้ทาง เป็นตัวแทนความคิดของผู้อื่น (Sounding board) และเป็นเพื่อนด้วย

ราชบัณฑิตยสภา (2564, น. 440) ได้อธิบายว่า คำว่า Mentor เป็นชื่อพระสหายของกษัตริย์โอดิซุส (Odysseus) ในเทพนิยายกรีกโบราณ ที่ได้รับความไว้วางพระราชหฤทัยให้ถวายการอบรมเลี้ยงดูพระโอรสชื่อ เทเลมาคัส (Telemachus) ตลอด ๑๐ ปี ที่กษัตริย์โอดิซุสทรงออกศึกทำสงครามครั้งสำคัญ

สรุปได้ว่า Mentor เป็นชื่อพระสหายของกษัตริย์โอดิซุส (Odysseus) ในเทพนิยายกรีกโบราณ ที่ได้รับความไว้วางพระราชหฤทัยให้ถวายการอบรมเลี้ยงดูพระโอรสชื่อ เทเลมาคัส (Telemachus) ตลอด ๑๐ ปี ที่กษัตริย์โอดิซุสทรงออกศึกทำสงครามครั้งสำคัญ เป็นผู้ดูแลพระราชวังและเฝ้าดูลูกชายอย่างใกล้ชิด ถือได้ว่าเมนทอร์มีอำนาจในการดูแลเสมือนเป็นพ่อ นอกจากนี้ยังเป็นเสมือนครู เป็นแบบอย่าง เป็นผู้ชี้ทาง และเป็นเพื่อนด้วย

4.3 บทบาทของพี่เลี้ยงทางวิชาการเพื่อการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงของผู้เรียน

ชนิดดา ภูหงษ์ทอง (2560, น. 64-65) ได้อธิบายบทบาทของพี่เลี้ยงทางวิชาการเพื่อการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงของผู้เรียนไว้ดังนี้

จากคำอธิบายของ Daloz (2012) ที่กล่าวถึงบทบาทของพี่เลี้ยงทางวิชาการที่เชื่อมโยงกับการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงที่ได้เสนอว่า พี่เลี้ยงทางวิชาการเป็นหนึ่งในกระบวนการสนับสนุนให้ผู้เรียนได้แสดงออก ซึ่งมีที่มาจากการสร้างความเชื่อใจในความสัมพันธ์ระหว่างกันของพี่เลี้ยงทางวิชาการและผู้เรียน นอกจากนี้ พี่เลี้ยงทางวิชาการยังต้องสร้างความท้าทายให้ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเห็นความไม่สอดคล้องกันในบางสิ่งบางอย่างและให้เกิดการตั้งคำถามในสมมติฐานที่ผู้เรียนมีอยู่ในปัจจุบัน การสร้างสภาวะที่ตึงเครียดจะนำไปสู่การหาจุดสิ้นสุดในเรื่องนั้น ๆ ได้ และในท้ายที่สุด พี่เลี้ยงทาง

วิชาการจะช่วยจัดท้าวิสัยทัศน์ โดยผู้เรียนจะใช้การสะท้อนตนเอง และช่วยให้ผู้เรียนตรวจสอบวิสัยทัศน์หรือแนวทางใหม่ว่าสามารถเกิดขึ้นได้จริงหรือไม่ โดยสรุปตามมุมมองของดาโลซได้เสนอบทบาทสำคัญไว้ 3 ประการ ได้แก่ การสนับสนุน การท้าทาย และการจัดท้าวิสัยทัศน์ ซึ่งทั้ง 3 ประการนี้สามารถจะเกิดก่อนหรือหลังกันได้ อย่างไรก็ตาม ตามรูปแบบพัฒนาการ (Developmental model) ของ Daloz (2012) ได้นำเสนอจุดแห่งการเรียนรู้สูงสุดมาจากความสัมพันธ์ระหว่างพี่เลี้ยงทางวิชาการและผู้เรียน ซึ่งปรากฏใน 2 โครงสร้าง คือ

1. การท้าทาย (Challenge) หมายถึง การที่พี่เลี้ยงทางวิชาการตั้งคำถามที่ให้ผู้เรียนได้คิดเพื่อกระตุ้นในเรื่องค่านิยม ความเชื่อ และการปฏิบัติของผู้เรียน

2. การสนับสนุน (Support) หมายถึง การสนับสนุนทางจิตสังคม (Psycho-social support) เช่น การรับฟัง การกระตุ้น การเป็นตัวแทนความคิดของผู้อื่น และการอยู่เพื่อผู้เรียน (Being there for the mentee)

ตาราง 3 แสดงผลลัพธ์การเรียนรู้จากการให้ความท้าทายและการสนับสนุนในระดับสูงและต่ำจากพี่เลี้ยงทางวิชาการ

ความท้าทายสูง (High challenge)	การถอยหนี (Retreat)	การเติบโต (Growth)
ความท้าทายต่ำ (Low challenge)	การหยุดนิ่ง (Stasis)	การยืนยัน (Confirmation)
	การสนับสนุนต่ำ (Low support)	การสนับสนุนสูง (High support)

จากตาราง 3 พบว่า การให้ความท้าทายและการสนับสนุนของพี่เลี้ยงทางวิชาการในระดับที่แตกต่างกันทำให้เกิดผลลัพธ์ที่แตกต่างกันใน 4 แบบ กล่าวคือ เมื่อพี่เลี้ยงทางวิชาการให้การสนับสนุนต่ำและความท้าทายต่ำแก่ผู้เรียน ดังนั้น การเรียนรู้เพียงเล็กน้อยก็จะเกิดขึ้นจากความสัมพันธ์นี้ แต่จะไม่มากพอสำหรับการเปลี่ยนแปลง เรียกสิ่งที่เกิดขึ้นนี้ว่า การหยุดนิ่ง (Stasis) แต่เมื่อมีการสนับสนุนต่ำแต่ความท้าทายสูง ผู้เรียนมีแนวโน้มจะถอยหนี (Retreat) จากการพัฒนา อย่างไรก็ตาม เมื่อมีการสนับสนุนสูงและความท้าทายต่ำ ผู้เรียนจะมีการเติบโตขึ้นบ้าง แต่ไม่ผูกพันตั้งใจกับสิ่งนั้นหรือไม่ก้าวข้ามมันไปได้ เรียกสิ่งนี้ว่า การยืนยัน (Confirmation) และสุดท้าย เมื่อมี

การสนับสนุนสูงและความท้าทายสูงด้วย ผู้เรียนจะมีศักยภาพในการพัฒนาและเติบโตขยายอย่างสูงสุด เรียกว่า การเติบโต (Growth)

จากผลลัพธ์ของการท้าทายและสนับสนุนโดยพี่เลี้ยงทางวิชาการทั้ง 4 แบบ จึงเป็นแนวปฏิบัติให้พี่เลี้ยงทางวิชาการให้การสนับสนุนและสร้างความท้าทายให้แก่ผู้เรียนในระดับสูง ตามแต่ศักยภาพของผู้เรียนแต่ละคนเพื่อให้ผู้เรียนได้ไปเกิดการเติบโตในการเรียนรู้สิ่งนั้น

5. การพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรม

5.1 ความหมายของการฝึกอบรม

พจนานุกรมศัพท์ศึกษาศาสตร์ ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2555, หน้า 550) ได้ให้คำนิยามของ “การฝึกอบรม” หมายถึง วิธีการประเภทหนึ่งของกระบวนการเรียนการสอน มีการวางวัตถุประสงค์ วิธีการฝึกหัด และระดับของผลลัพธ์ไว้อย่างชัดเจน วิธีการฝึกจะเน้นการปฏิบัติจริง ตามการสาธิต การแนะนำของครูผู้สอน หรือผู้ฝึก และมีการวัดผลร่วมกันเป็นระยะ ๆ กระบวนการฝึกมีการเสริมแรง การสร้างวินัย การอบรมปมนิสัย การเน้นความรู้ ทักษะ และคุณธรรมไปพร้อมกัน

ชูชัย สมितिไกร (2558, หน้า 8) กล่าวว่า การฝึกอบรมบุคลากร (personnel training) คือ กระบวนการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ เพื่อสร้างหรือเพิ่มพูนความรู้ (knowledge) ทักษะ (skill) ความสามารถ (ability) และทัศนคติ (attitude) ของบุคลากร ซึ่งจะช่วยปรับปรุงให้การปฏิบัติงานของบุคลากรมีประสิทธิภาพสูงขึ้น ดังนั้น การฝึกอบรมจึงเป็นโครงการที่องค์การจัดขึ้นมา เพื่อช่วยให้บุคลากรมีคุณสมบัติในการทำงานที่สูงขึ้น

สมคิด บางโม (2559, น.13) กล่าวว่า การฝึกอบรม หมายถึง กระบวนการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานเฉพาะด้านของบุคคล โดยมุ่งเพิ่มพูนความรู้ (knowledge) ทักษะ (skills) และทัศนคติ (attitude) อันจะนำไปสู่การยกระดับมาตรฐานในการทำงานให้สูงขึ้นทำให้บุคคลมีความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงานและองค์การบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ ดังนั้น จะเห็นว่าการฝึกอบรมเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาบุคคลนั่นเอง

จากความหมายของการฝึกอบรมที่ได้ให้ไว้ข้างต้น จะเห็นได้ว่าการศึกษาคความหมายของการฝึกอบรม (Training) สามารถสรุปได้ว่าการฝึกอบรม เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ เพื่อช่วยเพิ่มเติมสมรรถนะการทำงานนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมให้มีมาตรฐานตามที่องค์กรคาดหวังส่งผลให้องค์การบรรลุ เป้าหมายที่กำหนดไว้ ทำให้เพิ่มขีดความสามารถในการปฏิบัติงาน ช่วยเพิ่มผลผลิต เพิ่มพูนคุณภาพและประสิทธิภาพ ในการปฏิบัติงานให้ดีขึ้น เพิ่มประสิทธิภาพขององค์กร หน่วยงานให้สูงขึ้น โดยการส่งเสริมสร้างความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skill) และทัศนคติ (Attitude) พัฒนาพฤติกรรม บุคลิกภาพ ประสบการณ์ สนับสนุนการศึกษาตลอดชีพ

5.2 ความหมายของหลักสูตรฝึกอบรม

พจนานุกรมศัพท์ศึกษาศาสตร์ ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2555, หน้า 550) ได้ให้คำนิยามของ “หลักสูตรฝึกอบรม” หมายถึง เอกสารที่ใช้เป็นแนวทางในการฝึกอบรมบุคคลหรือคณะบุคคล เพื่อเสริมสร้างและพัฒนาความรู้ ความเข้าใจ ประสบการณ์ สมรรถนะ และปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการปฏิบัติงาน โดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะ มีกิจกรรมที่หลากหลาย เหมาะสมกับผู้เข้ารับการฝึกอบรม ระยะเวลาขึ้นอยู่กับเนื้อหาสาระ และวัตถุประสงค์ การประเมินผลอาจกระทำเมื่อสิ้นสุดการฝึกอบรมหรือประเมินติดตามผลไปด้วยก็ได้ หลักสูตรฝึกอบรมอาจจัดขณะปฏิบัติงานประจำหรือไม่ใช่ปฏิบัติงานประจำก็ได้ องค์ประกอบสำคัญของหลักสูตรฝึกอบรม ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ เนื้อหาสาระ ระยะเวลา กิจกรรม และการประเมินผล

5.3 วัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2542, หน้า 10) ได้จำแนกวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรมออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. วัตถุประสงค์ทั่วไป มุ่งพัฒนาให้บุคลากรสามารถดำเนินภารกิจที่รับผิดชอบได้อย่างมีประสิทธิภาพเท่าทันเทคโนโลยีและวิทยาการที่เปลี่ยนแปลงไป
2. วัตถุประสงค์เฉพาะ เป็นวัตถุประสงค์ในวงแคบที่ยึดหน่วยการฝึกอบรมมาเป็นหลัก ในการกำหนดวัตถุประสงค์ โดยจัดกลุ่มตามเป้าหมายผู้รับการฝึกอบรมตามเนื้อหาสาระและภารกิจ ชูชัย สมितिไกร (2558, หน้า 8 – 9) กล่าวถึงการฝึกอบรมบุคลากร ไว้ 3 ประการ ดังนี้

1. เพื่อเสริมสร้างความตระหนักรู้ในตนเอง (self-awareness) ของแต่ละบุคคล ความตระหนักรู้ในตนเองคือ การเรียนรู้เกี่ยวกับตนเอง เช่น การทำความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทและความรับผิดชอบของตนเองในองค์การ จุดแข็งจุดอ่อนในการทำงานของตนเอง การตระหนักถึงความแตกต่างระหว่างสิ่งที่ตนเองปฏิบัติจริงและปรัชญาที่ยึดถือ การเข้าใจถึงทัศนคติที่ผู้อื่นมีต่อตนเอง และการเรียนรู้ว่าการกระทำของตนมีผลกระทบต่อผู้อื่นอย่างไร เป็นต้น

2. เพื่อเพิ่มพูนทักษะการทำงาน (job skills) ของแต่ละบุคคล โดยอาจเป็นทักษะด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้านก็ได้ เช่น การใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ การดูแลรักษาความปลอดภัยในการทำงาน การปกครองบังคับบัญชาลูกน้อง เป็นต้น

3. เพื่อเพิ่มพูนแรงจูงใจ (motivation) ของแต่ละบุคคล ซึ่งจะทำให้การปฏิบัติงานเกิดผลดี แม้ว่าบุคคลหนึ่งจะมีความรู้และความสามารถในการปฏิบัติงาน แต่หากขาดแรงจูงใจในการทำงาน แล้วบุคคลนั้นก็อาจจะมิได้ใช้ความรู้และความสามารถของตนเองอย่างเต็มที่ ซึ่งส่งผลทำให้ผลการปฏิบัติงานไม่มีประสิทธิผลและประสิทธิภาพเท่าที่ควร ดังนั้น การสร้างแรงจูงใจในการทำงานของบุคลากร จึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จขององค์กร

สมคิด บางโม (2559, หน้า 14-15) ได้กล่าวว่าการฝึกอบรมเป็นการเพิ่มความรู้ความสามารถในการทำงานเฉพาะอย่าง อาจจำแนกวัตถุประสงค์ในการฝึกอบรมได้ 4 ประเภท โดยเรียกย่อ ๆ ว่า KUSA ดังนี้

1. เพื่อเพิ่มพูนความรู้ (knowledge : K) ให้มีความรู้ หลักการ ทฤษฎี แนวคิดในเรื่องที่อบรม เพื่อนำไปใช้ในการทำงาน
2. เพื่อเพิ่มพูนความเข้าใจ (understand : U) เป็นลักษณะที่ต่อเนื่องจากความรู้ กล่าวคือ เมื่อรู้ในหลักการและทฤษฎีแล้ว สามารถตีความ แปลความ ขยายความ และอธิบายให้คนอื่นทราบได้ รวมทั้งสามารถนำไปประยุกต์ได้
3. เพื่อเพิ่มพูนทักษะ (skill : S) ทักษะ คือความชำนาญหรือความคล่องแคล่วในการปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่งได้โดยอัตโนมัติ เช่น การใช้เครื่องมือต่าง ๆ การขับรถ การชั่งรถจักรยาน เป็นต้น
4. เพื่อเปลี่ยนแปลงทัศนคติ (attitude : A) เจตคติหรือทัศนคติ คือความรู้สึกที่ดีหรือสิ่งต่าง ๆ ที่ไม่ดี การฝึกอบรมมุ่งให้เกิดหรือเพิ่มความรู้สึกที่ดีต่อองค์กร ต่อผู้บังคับบัญชา ต่อเพื่อนร่วมงาน และงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบ เช่น ความจงรักภักดีต่อบริษัท ความภาคภูมิใจต่อสถาบัน ความสามัคคีในหมู่คณะ ความรับผิดชอบต่องาน ความเอาใจใส่ต่องาน เป็นต้น

จะเห็นได้ว่า วัตถุประสงค์ของการฝึกอบรมคือ เพื่อเพิ่มพูนทักษะในการทำงานของบุคลากรให้มีประสิทธิภาพให้มี ความรู้ ความเข้าใจ เจตคติที่ดีต่อสายงาน องค์กรและอีกทั้งเป็นการสร้างแรงจูงใจให้บุคลากรในการปฏิบัติหน้าที่ให้ได้ผลดี มีความรับผิดชอบต่องาน เกิดความสามัคคีในหมู่คณะ

5.4 ประเภทของการฝึกอบรม

การฝึกอบรมมีหลายประเภท ขึ้นอยู่กับการใช้เกณฑ์ในการจำแนก ซึ่ง วิโรจน์ ลักษณะอดิศร (2550 อ้างถึงใน นราภรณ์ สโรตม 2564, น. 67-68) แบ่งไว้ 2 ประเภท ดังนี้ 1) การฝึกอบรมแบบ On the Job Training คือการฝึกการปฏิบัติงานจริง โดยมีผู้ชำนาญงานนั้นเป็นครูฝึกคอยดูแลการฝึกงานของผู้เข้ารับการฝึกอบรม ซึ่งการฝึกอบรม แบบ On the Job Training จะไม่เน้นการเรียนทฤษฎีมากนัก แต่มุ่งเน้นไปในทางฝึกปฏิบัติทำให้ ผู้เข้ารับการฝึกอบรม มีความสามารถในการสร้างความรู้ความเข้าใจ เหมาะกับการปฏิบัติงานโดยตรง เพราะ เห็นผลในระยะสั้นค่อนข้างชัดเจน ต้นทุนต่ำ แต่ก็ไม่ควรที่จะให้มีจำนวนเข้ารับการฝึกอบรม มากเกินไป เพราะอาจจะทำให้เกิดการดูแลไม่ทั่วถึง เกิดการบกพร่องในการปฏิบัติงานได้ 2) การฝึกอบรมแบบ Off the Job Training เป็นการฝึกอบรมที่เน้นความรู้ ความเข้าใจ โดยการจัดฝึกอบรมอย่างเป็นทางการ ไม่ใช่การเรียนรู้อย่างแบบปฏิบัติงานจริง ซึ่งการฝึกอบรมประเภทนี้จะให้ความรู้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้มากกว่าการอบรมแบบ On the Job Training เพราะ ผู้เข้าอบรมสามารถเรียนรู้ได้อย่างเต็มที่ แต่อาจจะเกิดปัญหา

ในเรื่องของการประยุกต์ใช้ เพราะความรู้เชิงทฤษฎีที่ได้ บางครั้งไม่สามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงานได้ทั้งหมด หากผู้เข้ารับการฝึกอบรมไม่มีทักษะในการประยุกต์ความรู้เข้ากับการทำงาน หรือมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการฝึกอบรมก็จะทำให้การฝึกอบรมนั้นไม่มีประสิทธิผลเท่าที่ควร

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2542, น. 14 – 15) ได้กล่าวว่า ประเภทของการฝึกอบรม จำแนกได้ 4 ประเภทคือ ตามกลุ่มผู้รับการอบรม ตามเนื้อหาและประสบการณ์ ตามวิธีการและเทคนิค การฝึกอบรมและตามสถานการณ์ที่ในการฝึกอบรม และกล่าวถึงการฝึกอบรมตามเนื้อหาและประสบการณ์ว่าจำแนกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ การฝึกอบรมความรู้พื้นฐาน การฝึกอบรมการสร้างหรือพัฒนาทักษะความชำนาญและการฝึกอบรมการจัดการชั้นสูง เช่น การฝึกอบรมความรู้เกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์เบื้องต้น การฝึกอบรมการเป็นผู้นำ เป็นต้น

นอกจากนี้ ยังมีนักวิชาการได้แบ่งประเภทของการฝึกอบรม โดยยึดหลักต่าง ๆ ดังนี้

1. แบ่งโดยยึดช่วงเวลาในการทำงานเป็นหลัก แบ่งเป็น 2 ประเภทคือ

1.1 การฝึกอบรมก่อนประจำการ (Pre-Service Training)

1.2 การฝึกอบรมระหว่างประจำการ (In-Service Training)

2. แบ่งโดยยึดลักษณะวิธีการฝึกอบรมเป็นหลัก

ชูชัย สมितिไกร (2558, หน้า 10 – 13) การฝึกอบรมบุคลากรมีอยู่ด้วยกันหลายประเภท และสามารถจำแนกตามเกณฑ์ต่าง ๆ ได้ดังต่อไปนี้

1. แหล่งของการฝึกอบรม เกณฑ์ประเภทนี้บ่งถึงแหล่งของผู้รับผิดชอบการฝึกอบรม ซึ่งแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะคือ

1.1 การฝึกอบรมภายในองค์การ (In-house training) การฝึกอบรมแบบนี้ เป็นสิ่งที่องค์การจัดขึ้นเองภายในสถานที่ทำงาน โดยหน่วยฝึกอบรมขององค์การจะเป็นผู้ออกแบบและพัฒนาหลักสูตร กำหนดตารางเวลาการฝึกอบรมและเชิญผู้ทรงคุณวุฒิทั้งจากภายในและภายนอกองค์การมาเป็นวิทยากร การฝึกอบรมประเภทนี้มีข้อดีตรงที่ว่า องค์การสามารถกำหนดหลักสูตร การฝึกอบรมให้มีความสอดคล้องและเหมาะสมกับสภาพการดำเนินงานขององค์การได้อย่างเต็มที่ แต่ข้อเสียก็คือองค์การอาจจะต้องทุ่มเทพรรพยากรทั้งในด้านกำลังคนและงบประมาณให้แก่การฝึกอบรมประเภทนี้มากพอสมควร เนื่องจากต้องเป็นผู้รับผิดชอบการดำเนินการทั้งหมด ตั้งแต่การออกแบบและพัฒนาหลักสูตร การจัดหาวิทยากร การจัดการด้านต่าง ๆ รวมทั้งการประเมินผล การฝึกอบรม

1.2 การซื้อการฝึกอบรมจากภายนอก การฝึกอบรมประเภทนี้มีได้เป็นสิ่งที่ องค์การจัดขึ้นเองแต่เป็นการว่าจ้างหน่วยงานฝึกอบรมภายนอกให้เป็นผู้จัดการฝึกอบรมแทน หรือ อาจจะเป็นการส่งพนักงานเข้ารับการฝึกอบรมซึ่งจัดขึ้นโดยองค์การภายนอกที่รับจัดการฝึกอบรม ให้แก่ผู้อื่น ซึ่งในปัจจุบันมีอยู่ด้วยกันหลายองค์การ ตัวอย่างเช่น สมาคมการจัดการงานบุคคลแห่ง

ประเทศไทย สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งประเทศไทย สมาคมการตลาดแห่งประเทศไทย สมาคมการจัดการธุรกิจแห่งประเทศไทย สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น) เป็นต้น การซื้อการฝึกอบรมจากภายนอก มักเป็นที่นิยมขององค์กรที่มีขนาดเล็ก มีจำนวนพนักงานไม่มาก และไม่มีหน่วยฝึกอบรมเป็นของตนเอง

2. การจัดประสบการณ์การฝึกอบรม เกณฑ์ข้อนี้บ่งบอกว่าการฝึกอบรมได้รับการจัดขึ้น ในขณะที่ผู้รับการอบรมกำลังปฏิบัติงานอยู่ด้วยหรือหยุดพักการปฏิบัติงานไว้ชั่วคราวเพื่อรับการอบรมในห้องเรียน

2.1 การฝึกอบรมในงาน (on-the-job training) การฝึกอบรมประเภทนี้ กระทำโดยการให้ผู้รับการฝึกอบรมลงมือปฏิบัติงานจริงในสถานที่ทำงานจริง ภายใต้การดูแลเอาใจใส่ของพนักงานซึ่งทำหน้าที่เป็นที่เลี้ยง โดยแสดงวิธีการปฏิบัติงานพร้อมทั้งอธิบายประกอบ จากนั้นจึงให้ผู้รับการอบรมปฏิบัติตาม ที่เลี้ยงจะคอยดูแลให้คำแนะนำและช่วยเหลือหากมีปัญหาเกิดขึ้น

2.2 การฝึกอบรมนอกงาน (off-the-job training) ผู้รับการฝึกอบรมประเภทนี้จะเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ในสถานที่ฝึกอบรมโดยเฉพาะ และต้องหยุดพักการปฏิบัติงานภายในองค์กรไว้เป็นการชั่วคราวจนกว่าการฝึกอบรมจะเสร็จสิ้น

3. ทักษะที่ต้องการฝึก หมายถึง สิ่งที่ต้องการฝึกอบรมต้องการเพิ่มพูนหรือสร้างขึ้นในตัวผู้รับการฝึกอบรม

3.1 การฝึกอบรมทักษะด้านเทคนิค (technical skills training) คือการฝึกอบรมที่มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานด้านเทคนิค เช่น การซ่อมแซมรถยนต์ การบำรุงรักษาเครื่องจักร การวิเคราะห์สินเชื่อ เป็นต้น

3.2 การฝึกอบรมทักษะด้านการจัดการ (managerial skills training) คือการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้และทักษะด้านการจัดการและบริหารงาน โดยส่วนใหญ่แล้ว ผู้รับการฝึกอบรมมักจะมีตำแหน่งเป็นผู้จัดการหรือหัวหน้างานขององค์กร

3.3 การฝึกอบรมทักษะด้านการติดต่อสัมพันธ์ (interpersonal skills training) การฝึกอบรมประเภทนี้มุ่งเน้นให้ผู้รับการฝึกอบรมมีการพัฒนาทักษะในด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่น รวมทั้งการมีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อนร่วมงาน

4. ระดับขั้นของพนักงานที่เข้ารับการฝึกอบรม หมายถึง ระดับความรับผิดชอบในงานของผู้เข้ารับการอบรม

4.1 การฝึกอบรมระดับพนักงานปฏิบัติการ (employee training) คือ การฝึกอบรมที่องค์กรจัดให้แก่พนักงานระดับปฏิบัติการ ซึ่งทำหน้าที่ผลิตสินค้าหรือให้บริการแก่ลูกค้าโดยตรง โดยมักจะเป็นการฝึกอบรมที่เกี่ยวข้องกับลักษณะและขั้นตอนของการปฏิบัติงาน เช่น การซ่อมแซมและบำรุงรักษาเครื่องจักร การโต้ตอบทางโทรศัพท์ เทคนิคการขาย เป็นต้น

4.2 การฝึกอบรมระดับหัวหน้างาน (supervisory training) คือ การฝึกอบรมที่มุ่งเน้นกลุ่มพนักงานที่ดำรงตำแหน่งเป็นผู้บริหารระดับต้นขององค์กร โดยส่วนใหญ่แล้ว การฝึกอบรมประเภทนี้ มักจะมีหลักสูตรที่ให้ความรู้ความเข้าใจเบื้องต้นเกี่ยวกับการบริหารงาน

4.3 การฝึกอบรมระดับผู้จัดการ (managerial training) กลุ่มเป้าหมายของการฝึกอบรมประเภทนี้คือ กลุ่มพนักงานระดับผู้จัดการฝ่ายหรือผู้บริหารระดับกลางขององค์กร เนื้อหาของการฝึกอบรมแบบนี้ก็จะมุ่งเน้นให้ผู้รับการฝึกอบรมมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการจัดการและบริหารงานที่ลึกซึ้งมากขึ้นกว่าเดิม เพื่อให้สามารถบริหารงานและจัดการคนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4.4 การฝึกอบรมระดับผู้บริหารชั้นสูง (executive training) การฝึกอบรมประเภทนี้มุ่งเน้นให้ผู้รับการอบรม ซึ่งเป็นผู้บริหารระดับสูงขององค์กร อาทิ กรรมการผู้จัดการ ประธานและรองประธานบริษัท มีความรู้ความเข้าใจอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับการบริหารองค์กร เช่น การพัฒนาองค์กร (organizational development) การบริหารการเปลี่ยนแปลง (change management) การวางแผนและการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ (strategic planning and decision-making) เป็นต้น

5.5 กิจกรรมการฝึกอบรมครู

การฝึกอบรมครูนั้น นอกจากเนื้อหาที่ใช้ในการนำเสนอแล้ว สิ่งที่ควรคำนึงถึง คือ เทคนิคหรือกิจกรรมที่ใช้ในการฝึกอบรม ซึ่งควรมีความหลากหลาย เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเรียนรู้ได้มากที่สุดไม่ให้เกิดการเบื่อหน่าย (Woodward, 1992, อ้างถึงในรัฐดิพร ไชแสง, 2565) เทคนิคหรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่ใช้ในการฝึกอบรม ควรเปิดโอกาสให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีส่วนร่วมให้มากที่สุด เพื่อให้มีการผสมผสานประสบการณ์และความรู้ที่มีอยู่แล้วเข้ากับความรู้ใหม่ ตลอดจนการได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์กับผู้อื่น ทำให้เกิดการพัฒนาความรู้และประสบการณ์ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนในห้องเรียน

Doff (1989, p. 3-4) ได้เสนอแนะกิจกรรมหลักในการฝึกอบรมครูที่ต้องการให้ครูมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างเต็มที่ ได้แก่ การสาธิต (Demonstration) การอภิปราย (Discussion) และการทำกิจกรรมคู่และกิจกรรมกลุ่ม (Pair and Group Activities) โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) การสาธิต (Demonstration) กิจกรรมนี้เหมาะสำหรับการแนะนำเทคนิคใหม่ ๆ แก่ผู้เข้ารับการฝึกอบรม เพื่อให้มองเห็นว่าเทคนิคดังกล่าวนั้นเป็นอย่างไร การสาธิตอาจจะใช้ความรู้

2) การอภิปราย (Discussion) เป็นกิจกรรมที่ให้ความรู้ความคิดใหม่ ซึ่งแตกต่างจากการบรรยาย (Lecture) เพราะการอภิปรายเปิดโอกาสให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีส่วนร่วมในการนำเสนอความรู้ ความคิด นำประสบการณ์มาแลกเปลี่ยนกับผู้อื่น ซึ่งทำให้ทราบได้ว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความรู้ความเข้าใจในแนวความคิดใหม่มากน้อยเพียงใด ความสำเร็จของการอภิปรายขึ้นอยู่กับ

กับผู้ฝึกอบรมซึ่งต้องมีความยืดหยุ่น รู้จักปรับความคิดของตนเองและยอมรับความคิดเห็นของผู้เข้ารับการฝึกอบรมด้วย

3) การทำกิจกรรมคู่และกิจกรรมกลุ่ม (Pair and Group Activities) กิจกรรมประเภทนี้เปิดโอกาสให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมมากขึ้น ช่วยเหลือซึ่งกันและกันตลอดจนสามารถพัฒนาความคิดไปด้วยกัน โดยขั้นตอนของการทำกิจกรรมคู่และกิจกรรมกลุ่ม คือ

3.1) ขั้นนำเข้าสู่กิจกรรม (Introduction to the Activity)

3.2) ขั้นทำกิจกรรม (The Activity Itself)

3.3) ขั้นสรุป (Round-up)

สรุปได้ว่าการฝึกอบรมครู ต้องเป็นกระบวนการและมีเทคนิคที่มีความหลากหลายเพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเรียนรู้ได้มากที่สุด อาจเป็นการสาธิต การซักถาม และการทำกิจกรรมคู่หรือกิจกรรมกลุ่ม เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีส่วนร่วมมากที่สุดและมีการผสมผสานประสบการณ์และความรู้ที่มีอยู่เข้ากับความรู้ใหม่ตลอดจนแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์กับผู้อื่น เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเกิดการพัฒนาความรู้และประสบการณ์ ใช้เป็นประโยชน์ที่ได้ต่อการพัฒนาการเรียนการสอนต่อไปในอนาคตได้

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

6.1 งานวิจัยในประเทศ

หฤทัย อนุสรราชกิจ (2556) ทำวิจัยเรื่อง กระบวนการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงตนเองสำหรับการพัฒนาครูปฐมวัย งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาองค์ความรู้เกี่ยวกับการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงสำหรับการพัฒนาวิชาชีพครู 2) เพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงตนเองสำหรับการพัฒนาครูปฐมวัย ในด้านองค์ความรู้ เจตคติ และทักษะวิชาชีพ ผู้เข้าร่วมการวิจัย คือ ครูปฐมวัยจากโรงเรียนในเขตจังหวัดจันทบุรี ระยอง และตราด จำนวน 20 คน การดำเนินการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพแบบมีการแทรกแซง ประกอบด้วย 2 ระยะ ดังนี้ ระยะที่ 1 การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย 3 ช่วง คือ ช่วงที่ 1 การพัฒนาต้นแบบกระบวนการเรียนรู้ ช่วงที่ 2 การทดลองใช้ต้นแบบกระบวนการเรียนรู้ และช่วงที่ 3 การวิเคราะห์และปรับกระบวนการ และระยะที่ 2 การสรุปและนำเสนอ และถ่ายทอดผลการวิจัย

ผลการวิจัย มีดังนี้

1. กระบวนการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงตนเองสำหรับครูปฐมวัยที่พัฒนาขึ้นเป็นกระบวนการที่บูรณาการแนวทางการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลง และการเรียนรู้ของผู้ใหญ่มุ่งส่งเสริมการเรียนรู้ทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านองค์ความรู้ ด้านเจตคติ และด้านทักษะวิชาชีพ ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน

หลัก คือ 1) การสำรวจตนเอง 2) การใคร่ครวญอย่างมีวิจารณญาณ 3) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และ 4) การสะท้อนการเรียนรู้ การวิพากษ์ประสบการณ์เดิมนำสู่การเกิดประสบการณ์ใหม่

2. ผลการเรียนรู้ของครู สะท้อนใน 3 ด้าน คือ 1) ด้านองค์ความรู้ ครูได้เกิดการปรับกระบวนการทัศน์ของตนเองในความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร และการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย และครูได้เกิดการทบทวน และสำรวจความรู้ในตนเอง 2) ด้านเจตคติ ครูพัฒนาการยอมรับและให้คุณค่ากับความเป็นเด็ก และพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของตนเอง และ 3) ด้านทักษะวิชาชีพครู พัฒนาความสามารถในการจัดการเรียนรู้

มิลินทรา กวินกมลโรจน์ (2557) ได้วิจัยและพัฒนากระบวนการชี้แนะที่อิงทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อปรับชุดความคิดด้านการจัดการเรียนการสอนของครูประถมศึกษา การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาการชี้แนะที่อิงทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อปรับชุดความคิดด้านการจัดการเรียนการสอนของครูประถมศึกษาและ 2) ศึกษาผลของกระบวนการชี้แนะที่อิงทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงที่มีต่อชุดความคิดด้านการจัดการเรียนการสอนของครู การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา การดำเนินการวิจัย มี 4 ระยะ คือ ระยะที่ 1 การวิจัยเพื่อศึกษาสภาพและปัญหาในการจัดการเรียนการสอนของครู ระยะที่ 2 การพัฒนากระบวนการชี้แนะที่อิงทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อปรับชุดความคิดด้านการจัดการเรียนการสอนของครูประถมศึกษา ระยะที่ 3 การนำกระบวนการชี้แนะที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้ ระยะที่ 4 การนำเสนอกระบวนการชี้แนะที่อิงทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อปรับชุดความคิดด้านการจัดการเรียนการสอนของครูประถมศึกษาฉบับสมบูรณ์ ระยะเวลาทดลองใช้กระบวนการชี้แนะฯ 1 ภาคการศึกษา ครูผู้เข้าร่วมการวิจัย คือ ครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน รวม 13 คน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. กระบวนการชี้แนะที่อิงทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อปรับชุดความคิดด้านการจัดการเรียนการสอน มีลักษณะเป็นกระบวนการที่นำมาใช้ในการปรับชุดความคิดด้านการจัดการเรียนการสอนของครู โดยเป็นการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ การไตร่ตรองทางความคิด การลงมือปฏิบัติ และการมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันระหว่างครูและผู้เกี่ยวข้อง จนกระทั่งทำให้ครูเกิดการเปลี่ยนแปลงชุดความคิดและแสดงออกเป็นพฤติกรรม มีผู้ชี้แนะทำหน้าที่ให้ความช่วยเหลือหรือจัดกิจกรรมต่าง ๆ ตลอดระยะเวลาของการเรียนรู้ โดยมีหลักการ ดังนี้ 1) การสร้างปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันเป็นสิ่งที่นำไปสู่การเรียนรู้ของครู 2) การทำให้ครูเปิดใจยอมรับนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงภายในของครู 3) การสร้างให้ครูเกิดแรงเสริมภายในช่วยให้เกิดพลังนำไปสู่การเปลี่ยนแปลง 4) การแก้ปัญหาด้วยการวิพากษ์ประสบการณ์อดีตนำไปสู่การค้นพบ 5) การทำให้ครูเกิดการชี้แนะตนเองจะทำให้บรรลุหมายที่ตั้งใจ 6) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผ่านประสบการณ์นำไปสู่ข้อสรุปที่เป็นรูปธรรมสู่การปฏิบัติ โดยมีขั้นตอนในการดำเนินงาน 3 ระยะ ดังนี้ ระยะที่ 1 ก่อนการชี้แนะ เป็นการสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่าง

ผู้ชี้แนะกับครูเพื่อให้เกิดความไว้วางใจร่วมกันในการแก้ปัญหาและการสร้างเป้าหมายในการดำเนินงานเพื่อการปรับเปลี่ยนชุดความคิดร่วมกัน ระยะที่ 2 การชี้แนะเพื่อสร้างการเรียนรู้ มี 5 ขั้นตอนคือ (1) การตระหนักรู้ชุดความคิดของครู ประกอบด้วย 1.1) การสร้างความตระหนักรู้ในชุดความคิดของตนเองของครู 1.2) การสร้างความตระหนักเกี่ยวกับการสอนและเห็นคุณค่าของการปรับเปลี่ยนชุดความคิดด้านการจัดการเรียนการสอนไปสู่การสร้างแรงบันดาลใจในการเป็นครูที่เน้นการพัฒนาตนเอง (2) การเปิดประสบการณ์เรียนรู้ชุดความคิดใหม่สู่การพัฒนาตนเอง (3) การประเมินเปรียบเทียบผลการจัดการเรียนการสอนของตนเอง ภายใต้กรอบชุดความคิดใหม่ (4) การดำเนินการจัดการเรียนการสอนภายใต้กรอบชุดความคิดใหม่ ประกอบด้วย 4.1) การวางแผนการปรับวิธีการทำงานของตนเอง 4.2) การนำแผนสู่การปฏิบัติและประเมินย้อนกลับ 4.3) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกันเพื่อปรับปรุงและปรับเปลี่ยนการปฏิบัติงานตามบทบาทใหม่ (สามารถดำเนินการซ้ำในขั้นที่ 4 ได้หลายครั้ง) (5) การส่งเสริมให้ครูนำชุดความคิดใหม่ที่ได้ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน และระยะที่ 3 หลังการชี้แนะเป็นการสรุปผลการดำเนินงานที่ผ่านมา และบูรณาการแนวปฏิบัติงานใหม่ตามกรอบชุดความคิดใหม่เพื่อปรับใช้กับการเรียนการสอนครั้งต่อไป

2. ผลการดำเนินงานตามกระบวนการชี้แนะเพื่อปรับชุดความคิดครูฯ ก่อนเข้าร่วมกระบวนการชี้แนะฯ มีครู 1 คน มีชุดความคิดด้านการจัดการเรียนการสอนเดิบท ครู 12 คน มีชุดความคิดเดิบทแต่ความคิดบางอย่างยังจำกัด ไม่มีครูที่มีชุดความคิดจำกัดแต่ความคิดเดิบทหรือชุดความคิดจำกัดเลย หลังเข้าร่วมกระบวนการฯ ครูมีการเปลี่ยนแปลงไปเป็นครูที่มีชุดความคิดเดิบท 7 คน ชุดความคิดเดิบทแต่ความคิดบางอย่างยังจำกัด 6 คน โดยมีคะแนนพัฒนาการสูงขึ้นทุกคน เมื่อพิจารณาองค์ประกอบของชุดความคิดด้านการจัดการเรียนการสอนที่ครูเกิดการเปลี่ยนแปลงมากที่สุดคือ องค์ประกอบด้านแนวคิดหรือกลุ่มความคิดที่ครูมีต่อความสามารถ สติปัญญาและศักยภาพของตนเองในฐานะครู ในด้านพฤติกรรมของครู พบว่า ครูทุกคนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการจัดการเรียนการสอนที่คำนึงถึงนักเรียนมากยิ่งขึ้น

ชนิดดา ภูหงส์ทอง (2560) ได้วิจัยปฏิบัติการเชิงวิพากษ์แบบมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาปฏิบัติการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูผ่านวิธีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อ 1) พัฒนาปฏิบัติการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูด้วยวิธีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง โดยใช้การวิจัยปฏิบัติการเชิงวิพากษ์แบบมีส่วนร่วมและ 2) สังเคราะห์ความรู้จากปฏิบัติการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูที่ผ่านวิธีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง ผู้ร่วมวิจัยประกอบด้วย นิสิตครูชั้นปีที่ 4 จำนวน 13 คน นิสิตครูรุ่นพี่ ชั้นปีที่ 5 จำนวน 7 คน อาจารย์ผู้สอนจำนวน 2 คน พี่เลี้ยงจำนวน 2 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงจำนวน 1 คน ครูพี่เลี้ยงจำนวน 13 คน นักเรียนจากชั้นเรียนที่นิสิตได้ฝึกสอนในโรงเรียน จำนวน 494 คน

ผู้บริหารของคณะศึกษาศาสตร์จำนวน 1 คน เครื่องมือในการวิจัยที่สำคัญ ได้แก่ แบบคำถามในการกระตุ้นความรู้สึกกังวลร่วมกัน แบบสังเกตกระทำทางการสื่อสาร แบบประเมินปฏิบัติการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ แบบสัมภาษณ์นิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพรูและนักเรียน บันทึกของนักวิจัย และหลักฐานจากการบันทึกเสียง ภาพ และวิดีโอ การวิเคราะห์หลักฐานเป็นไปตามมุมมองเชิงสะท้อนตนเองและวิภาควิธีของความสัมพันธ์และความเชื่อมโยงเชิงอัตวิสัยและวัตถุวิสัย แบ่งออกเป็น 1) การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ และ 2) การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ด้วยการหาคำร้อยละและค่าเฉลี่ย

ผลการวิจัยพบว่า 1) การพัฒนาปฏิบัติการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพรูสามารถนำไปสู่ปฏิบัติการที่มีความสมเหตุสมผล ความยั่งยืนและมีผลิตภาพ และความยุติธรรมและรวมกันได้จริง โดยมีกระบวนการสำคัญอันได้แก่ การสร้างการสื่อสารแบบประชาธิปไตย พี่เลี้ยงเพื่อการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงและการสร้างอารมณ์เชิงบวก การลาดตระเวน การจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันตามกระบวนการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง การจัดการเรียนรู้ในสถานการณ์จริง และผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ต่อนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพรูและนักเรียน และ 2) การสังเคราะห์ความรู้ที่ได้จากการพัฒนาปฏิบัติการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพรู ประกอบไปด้วย หนึ่ง ปัจจัยภายใน หมายถึง การเปลี่ยนแปลงความเชื่อที่เป็นอุปสรรคต่อการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของนิสิตครูหรือการค้นหาคำกังวลใจร่วมกัน สอง ปัจจัยภายนอก หมายถึง ปฏิบัติการของผู้ที่มีความเกี่ยวข้องหรือระบบที่มีความเกี่ยวข้อง รวมถึงการเป็นพี่เลี้ยงเพื่อการเปลี่ยนแปลงและการสร้างอารมณ์เชิงบวก สาม ปฏิบัติการและแบบสร้างปฏิบัติการ หมายถึง ความเกี่ยวข้อง สัมพันธกันระหว่างปฏิบัติการ แบบสร้างการปฏิบัติการ อุปนิสัย และวิธีการปฏิบัติที่เอื้ออำนวยและเป็นอุปสรรคต่อปฏิบัติการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และสี่ ผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ หมายถึง ปฏิบัติการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญอย่างสมเหตุสมผล อย่างมีผลิตภาพและยั่งยืน และอย่างยุติธรรมและมีส่วนร่วมของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพรู รวมถึงผลลัพธ์อื่น ๆ ได้แก่ การศึกษาเพื่อความยั่งยืนของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพรู และการเรียนรู้ของนักเรียน

กฤติยา ชัตติยะ (2565) ได้พัฒนารูปแบบเสริมสร้างความสามารถในการคิดไตร่ตรองเชิงวิพากษ์ทางการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงและแนวคิดการพัฒนาบทเรียนร่วมกันสำหรับครูบรรจุใหม่ การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบเสริมสร้างความสามารถในการคิดไตร่ตรองเชิงวิพากษ์ทางการสอน 2) เพื่อสร้างและตรวจสอบคุณภาพรูปแบบเสริมสร้างความสามารถในการคิดไตร่ตรองเชิงวิพากษ์ทางการสอน 3) เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบเสริมสร้างความสามารถในการคิดไตร่ตรองเชิงวิพากษ์ทางการสอน ได้แก่ 3.1) เพื่อศึกษาความสามารถในการคิดไตร่ตรองเชิงวิพากษ์ทางการสอนก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรม

3.2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการคิดไตร่ตรองเชิงวิพากษ์ทางการสอนก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรม และ 4) เพื่อประเมินรูปแบบเสริมสร้างความสามารถ ในการคิดไตร่ตรองเชิงวิพากษ์ทางการสอนดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนการวิจัยและพัฒนา มี 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบ ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบ ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบ และขั้นตอนที่ 4 การประเมินรูปแบบ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูบรรจุใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต 1 จำนวน 17 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ รูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบเสริมสร้างความสามารถในการคิดไตร่ตรองเชิงวิพากษ์ทางการสอน แบบวัดความสามารถในการคิดไตร่ตรองเชิงวิพากษ์ทางการสอนและแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน Wilcoxon Matched-pairs Signed rank test และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า

1. แนวทางการจัดกิจกรรม มีหลักการ คือ ใช้กลุ่มในการเปลี่ยนแปลงแบบองค์รวมผสมผสานกัน ทั้งความคิดและอารมณ์ เรียนรู้จากปัญหาการสอน เข้าใจตนเอง ลักษณะกิจกรรมที่จัด เช่น การสร้างความคิดเติบโต การสร้างความขัดแย้งภายในและประสบการณ์ตรงในระดับที่สัมผัสใจ ส่วนเทคนิคการจัดกิจกรรม พบว่า คุณลักษณะครูบรรจุใหม่สามารถทำหลักสูตรได้ ใส่ใจออกแบบการสอน มีทักษะการฟังอย่างลึกซึ้ง จริงใจต่อตัวเอง ลักษณะกิจกรรม คือ ให้ครูมีประสบการณ์รูปธรรม เข้าใจชุมชนและมีการสะท้อน สถานที่จัดกิจกรรมทำให้รู้สึกผ่อนคลาย วิธีการจัดกิจกรรมจัดกิจกรรม 2 ช่วง คือ ช่วงที่ 1 การเตรียมตัวก่อนฝึกปฏิบัติในสถานการณ์จริง ช่วงที่ 2 การฝึกปฏิบัติในสถานการณ์จริง

2. รูปแบบพัฒนาครูที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมี องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการ 2) จุดมุ่งหมาย 3) เนื้อหา 4) กระบวนการพัฒนาครู ประกอบด้วย 3 กระบวนการ ได้แก่ กระบวนการที่ 1 การเตรียมความพร้อมและสร้างทีมพัฒนา กระบวนการที่ 2 การรวมพลังเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง และกระบวนการที่ 3 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อสร้างทักษะใหม่ 5) สื่อและแหล่งเรียนรู้ และ 6) การวัดผลและประเมินผล ซึ่งมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($X = 4.30$, $S.D. = 0.39$) และมีค่าดัชนีประสิทธิผล = 0.5714

3. ผลการใช้รูปแบบ พบว่า 3.1) ครูบรรจุใหม่มีการเปลี่ยนแปลงระดับความสามารถในการคิดไตร่ตรองเชิงวิพากษ์ทางการสอน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 จากระดับ 1 เป็นระดับ 2 จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 41.10 และกลุ่มที่ 2 จากระดับ 2 เป็นระดับ 3 จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 58.90 3.2) ครูบรรจุใหม่ที่เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาตามรูปแบบมีความสามารถในการคิดไตร่ตรองเชิงวิพากษ์ทางการสอนหลังการพัฒนาสูงกว่าก่อนการพัฒนาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

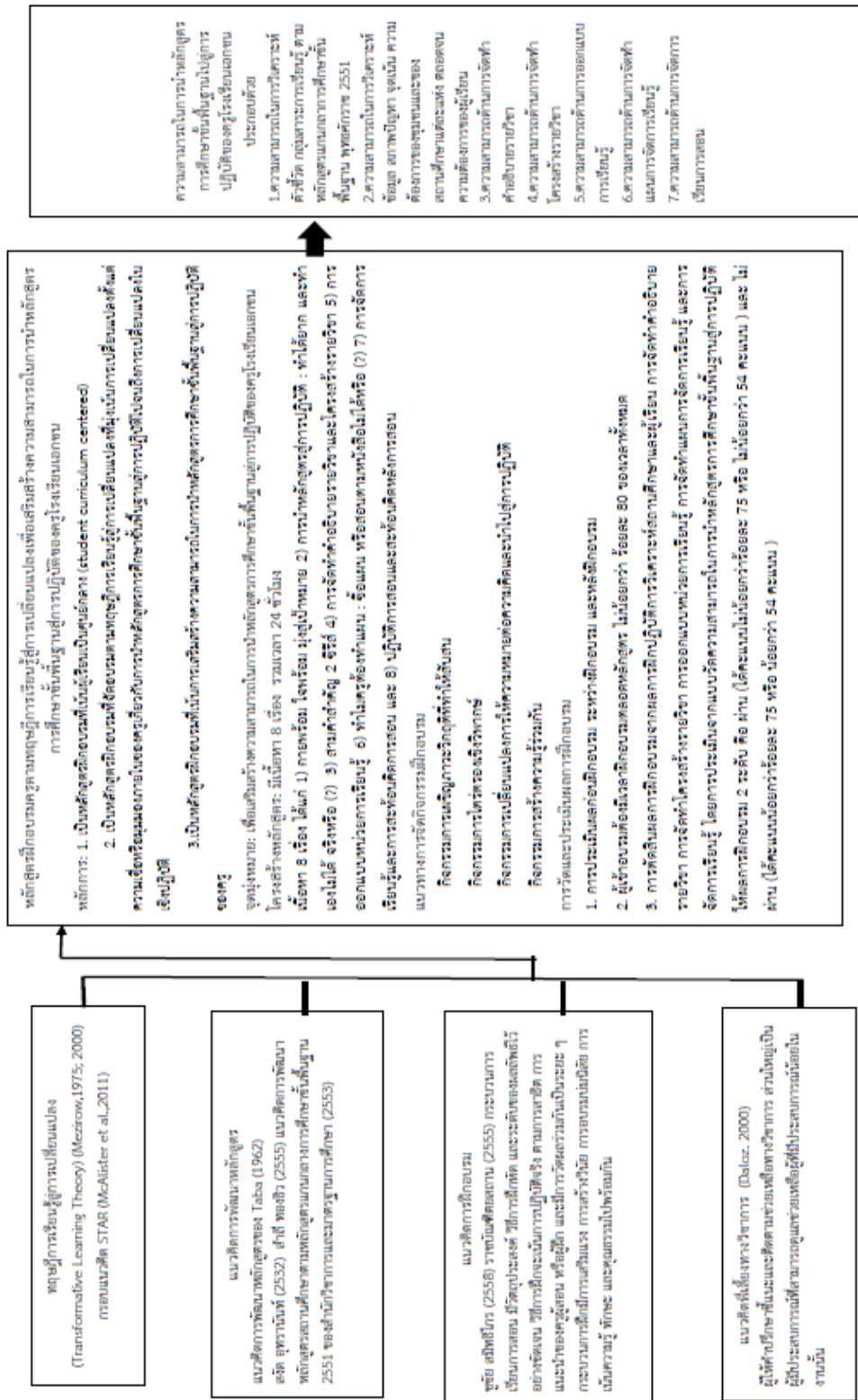
4. ผลการประเมินรูปแบบ ด้านปัจจัยนำเข้า พบว่า การวางแผนการจัดกิจกรรมเป็นระบบ ทุกคนมีส่วนร่วมในการวางแผน ตัวกระบวนการมีความรู้ ความสามารถและดำเนินกิจกรรมได้ดีมากสำหรับสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และเวลาที่มีความพร้อมและเอื้อต่อการจัดกิจกรรมดีมากเช่นกัน ส่วนสื่อและแหล่งเรียนรู้มีความพร้อมหลากหลายและมีประโยชน์ต่อผู้เข้าร่วมพัฒนามาก ผู้เข้าร่วมพัฒนาจึงชอบและประทับใจ ด้านกระบวนการพบว่า ลักษณะของกิจกรรมมีความเหมาะสมและครอบคลุมในการพัฒนา ส่วนเนื้อหาที่มีความชัดเจนมีประโยชน์และมีอิสระในการเลือกวิธีสอนดีมากสำหรับเวลา เหมาะสม ยืดหยุ่นและนำไปบูรณาการได้ เครื่องมือ วิธีการ เกณฑ์ในการวัดและประเมินผลมีความหลากหลายและเน้นการประเมินตามสภาพจริง การประสานงานและอำนวยความสะดวกใช้วิธีการเครื่องมือที่หลากหลายและชัดเจน ด้านผลผลิตพบว่า ครูบรรจุนำใหม่เปลี่ยนทัศนคติของตนเองต้องมีการวางแผนการสอน เปิดใจเรียนรู้สิ่งใหม่ และภาคภูมิใจในตัวเอง อีกทั้งสามารถเลือกและนำทฤษฎีหลักการ แนวคิด เทคนิควิธีการสอนที่หลากหลายมาใช้ในการสอนโดยสามารถบอกรายละเอียดวิธีสอนที่ใช้ ระบุจุดอ่อน จุดแข็ง และเลือกวิธีสอนที่สอดคล้องกับความสนใจบริบทของผู้เรียนโดยคำนึงถึงวิธีสอนนั้นที่มีต่อผู้เรียน สังคม ด้านคุณธรรม จริยธรรม วัฒนธรรมและการเมือง

7.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Margaret McAllister (2011). ได้พัฒนารอบการเรียนรู้ที่เปลี่ยนแปลงสำหรับผู้สอนพยาบาล (STAR: A Transformative Learning Framework for Nurse Educators) การศึกษาพยาบาลในออสเตรเลียในยุคปัจจุบันจำเป็นต้องตอบสนองต่อความจำเป็นที่เกิดขึ้นในทางปฏิบัติทางคลินิก (เช่น พยาบาลควรพร้อมทำงาน มีความยืดหยุ่น มีทักษะหลากหลาย เป็นผู้สื่อสารที่ดีในทีม มีความเห็นอกเห็นใจ และตอบสนองต่อความต้องการที่หลากหลายของผู้ป่วยและครอบครัว) หลักการเรียนรู้ที่เปลี่ยนแปลงร่วมกับประสบการณ์การเรียนรู้ที่เน้นการปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถให้พื้นฐานทางการสอนที่มีจุดมุ่งหมายในการปลูกฝังและบรรลุผลลัพธ์การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ในบทความนี้ได้นำเสนอกรอบการทำงานใหม่ที่ให้โครงสร้างในการสนับสนุนผู้สอนและการพัฒนาหลักสูตร กรอบการทำงาน STAR ซึ่งย่อมาจาก Sensitivity (ความอ่อนไหว), Taking action (การลงมือทำ) และ reflection (การสะท้อนความคิด) สามารถจดจำได้ง่ายและรวมองค์ประกอบสำคัญของการเรียนรู้ที่เปลี่ยนแปลง

Treechada Chotiratanapinun (2017) การเรียนรู้ที่เปลี่ยนแปลงเพื่อการเลื่อนไปสู่ความยั่งยืนในการศึกษาด้านการออกแบบในประเทศไทย (Transformative learning for a shift towards sustainability in Thailand's design education) ในประเทศไทย การออกแบบเพื่อความยั่งยืนยังเริ่มต้นอยู่ในช่วงต้นของการพัฒนา งานวิจัยนี้ได้สำรวจด้านการศึกษาของปรากฏการณ์นี้โดยการสำรวจศักยภาพที่มีอยู่ในระดับการศึกษาด้านการออกแบบที่ฝังอยู่ในระดับการศึกษาทั้งสามระดับ - แบบแผนการศึกษา, การจัดองค์กรและการบริหารจัดการสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้, และ

การเรียนรู้และวิธีการสอน บริบทที่ฝังอยู่ในระดับเหล่านี้ไปสู่คำถามวิจัยสำคัญสาม การเปลี่ยนแปลงแบบแผนไปสู่ความยั่งยืนในการศึกษาด้านการออกแบบในประเทศไทยเป็นไปได้และสามารถนำมาใช้ในปฏิบัติได้หรือไม่? การศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (ESD) สามารถถูกฝังลงใน การศึกษาด้านการออกแบบของประเทศไทยผ่านแนวคิด “เฟรมออฟมายด์” ของบอนเนตต์ (2002) ได้หรือไม่? และการกระจายการเรียนรู้ที่เปลี่ยนแปลงสามารถเป็นกลยุทธ์สำคัญในการสอนเรื่องความ ยั่งยืนแก่นักศึกษาด้านการออกแบบในประเทศไทยได้หรือไม่? การศึกษาได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับแบบ แผนการศึกษาปัจจุบัน การบริหารจัดการหลักสูตร บทบาทของวิธีการสอนด้านการออกแบบที่ยั่งยืน ในการศึกษาสูง และข้อมูลอื่นๆ เกี่ยวกับภาพรวมของความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษาด้านการ ออกแบบและอุตสาหกรรมในขณะเดียวกัน ที่สุดของการวิจัยคือกระบวนการวิจัยเชิงร่วมมือ (PAR) โดยมีการแทรกแซงหลักสูตรที่ฝังอยู่ในการคิดระบบทั้งหมดและมุ่งเน้นที่จะเปิดเผยว่าการเรียนรู้ที่ เปลี่ยนแปลงสามารถช่วยในการให้การมองโลกที่แตกต่างออกไปจากการมองโลกเชิงกลของผู้เรียนได้ หรือไม่ การแทรกแซงถูกออกแบบและพัฒนาขึ้นโดยใช้ 'วิธีการแบบภายใน-ภายนอก' ที่เชื่อมโยง อย่างดีกับประเพณีพุทธและแนวคิดเกี่ยวกับการศึกษาเพื่อความยั่งยืนในฐานะแบบแผนการคิด มีการ สร้างพื้นที่สนทนากลุ่มโฟกัสกับนักออกแบบ, การสังเกตการณ์ในห้องเรียนก่อนที่จะมีการแทรกแซง, การสนทนากลุ่มโฟกัสกับนักเรียนหลังจากการแทรกแซง, และการสัมภาษณ์กับผู้บริหารนโยบาย, ผู้ ประสานงานการศึกษาที่รับผิดชอบในการบริหารจัดการ, และผู้สอนด้านการออกแบบที่ยั่งยืนด้วย เช่นกัน ผลการวิจัยที่สำคัญเปิดเผยความต่างกันระหว่างข้อพูดเกี่ยวกับความยั่งยืนและการปฏิบัติใน ระดับต่าง ๆ ของการศึกษาด้านการออกแบบในประเทศไทย, ขาดความร่วมมือในค่านิยมที่เกี่ยวกับ ความยั่งยืนระหว่างผู้ส่งเสริมการศึกษาด้านการออกแบบในประเทศไทย, ความสัมพันธ์ระหว่างอาวุโส และแนวคิดการเปลี่ยนแปลงตามแบบแผนของไทย, และความเป็นไปได้และประสิทธิภาพของการ เรียนรู้เกี่ยวกับความยั่งยืนที่เปลี่ยนแปลงเมื่อนำไปใช้กับกลุ่มนักออกแบบในประเทศไทยต่าง ๆ

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยที่ดำเนินการโดยใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน มีขั้นตอนการดำเนินการ 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาความต้องการในการพัฒนาความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน และศึกษาความเชื่อเกี่ยวกับการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน

ขั้นตอนนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการ 2 ขั้นตอนย่อย คือ 1) สัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างความต้องการในการพัฒนาความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ และกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จำนวน 24 คน ในโรงเรียนเอกชน 6 แห่ง ในอำเภอท่าคันโท จังหวัดกาฬสินธุ์ และ 2) สัมภาษณ์แบบกลุ่มสนทนา (focus group interview) ความเชื่อเกี่ยวกับการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติครูผู้สอนชั้นประถมศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ และกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ในโรงเรียนเอกชน คือ โรงเรียนรุ่งระวีเดชาวิทย์ อำเภอท่าคันโท จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 8 คน

ขั้นตอนที่ 2 สร้างและตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน

ขั้นตอนนี้เป็นการยกร่างหลักสูตรฝึกอบรมจากข้อมูลพื้นฐานในขั้นตอนที่ 1 ซึ่งหลักสูตรประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ ได้แก่ ความสำคัญ หลักการ จุดมุ่งหมาย ค่าอธิบาย โครงสร้าง แนวทางการจัดกิจกรรมฝึกอบรม แนวทางการใช้สื่อ และการวัดและประเมินผลการฝึกอบรม จากนั้นนำร่างหลักสูตรฝึกอบรมให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาความเหมาะสมแล้วนำไปศึกษานำร่องเพื่อศึกษาความเป็นไปได้ และปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรก่อนนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

ขั้นตอนที่ 3 ทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน

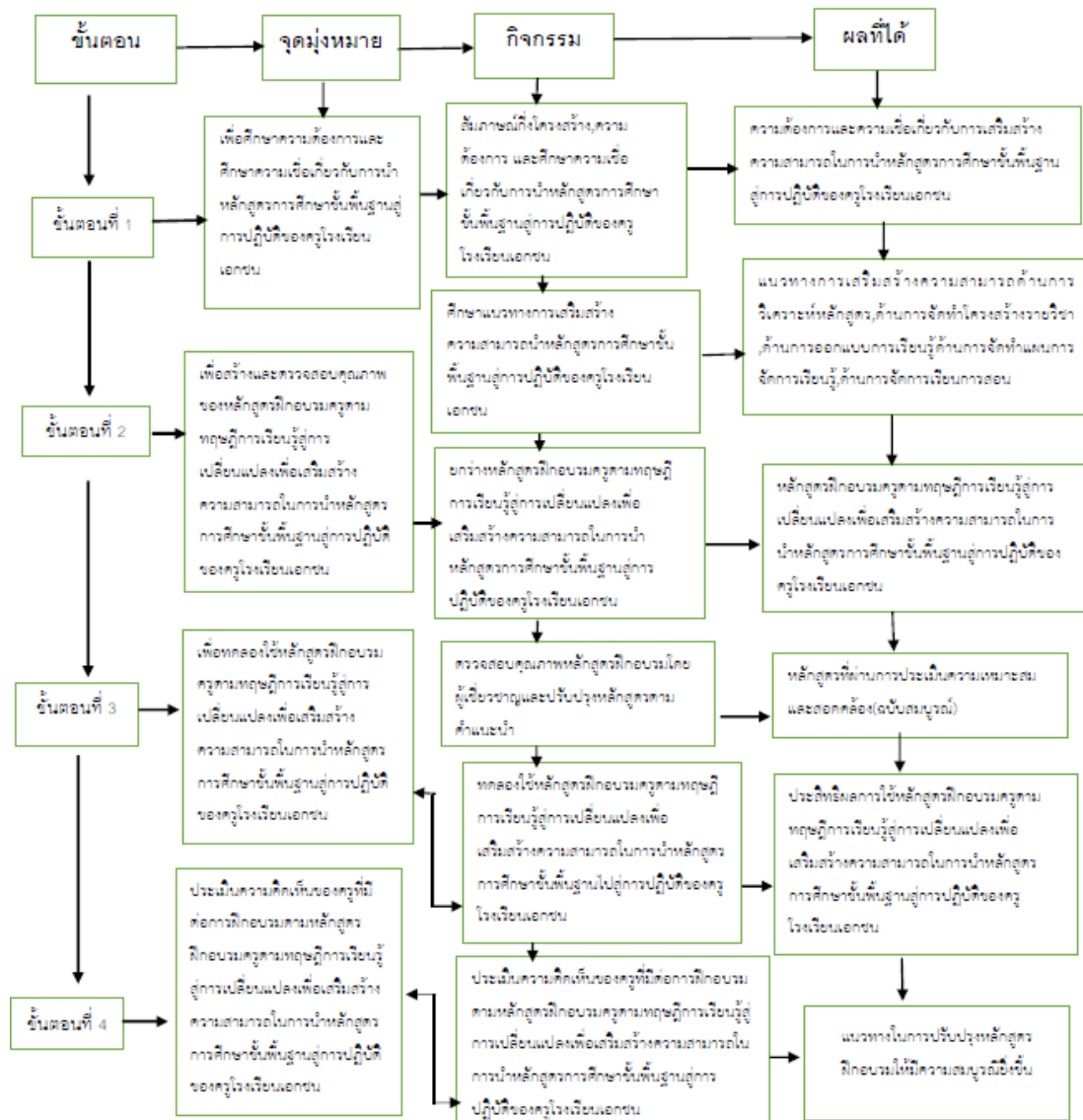
ขั้นตอนนี้ผู้วิจัยนำหลักสูตรไปทดลองใช้กับครูกลุ่มตัวอย่าง เพื่อศึกษาประสิทธิผลของหลักสูตรฝึกอบรมครู จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง ใช้เวลาในการทดลอง 24 ชั่วโมง

ขั้นตอนที่ 4 ประเมินความคิดเห็นของครูที่มีต่อการฝึกอบรมตามหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน

ขั้นตอนนี้ผู้วิจัยประเมินความคิดเห็นของครูที่มีต่อการฝึกอบรมตามหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน

ผู้วิจัยแสดงขั้นตอนการดำเนินการวิจัยโดยใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนา ดังภาพ 2

ภาพ 2 แสดงขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยโดยใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนา

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาความต้องการในการพัฒนาความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษา

ขั้นพื้นฐานไปสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน และศึกษาความเชื่อเกี่ยวกับการนำ

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นต่อการนำไปออกแบบหลักสูตรฝึกอบรม ประกอบด้วยข้อมูล 2 ส่วน ได้แก่ 1) ความต้องการในการพัฒนาความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน และ 2) ศึกษาความเชื่อเกี่ยวกับการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน

แหล่งข้อมูล

1. ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ และกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จำนวน 24 คน ในโรงเรียนเอกชน 6 แห่ง ในอำเภอท่าคันโท จังหวัดกาฬสินธุ์

2. ครูผู้สอนชั้นประถมศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ และกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ในโรงเรียนเอกชน คือ โรงเรียนรุ่งระวีศรีเดชาวิทย์ อำเภอท่าคันโท จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 8 คน

เครื่องมือ วิธีการสร้าง และตรวจสอบคุณภาพ

1. แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างความต้องการในการพัฒนาความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานไปสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน

2. แบบบันทึกการสัมภาษณ์แบบกลุ่มสนทนา (focus group interview) ความเชื่อเกี่ยวกับการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ

แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างความต้องการในการพัฒนาความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและตรวจสอบคุณภาพตามขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายของแบบสัมภาษณ์ให้ชัดเจน

2. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่จะสัมภาษณ์เพื่อนำมาเป็นกรอบในการสร้างแนวการสัมภาษณ์ และกำหนดประเด็นคำถาม

3. กำหนดรูปแบบของแบบสัมภาษณ์เป็นแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) แล้วเขียนข้อคำถามให้ตรงและครอบคลุมประเด็นที่ต้องการ ประกอบด้วย ข้อรายการที่เป็นความต้องการ 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 สภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 3 ข้อ

ตอนที่ 2 ความต้องการเกี่ยวกับหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน จำนวน 6 ข้อ

1) ท่านต้องการเนื้อหาอะไรบ้างเพื่อใช้ในการเข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับการหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน

ด้านเนื้อหา 1) การเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง (Transformative Learning Theory)

2) การเรียนรู้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ 3) การเรียนรู้การวิเคราะห์หลักสูตร 4) การเรียนรู้การจัดทำโครงสร้างรายวิชา 5) การเรียนรู้การออกแบบหน่วยเรียนรู้ 6) การเรียนรู้การจัดทำแผนการสอน (Preparation of lesson plans) และ 7) การเรียนรู้การจัดการเรียนการสอน

2) ท่านต้องการให้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชนอย่างไร

3) ท่านต้องการให้วัดและการประเมินผล เรื่องเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน อย่างไร

4) ท่านต้องการให้ใครเป็นผู้ประเมิน เรื่องเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน

5) ท่านต้องการได้เอกสาร ใบกิจกรรม ที่เกี่ยวกับการหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน อย่างไร

6) ท่านต้องการให้ผู้วิจัยใช้สื่อการเรียนรู้ประเภทใดบ้าง ในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างชุดความคิดแบบเติบโตและความสามารถนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานไปสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

4. นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ พิจารณาตรวจสอบความครอบคลุมเนื้อหา การใช้ภาษา ความเหมาะสมถูกต้อง และปรับปรุงแก้ไขแบบสัมภาษณ์ตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

5. จัดพิมพ์เป็นแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างความต้องการในการพัฒนาความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานไปสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชนฉบับสมบูรณ์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือแนะนำตัวและขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อขอความร่วมมือในการขอความอนุเคราะห์บุคลากรในการสัมภาษณ์

2. ผู้วิจัยดำเนินการติดต่อประสานงานการนัดหมายวัน เวลา และสถานที่สัมภาษณ์กับครูด้วยตนเองโดยนำแบบสัมภาษณ์ หนังสือแนะนำตัว และขออนุญาตรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ไปให้โรงเรียนเอกชน อำเภอท่าคันโท จังหวัดกาฬสินธุ์ ปีการศึกษา 2566 จำนวน 6 โรงเรียน โดยการสัมภาษณ์กลุ่ม (Focus Group Interview หรือ FGI

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างความต้องการในการพัฒนาความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานไปสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) การวิเคราะห์ข้อมูลจากความต้องการในการพัฒนาความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานไปสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน โดยนำข้อมูลแจกแจงความถี่ (frequency)

แบบบันทึกการสัมภาษณ์แบบกลุ่มสนทนา (focus group interview) ความเชื่อเกี่ยวกับการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและตรวจสอบคุณภาพตามขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายของแบบสัมภาษณ์แบบกลุ่มสนทนา ให้ชัดเจน

2. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่จะสัมภาษณ์เพื่อนำมาเป็นกรอบในการสร้างแนวการสัมภาษณ์ และกำหนดประเด็นคำถาม

3. กำหนดรูปแบบของการสัมภาษณ์เป็นการสัมภาษณ์แบบกลุ่มสนทนา แล้วเขียนข้อคำถามให้ตรงและครอบคลุมประเด็นที่ต้องการ ประกอบด้วย ประกอบด้วยประเด็นสำคัญดังนี้

- 1) ท่านได้นำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติหรือไม่
- 2) ถ้าท่านได้นำสู่การปฏิบัติ ทำอย่างไร
- 3) ถ้าไม่นำสู่การปฏิบัติ เพราะเหตุใด
- 4) ท่านจะมีวิธีการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติได้อย่างไร

4. นำแบบบันทึกการสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ พิจารณา ตรวจสอบความครอบคลุมเนื้อหา การใช้ภาษา ความเหมาะสมถูกต้อง และปรับปรุงแก้ไขแบบ สัมภาษณ์ตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

5. จัดพิมพ์เป็นแบบบันทึกการสัมภาษณ์ความเชื่อเกี่ยวกับการนำหลักสูตรการศึกษาขั้น พื้นฐานสู่การปฏิบัติฉบับสมบูรณ์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือแนะนำตัวและขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยจากบัณฑิต วิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อขอความร่วมมือในการขอความอนุเคราะห์ บุคลากรในการสัมภาษณ์

2. ผู้วิจัยดำเนินการติดต่อประสานงานการนัดหมายวัน เวลา และสถานที่สัมภาษณ์กับครู ด้วยตนเองโดยนำแบบสัมภาษณ์ หนังสือแนะนำตัว และขออนุญาตรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยจาก บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ไปให้โรงเรียนรุ่งระวีศรีเดชาวิทย์ อำเภอท่าคันโท จังหวัดกาฬสินธุ์ ปีการศึกษา 2566 โดยการสัมภาษณ์แบบกลุ่มสนทนา

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบกลุ่มสนทนาเกี่ยวกับการนำหลักสูตรการศึกษาขั้น พื้นฐานไปสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) การ วิเคราะห์ข้อมูลความเชื่อเกี่ยวกับการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ

ขั้นตอนที่ 2 สร้างและตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การ เปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของ ครูโรงเรียนเอกชน

ขั้นตอนนี้เป็นการยกร่างหลักสูตรฝึกอบรมจากข้อมูลพื้นฐานในขั้นตอนที่ 1 ซึ่งหลักสูตร ประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ ได้แก่ ความสำคัญ หลักการ จุดมุ่งหมาย คำอธิบาย โครงสร้าง แนวทางการจัดกิจกรรมฝึกอบรม แนวทางการใช้สื่อ และการวัดและประเมินผลการฝึกอบรม จากนั้นนำ ร่างหลักสูตรฝึกอบรมให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาความเหมาะสมแล้วนำไปศึกษานำร่องเพื่อศึกษาความ เป็นไปได้ และปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรก่อนนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

ขั้นตอนที่ 2 สร้างและตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน

วัตถุประสงค์

ขั้นตอนนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรฝึกอบรม ผู้วิจัยนำข้อมูลพื้นฐานที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 ทั้งจากการสัมภาษณ์ถึงโครงสร้างความต้องการในการพัฒนาความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของและการสัมภาษณ์แบบกลุ่มสนทนา ความเชื่อเกี่ยวกับการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติมากำหนดเป็นแนวทางการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม

แหล่งข้อมูล

1. ผู้เชี่ยวชาญในการประเมินโครงร่างหลักสูตรฝึกอบรม และเอกสารประกอบหลักสูตรฝึกอบรม จำนวน 5 คน โดยกำหนดคุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญไว้ดังนี้
  - 1.1 ผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาหลักสูตรและการสอน จำนวน 2 คน เกณฑ์การคัดเลือกมีดังนี้ 1) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกในสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน และ 2) มีผลงานวิจัยด้านหลักสูตรและการสอน
  - 1.2 ผู้เชี่ยวชาญด้านบริหารจัดการหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 1 คน เกณฑ์การคัดเลือกมีดังนี้ 1) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกในสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน หรือสาขาวิชาการบริหารการศึกษา และ 2) มีผลงานวิจัยด้านหลักสูตรและการสอนหรือการบริหารการศึกษา
  - 1.3 ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้ระดับประถมศึกษา จำนวน 1 คน เกณฑ์การคัดเลือกมีดังนี้ 1) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกในสาขาวิชาหลักสูตรและการสอนหรือสาขาวิชาการศึกษา และ 2) มีผลงานวิจัยด้านหลักสูตรและการสอนหรือการศึกษา
  - 1.4 ผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลง จำนวน 1 คน เกณฑ์การคัดเลือกมีดังนี้ 1) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกในสาขาวิชาการศึกษา และ 2) มีผลงานวิจัยด้านการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลง

กระบวนการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน ผู้วิจัยนำผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานในขั้นตอนที่ 1 มาพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมโดยประยุกต์ใช้แนวคิดการพัฒนาหลักสูตรของ Taba (1962) สังกัด อุทรานันท์ (2532) สำลี ทองธิว (2555) แนวคิดการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553) ประกอบด้วย 13 ขั้นตอน ดังนี้

- ขั้นที่ 1 ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน
- ขั้นที่ 2 กำหนดความสำคัญ
- ขั้นที่ 3 กำหนดหลักการ
- ขั้นที่ 4 กำหนดจุดมุ่งหมาย
- ขั้นที่ 5 กำหนดคำอธิบาย
- ขั้นที่ 6 กำหนดโครงสร้าง
- ขั้นที่ 7 กำหนดแนวทางการจัดกิจกรรมฝึกอบรม
- ขั้นที่ 8 กำหนดแนวทางการใช้สื่อ
- ขั้นที่ 9 กำหนดการวัดและประเมินผลการฝึกอบรม
- ขั้นที่ 10 จัดทำเอกสารประกอบหลักสูตรฝึกอบรม
- ขั้นที่ 11 ตรวจสอบคุณภาพและศึกษานำร่อง
- ขั้นที่ 12 นำหลักสูตรฝึกอบรมไปใช้
- ขั้นที่ 13 ประเมินความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรม

ในบทนี้ผู้วิจัยเสนอเฉพาะกระบวนการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมในแต่ละขั้นตอน ส่วนผลการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรฝึกอบรม ผู้วิจัยเสนอไว้ในบทที่ 4 และบทที่ 5 ตามลำดับ

ขั้นที่ 1 ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน

ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานทั้งจากการศึกษาเอกสาร และจากการสัมภาษณ์ครู เพื่อให้ได้ข้อมูล 2 ส่วน ได้แก่ 1) ความต้องการในการพัฒนาความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของและการสัมภาษณ์แบบกลุ่มสนทนา และ 2) ความเชื่อเกี่ยวกับการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ

ข้อมูลพื้นฐานดังกล่าวนำไปใช้เป็นแนวทางในการร่างหลักสูตรฝึกอบรม กำหนดรายละเอียดต่าง ๆ ของหลักสูตรฝึกอบรม ซึ่งประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ ได้แก่ ความสำคัญ หลักการ จุดมุ่งหมาย คำอธิบาย โครงสร้าง แนวทางการจัดกิจกรรมฝึกอบรม แนวทางการใช้สื่อ และการวัดและประเมินผลการฝึกอบรม

ขั้นที่ 2 กำหนดความสำคัญ

ความสำคัญของหลักสูตรเป็นการสะท้อนให้เห็นความสำคัญและสภาพปัญหาของตัวแปรตามหรือจุดมุ่งหมายสำคัญที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนตามหลักสูตร และความจำเป็นที่ต้องพัฒนาหลักสูตร ผู้วิจัยจึงกำหนดความสำคัญของหลักสูตรจากข้อมูลความต้องการในการพัฒนาความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของและการสัมภาษณ์แบบกลุ่มสนทนา และความเชื่อเกี่ยวกับการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ สภาพปัญหาการนำ

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ ความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ และทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง

ขั้นที่ 3 กำหนดหลักการ

หลักการของหลักสูตรเป็นการสะท้อนให้เห็นกรอบแนวคิดการพัฒนาหลักสูตร ผู้วิจัยได้ยึดกรอบแนวคิดการพัฒนาหลักสูตรเน้นกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน (John Dewey; G. Stanley Hall) ซึ่งเป็นกลุ่มที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ จัดการศึกษาให้สอดคล้องกับขั้นพัฒนาการของผู้เรียน และคำนึงถึงความต้องการและความสนใจของผู้เรียน (สมดุล/ชัตแยง) (Experiential specialists; Process specialists) การให้ความสำคัญต่อธรรมชาติการเรียนรู้ของมนุษย์ต่อพัฒนาการของเด็กเป็นสิ่งสำคัญที่สุดซึ่งนำไปสู่การจัดการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตของผู้เรียนที่ทำให้ผู้เรียนสามารถดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพตามความหมายและตามนัยที่แต่ละคนต้องการให้ความสำคัญต่อการจัดเนื้อหา การเรียนการสอน ฯลฯ ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนในแบบและตามเป้าหมายที่ผู้เรียนสนใจ และต้องการ ทั้งนี้กระบวนการเรียนรู้เป็นสิ่งสำคัญมากกว่าตัวเนื้อหา (สำลีทองจิ๋ว, 2555, น. 100) หลักการหลักสูตรฝึกอบรมที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (student curriculum centered) ซึ่งจัดเนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนรู้และการประเมินการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นความเชื่อและปฏิบัติกรนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูผู้เข้าอบรม และทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงที่มุ่งเน้นการเปลี่ยนแปลงตั้งแต่ความเชื่อหรือมุมมองภายในของครูเกี่ยวกับการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติไปจนถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงปฏิบัติ

ขั้นที่ 4 กำหนดจุดมุ่งหมาย

จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเป็นเป้าหมายที่ต้องการให้เกิดกับครูผู้เข้าอบรม ผู้วิจัยกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรจากความสำคัญและหลักการของหลักสูตร ข้อมูลความต้องการในการพัฒนาความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของและการสัมภาษณ์แบบกลุ่มสนทนา และความเชื่อเกี่ยวกับการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ สภาพปัญหาการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ ความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ และทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง

ขั้นที่ 5 กำหนดคำอธิบาย

คำอธิบายรายวิชาเป็นการกำหนดจุดประสงค์การฝึกอบรม เนื้อหา และกระบวนการฝึกอบรม ผู้วิจัยกำหนดคำอธิบายจากจุดประสงค์การฝึกอบรม เนื้อหา และกระบวนการฝึกอบรม

ขั้นที่ 6 กำหนดโครงสร้าง

โครงสร้างเป็นการกำหนด เนื้อหา และเวลาในการฝึกอบรม ผู้วิจัยกำหนดโครงสร้างจากเนื้อหาในการฝึกอบรม

ขั้นที่ 7 กำหนดแนวทางการจัดกิจกรรมฝึกอบรม

แนวทางการจัดกิจกรรมฝึกอบรม เป็นการเลือกวิธีจัดกิจกรรมการฝึกอบรมที่เหมาะสม เพื่อให้ครูผู้เข้าอบรมบรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร คือ มีความสามารถ มีความรู้ความเข้าใจ และมีเจตคติที่ดีต่อการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติประกอบด้วยความสามารถด้านการวิเคราะห์สถานศึกษาและผู้เรียน ความสามารถด้านการจัดทำคำอธิบายรายวิชา ความสามารถด้านการจัดทำโครงสร้างรายวิชา ความสามารถด้านการออกแบบหน่วยการเรียนรู้ ความสามารถด้านการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้และความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยจึงกำหนดแนวทางการจัดกิจกรรมฝึกอบรมตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง

ขั้นที่ 8 กำหนดแนวทางการใช้สื่อ

แนวทางการใช้สื่อ เป็นการนำเสนอแนวทางว่าการเลือกสื่อที่เหมาะสมกับเนื้อหา และวัยของผู้เข้าฝึกอบรม รวมถึงตอบสนองผลการฝึกอบรมที่ต้องการให้เกิดกับผู้เข้าฝึกอบรม ผู้วิจัยกำหนดจากแนวทางการใช้สื่อจากทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ

ขั้นที่ 9 กำหนดการวัดและประเมินผลการฝึกอบรม

แนวทางการวัดและประเมินผล เป็นการนำเสนอแนวทางสำหรับใช้ในการวัดและประเมินผลการฝึกอบรมที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรฝึกอบรมและแนวทางการจัดกิจกรรมการฝึกอบรม ผู้วิจัยกำหนดแนวทางการวัดและประเมินผลการฝึกอบรมจากข้อมูลกระบวนการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ

ขั้นที่ 10 จัดทำเอกสารประกอบหลักสูตรฝึกอบรม

ผู้วิจัยจัดทำเอกสารประกอบหลักสูตรฝึกอบรมเป็นเอกสารที่แนะนำแนวทางเกี่ยวกับการนำหลักสูตรไปใช้จัดกิจกรรมการฝึกอบรม ประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่ แนวทางการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติ แนวทางการจัดกิจกรรม (แผนการจัดการฝึกอบรม) และแนวทางการวัดและประเมินผล

ขั้นที่ 11 ตรวจสอบคุณภาพและศึกษานำร่อง

การตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรฝึกอบรม และเอกสารประกอบหลักสูตรฝึกอบรมเป็นการพิจารณาองค์ประกอบต่าง ๆ ว่ามีความเหมาะสมหรือไม่ ก่อนที่จะนำไปใช้จริง ในขั้นนี้ผู้วิจัยแบ่งเป็น 2 ช่วง ดังนี้

ช่วงที่ 1 การประเมินโครงร่างหลักสูตรฝึกอบรม และเอกสารประกอบหลักสูตรฝึกอบรม หลังจากเขียนโครงร่างหลักสูตรฝึกอบรม และเอกสารประกอบหลักสูตรฝึกอบรมเสร็จแล้ว จากนั้นนำโครงร่างหลักสูตรฝึกอบรม และเอกสารประกอบหลักสูตรฝึกอบรม พร้อมแบบประเมินความเหมาะสมหลักสูตรฝึกอบรม และแบบประเมินความเหมาะสมของเอกสารประกอบหลักสูตรฝึกอบรม

ที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาหลักสูตรและการสอน ด้านบริหารจัดการหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านการจัดการเรียนรู้ระดับประถมศึกษา และด้านการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลง รวมจำนวน 5 คน ตรวจสอบคุณภาพ จากนั้นปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรฝึกอบรมก่อนนำไปศึกษานำร่อง

ช่วงที่ 2 การศึกษานำร่องเพื่อศึกษาความเป็นไปได้ของหลักสูตรฝึกอบรม ภายหลังจากปรับปรุงหลักสูตรสมบูรณ์แล้ว จากนั้นนำหลักสูตรฝึกอบรมไปทดลองนำร่องเพื่อศึกษาความเป็นไปได้ เพื่อศึกษาเบื้องต้นว่าหลักสูตรฝึกอบรม และเอกสารประกอบหลักสูตรฝึกอบรม รวมถึงเครื่องมือประเมินประสิทธิผลของหลักสูตรมีความเหมาะสมหรือสามารถปฏิบัติได้ และมีโอกาสที่จะสำเร็จมากน้อยเพียงใด ก่อนที่จะนำหลักสูตรฝึกอบรมไปใช้ ตลอดจนศึกษาปัญหาและอุปสรรคระหว่างการดำเนินการ และเพื่อปรับปรุงหลักสูตรฝึกอบรมก่อนนำไปใช้จริง โดยนำไปทดลองนำร่องกับครูโรงเรียนรุ่งโรจน์เดชาวิทย์ อำเภอท่าคันโท จังหวัดกาฬสินธุ์ ปีการศึกษา 2566 จำนวน 4 คน

ขั้นที่ 12 นำหลักสูตรฝึกอบรมไปใช้

การนำหลักสูตรฝึกอบรมไปใช้เป็นการนำหลักสูตรฝึกอบรมที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพ และทดลองใช้ตลอดจนปรับปรุงแก้ไขจนสมบูรณ์แล้ว ไปสู่การจัดการฝึกอบรม การนำหลักสูตรฝึกอบรมไปใช้ครั้งนี้ ผู้วิจัยนำหลักสูตรฝึกอบรมไปใช้จริงกับครูโรงเรียนรุ่งโรจน์เดชาวิทย์ อำเภอท่าคันโท จังหวัดกาฬสินธุ์ ปีการศึกษา 2566 จำนวน 8 คน เพื่อศึกษาผลการใช้หลักสูตรฝึกอบรมว่าบรรลุตามจุดมุ่งหมายหรือไม่ (รายละเอียดอยู่ในขั้นตอนที่ 3 ของกระบวนการวิจัย)

ขั้นที่ 13 ประเมินความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรม

การประเมินหลักสูตรฝึกอบรมเป็นการตรวจสอบว่าภายหลังการใช้หลักสูตรฝึกอบรม บรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรฝึกอบรมหรือไม่ มีปัญหาและอุปสรรคอะไรที่ต้องปรับปรุงแก้ไข การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมในครั้งนี้ผู้วิจัยประเมินความคิดเห็นของครูที่มีต่อการฝึกอบรมตามหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานไปสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรฝึกอบรมและเอกสารประกอบหลักสูตรฝึกอบรม ได้แก่

1.1 แบบประเมินความเหมาะสมของโครงสร้างหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบประเมินชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

1.2 แบบประเมินความเหมาะสมของเอกสารประกอบหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างและความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบประเมินชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบประเมินทั้ง 2 ฉบับ ตามลำดับขั้นตอนที่เหมือนกันดังนี้

1) กำหนดจุดมุ่งหมายของการประเมินเพื่อประเมินความเหมาะสมของโครงสร้างหลักสูตรฝึกอบรม และเอกสารประกอบหลักสูตรฝึกอบรม

2) ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม การประเมินหลักสูตรฝึกอบรม การเขียนแผนการฝึกอบรม จากนั้นกำหนดประเด็นที่จะประเมินโครงสร้างหลักสูตรฝึกอบรม และเอกสารประกอบหลักสูตรฝึกอบรมให้ครอบคลุม

3) เขียนเป็นข้อคำถามให้ครอบคลุมประเด็นที่ต้องการประเมินทั้งหมดและสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการประเมิน

4) นำแบบประเมินที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความเหมาะสม สอดคล้อง และการใช้ภาษา จากนั้นปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษานำร่อง ได้แก่

2.1 หลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน

2.2 เอกสารประกอบฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อตรวจสอบคุณภาพหลักสูตรฝึกอบรมและเอกสารประกอบหลักสูตรฝึกอบรม ดำเนินการดังนี้

1.1 ผู้วิจัยขอหนังสือขอความร่วมมือผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

1.2 ผู้วิจัยนำโครงสร้างหลักสูตรฝึกอบรมและเอกสารประกอบหลักสูตรฝึกอบรม พร้อมทั้งแบบประเมินทั้ง 2 ชุด ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสม โดยผู้วิจัยประสานงานกับผู้เชี่ยวชาญล่วงหน้าเพื่อนัดหมายวันและเวลาในการนำส่งและรับแบบประเมินซึ่งมีการส่งและการรับด้วยตนเอง

2. การเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษานำร่อง ดำเนินการดังนี้

2.1 ผู้วิจัยขอหนังสือจากจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร และขอความร่วมมือโรงเรียนเอกชน สังกัดศึกษาธิการจังหวัดกาฬสินธุ์ เพื่อทดลองนำร่องหลักสูตรฝึกอบรม

2.2 ผู้วิจัยประสานกลุ่มครู เพื่อนัดหมายวันเวลา และสถานที่ในการจัดกิจกรรมฝึกอบรม

2.3 ดำเนินการทดลองนำร่องกับครูโรงเรียนรุ่งสรมีเดชาวิทย อำเภอกำคั่นโท จังหวัดกาฬสินธุ์ ปีการศึกษา 2566 จำนวน 4 คน ซึ่งเป็นคนละกลุ่มกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรม รวมเวลา 6 ชั่วโมง

2.4 ในระหว่างทดลองนำร่อง ผู้วิจัยใช้วิธีการสังเกต สอบถาม และสัมภาษณ์ ครูผู้สอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ และกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เพื่อการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

2.5 ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษานำร่องมาปรับปรุงหลักสูตรฝึกอบรม เอกสารประกอบหลักสูตรฝึกอบรม และเครื่องมือประเมินประสิทธิผลของหลักสูตรฝึกอบรมให้มีความสมบูรณ์ก่อนนำไปทดลองใช้จริง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรม และเอกสารประกอบหลักสูตรฝึกอบรม โดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ข้อมูลการศึกษานำร่องของหลักสูตร โดยการวิเคราะห์เนื้อหา

ขั้นตอนที่ 3 ทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมครุตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน

วัตถุประสงค์

ขั้นตอนนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษานำหลักสูตรฝึกอบรมไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง โดยศึกษาประสิทธิผลของหลักสูตร ได้แก่ เปรียบเทียบความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ หลังการอบรมด้วยหลักสูตรฝึกอบรมสูงกว่าเกณฑ์ ร้อยละ 75

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ และกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในโรงเรียนรุ่งสรมีเดชาวิทย อำเภอกำคั่นโท จังหวัดกาฬสินธุ์ ปีการศึกษา 2566 จำนวน 8 คน ที่ได้มาด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดกิจกรรมฝึกอบรมตามหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ **เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย**

1. หลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน

2. แบบวัดความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. หลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน ผู้วิจัยได้อธิบายไว้แล้วในขั้นตอนที่ 2 ของการวิจัย

2. แบบวัดความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ มีขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพ ดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติและการสร้างแบบวัดกำหนดรายละเอียดของตัวบ่งชี้แบบวัดความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ จำนวน 7 ด้าน ดังนี้

1. ความสามารถในการวิเคราะห์ตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ประกอบด้วย 3 ตัวบ่งชี้

2. ความสามารถในการวิเคราะห์ข้อมูล สภาพปัญหา จุดเน้น ความต้องการของชุมชนและของสถานศึกษา และความต้องการของผู้เรียน ประกอบด้วย 2 ตัวบ่งชี้

3. ความสามารถในการจัดทำคำอธิบายรายวิชา ประกอบด้วย 2 ตัวบ่งชี้

4. ความสามารถในการจัดทำโครงสร้างรายวิชา ประกอบด้วย 1 ตัวบ่งชี้

5. ความสามารถในการออกแบบหน่วยการเรียนรู้ ประกอบด้วย 4 ตัวบ่งชี้

6. ความสามารถในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 6 ตัวบ่งชี้

7. ความสามารถในการจัดการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 6 ตัวบ่งชี้

2.2 สร้างเกณฑ์การประเมินความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของ ซึ่งผู้วิจัยกำหนดแนวทางการประเมิน โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนน 3 ระดับ Rubrics Score) โดยนำมาปรับตามเกณฑ์ของลักษณะและองค์ประกอบของความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ

2.3 นำแบบวัดความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ ฉบับร่างเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบความครอบคลุม ความเหมาะสมของนิยาม ศัพท์เฉพาะและแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

2.4 นำแบบวัดความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ ที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความสอดคล้องรายละเอียด เกณฑ์ของตัวบ่งชี้กับระดับคุณภาพพิจารณาตรวจสอบความสอดคล้องรายละเอียดเกณฑ์ของตัวบ่งชี้กับระดับคุณภาพในแต่ละข้อแล้วนำผลมาวิเคราะห์ค่า IOC และคัดเลือกรายละเอียดเกณฑ์ของ ตัวบ่งชี้ที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป เป็นเกณฑ์ในการพิจารณา โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ให้คะแนน	+1	เมื่อแน่ใจว่ามีความสอดคล้อง
ให้คะแนน	0	เมื่อไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้อง
ให้คะแนน	-1	เมื่อแน่ใจว่าไม่มีความสอดคล้อง

ผลการพิจารณาคุณภาพของแบบวัดความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ พบว่ามีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.60-1.00 จำนวน 24 ตัวบ่งชี้ แสดงว่าทุกตัวบ่งชี้ มีคุณภาพเป็นค่าที่มีความเหมาะสมและสามารถนำไปใช้ได้

2.5 นำแบบวัดความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติมา ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ โดยมีข้อเสนอแนะดังนี้ ควรใช้ภาษาที่ชัดเจน อ่านเข้าใจง่าย และสอดคล้องกับแนวคิดการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ

2.6 นำแบบวัดความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ ไปใช้ ในการประเมินครูโรงเรียนรุ่งรัศมีเดชาวิทย์ อำเภอท่าคันโท จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 4 คน เพื่อหาค่า ความเชื่อมั่นของแบบวัดความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครู โรงเรียนเอกชนใช้การตรวจสอบโดยผู้ประเมิน จำนวน 2 คน (Rater Agreement Index, RAI) ได้แก่ ผู้วิจัยและผู้ประเมินอีก 1 คน มีกระบวนการดังนี้

ครูจำนวน 4 คน ที่ได้ฝึกอบรมจากหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่ การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของ ครูโรงเรียนเอกชนในโรงเรียนรุ่งรัศมีเดชาวิทย์ อำเภอท่าคันโท จังหวัดกาฬสินธุ์ ผู้วิจัยนำคะแนน ระหว่างผู้วิจัยและผู้ประเมิน 1 คน มาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความสามารถในการนำ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชนโดยคำนวณจากสูตรการหา Rater Agreement Index (RAI) กรณีที่มีพฤติกรรมบ่งชี้หลายตัวนักเรียนหลายคน และมีผู้ประเมิน 2 คน (สุรชัย มีชาย, 2547, น. 113-126) ได้ค่าความเชื่อมั่นระหว่างผู้ประเมินดังตาราง 4

ตาราง 4 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดผลการศึกษา
ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่
การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน

ความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของ ครูโรงเรียนเอกชน	จำนวน ตัวบ่งชี้	RAI
1. ความสามารถในการวิเคราะห์ตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ ตาม หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	3	0.91
2. ความสามารถด้านการวิเคราะห์ข้อมูล สภาพปัญหา จุดเน้น ความ ต้องการของชุมชนและของสถานศึกษา และความต้องการของผู้เรียน	2	0.93
3. ความสามารถในการจัดทำคำอธิบายรายวิชา	2	0.87
4. ความสามารถในการจัดทำโครงสร้างรายวิชา	1	0.87
5. การออกแบบหน่วยการเรียนรู้	4	0.93
6. ความสามารถในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้	6	0.95
7. ความสามารถในการจัดการจัดการเรียนรู้	6	0.95

จากตาราง 4 สรุปได้ว่า ผลการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินความสามารถในการ
ความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชนมีค่าสูงกว่า
0.70 ทั้ง 7 ด้าน ถือเป็นเกณฑ์ที่ยอมรับได้ ได้แก่ ด้านที่ 1.ความสามารถในการวิเคราะห์ตัวชี้วัด
กลุ่มสาระการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีค่า
ความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.91 ด้านที่ 2 ความสามารถด้านการวิเคราะห์ข้อมูล สภาพปัญหา จุดเน้น
ความต้องการของชุมชนและของสถานศึกษา และความต้องการของผู้เรียนมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ
0.93 ด้านที่ 3 ความสามารถในการจัดทำคำอธิบายรายวิชา มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.87 ด้านที่ 4
ความสามารถในการจัดทำโครงสร้างรายวิชา มีค่าความเชื่อมั่นระหว่างผู้ประเมินเท่ากับ 0.87 ด้านที่ 5
ความสามารถในการออกแบบหน่วยการเรียนรู้มีค่าความเชื่อมั่นระหว่างผู้ประเมินเท่ากับ 0.93
ด้านที่ 6 ความสามารถในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.95 และด้านที่ 7.
ความสามารถในการจัดการจัดการเรียนรู้มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.95

2.7 พิมพ์แบบวัดฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การดำเนินการทดลอง

1. ผู้วิจัยทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การ

เปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองครั้งนี้โดยประยุกต์แนวคิดของเคอร์ลิงเจอร์ (Kerlinger, 1986, p. 295) เนื่องจากผู้วิจัยต้องการทราบความก้าวหน้าของผู้เข้าฝึกอบรม จึงใช้รูปแบบการทดลองแบบกลุ่มเดียวทดสอบหลังการทดลอง (One Group Posttest Only Design) ดังนี้

ตาราง 5 แสดงแบบแผนวิจัย ศึกษากลุ่มเดียววัดหลังการทดลอง

Treatment or intervention	Posttest
X	O

เมื่อ X แทน การได้รับการพัฒนาตามหลักสูตรฝึกอบรม

O แทน การทดสอบหลังการทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรม

2. ดำเนินการจัดกิจกรรมตามหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างด้านความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน ที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้กับครู จัดกิจกรรมตามหลักสูตรฝึกอบรม รวมระยะเวลาทั้งหมด 24 ชั่วโมง

3. วัดผลหลังการจัดกิจกรรมกับครูกลุ่มตัวอย่าง ด้วยแบบประเมินความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาร้อยละคะแนนหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 โดยใช้สถิติทดสอบทวินาม (Binomial Test)

2. วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เนื้อหา แล้วเขียนบรรยายเป็นความเรียง

ขั้นตอนที่ 4 ประเมินความคิดเห็นของครูที่มีต่อการฝึกอบรมตามหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน

วัตถุประสงค์

ขั้นตอนนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความคิดเห็นของครูที่มีต่อการฝึกอบรมตามหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน

แหล่งข้อมูล

ครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ และกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในโรงเรียนรุ่งระวีมีเดชาวิทย์ อำเภอกำแพงแสน จังหวัดกาฬสินธุ์ ปีการศึกษา 2566 จำนวน 8 คน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรม

เครื่องมือที่ใช้

แบบวัดความคิดเห็นของครูที่มีต่อการฝึกอบรมตามหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายของแบบวัดความคิดเห็นของครูที่มีต่อการฝึกอบรมตามหลักสูตรฝึกอบรม โดยใช้สอบถามหลังการทดลองใช้หลักสูตร
2. ศึกษาเอกสาร และตำราที่เกี่ยวข้องกับการประเมินหลักสูตร และการสร้างแบบวัด
3. กำหนดประเด็นที่จะสอบถาม ร่างคำถามตามประเด็น ได้แบบสอบถามความคิดเห็นจำนวน 22 ข้อ ใน 6 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหาสาระ ด้านกิจกรรมการฝึกอบรม ด้านสื่อการฝึกอบรม ด้านการวัดและประเมินผล ด้านบรรยากาศในการฝึกอบรม และความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยกำหนดระดับคะแนนไว้ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, น. 77 – 87)

มากที่สุด	เท่ากับ	5 คะแนน	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด
มาก	เท่ากับ	4 คะแนน	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
ปานกลาง	เท่ากับ	3 คะแนน	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง
น้อย	เท่ากับ	2 คะแนน	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย
น้อยที่สุด	เท่ากับ	1 คะแนน	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

4. นำแบบวัดความคิดเห็นที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความเหมาะสมถูกต้อง จากนั้นปรับปรุงแก้ไข

5. ปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และจัดพิมพ์เป็นแบบวัดความคิดเห็นของครูที่มีต่อการฝึกอบรมตามหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชนฉบับสมบูรณ์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลความคิดเห็นของครูผู้เข้าฝึกอบรม ผู้วิจัยดำเนินการด้วยตนเอง ภายหลังสิ้นสุดการทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรม โดยขอให้ครูผู้เข้าฝึกอบรมตอบแบบวัดความคิดเห็นของครูที่มีต่อการฝึกอบรมตามหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการฝึกอบรมตามหลักสูตรฝึกอบรมโดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ค่าสถิติโดยใช้การวิเคราะห์ ดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) มีสูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, น. 124)

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
	$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนคนทั้งหมด

ผู้วิจัยดำเนินการคำนวณหาค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแล้วดำเนินการแปลความหมายตามเกณฑ์ โดยเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรม และเอกสารประกอบหลักสูตรฝึกอบรม ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การประเมินค่าเฉลี่ยตามแนวคิดของ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, น. 124) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.51 – 5.00	หมายถึงมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.51 – 4.50	หมายถึงมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย	2.51 – 3.50	หมายถึงมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.51 – 2.50	หมายถึงมีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00 – 1.49	หมายถึงมีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

1.2 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีสูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2554, หน้า 67)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	N	แทน	จำนวนคนในกลุ่ม
	X	แทน	คะแนนของแต่ละจำนวน
	$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	$\sum x^2$	แทน	ผลรวมของกำลังสองของคะแนนทั้งหมด

เกณฑ์การตัดสินผลการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิว่าหลักสูตร และเอกสารประกอบหลักสูตรมีความเหมาะสมหรือไม่ โดยใช้เกณฑ์ค่าเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 3.50 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00

2. สถิติที่ใช้ในการทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) (บุญชม ศรีสะอาด, 2554, หน้า 186)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อรายการ
กับจุดประสงค์การสร้างเครื่องมือ
 $\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมด
N แทน จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ

2.2 ดัชนีความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมิน (Rater Agreement Index : RAI)
(สุรชัย มีชาญ, 2547 น. 113-126)

$$RAI = 1 - \frac{\sum_{k=1}^K |R_{1k} - R_{2k}|}{K(I-1)}$$

โดยที่
RAI แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมิน
 R_{1k} แทน คะแนนที่ได้จากผู้ประเมินคนที่ 1 ใน
พฤติกรรมที่ k (k = 1, 2, 3, ..., K)
 R_{2k} แทน คะแนนที่ได้จากผู้ประเมินคนที่ 2 ใน
พฤติกรรมที่ k (k = 1, 2, 3, ..., K)
K แทน จำนวนของพฤติกรรมบ่งชี้ทั้งหมด
I แทน จำนวนของคะแนนทั้งหมดที่เป็นไปได้
(ตามเกณฑ์การให้คะแนน)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

ความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติหลังการเข้าร่วม
ฝึกอบรมตามหลักสูตรฝึกอบรม เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การทดสอบ ทวินาม
(Binomial Test) ด้วยโปรแกรม SPSS

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิจัยและพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาความต้องการในการพัฒนาความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน และศึกษาความเชื่อเกี่ยวกับการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน

ตอนที่ 2 ผลการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน

ตอนที่ 3 ผลการทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน

ตอนที่ 4 ผลการประเมินความคิดเห็นที่มีต่อการฝึกอบรมตามหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาความต้องการในการพัฒนาความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน และศึกษาความเชื่อเกี่ยวกับการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและความต้องการเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตร

1. ผลการศึกษาความต้องการเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน ของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล คือ ครูโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดกาฬสินธุ์ ปีการศึกษา 2566 จำนวน 24 คนโดยมีรายละเอียดดังตาราง 6

ตาราง 6 แสดงผลการศึกษาค้นคว้าความต้องการเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตร
การศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชนของครูโรงเรียนเอกชน

ความต้องการเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไปสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	จำนวน	ร้อยละ
1. ท่านต้องการเนื้อหาอะไรบ้างเพื่อใช้ในการเสริมสร้างความสามารถในการนำ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน		
ทฤษฎีหลักสูตร		
1. ความหมาย องค์ประกอบสำคัญ และความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ ของหลักสูตร	11	45.83
2. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	23	95.83
3. หลักสูตรฐานสมรรถนะ	13	54.17
4. แนวทางและวิธีการสร้างหรือพัฒนาหลักสูตร	14	58.33
5. การร่างหลักสูตร	17	70.83
6. การทดลองใช้หลักสูตร	11	45.83
7. การนำหลักสูตรไปใช้	20	83.33
8. การประเมินหลักสูตร	17	70.83
9. อื่น ๆ (ระบุ)		
ศาสตร์การสอน		
1. การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้	24	100.00
2. การเลือกใช้รูปแบบการสอน วิธีสอน และเทคนิคต่าง ๆ ในการสอน	22	91.67
3. การจัดทำแผนการสอน	21	87.50
4. การจัดและใช้แหล่งเรียนรู้	24	100.00
5. การสร้างและการใช้สื่อและเทคโนโลยีต่าง ๆ	24	100.00
6. การจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้	13	54.17
7. การปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียน	12	50.00
8. การประเมินการเรียนการสอน	12	50.00
9. อื่น ๆ (ระบุ)	19	79.17
2. ท่านต้องการแนวทางการเรียนรู้การเสริมสร้างความสามารถในการนำ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานไปสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน อย่างไร		
1. การเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง (Transformative Learning Theory)	24	100.00
2. การเรียนรู้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	24	100.00
3. การเรียนรู้การจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ (Competency-based instruction)	22	91.67

ความต้องการเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานไปสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	จำนวน	ร้อยละ
4. การเรียนรู้การวิเคราะห์หลักสูตร	22	91.67
5. การเรียนรู้การจัดทำโครงสร้างรายวิชา	23	95.83
6. การเรียนรู้การออกแบบหน่วยเรียนรู้	18	75.00
7. การเรียนรู้การจัดทำแผนการสอน	24	100.00
8. การเรียนรู้การจัดการเรียนการสอน	23	95.83
9. อื่น ๆ (โปรดระบุ)		
3. ท่านต้องการให้วัดและการประเมินผลเกี่ยวกับการเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานไปสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชนอย่างไร		
1. การสัมภาษณ์	24	100.00
2. การสังเกตพฤติกรรม	24	100.00
3. การทดสอบ	23	95.83
4. การตรวจสอบชิ้นงาน, แบบฝึกหัด, ใบงาน	16	66.67
5. การนำเสนอผลงาน	16	66.67
6. อื่น ๆ (โปรดระบุ)	18	75.00
4. ท่านต้องการให้ใครเป็นผู้ประเมินเกี่ยวกับการเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชนอย่างไร		
1. ประเมินตนเอง	22	91.67
2. เพื่อน	22	91.67
3. หัวหน้าฝ่ายวิชาการ	21	87.50
4. ผู้อำนวยการโรงเรียน	24	100.00
5. ผู้จัดการโรงเรียน	12	50.00
6. ผู้รับใบอนุญาตโรงเรียน	11	45.83
7. อื่น ๆ (โปรดระบุ)	12	50.00
5. ท่านต้องการได้เอกสารใบกิจกรรมที่เกี่ยวกับการเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานไปสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชนอย่างไร		
1. เสนอแนะเนื้อหาสาระมากที่สุดเพื่อให้ได้ความรู้มาก ๆ	11	45.83
2. เนื้อหาพอเหมาะสม มีรูปภาพ วิดีโอ พร้อมตัวอย่างประกอบ	17	70.83
3. ใช้หนังสือที่หลากหลายเพื่อให้นักศึกษาเลือกศึกษาเอง	20	83.33
4. มีรูปภาพประกอบมีสีสันสวยงาม	24	100.00

ความต้องการเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานไปสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	จำนวน	ร้อยละ
5. ให้ครูสืบค้นเนื้อหาเอง	14	58.33
6. อื่น ๆ (โปรดระบุ)	17	70.83
6. ท่านต้องการให้ผู้วิจัยใช้สื่อการเรียนรู้ประเภทใดบ้าง ในการเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน อย่างไร		
1. สื่อสิ่งพิมพ์ (เอกสาร ใบกิจกรรม หนังสือ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร)	23	95.83
2. สื่อออนไลน์ (YouTube, TikTok, podcast)	21	87.50
3. สื่อของจริง (วัสดุอุปกรณ์)	24	100.00
4. อื่น ๆ (โปรดระบุ)	23	95.83

จากตาราง 6 พบว่า ความต้องการเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน ของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล คือ ครูโรงเรียนเอกชน พบว่า ความต้องการที่มีร้อยละในแต่ละประเด็นสูงสุด ประกอบด้วย ประเด็นด้านเนื้อหา กำหนดไว้ 2 มิติ มิติทฤษฎีหลักสูตร ครูเอกชนต้องการเนื้อหาเกี่ยวกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มิติศาสตร์การสอน ครูเอกชนต้องการเนื้อหาเกี่ยวกับ การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ การจัดทำแผนการสอน และการสร้างและ การใช้สื่อและเทคโนโลยีต่าง ๆ ร้อยละ 100 ด้านแนวทางการเรียนรู้ครูเอกชนต้องการการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง การเรียนรู้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และการเรียนรู้การจัดทำแผนการสอน ร้อยละ 100 ด้านการวัดและประเมินผล ครูเอกชนต้องการการประเมินในรูปแบบการสัมภาษณ์ การสังเกตพฤติกรรม ร้อยละ 100 ด้านผู้ประเมิน ครูเอกชนต้องการให้ผู้อำนวยการโรงเรียนเป็นผู้ประเมิน ร้อยละ 100 ด้านเอกสาร ใบกิจกรรม ครูเอกชนต้องการให้มีรูปภาพประกอบมีสีสันสวยงาม ร้อยละ 100 ด้านสื่อการเรียนรู้ ครูเอกชนต้องการสื่อการเรียนรู้ประเภทสื่อของจริง (วัสดุอุปกรณ์) ร้อยละ 100

2. ผลการศึกษาความเชื่อของครูเกี่ยวกับการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติข้อมูลครูด้านการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูกลุ่มเป้าหมาย

ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลเบื้องต้นของครูกลุ่มเป้าหมายเพื่อศึกษาความเชื่อเกี่ยวกับการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูแต่ละคน (เบื้องต้น) จากการสัมภาษณ์ ได้ดังนี้

1. ครู A อายุ 31ปี สถานภาพ สมรส ครูประจำชั้น ป.6 สอนกลุ่มสาระคณิตศาสตร์

ภูมิหลัง สำเร็จการศึกษาปริญญาตรี คณิตศาสตร์ พื้นเพเป็นคนอำเภอท่าคันโท จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยเริ่มงานที่โรงเรียน มาเป็นเวลา 6 ปี ไม่อยากเป็นครูตั้งแต่แรกแต่เพราะเป็นหลานเจ้าของโรงเรียนจึงต้องมาช่วยงานสอน และลูกก็ได้เรียนฟรี เมื่อได้มาทำงานเป็นครูแล้วตนเองเกิดความรู้สึกชอบความเชื่อเกี่ยวกับการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูกลุ่มเป้าหมาย

1) ความเชื่อว่าการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติทำได้ยาก และไม่สามารถเรียนรู้ได้เอง

พอขึ้นชั้น ป.6 โรงเรียนก็มุ่งให้นักเรียนเตรียมตัวสอบเข้าโรงเรียน..... เพื่อโรงเรียนจะได้มีชื่อเสียง และผู้ปกครองพึงพอใจ และส่งบุตรหลานเข้าเรียน เราเป็นโรงเรียนเอกชนจำนวนนักเรียนมีความสำคัญต่อเรามากเราจึงต้องมีการดิวข้อสอบ

2) ความเชื่อที่ว่าครูไม่ต้องทำแผนการสอนแต่ใช้แผนการสอนหรือสอนตามหนังสือก็ได้

ในเมื่อแผนการสอนของครู ก็อยู่ที่หนังสือที่เรียนจะใช้หนังสือของสำนักไหน แผนก็อยู่ที่หนังสือนั้นอยู่แล้ว ถ้าครูจะทำแผนนั้นหมายถึงการที่ครูต้องมาเสียเวลา

2. ครู B อายุ 27 ปี สถานภาพ โสด ครูประจำชั้น ป.5 สอนกลุ่มสาระวิทยาศาสตร์

ภูมิหลัง สำเร็จการศึกษาปริญญาตรี ฟิสิกส์ พื้นเพเป็นคนอำเภอท่าคันโท จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยเริ่มงานที่โรงเรียน มาเป็นเวลา 3 ปี มาสอนที่โรงเรียนเพราะได้ทำงานใกล้บ้าน เคยทำงานบัญชีบริษัทรับซื้ออ้อย ชอบสอนเด็กโต ผู้รับใบอนุญาตชวนมาทำงาน

ความเชื่อเกี่ยวกับการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูกลุ่มเป้าหมาย

1) ความเชื่อว่าการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติทำได้ยาก และไม่สามารถเรียนรู้ได้เอง

โรงเรียนของเรามุ่งให้นักเรียนอ่านออกเขียนได้ สำหรับนักเรียนชั้นต้น ๆ เพราะผู้ปกครองต้องการให้บุตรหลานของตนอ่านคล่องเขียนคล่อง คิดเลขคล่อง และการวิเคราะห์หลักสูตรเป็นเรื่องยาก *เจ้าของโรงเรียนน่าจะทำเอง*

2) ความเชื่อที่ว่าครูไม่ต้องทำแผนการสอนแต่ใช้แผนการสอนหรือสอนตามหนังสือก็ได้

ในแผนการสอนก็มีตัวชี้วัดอยู่แล้ว ทำงานโรงเรียนเอกชนไม่มีเวลาเขียนแผนการสอนซื้อแผนสะดวกสุด เพราะต้องทำงานอื่น ๆ นอกเหนืองานสอน เช่น เวิร์กช็อป, เวิร์กช็อปของร้านสหกรณ์

3. ครู C อายุ 30 ปี สถานภาพ สมรส ครูประจำชั้น ป.3 สอนกลุ่มสาระภาษาไทย

ภูมิหลัง สำเร็จการศึกษาปริญญาตรี บัณฑิต พิเศษเป็นคนอำเภอท่าคันโท จังหวัดกาฬสินธุ์โดยเริ่มงานที่โรงเรียน มาเป็นเวลา 4 ปี มาสอนที่โรงเรียนเพราะได้ทำงานใกล้บ้าน เคยทำงานโรงงานน้ำตาล ต้องกลับมาดูแลแม่และครอบครัว มาสอนที่โรงเรียนทำให้ลูกได้เรียนฟรี มีรถรับส่งนักเรียนเป็นของตนเอง

ความเชื่อเกี่ยวกับการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูกลุ่มเป้าหมาย

1) ความเชื่อว่าการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติทำได้ยาก และไม่สามารถเรียนรู้ได้เอง

ต้องเตรียมเด็กสอบโอเน็ตและคะแนนต้องสูงกว่าระดับประเทศ ต้องติวเด็กนักเรียนโดยใช้ข้อสอบเก่าเป็นแนว การวิเคราะห์หลักสูตร ตัวชี้วัด มาตรฐานการเรียนรู้ต้องใช้เวลาและเป็นเรื่องมากคุณพ่อ ผอ. น่าจะทำเอง

2) ความเชื่อที่ว่าครูไม่ต้องทำแผนการสอนแต่ใช้แผนการสอนหรือสอนตามหนังสือก็ได้

ที่พวกเราทำหลักสูตร เขียนแผนไม่ได้ มันก็ไม่เชิง เพราะว่าจริง ๆ อาจจะทำได้ก็ได้ แต่ไม่รู้ว่าที่ทำไมมันใช่หรือเปล่า ถูกต้องหรือเปล่า 4) ครู D อายุ 32 ปี สถานภาพ สมรส ครูประจำชั้น ป.2 สอนกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ

4. ครู D อายุ 35 ปี สถานภาพ สมรส ครูประจำชั้น ป.3 สอนกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ ภูมิหลัง สำเร็จการศึกษาปริญญาตรี อังกฤษธุรกิจ พื้นเพเป็นคนอำเภอท่าคันโท จังหวัดกาฬสินธุ์โดยเริ่มงานที่โรงเรียน มาเป็นเวลา 5 ปี มาสอนที่โรงเรียนเพราะเป็นเครือญาติของผู้รับใบอนุญาต เคยทำงานแรงงานที่ประเทศเกาหลี ต้องกลับมาดูแลครอบครัว มาสอนที่โรงเรียนทำให้ลูกได้เรียนฟรี มีความรู้เรื่องการสอนต่าง ๆ เพราะไปอบรมบ่อยมาก ปัจจุบันกำลังศึกษาระดับปริญญาโท ความเชื่อเกี่ยวกับการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูกลุ่มเป้าหมาย

1) ความเชื่อที่ว่า การนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติทำได้ยาก และไม่สามารถเรียนรู้ได้เอง

โรงเรียนของเรามุ่งเพิ่มจำนวนนักเรียน เด็กนักเรียนต้องอ่านออกเขียนได้ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ แค่นี้เตรียมเด็กนักเรียนร่วมกิจกรรมชมต่าง ๆ ของชุมชนก็ไม่มีเวลาแล้ว จะให้ครูมาวิเคราะห์หลักสูตรเป็นเรื่องยากมาก ๆ

2) ความเชื่อที่ว่าครูไม่ต้องทำแผนการสอนแต่ใช้แผนการสอนหรือสอนตามหนังสือก็ได้

เอาเวลาให้ครูไปทำอย่างอื่นดีกว่า...ดีกว่ามาทำแผนการสอนอะไรต่อมิอะไร สุดท้ายก็มาเปิดหนังสือของสำนักพิมพ์สอนอยู่ดี

5. ครู E อายุ 27 ปี สถานภาพ โสด ครูประจำกลุ่มและสอนกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ ภูมิหลัง สำเร็จการศึกษาปริญญาตรี อังกฤษเพื่อธุรกิจระหว่างประเทศ พื้นเพเป็นคนอำเภอท่าคันโท จังหวัดกาฬสินธุ์โดยเริ่มงานที่โรงเรียน มาเป็นเวลา 6 เดือน มาสมัครสอนที่โรงเรียนเพราะตงงานช่วงโควิด ไม่มีประสบการณ์การสอน เริ่มสอนโดยการเลียนแบบครูที่อยู่โรงเรียน สนุกดี แต่ต้องเน้นให้เด็กพูด สื่อสารภาษาอังกฤษให้ได้

ความเชื่อเกี่ยวกับการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูกลุ่มเป้าหมาย

1) ความเชื่อที่ว่า การนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติทำได้ยาก และไม่สามารถเรียนรู้ได้เอง

ไม่รู้ว่าจะต้องวิเคราะห์หลักสูตรโรงเรียน คิดว่าทางโรงเรียนเป็นผู้เตรียมไว้สำหรับครูที่จะมาสอน เรามุ่งสอนเน้นให้เด็กพูด สื่อสารภาษาอังกฤษให้ได้ก็พอ แต่ถ้าให้ทำคงทำไม่ได้ เพราะไม่มีพื้นฐาน ส่วนตัวมองว่าเป็นเรื่องที่ยาก ไม่ได้เรียนครูมาด้วย

2) ความเชื่อที่ว่าครูไม่ต้องทำแผนการสอนแต่ใช้แผนการสอนหรือสอนตามหนังสือก็ได้

เรื่องแผนการสอนทุกคนก็ซื้อทั้งหมดเป็นสมบัติของตนเอง เวลาเราย้ายที่ทำงานหรือไปสอนที่อื่น เราก็สามารถเอาไปด้วย

6. ครู F อายุ 26 ปี สถานภาพ โสด ครูกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (คอมพิวเตอร์)

ภูมิหลัง สำเร็จการศึกษาปริญญาตรี คอมพิวเตอร์ธุรกิจ พื้นเพเป็นคนอำเภอท่าคันโท จังหวัดกาฬสินธุ์โดยเริ่มงานที่โรงเรียน มาเป็นเวลา 2 ปี มาสมัครสอนที่โรงเรียนเพราะอยู่ใกล้บ้าน ไม่มีประสบการณ์การสอน พอมาสอนจริง ๆ ชอบ สนุกดีแต่ต้องเน้นให้เด็กได้เรียนคอมพิวเตอร์ให้ได้ และทุกคน

ความเชื่อเกี่ยวกับการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูกลุ่มเป้าหมาย

1) ความเชื่อที่ว่าให้นำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติทำได้ยาก และไม่สามารถมาเรียนรู้ได้เอง

จริง ๆ เราเชื่อในแนวคิดเน้นผู้เรียน แต่มันยากจะเปลี่ยนแปลงนะเพราะนักเรียนส่วนใหญ่เขาชินกับครูที่สอนบรรยายความรู้ จะให้ครูมาวิเคราะห์ตัวชี้วัดและตัวมาตรฐานต่าง ๆ เป็นเรื่องยาก

2) ความเชื่อที่ว่าครูไม่ต้องทำแผนการสอนแต่ใช้แผนการสอนหรือสอนตามหนังสือก็ได้

มีไปทัศนศึกษาดูงาน ไปสังเกตการสอน เป็นประสบการณ์ที่ดี แต่จะใช้ได้จริงแค่ไหน เราก็เลยไม่รู้ว่าจะเอามาประยุกต์กับการสอนอย่างไรกับการเขียนแผนการสอนได้อย่างไร

7. ครู G อายุ 30 ปี สถานภาพ สมรส ครูกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา (สอนว่ายน้ำ)

ภูมิหลัง สำเร็จการศึกษาปริญญาตรี วิทยาศาสตร์การกีฬา พื้นเพเป็นคนอำเภอท่าคันโท จังหวัดกาฬสินธุ์โดยเริ่มงานที่โรงเรียน มาเป็นเวลา 2 ปี แต่ก็ย้ายกลับมาสอนครั้งที่ 2 มาสอนที่โรงเรียนเพราะอยู่ใกล้บ้าน มีประสบการณ์เป็นโค้ชนักกีฬาว่ายน้ำ ไม่มีประสบการณ์การสอน พอมาสอนจริง ๆ ชอบ สนุกดีแต่ต้องเน้นให้เด็กว่ายน้ำให้ได้ทุกคน

ความเชื่อเกี่ยวกับการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูกลุ่มเป้าหมาย

1) ความเชื่อที่ว่า การนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติทำได้ยาก และไม่สามารถเรียนรู้ได้เอง

มันไม่ใช่ง่ายนะที่จะจัดกิจกรรมอะไรให้นักเรียนแล้ว เราจะสอนทันได้ไง ขนาดเราทำในห้องกันเอง ยังนานเลย มันจะกินเวลาไปเยอะในหนึ่งคาบที่สอน มันจะสอนทันได้ไวยากมาก ๆ พูดแล้วก็เครียด กลัวนักเรียนจะไม่มีอะไรไปสอบถ้าทำแต่กิจกรรม

2) ความเชื่อที่ว่า ครูไม่ต้องทำแผนการสอนแต่ใช้แผนการสอนหรือสอนตามหนังสือก็ได้

การสอนว่าน่าจะมีแค่ขั้นตอนในการปฏิบัติ แต่พอมาเป็นครูสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา(สอนว่ายน้ำ) โรงเรียนกำหนดต้องมีแผนการสอน เลยซื้อแผนการสอนจากสำนักพิมพ์เพราะง่ายและสะดวก

8. ครู H อายุ 45 ปี สถานภาพ สมรส ครูประจำชั้น ป.1 สอนครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย

ภูมิหลัง สำเร็จการศึกษาปริญญาตรี วิทยาศาสตร์การกีฬา พื้นเพเป็นคนอำเภอท่าคันโท จังหวัดกาฬสินธุ์โดยเริ่มงานที่โรงเรียน มาเป็นเวลา 12 ปี มาสอนที่โรงเรียนเพราะอยู่ใกล้บ้าน ได้ดูแลครอบครัว ชอบการสอน เห็นเด็ก ป.1 อ่านออกเขียนได้มีความสุข

ความเชื่อเกี่ยวกับการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูกลุ่มเป้าหมาย

1) ความเชื่อที่ว่า การนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติทำได้ยาก และไม่สามารถเรียนรู้ได้เอง

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องก็ทำอะไรให้เยอะ หลายอย่าง เช่น เขตพื้นที่ ๆ มีการจัดวิทยากรบรรยาย เช่น เรื่อง การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น การจัดการเรียนรู้เชิงรุก แต่อบรมกลับมาแล้วก็ทำไม่ได้ ไม่มีใครมาชี้แนะ

2) ความเชื่อที่ว่าครูไม่ต้องทำแผนการสอนแต่ใช้แผนการสอนหรือสอนตามหนังสือก็ได้

จากประสบการณ์ที่สอน ป.1 มาเกือบ 10 ปี การซื้อแผนหลายๆ สำนักพิมพ์ ทำให้ครูมีทางเลือกที่หลากหลายในการเลือกใช้แผนการสอนในการสอนและทำให้ครูสะดวกในการสอน

ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์แบบกลุ่มสนทนา (focus group interview) เพื่อวิเคราะห์ความเชื่อของครูที่มีต่อการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ จากการวิเคราะห์หลักฐานในการสนทนาร่วมกันระหว่างผู้วิจัยกับกลุ่มครูในโรงเรียนเอกชน เบื้องต้นกลุ่มครูเกิดสภาวะวิกฤติที่สับสนในความไม่สอดคล้องกันในเรื่องความเชื่อต่อการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของตนเอง รวมถึงประสบการณ์จากการใช้คำถามเชิงวิพากษ์ ซึ่งความเชื่อเหล่านั้นถือเป็นอุปสรรคต่อการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูเอง อย่างไรก็ตามกลุ่มครูเห็นร่วมกันว่า ความเชื่อเหล่านั้นสามารถเปลี่ยนแปลงด้วยทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงได้ จากการ วิเคราะห์หลักฐานร่วมกันจึงได้จำแนกความเชื่อต่อการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติออกเป็น 2 หัวข้อต่อไปนี้

1) ความเชื่อที่ว่าครูไม่ต้องทำแผนการสอนแต่ใช้แผนการสอนหรือสอนตามหนังสือก็ได้

ได้การวิเคราะห์การไตร่ตรองร่วมกันของกลุ่มครูแสดงให้เห็นว่าครูเชื่อว่าไม่ต้องทำแผนการสอนแต่ใช้แผนการสอนหรือสอนตามหนังสือก็ได้ เมื่อเป็นเช่นนี้ครูจึงสอนตามแบบเรียนของสำนักพิมพ์ต่าง ๆ ที่มีจำหน่าย หรือสามารถดาวน์โหลดได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย นอกจากนี้กลุ่มครูยังเชื่อว่าเมื่อเขียนแผนการสอนแล้ว แต่เมื่อสอนจริงก็ได้สอนตรงตามแผน เนื่องจากครูเคยชินกับการสอนแบบบรรยาย

ในเมื่อแผนการสอนของครู ก็อยู่ที่หนังสือที่เรียนจะใช้หนังสือของสำนักไหน แผนก็อยู่ที่หนังสือนั้นอยู่แล้ว ถ้าครูจะทำแผนนั้นหมายถึงการที่ครูต้องมาเสียเวลา

(ครู A)

เอาเวลาให้ครูไปทำอย่างอื่นดีกว่า....ดีกว่ามาทำแผนการสอนอะไรต่อมิอะไร สุดท้ายก็มาเปิดหนังสือของสำนักพิมพ์สอนอยู่ดี

(ครูคนที่ D)

นอกจากนี้ความเชื่อที่ว่าครูไม่ต้องทำแผนการสอนแต่ใช้แผนการสอนหรือสอนตามหนังสือก็ได้นั้นเกี่ยวข้องกับนโยบายของโรงเรียนเอกชนที่มุ่งเน้นการอ่านออกเขียนได้ เน้นการท่องจำ เนื้อหาความรู้มากกว่าการพัฒนากระบวนการเรียนรู้และการคิดของนักเรียน ทั้งนี้เพื่อผลักดันให้นักเรียนสามารถสอบผ่านรายวิชาต่าง ๆ ของโรงเรียน และสามารถสอบแข่งขันทางวิชาการ หรืองานศิลปหัตถกรรมนักเรียนและสอบเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมที่มีชื่อเสียงได้ในปริมาณที่มาก

โรงเรียนของเรามุ่งให้นักเรียนอ่านออกเขียนได้ สำหรับนักเรียนชั้นต้น ๆ เพราะผู้ปกครองต้องการให้บุตรหลานของตนอ่านคล่องเขียนคล่อง คิดเลขคล่อง และการวิเคราะห์หลักสูตรเป็นเรื่องยาก เจ้าของโรงเรียนน่าจะทำเอง

(ครู B)

พอขึ้นชั้น ป.6 โรงเรียนก็มุ่งให้นักเรียนเตรียมตัวสอบเข้าโรงเรียน.... เพื่อโรงเรียนจะได้มีชื่อเสียง และผู้ปกครองพึงพอใจ และส่งบุตรหลานเข้าเรียน เราเป็นโรงเรียนเอกชน จำนวนนักเรียนมีความสำคัญต่อเรามากเราจึงต้องมีการตัวข้อสอบ

(ครู A)

จากความเชื่อในประเด็นนี้ จึงเป็นความเชื่อที่เป็นอุปสรรคต่อการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติซึ่งนิสิตครูเกิดความกังวลใจและเกิดความสับสนในการปฏิบัติหน้าที่ ด้วยเหตุผลและที่มาของความเชื่อนี้ และน่าจะสามารถปรับเปลี่ยนไปในแนวทางที่ทำให้ครูมีมุมมองหรือความเชื่อที่ว่าความเชื่อที่ว่าครูต้องทำแผนการสอนและสอนตามแผน รวมถึงต้องสร้างความกล้าที่จะทำแผนการสอนและสอนตามแผน สร้างความแตกต่างที่สร้างสรรค์ในฐานะครูมืออาชีพได้

2) ความเชื่อที่ว่าการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติทำได้ยาก และไม่สามารถเรียนรู้ได้เองการใช้คำถามเชิงพหุภาคีในการสนทนา ทำให้กลุ่มครูได้ไตร่ตรองร่วมกันและสะท้อนถึงความเชื่อว่าการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติทำได้ยาก และไม่สามารถเรียนรู้ได้เอง เนื่องจากครูเข้าใจว่า การนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติต้องวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน ต้องออกแบบ เขียนแผนการสอน และสอนตามแผน ซึ่งต้องใช้ระยะเวลาค่อนข้างนาน เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วครูจึงไม่สามารถสอนเนื้อหาวิชาตามหลักสูตรที่โรงเรียนกำหนดได้อย่างครบถ้วน ดังนั้นจึงส่งผลให้นักเรียนไม่มีความรู้เพื่อนำไปใช้ในการสอบไล่ของโรงเรียน และอาจเกิดการไม่ยอมรับหรือการต่อต้านจากนักเรียนและผู้ปกครองที่คาดหวังจะได้รับเนื้อหาในลักษณะเชิงรับมากกว่าการเรียนรู้เชิงรุก

มันไม่ใช่ง่ายนะที่จะจัดกิจกรรมอะไรให้นักเรียนแล้ว เราจะสอนทันได้ไง ขนาดเรา
ทำในห้องกันเอง ยังนานเลย มันจะกินเวลาไปเยอะในหนึ่งคาบที่สอน มันจะสอนทันได้ไง
ยากมาก ๆ พูดแล้วก็เครียด กลัวนักเรียนจะไม่มีอะไรไปสอบคล้ายทำแต่กิจกรรม

(ครูคนที่ G)

จริง ๆ เราเชื่อในแนวคิดเน้นผู้เรียน แต่มันยากจะเปลี่ยนแปลงนะเพราะนักเรียนส่วน
ใหญ่เขาชินกับครูที่สอนบรรยายความรู้

(ครูคนที่ E)

ครูมีความเชื่อว่าการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติไม่สามารถเรียนรู้ได้เอง เพราะเป็นเรื่องยาก ต้อง
มีผู้มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติคอยชี้แนะ ให้คำแนะนำ นอกจาก
นี้ จากการไตร่ตรองร่วมกันทำให้พบว่า ถึงแม้จะมีการสนับสนุนในเชิงทฤษฎีและการปฏิบัติจาก
หน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ครูเห็นความสำคัญของการนำหลักสูตรสู่การ
ปฏิบัติ โดยการจัดอบรมอยู่บ่อยครั้ง แต่การสนับสนุนเหล่านี้ยังไม่สามารถเปลี่ยนแปลงความเชื่อของ
ครูในการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติได้

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องก็ทำอะไรให้เยอะ หลายอย่าง เช่น เขตพื้นที่ ๆ มีการจัด
วิทยากรบรรยาย เช่น เรื่อง การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น การจัดการเรียนรู้เชิงรุก แต่อบรม
กลับมาแล้วก็ทำไม่ได้ ไม่มีใครมาชี้แนะ

(ครูคนที่ H)

มีไปทัศนศึกษาดูงาน ไปสังเกตการสอน เป็นประสบการณ์ที่ดี แต่จะใช้ได้จริงแค่ไหน
เราก็เลยไม่รู้ว่าเราจะเอามาประยุกต์กับการสอนอย่างไรกับการเขียนแผนการสอนได้อย่างไร

(ครูคนที่ F)

ที่พวกเราทำหลักสูตร เขียนแผนไม่ได้ มันก็ไม่เชิง เพราะว่าจริง ๆ อาจจะทำได้ก็ได้
แต่ไม่รู้ว่าทำไปมันใช่หรือเปล่า ถูกต้องหรือเปล่า

(ครู C)

จากความเชื่อในประเด็นนี้ จึงเป็นความเชื่อที่เป็นอุปสรรคต่อการนำหลักสูตรการศึกษา
ขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติซึ่งนิสิตครูเกิดความกังวลใจและเกิดความสับสนในการปฏิบัติหน้าที่ ด้วย

เหตุผลและที่มาของความเชื่อนี้ และน่าจะสามารปรับเปลียนไปในแนวทางที่ทำให้ครุมีมุมมองหรือความเชื่อที่ว่าจัดการนำหลักสูตรการศึกษาชั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติสามารถทำได้จริงและไม่ยากอย่างที่คาดไว้ รวมถึงต้องสร้างความกล้าที่จะปฏิบัติจัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียนและกล้าที่จะนำหลักสูตรการศึกษาชั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ สร้างความแตกต่างที่สร้างสรรค์ในฐานะครุมีอาชีพได้

ความเชื่อทั้ง 2 ประเด็นข้างต้น ได้แก่ 1) ความเชื่อที่ว่าครุไม่ต้องทำแผนการสอนแต่ใช้แผนการสอนหรือสอนตามหนังสือก็ได้ และ 2) ความเชื่อที่ว่าจัดการนำหลักสูตรการศึกษาชั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติทำได้ยาก และไม่สามารถเรียนรู้ได้เอง ถือเป็นความเชื่อหลักที่ถูกนำไปสู่การออกแบบและวางแผนกิจกรรมการฝึกอบรมตามกระบวนการเรียนรู้สู่การเปลียนแปลงในชั้นต่อไป

ตอนที่ 2 ผลการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรฝึกอบรมครุตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลียนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาชั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครุโรงเรียนเอกชน

1. ผลการสร้างหลักสูตรฝึกอบรมครุตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลียนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาชั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครุโรงเรียนเอกชน ผู้วิจัยนำเสนอไว้ในบทที่ 5

2. ผลการตรวจสอบคุณภาพหลักสูตรฝึกอบรมครุตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลียนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาชั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครุโรงเรียนเอกชน

2.1 ผลการประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรมครุตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลียนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาชั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครุโรงเรียนเอกชน จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ปรากฏผลดังตาราง 7

ตาราง 7 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจากการประเมินความเหมาะสมของ
หลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้าง
ความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน

ข้อ ที่	รายการประเมิน	คะแนนระดับ					$\bar{x}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
		ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)							
		1	2	3	4	5			
ความสำคัญของหลักสูตร									
คุณลักษณะองค์ประกอบของหลักสูตร									
	มีการกล่าวถึงเหตุผลและความ ต้องการจำเป็นที่มีความสมบูรณ์ เพียงพอที่ต้องจัดทำหลักสูตร	4	4	4	4	4	4.00	0.00	มาก
หลักการ									
คุณลักษณะองค์ประกอบของหลักสูตร									
1	มีแนวคิด หลักการ ทฤษฎีรองรับ	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
2	มีความชัดเจน สามารถนำไปเป็น หลักปฏิบัติได้	4	4	4	4	4	4.00	0.00	มาก
เฉลี่ยรวม							4.20	0.18	มาก
จุดมุ่งหมาย									
คุณลักษณะองค์ประกอบของหลักสูตร									
1	ระบุถึงคุณลักษณะด้านความรู้ (knowledge-K) ทักษะ (skill-S) และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (attitude, attribute-A)	4	4	5	4	4	4.20	0.45	มาก
2	มีความชัดเจน นำไปสู่การประเมิน ได้	4	4	4	4	4	4.60	0.55	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม							4.40	0.22	มาก
โครงสร้าง									
คุณลักษณะองค์ประกอบของหลักสูตร									
1	สอดคล้องกับความสำคัญของ หลักสูตร	4	4	4	4	4	4.00	0.00	มาก
2	สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของ	4	4	4	4	4	4.60	0.55	มากที่สุด

หลักสูตร									
3	เนื้อหาที่มีความเหมาะสมกับสภาพหรือลักษณะของผู้เข้าอบรม	4	4	4	4	4	4.00	0.00	มาก
4	การเรียงลำดับเนื้อหาที่มีความต่อเนื่องกัน	4	4	4	4	4	4.00	0.00	มาก
5	มีรายละเอียดของเนื้อหา	4	4	4	4	4	4.00	0.00	มาก
6	ระยะเวลาที่ใช้ในการฝึกอบรมแต่ละเนื้อหาที่มีความเหมาะสม	5	4	4	5	5	4.00	0.00	มาก
เฉลี่ยรวม							4.10	0.09	มาก
แนวทางการจัดกิจกรรมฝึกอบรม									
คุณลักษณะองค์ประกอบของหลักสูตร									
1	สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	4	4	5	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
2	แนวทางการจัดกิจกรรมมีลักษณะเป็นการจัดกิจกรรมตามแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
3	แนวทางการจัดกิจกรรม มีแนวคิดหรือ หลักการและหรือขั้นตอนที่ชัดเจน	4	4	4	4	4	4.00	0.00	มาก
4	เสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครู	4	4	4	4	4	4.00	0.00	มาก
5	มีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้สอนจริง	4	4	4	4	4	4.00	0.00	มาก
เฉลี่ยรวม							4.28	0.18	มาก
แนวทางการใช้สื่อ									
คุณลักษณะองค์ประกอบของหลักสูตร									
1	มีรายละเอียดของสื่อชัดเจน	4	5	4	4	5	4.50	0.55	มาก
2	เสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครู	4	4	4	4	4	4.00	0.00	มาก
เฉลี่ยรวม							4.20	0.27	มาก

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้										
คุณลักษณะองค์ประกอบของหลักสูตร										
1	วัดและประเมินผลตรงตาม จุดมุ่งหมายของหลักสูตร	4	5	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด	
2	วิธีการวัดผลมีความหลากหลาย	4	4	4	4	4	4.00	0.00	มาก	
3	เกณฑ์การประเมินมีความเหมาะสม	4	5	4	4	4	4.20	0.45	มาก	
เฉลี่ยรวม							4.27	0.28	มาก	

จากตาราง 7 พบว่า ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่าหลักสูตรฝึกอบรบครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน ภาพรวมมีความเหมาะสมตามรายด้านดังนี้ ด้านความสำคัญของหลักสูตร ($\bar{x}$ = 4.00 S.D. = 0.00) อยู่ในระดับดีมาก ด้านหลักการ ($\bar{x}$ = 4.20 S.D. = 0.12) อยู่ในระดับมาก ด้านจุดมุ่งหมาย ($\bar{x}$ = 4.40 S.D. = 0.22) อยู่ในระดับมาก ด้านโครงสร้าง ($\bar{x}$ = 4.10 S.D. = 0.09) อยู่ในระดับมาก ด้านแนวทางการจัดกิจกรรมฝึกอบรบ ($\bar{x}$ = 4.28 S.D. = 0.18) อยู่ในระดับมาก ด้านแนวทางการใช้สื่อ ($\bar{x}$ = 4.20 S.D. = 0.27) อยู่ในระดับมาก ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ($\bar{x}$ = 4.27 S.D. = 0.28) อยู่ในระดับมาก และผลเฉลี่ยรวม ($\bar{x}$ = 4.24 S.D. = 0.20) อยู่ในระดับมาก

2.2 ผลการประเมินความเหมาะสมของเอกสารประกอบหลักสูตรฝึกอบรบครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ปรากฏผลดังตาราง 8

ตาราง 8 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจากการประเมินความเหมาะสมของ
เอกสารประกอบหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อ
เสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครู
โรงเรียนเอกชน

ข้อที่	รายการประเมิน	คะแนนระดับ ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					$\bar{x}$	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
		1	2	3	4	5			
1. แนวทางการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติ									
1.1	ระบุงบบาทของวิทยากร ชัดเจน	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
1.2	ระบุงบบาทของพี่เลี้ยงชัดเจน	4	4	5	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
1.3	ระบุงบบาทของผู้เข้าอบรม ชัดเจน	4	4	5	4	5	4.40	0.55	มาก
เฉลี่ยรวม							4.60	0.43	มากที่สุด
2.แนวทางการจัดกิจกรรม (แผนการจัดการฝึกอบรม)									
2.1 สาระสำคัญ									
2.1.1	สอดคล้องกับเรื่องที่ฝึกอบรม 1	4	4	5	5	4	4.40	0.55	มาก
2.1.2	เขียนสาระสำคัญในลักษณะ 2 ของความคิดรวบยอดหรือ แก่นของความรู้ที่สำคัญ	4	4	4	4	4	4.00	0.00	มาก
เฉลี่ยรวม							4.20	0.27	มาก
2.2 จุดประสงค์การเรียนรู้									
2.2.1	สอดคล้องกับเรื่องที่ฝึกอบรม 1	5	4	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
2.2.2	ชัดเจน นำไปสู่การจัดกิจกรรม 2 ฝึกอบรมได้	4	4	5	5	5	4.40	0.55	มาก
2.2.3	ชัดเจน นำไปสู่การวัดผลและ 3 ประเมินผลการฝึกอบรมได้	4	4	4	4	4	4.20	0.45	มาก
เฉลี่ยรวม							4.40	0.28	มาก

2.3 สารการเรียนรู้									
2.3.	สอดคล้องกับสาระสำคัญ	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
1									
2.3.	เขียนสารการเรียนรู้ใน	4	5	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
2	ลักษณะของการขยาย								
	รายละเอียดของสาระสำคัญ								
2.3.	มีปริมาณและความลึกซึ้ง	4	5	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
3	เหมาะสมกับผู้เข้าอบรม								
เฉลี่ยรวม							4.73	0.37	มากที่สุด
2.4 กิจกรรมการฝึกอบรม									
2.4.	สอดคล้องกับจุดประสงค์การ	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
1	เรียนรู้								
2.4.	เสริมสร้างความสามารถใน	4	4	4	4	5	4.20	0.45	มาก
2	การนำหลักสูตรการศึกษาชั้น								
	พื้นฐานสู่การปฏิบัติของครู								
2.4.	สอดคล้องกับกระบวนการ	4	4	4	4	4	4.00	0.00	มาก
3	เรียนการสอนตามทฤษฎีการ								
	เรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง								
2.4.	มีความน่าสนใจ	4	4	4	5	5	4.40	0.55	มาก
4									
2.4.	เหมาะสมกับผู้เข้าอบรม	4	4	4	4	4	4.00	0.00	มาก
5									
2.4.	มีความเป็นไปได้ในกา	4	4	4	4	5	4.20	0.45	มาก
6	นำไปใช้สอนจริง								
เฉลี่ยรวม							4.20	0.27	มาก
2.5 สื่อ									
2.5.	สอดคล้องกับกิจกรรมการ	4	5	4	4	5	4.40	0.55	มาก
1	ฝึกอบรม								
2.5.	เสริมสร้างความสามารถใน	4	5	4	4	5	4.40	0.55	มาก
2	การนำหลักสูตรการศึกษาชั้น								
	พื้นฐานสู่การปฏิบัติของครู								
เฉลี่ยรวม							4.40	0.42	มาก

2.6 การวัดและประเมินผล									
2.6.	สอดคล้องกับจุดประสงค์การ	4	4	5	4	5	4.40	0.55	มาก
1	เรียนรู้								
2.6.	วิธีการและเครื่องมือวัดผล	4	4	5	4	4	4.20	0.45	มาก
2	เหมาะสมกับจุดประสงค์การ								
	เรียนรู้								
2.6.	เกณฑ์การประเมินผลการ	5	5	5	4	5	4.80	0.45	มากที่สุด
3	เรียนรู้มีความชัดเจน								
เฉลี่ยรวม							4.47	0.18	มาก
3 แนวทางการวัดและประเมินผล									
	ระบุแนวทางการวัดและ	4	4	5	4	5	4.40	0.55	มาก
	ประเมินผลชัดเจน								
เฉลี่ยรวม							4.40	0.55	มาก

จากตาราง 8 พบว่า ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่า ผลการประเมินความเหมาะสมของเอกสาร ประกอบหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน ภาพรวมมีความเหมาะสมตามรายด้านดังนี้ ด้านความสำคัญของหลักสูตร ($\bar{x} = 4.60$ S.D. = 0.43) อยู่ในระดับดีมากที่สุด ด้านหลักการ ($\bar{x} = 4.20$ S.D. = 0.27) อยู่ในระดับมาก ด้านจุดมุ่งหมาย ($\bar{x} = 4.40$ S.D. = 0.28) อยู่ในระดับมาก ด้านโครงสร้าง ($\bar{x} = 4.73$ S.D. = 0.37) อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านแนวทางการจัดกิจกรรมฝึกอบรม ($\bar{x} = 4.20$ S.D. = 0.27) อยู่ในระดับมาก ด้านแนวทางการใช้สื่อ ($\bar{x} = 4.40$ S.D. = 0.27) อยู่ในระดับมาก ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ($\bar{x} = 4.40$ S.D. = 0.55) อยู่ในระดับมาก และผลเฉลี่ยรวม ($\bar{x} = 4.42$ S.D. = 0.35) อยู่ในระดับมาก

3. ผลการศึกษานำร่อง (Pilot Study) เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ในการนำหลักสูตรไปทดลองใช้

ผลการศึกษานำร่อง (Pilot Study) เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ในการนำหลักสูตรไปทดลองใช้ พบว่าหลักสูตรมีความเหมาะสมสามารถนำไปใช้ได้จริง

ตาราง 9 แสดงความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูที่เข้าร่วมศึกษานำร่อง

ความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูที่เข้าร่วมศึกษานำร่อง	จำนวนตัวบ่งชี้	RAI
ด้านที่ 1. ความสามารถในการวิเคราะห์ตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	3	0.91
ด้านที่ 2. ความสามารถด้านการวิเคราะห์ข้อมูล สภาพปัญหา จุดเน้น ความต้องการของชุมชนและของสถานศึกษา และความต้องการของผู้เรียน	2	0.93
ด้านที่ 3. ความสามารถในการจัดทำคำอธิบายรายวิชา	2	0.87
ด้านที่ 4. ความสามารถในการจัดทำโครงสร้างรายวิชา	1	0.87
ด้านที่ 5. การออกแบบหน่วยการเรียนรู้	4	0.93
ด้านที่ 6. ความสามารถในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้	6	0.95
ด้านที่ 7. ความสามารถในการจัดการจัดการเรียนรู้	6	0.95

จากตาราง 9 สรุปได้ว่า ผลการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูที่เข้าร่วมศึกษานำร่องมีค่าสูงกว่า 0.70 ทุก ด้าน ถือเป็นเกณฑ์ที่ยอมรับได้ ได้แก่ ด้านที่ 1. ความสามารถในการวิเคราะห์ตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีค่าความเชื่อมั่นระหว่างผู้ประเมินเท่ากับเท่ากับ 0.91 ด้านที่ 2. ความสามารถด้านการวิเคราะห์ข้อมูล สภาพปัญหา จุดเน้น ความต้องการของชุมชนและของสถานศึกษา และความต้องการของผู้เรียนมีค่าความเชื่อมั่นระหว่างผู้ประเมินเท่ากับ 0.93 ด้านที่ 3 ความสามารถในการออกแบบ มีค่าความเชื่อมั่นระหว่างผู้ประเมินเท่ากับ 0.87 ด้านที่ 4. ความสามารถในการจัดทำโครงสร้างรายวิชา มีค่าความเชื่อมั่นระหว่างผู้ประเมินเท่ากับ 0.87 ด้านที่ 5. การออกแบบหน่วยการเรียนรู้มีค่าความเชื่อมั่นระหว่างผู้ประเมิน

เท่ากับ 0.93 ด้านที่ 6. ความสามารถในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้มีค่าความเชื่อมั่นระหว่างผู้ประเมินเท่ากับ 0.95 ด้านที่ 7. ความสามารถในการจัดการจัดการเรียนรู้มีค่าความเชื่อมั่นระหว่างผู้ประเมินเท่ากับ 0.95

ตอนที่ 3 ผลการทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน

3.1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน หลังการอบรมตามหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน กับเกณฑ์ ร้อยละ 75

ตาราง 10 แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชนหลังการอบรมกับเกณฑ์ ร้อยละ 75

กิจกรรม	N	คะแนนเต็ม	เกณฑ์ร้อยละ 75 ของคะแนนเต็ม	คะแนนเปรียบเทียบ			เกณฑ์ผ่าน	เกณฑ์ไม่ผ่าน	sig
				หลังเรียน	ร้อยละ	S.D.			
หลังทดลอง	8	72	54	0.71	66.75	92.71	8	0	.008

จากตาราง 10 พบว่า หลังการทดลองใช้หลักสูตรของผู้เข้าอบรมมีความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน เท่ากับร้อยละ 92.71 ซึ่งสูงกว่าเมื่อเทียบกับเกณฑ์ ร้อยละ 75 ของผู้เข้าอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้เข้าอบรมผ่านเกณฑ์ 8 คน

ตอนที่ 4 ผลการประเมินความคิดเห็นที่มีต่อการฝึกอบรมตามหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน

ผลการประเมินความคิดเห็นที่มีต่อการฝึกอบรมตามหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน จากครูกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 8 คน ปรากฏผลดังตาราง 11

ตาราง 11 แสดงผลการประเมินความคิดเห็นที่มีต่อการฝึกอบรมตามหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน

ข้อที่	รายการประเมิน	คะแนนระดับ								SD	ระดับ ความเห็น	
		ความคิดเห็นของครู (คนที่)										
		1	2	3	4	5	6	7	8	$\bar{X}$		
ตอนที่ 1 ด้านเนื้อหาสาระ												
1	เนื้อหาที่มีความน่าสนใจ สอดคล้องกับความต้องการของโรงเรียนของท่าน	5	5	5	4	4	5	4	5	4.63	0.52	มากที่สุด
2	เนื้อหาสอดคล้องกับความต้องการของท่าน	4	4	5	5	5	4	5	5	4.50	0.53	มากที่สุด
3	ท่านสามารถนำความรู้จากเนื้อหาที่ฝึกอบรมไปใช้ในการปฏิบัติงานได้	5	4	5	5	5	5	5	4	4.75	0.46	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม										4.63	0.45	มากที่สุด
ตอนที่ 2 ด้านกิจกรรมการฝึกอบรม												
1	กิจกรรมการฝึกอบรมทำให้ท่านได้ฝึกสติ	5	4	4	5	5	5	5	4	4.63	0.52	มากที่สุด
2	กิจกรรมการฝึกอบรมทำให้ท่านได้ฟังคนอื่นอย่างลึกซึ้ง	4	5	5	5	5	4	4	5	4.63	0.52	มากที่สุด
3	กิจกรรมการฝึกอบรมทำให้ท่านได้เข้าใจตนเอง	5	5	5	4	4	5	4	4	4.50	0.53	มากที่สุด

4	กิจกรรมการฝึกอบรมทำให้ ท่านได้เข้าใจคนอื่น	4	4	5	5	4	4	5	5	4.50	0.53	มากที่สุด
5	กิจกรรมการฝึกอบรมทำให้ ท่านได้ไตร่ตรองความคิด ความรู้เกี่ยวกับการนำหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การ ปฏิบัติ	4	5	5	4	5	5	5	4	4.50	0.53	มาก
6	กิจกรรมการฝึกอบรมทำให้ ท่านสามารถวิเคราะห์ตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ท่าน สอนได้	5	4	5	5	4	5	5	4	4.38	0.52	มาก
7	กิจกรรมการฝึกอบรมทำให้ ท่านวิเคราะห์ข้อมูล สภาพ ปัญหา จุดเน้น ความต้องการ ของชุมชน สถานศึกษา และ ความต้องการของนักเรียนได้	5	5	4	4	5	4	5	5	4.38	0.52	มาก
8	กิจกรรมการฝึกอบรมทำให้ ท่านสามารถจัดทำคำอธิบาย รายวิชาได้	5	5	5	5	4	4	4	5	4.38	0.52	มาก
9	กิจกรรมการฝึกอบรมทำให้ ท่านสามารถจัดทำโครงสร้าง รายวิชาได้	4	5	4	5	4	5	5	5	4.38	0.52	มาก
10	กิจกรรมการฝึกอบรมทำให้ ท่านสามารถออกแบบหน่วย การเรียนรู้ได้	5	5	5	4	4	5	5	4	4.63	0.52	มากที่สุด
11	กิจกรรมการฝึกอบรมทำให้ ท่านสามารถเขียนแผนการ จัดการเรียนรู้ได้	4	5	4	5	4	5	5	5	4.63	0.52	มากที่สุด
12	กิจกรรมการฝึกอบรมทำให้ ท่านสามารถจัดการเรียนรู้ตาม แผนฯ ได้	5	4	5	4	5	5	4	5	4.63	0.52	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม										4.51	0.37	มากที่สุด

ตอนที่ 3 ด้านสื่อการฝึกอบรม												
1	ใช้สถานการณ์ ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนของท่าน	5	4	5	4	5	4	5	5	4.38	0.52	มาก
2	สื่อการเรียนรู้มีความน่าสนใจและทำให้ท่านมีความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ	5	5	5	4	4	5	5	5	4.25	0.46	มาก
เฉลี่ยรวม										4.31	0.46	มาก
ตอนที่ 4 ด้านการวัดและประเมินผล												
1	ทีมผู้ฝึกอบรมวัดและประเมินผลด้วยการให้ท่านปฏิบัติ	5	5	5	4	5	4	5	4	4.63	0.52	มากที่สุด
2	ทีมผู้ฝึกอบรมวัดและประเมินผลหลายวิธี	4	5	4	5	5	5	4	5	4.38	0.52	มาก
เฉลี่ยรวม										4.50	0.46	มากที่สุด
ตอนที่ 5 ด้านบรรยากาศในการฝึกอบรม												
1	การฝึกอบรมทำให้ท่านรู้สึกผ่อนคลาย ไม่เคร่งเครียด	5	5	5	4	4	5	4	4	4.50	0.53	มากที่สุด
2	การฝึกอบรมตามหลักสูตรนี้ทำให้ท่านมีความสุขในการฝึกอบรม	4	5	4	5	4	5	4	5	4.50	0.53	มากที่สุด
3	ทีมผู้ฝึกอบรมดูแลเอาใจใส่ท่านอย่างดี	5	5	5	4	5	5	5	5	4.88	0.35	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม										4.63	0.42	มากที่สุด

จากตาราง 11 สรุปได้ว่า ผู้เข้าอบรมมีความคิดเห็นที่มีต่อการฝึกอบรมตามหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน ภาพรวมมีความคิดเห็นตามรายด้านดังนี้ ด้าน

เนื้อหาสาระ ($\bar{x} = 4.63$ S.D. = 0.45) อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านกิจกรรมการฝึกอบรม ($\bar{x} = 4.51$ S.D.= 0.37) อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านสื่อการฝึกอบรม ($\bar{x} = 4.31$ S.D. = 0.46) อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านการวัดและประเมินผล ($\bar{x} = 4.50$ S.D.= 0.46) อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านบรรยากาศในการฝึกอบรม ($\bar{x} = 4.63$ S.D.= 0.42) อยู่ในระดับมากที่สุด และผลเฉลี่ยรวม ($\bar{x} = 4.52$ S.D. = 0.43) อยู่ในระดับมากที่สุด

ผลการปรับความเชื่อเกี่ยวกับการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครู

ผู้วิจัยได้นำเสนอการปรับความเชื่อเกี่ยวกับการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติจากการดำเนินงานในการฝึกอบรม เป็นภาพรวมกับและรายบุคคล การวิเคราะห์ผลตามประเด็นความเชื่อ 2 ประการ ได้แก่

1. ภาพรวม

ความเชื่อใหม่ 1) การนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติทำได้ง่าย และสามารถเรียนรู้เองได้ 2) ครูต้องจัดทำแผนการสอนด้วยตนเองไม่ควรซื้อแผนการสอนเพราะแผนการสอนที่ซื้อไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและไม่ควรสอนตามหนังสืออาจจะได้เพียงความรู้แต่จะขาดการพัฒนาสมรรถนะที่สำคัญและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ซึ่งได้มาจากการวิเคราะห์ตัวชี้วัด

2. รายบุคคล

1. จากการสัมภาษณ์สรุปได้ว่า ครู A เชื่อว่า นักเรียนจะเรียนรู้ได้ดีถ้าได้ลงมือปฏิบัติ เมื่อครูAได้ดำเนินงานปรับการทำงานของตนเองด้วยการจัดทำวิเคราะห์หลักสูตรและจัดทำแผนการสอนด้วยตนเอง ทำให้ครู A เกิดการเรียนรู้ว่า นักเรียนแต่ละคนมีความสามารถในการเรียนรู้ ขึ้นอยู่กับครูว่าจะทำให้นักเรียนเรียนรู้อะไร นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างไร ตามความต้องการของนักเรียน โดยที่ครูให้นักเรียนที่เรียนเก่งช่วยนักเรียนที่เรียนอ่อน การฝึกให้นักเรียนได้ช่วยเหลือกัน

จากการพฤติกรรมในจัดทำวิเคราะห์หลักสูตรและจัดทำแผนการสอนของครูนั้นไม่ทำให้เสียเวลา จัดทำได้ง่าย และสามารถเรียนรู้เองได้ ได้พัฒนาสมรรถนะที่สำคัญและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียน วิเคราะห์ได้ว่า ครูเกิดความเชื่อมั่นว่าความสามารถของนักเรียนแต่ละคนสามารถพัฒนาได้ มีความเข้าใจถึงความแตกต่างทางสติปัญญาของนักเรียนทำให้แต่ละคนมีความแตกต่างกัน เข้าใจว่าศักยภาพของนักเรียนแต่ละคนไม่เท่ากันดังนั้นครูจึงสร้างโอกาสในการเรียนรู้ให้กับนักเรียนจะทำให้เกิดการเรียนรู้และประสบการณ์ที่เหมาะสมกับนักเรียน

2. จากการสัมภาษณ์สรุปได้ว่า ครู B เชื่อว่า การวิเคราะห์หลักสูตรและการจัดทำแผนการสอนของโรงเรียนของเรา คุณครูทุกคนต้องร่วมใจกันจัดทำเพื่อมุ่งให้นักเรียนอ่านออกเขียนได้ สำหรับนักเรียนชั้นต้น ๆ และเป็นทีที่พึงพอใจของผู้ปกครองเมื่อครู B ได้ดำเนินงานปรับการทำงานของ

ตนเองด้วยการจัดทำวิเคราะห์หลักสูตรและจัดทำแผนการสอนด้วยตนเอง ทำให้ครู B เกิดการเรียนรู้ว่า ในการจัดทำหลักสูตรและจัดทำแผนการสอนเป็นเรื่องที่ง่ายและถูกต้อง ใช้เวลาไม่นาน

วิเคราะห์ได้ว่า ครู B เกิดความเชื่อมั่นว่าในการจัดทำหลักสูตรและจัดทำแผนการสอนเป็นเรื่องที่ง่ายถ้าทุกคนร่วมมือร่วมใจในการจัดทำ ส่งผลให้ครู B สร้างโอกาสในการเรียนรู้ให้กับนักเรียนจะทำให้เกิดการเรียนรู้และประสบการณ์ที่เหมาะสมกับนักเรียน ส่งผลให้นักเรียนอ่านออกเขียนได้

3. จากการสัมภาษณ์สรุปได้ว่า ครู C เชื่อว่า การจัดทำวิเคราะห์หลักสูตรและจัดทำแผนการสอน จะช่วยให้ผลสอบโอเน็ตและคะแนนสูงกว่าระดับประเทศ เมื่อครู C ได้ดำเนินงานปรับการทำงานของตนเองด้วยการจัดทำวิเคราะห์หลักสูตรและจัดทำแผนการสอนด้วยตนเอง ทำให้ครู C เกิดการเรียนรู้ว่า ในการจัดทำหลักสูตรและจัดทำแผนการสอนเป็นเรื่องที่ง่าย และส่งผลทำให้ผลโอเน็ตมีคะแนนที่สูง

วิเคราะห์ได้ว่า ครู C เกิดความเชื่อมั่นว่าในการจัดทำหลักสูตรและจัดทำแผนการสอนเป็นเรื่องที่ง่ายทำให้ให้ครู C จึงสร้างโอกาสในการเรียนรู้ให้กับนักเรียนจะทำให้เกิดการเรียนรู้และประสบการณ์ที่เหมาะสมกับนักเรียน ส่งผลให้นักเรียนมีผลสอบโอเน็ตมีคะแนนสูง

4. จากการสัมภาษณ์สรุปได้ว่า ครู D เชื่อว่า ในการจัดทำหลักสูตรและจัดทำแผนการสอนเป็นเรื่องที่ง่าย ส่งผลให้นักเรียนอ่านออกเขียนได้ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ ถึงจะต้องร่วมกิจกรรมกับชุมชนเพราะโรงเรียนของเรามุ่งเพิ่มจำนวนนักเรียนก็ตาม เมื่อครู D ได้ดำเนินงานปรับการทำงานของตนเองด้วยการจัดทำวิเคราะห์หลักสูตรและจัดทำแผนการสอนด้วยตนเอง ทำให้ครู D เกิดการเรียนรู้ว่า ในการจัดทำหลักสูตรและจัดทำแผนการสอนเป็นเรื่องที่ง่าย

วิเคราะห์ได้ว่า ครู D เกิดความเชื่อมั่นว่าในการจัดทำหลักสูตรและจัดทำแผนการสอนเป็นเรื่องที่ง่าย ส่งผลให้ครู D จึงสร้างโอกาสในการเรียนรู้ให้กับนักเรียนจะทำให้เกิดการเรียนรู้และประสบการณ์ที่เหมาะสมกับนักเรียน ส่งผลให้นักเรียนอ่านออกเขียนได้ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ ถึงจะต้องร่วมกิจกรรมกับชุมชนเพราะโรงเรียนของเรามุ่งเพิ่มจำนวนนักเรียนก็ตาม

5. จากการสัมภาษณ์สรุปได้ว่า ครู F เชื่อว่า การวิเคราะห์หลักสูตรโรงเรียน ต้องเป็นครูผู้สอนร่วมกันวิเคราะห์หลักสูตรและจัดทำแผนการสอนเพื่อสอดคล้องกับโรงเรียนรวมถึงหลักสูตรและแผนการสอนจะต้องเป็นสมบัติของโรงเรียนเพราะเราได้จัดทำบนพื้นฐานของบริบทความต้องการของผู้เรียนและสอดคล้องกับชุมชนนั้น ๆ เมื่อครู F ได้ดำเนินงานปรับการทำงานของตนเองด้วยการจัดทำวิเคราะห์หลักสูตรและจัดทำแผนการสอนด้วยตนเอง ทำให้ครู F เกิดการเรียนรู้ว่า การจัดทำหลักสูตรและแผนการสอนจะต้องเป็นสมบัติของโรงเรียนเพราะเราได้จัดทำบนพื้นฐานของบริบทความต้องการของผู้เรียนและสอดคล้องกับชุมชนนั้น ๆ

วิเคราะห์ได้ว่า ครู F เกิดความเชื่อมั่นว่าการวิเคราะห์หลักสูตรโรงเรียน ต้องเป็นครูผู้สอนร่วมกันวิเคราะห์หลักสูตรและจัดทำแผนการสอนเพื่อสอดคล้องกับโรงเรียนรวมถึงหลักสูตรและแผนการสอนจะต้องเป็นสมบัติของโรงเรียนเพราะเราได้จัดทำบนพื้นฐานของบริบทความต้องการของผู้เรียนและสอดคล้องกับชุมชนนั้น ๆ ดังนั้นครูจึงสร้างโอกาสในการเรียนรู้ให้กับนักเรียนจะทำให้เกิดการเรียนรู้และประสบการณ์ที่เหมาะสมกับนักเรียน

6. จากการสัมภาษณ์สรุปได้ว่า ครู F เชื่อว่า แนวคิดเน้นผู้เรียน นักเรียนเขาชินกับครูที่สอนบรรยายความรู้ การเอาความรู้จากการไปทัศนศึกษาดูงาน สามารถนำความรู้มาประยุกต์กับการเขียนแผนการสอนทำได้จริงและเป็นเรื่องง่าย เพราะครู F ได้ดำเนินงานปรับการทำงานของตนเองด้วยการจัดทำวิเคราะห์หลักสูตรและจัดทำแผนการสอนด้วยตนเอง ทำให้ครู F เกิดการเรียนรู้ว่าการเอาความรู้จากการไปทัศนศึกษาดูงาน ประสบการณ์ที่ดี สามารถนำความรู้มาประยุกต์กับการเขียนแผนการสอนทำได้จริงและเป็นเรื่องง่าย และสามารถเรียนรู้เองได้ ได้พัฒนาสมรรถนะที่สำคัญและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียน

วิเคราะห์ได้ว่า ครูเกิดความเชื่อมั่นว่าการเอาความรู้จากการไปทัศนศึกษาดูงาน ประสบการณ์ที่ดี สามารถนำความรู้มาประยุกต์กับการเขียนแผนการสอนทำได้จริงและเป็นเรื่องง่าย และสามารถเรียนรู้เองได้ ดังนั้นครูจึงสร้างโอกาสในการเรียนรู้ให้กับนักเรียนจะทำให้เกิดการเรียนรู้และประสบการณ์ที่เหมาะสมกับนักเรียน

7. จากการสัมภาษณ์สรุปได้ว่า ครู G เชื่อว่า มันเป็นเรื่องง่ายที่จัดกิจกรรมอะไรให้นักเรียนแล้ว เราจะสอนทันตามเนื้อหา นักเรียนสามารถสร้างองค์ความรู้เองได้ และครู G สามารถจัดทำแผนการสอนตรงตามความต้องการและเหมาะสมกับผู้เรียน เมื่อครู G ได้ดำเนินงานปรับการทำงานของตนเองด้วยการจัดทำวิเคราะห์หลักสูตรและจัดทำแผนการสอนด้วยตนเอง ทำให้ครู G เกิดการเรียนรู้ว่า นักเรียนแต่ละคนมีความสามารถเรียนทันตามเนื้อหาที่ครูกำหนดตามแผนการสอน

วิเคราะห์ได้ว่า ครู G เกิดความเชื่อมั่นว่าความสามารถของนักเรียนแต่ละคนสามารถพัฒนาได้ มีความเข้าใจถึงองค์ความรู้ที่ได้รับจากครูดังนั้นครูจึงสร้างโอกาสในการเรียนรู้ให้กับนักเรียนจะทำให้เกิดการเรียนรู้และประสบการณ์ที่เหมาะสมกับนักเรียน

8. จากการสัมภาษณ์สรุปได้ว่า ครู H เชื่อว่า

การจัดทำวิเคราะห์หลักสูตรและจัดทำแผนการสอนทำได้ด้วยตนเอง เรียนรู้ด้วยตนเอง ทำให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ได้พัฒนาสมรรถนะที่สำคัญและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียน โดยการจัดดำเนินงานปรับการทำงานของตนเองด้วยการจัดทำวิเคราะห์หลักสูตรและจัดทำแผนการสอนด้วยตนเอง ทำให้ครู H เกิดการเรียนรู้ว่า ไม่เกิดความยุ่งยากในการเลือกใช้แผน เพราะเป็นแผนการสอนที่เราวิเคราะห์ด้วยตัวเอง จัดทำได้ง่าย สามารถเรียนรู้เองได้ ไม่จำเป็นต้องเรียนรู้จากหน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐด้านการศึกษา

วิเคราะห์ได้ว่า ครูเกิดความเชื่อมั่นว่าการจัดทำวิเคราะห์หลักสูตรและจัดทำแผนการสอนสอดคล้องกับความต้องการของตนเองดังนั้นส่งผลการสร้างโอกาสในการเรียนรู้ให้กับนักเรียนจะทำให้เกิดการเรียนรู้และประสบการณ์ที่เหมาะสมกับนักเรียน

ผลการปฏิบัติการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครู

ผู้วิจัยนำเสนอผลการปฏิบัติการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูเป็นภาพรวมในการวิเคราะห์ผลตามความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครู ได้ดังนี้

1. ความสามารถในการวิเคราะห์ตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

ตัวบ่งชี้ที่ 1 วิเคราะห์แต่ละตัวชี้วัดที่ระบุให้เห็นว่า เมื่อนำมาจัดการเรียนรู้ ผู้เรียนจะรู้อะไร และทำอะไรได้

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ 3 คน และปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติได้ 3 ข้อ 5 คน

ตัวบ่งชี้ที่ 2 วิเคราะห์แต่ละตัวชี้วัดที่เห็นว่าจะนำไปให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญตัวใด

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ 8 คน

บ่งชี้ที่ 3 วิเคราะห์แต่ละตัวชี้วัดที่เห็นว่าจะนำไปให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ใด

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ 8 คน

2. ความสามารถด้านการวิเคราะห์ข้อมูล สภาพปัญหา จุดเน้น ความต้องการของชุมชนและของสถานศึกษา และความต้องการของผู้เรียน

ตัวบ่งชี้ที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูล สภาพปัญหา ความต้องการของชุมชนและของสถานศึกษา

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ 4 คน และปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติได้ 3 ข้อ 4 คน

ตัวบ่งชี้ที่ 2 วิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ 3 คน และปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติได้ 3 ข้อ 5 คน

3. ความสามารถในการจัดทำคำอธิบายรายวิชา

ตัวบ่งชี้ที่ 1 จัดทำคำอธิบายรายวิชาประกอบด้วย รหัสวิชา ชื่อรายวิชา กลุ่มสาระการเรียนรู้ ระดับชั้น เวลาเรียนหรือหน่วยกิต ส่วนท้ายของคำอธิบายรายวิชาใส่รหัสตัวชี้วัด (รายวิชาพื้นฐาน) หรือผลการเรียนรู้ (รายวิชาเพิ่มเติม)

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ 1 คน และปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติได้ 3 ข้อ 7 คน

ตัวบ่งชี้ที่ 2 จัดทำคำอธิบายให้ทราบว่าเมื่อเรียนรายวิชานั้นแล้วผู้เรียนจะมีความรู้ ทักษะ คุณลักษณะหรือเจตคติอะไร และระบุให้ทราบถึงกระบวนการเรียนรู้หรือประสบการณ์สำคัญที่ ผู้เรียนจะได้รับ

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ 2 คน และปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ 6 คน

4. ความสามารถในการจัดทำโครงสร้างรายวิชา

ตัวบ่งชี้ที่ 1 จัดทำรายวิชาประกอบด้วยจำนวนหน่วยการเรียนรู้ เรื่องของหน่วยการเรียนรู้ ตัวชี้วัดของหน่วยการเรียนรู้ เวลาในการจัดการเรียนการสอน และสัดส่วนการเก็บคะแนนปรากฏ ชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ 8 คน

5. การออกแบบหน่วยการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้ที่ 1 ชื่อหน่วยการเรียนรู้มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด สมรรถนะสำคัญของ ผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ 8 คน

ตัวบ่งชี้ที่ 2 สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด สาระการเรียนรู้ และเวลา ปรากฏชัดเจนว่า สามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ 2 คน และปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ 6 คน

ตัวบ่งชี้ที่ 3 กิจกรรมการเรียนรู้ ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ 1 คน และ ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ 7 คน

ตัวบ่งชี้ที่ 4 การประเมินผล และสื่อ ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ 3 คน และปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ 5 คน

6. ความสามารถในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้ที่ 1 วิเคราะห์และวางแผนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ปรากฏชัดเจนว่า สามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ 8 คน

ตัวบ่งชี้ที่ 2 กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ 8 คน

ตัวบ่งชี้ที่ 3 กำหนดสาระสำคัญ (Concept) และสาระเนื้อหา (Content) ปรากฏ ชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ 1 คน และปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ 7 คน

ตัวบ่งชี้ที่ 4 กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ 8 คน

ตัวบ่งชี้ที่ 5 กำหนดการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ 6 คน และปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ 2 คน

ตัวบ่งชี้ที่ 6 กำหนดสื่อการเรียนรู้ ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ 3 คน และ ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ 5 คน

7. ความสามารถในการจัดการจัดการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้ที่ 1 การปฏิบัติตามแผนการจัดการเรียนรู้ ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ 1 คน และปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ 7 คน

ตัวบ่งชี้ที่ 2 การมีส่วนร่วมของนักเรียน ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ 3 คน และปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ 5 คน

ตัวบ่งชี้ที่ 3 สติกาการสอนของครู ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ 8 คน

ตัวบ่งชี้ที่ 4 การจัดการชั้นเรียน ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ 3 คน และปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ 5 คน

ตัวบ่งชี้ที่ 5 การควบคุมชั้นเรียน ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ 4 คน และปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ 4 คน

ตัวบ่งชี้ที่ 6 กิจกรรมหลังการสอน ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ 5 คน และปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ 3 คน

ผู้วิจัยนำเสนอผลการปฏิบัติกรนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครู เป็นภาพรวมของแต่ละบุคคลในการวิเคราะห์ผลตามความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครู ได้ดังนี้

1. ครู A

1. ความสามารถในการวิเคราะห์ตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

ตัวบ่งชี้ที่ 1 วิเคราะห์แต่ละตัวชี้วัดที่ระบุให้เห็นว่า เมื่อนำมาจัดการเรียนรู้ ผู้เรียนจะ รู้อะไร และทำอะไรได้

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) วิเคราะห์ตัวชี้วัดตามหลักสูตร 2) วิเคราะห์ตัวชี้วัดสามารถนำมาจัดการเรียนรู้ได้ 3) วิเคราะห์ตัวชี้วัดทำให้ผู้เรียนมีคุณภาพตาม เกณฑ์ที่หลักสูตรกำหนด

ตัวบ่งชี้ที่ 2 วิเคราะห์แต่ละตัวชี้วัดที่ให้เห็นว่าจะนำพาให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ ตัวใด

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) วิเคราะห์ตัวชี้วัดที่ระบุให้เห็น สมรรถนะสำคัญอย่างน้อย 1 ประการ 2) วิเคราะห์ตัวชี้วัดได้สอดคล้องกับสมรรถนะสำคัญ 3) วิเคราะห์สมรรถนะสำคัญที่กำหนดไว้ว่านำไปสู่การสร้างชิ้นงานและหรือภาระงาน

บ่งชี้ที่ 3 วิเคราะห์แต่ละตัวชี้วัดที่ให้เห็นว่าจะนำพาให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะ อันพึงประสงค์ใด

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) วิเคราะห์ตัวชี้วัดที่ระบุให้เห็นคุณลักษณะอันพึงประสงค์อย่างน้อย 1 ประการ 2) วิเคราะห์ตัวชี้วัดได้สอดคล้องกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 3) วิเคราะห์คุณลักษณะอันพึงประสงค์ว่านำไปสู่การสร้างชิ้นงานและหรือภาระงาน

2. ความสามารถด้านการวิเคราะห์ข้อมูล สภาพปัญหา จุดเน้น ความต้องการของชุมชนและของสถานศึกษา และความต้องการของผู้เรียน

ตัวบ่งชี้ที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูล สภาพปัญหา ความต้องการของชุมชนและของสถานศึกษาปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ ได้แก่ 1) วิเคราะห์ให้เห็นข้อมูลสภาพปัญหา ความต้องการของชุมชน 2) วิเคราะห์ให้เห็นสภาพปัญหาของสถานศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 2 วิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ ได้แก่ 1) วิเคราะห์ให้เห็นข้อมูลสภาพปัญหาของนักเรียน 2) วิเคราะห์ให้เห็นความต้องการของนักเรียน

3. ความสามารถในการจัดทำคำอธิบายรายวิชา

ตัวบ่งชี้ที่ 1 จัดทำคำอธิบายรายวิชาประกอบด้วย รหัสวิชา ชื่อรายวิชา กลุ่มสาระการเรียนรู้ ระดับชั้น เวลาเรียนหรือหน่วยกิต ส่วนท้ายของคำอธิบายรายวิชาใส่รหัสตัวชี้วัด (รายวิชาพื้นฐาน) หรือผลการเรียนรู้ (รายวิชาเพิ่มเติม)

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) มีองค์ประกอบครบ 5 ประการ ได้แก่ รหัสวิชา ชื่อรายวิชา กลุ่มสาระการเรียนรู้ ระดับชั้น เวลาเรียนหรือหน่วยกิต 2) ส่วนท้ายของคำอธิบายรายวิชาใส่รหัสตัวชี้วัด (รายวิชาพื้นฐาน) หรือผลการเรียนรู้ (รายวิชาเพิ่มเติม) 3) นำคำอธิบายรายวิชาสื่อสารแก่ผู้เกี่ยวข้องทั้งครูผู้สอนและบุคคลภายนอกหรือใช้ประโยชน์ในการเทียบโอน

ตัวบ่งชี้ที่ 2 จัดทำคำอธิบายให้ทราบว่าเมื่อเรียนรายวิชานั้นแล้วผู้เรียนจะมีความรู้ ทักษะ คุณลักษณะหรือเจตคติอะไร และระบุให้ทราบถึงกระบวนการเรียนรู้หรือประสบการณ์สำคัญที่ผู้เรียนจะได้รับ

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ 1) กระบวนการเรียนรู้หรือประสบการณ์สำคัญที่ผู้เรียนจะได้รับด้านความรู้ 2) กระบวนการเรียนรู้หรือประสบการณ์สำคัญที่ผู้เรียนจะได้รับด้านทักษะ 3) กระบวนการเรียนรู้หรือประสบการณ์สำคัญที่ผู้เรียนจะได้รับด้านคุณลักษณะและเจตคติ

4. ความสามารถในการจัดทำโครงสร้างรายวิชา

ตัวบ่งชี้ที่ 1 จัดทำรายวิชาประกอบด้วยจำนวนหน่วยการเรียนรู้ เรื่องของหน่วยการเรียนรู้ ตัวชี้วัด หน่วยการเรียนรู้ เวลาในการจัดการเรียนการสอน และสัดส่วนการเก็บคะแนน

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) มีองค์ประกอบครบ 5 ประการ ได้แก่ จำนวนหน่วยการเรียนรู้ เรื่องของหน่วยการเรียนรู้ ตัวชี้วัดของหน่วยการเรียนรู้ เวลาในการ

จัดการเรียนการสอน และสัดส่วนการเก็บคะแนน 2) มีการกำหนดการสอบกลางภาคเรียนและปลายภาคเรียน หรือการสอบกลางปีหรือปลายปี 3) ชื่อหน่วยการเรียนรู้ที่น่าสนใจ กะทัดรัด ชัดเจน ครอบคลุมสาระเนื้อหา

5. การออกแบบหน่วยการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้ที่ 1 ชื่อหน่วยการเรียนรู้มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) ชื่อหน่วยการเรียนรู้ น่าสนใจ กะทัดรัด ชัดเจน ครอบคลุมเนื้อหาสาระ 2) มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์มีความเชื่อมโยงกันอย่างเหมาะสม 3) ความสอดคล้องของสาระสำคัญ/ความคิดรวบยอดกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

ตัวบ่งชี้ที่ 2 สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด สาระการเรียนรู้ และเวลา

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) ความสอดคล้องของสาระสำคัญ/ความคิดรวบยอดกับสาระการเรียนรู้ 2) ความเชื่อมโยงสัมพันธ์กันระหว่างชื่อหน่วยการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด สาระสำคัญความคิดรวบยอด สาระการเรียนรู้ และกิจกรรมการเรียนรู้ 3) กำหนดเวลาได้เหมาะสมกับกิจกรรม และสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง

ตัวบ่งชี้ที่ 3 กิจกรรมการเรียนรู้

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับ มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้ 2) กิจกรรมการเรียนรู้มีความครอบคลุมในการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ทักษะ/กระบวนการ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 3) กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมสามารถนำไปสู่การสร้างชิ้นงาน/ภาระงาน

ตัวบ่งชี้ที่ 4 การประเมินผล และสื่อ

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ ได้แก่ 1) มีการประเมินผลตามสภาพจริง และสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดกิจกรรมการเรียนรู้ 2) ประเด็นและเกณฑ์การประเมิน สามารถสะท้อนคุณภาพผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้/(ตัวชี้วัด)

6. ความสามารถในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้ที่ 1 วิเคราะห์และวางแผนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) วิเคราะห์สาระการเรียนรู้และ กิจกรรมการเรียนรู้ของหน่วยการเรียนรู้ 2) จัดแบ่งชั่วโมงที่จะนำไปจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ 3) วิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับธรรมชาติวิชาและสาระเนื้อหาของหน่วยการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้ที่ 2 กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) เขียนจุดประสงค์การเรียนรู้ นำพานักเรียนไปสู่มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่กำหนดไว้ในหน่วยการเรียนรู้ 2) เขียนจุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับความสามารถที่จะสร้างชิ้นงาน/ภาระงาน 3) เขียนจุดประสงค์การเรียนรู้ชัดเจน นำไปจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ได้

ตัวบ่งชี้ที่ 3 กำหนดสาระสำคัญ (Concept) และสาระเนื้อหา (Content)

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) เขียนสาระสำคัญในลักษณะของความคิดรวบยอดหรือแก่นของความรู้ที่สำคัญและสอดคล้องกับเรื่องที่สอน 2) เขียนสาระเนื้อหาในลักษณะของการขยายรายละเอียดของสาระสำคัญและสอดคล้องกับสาระสำคัญ 3) เขียนสาระเนื้อหา มีปริมาณและความลึกซึ้งเหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน

ตัวบ่งชี้ที่ 4 กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ 2) กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนมีความสามารถที่จะสร้างชิ้นงาน/ภาระงาน 3) กิจกรรมการเรียนรู้มีความน่าสนใจ และเหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน

ตัวบ่งชี้ที่ 5 กำหนดการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ ได้แก่ 1) วิธีการและเครื่องมือวัดผลเหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้ 2) เกณฑ์การประเมินผลการเรียนรู้มีความชัดเจน

ตัวบ่งชี้ที่ 6 กำหนดสื่อการเรียนรู้

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) เลือกใช้สื่อที่กระตุ้น ส่งเสริมให้นักเรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ 2) เลือกใช้สื่ออย่างหลากหลาย เหมาะสมกับลีลาการเรียนรู้ที่หลากหลายของนักเรียน 3) เลือกใช้สื่อที่เนื้อหา มีความถูกต้องและทันสมัย ไม่กระทบความมั่นคงของชาติ ไม่ขัดต่อศีลธรรม มีการใช้ภาษาที่ถูกต้อง รูปแบบการนำเสนอที่เข้าใจง่าย และน่าสนใจ

7. ความสามารถในการจัดการจัดการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้ที่ 1 การปฏิบัติตามแผนการจัดการเรียนรู้

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) จัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้สอดคล้องกับแผนการจัดการเรียนรู้ 2) ใช้เวลาสอนตรงตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ 3) ชี้แจงวัตถุประสงค์ก่อนการจัดการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้ที่ 2 การมีส่วนร่วมของนักเรียน

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ ได้แก่ 1) เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ 2) นักเรียนมีปฏิริยาโต้ตอบในการเรียนการสอน

ตัวบ่งชี้ที่ 3 ลีลาการสอนของครู

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ให้แก่นักเรียน 2) ครูมีความมุ่งมั่นตั้งใจสอน 3) จัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียน

ตัวบ่งชี้ที่ 4 การจัดการชั้นเรียน

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ให้แก่นักเรียน 2) ใช้จิตวิทยาเสริมแรงในการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม 3) จัดบรรยายภาคเอื้อต่อการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้ที่ 5 การควบคุมชั้นเรียน

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) ควบคุมชั้นเรียนให้เป็นไปอย่างเรียบร้อย 2) แก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ 3) เอาใจใส่นักเรียนเป็นรายบุคคลและกลุ่มย่อย

ตัวบ่งชี้ที่ 6 กิจกรรมหลังการสอน

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ ได้แก่ 1) บันทึกหลังการสอน 2) วัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้

2. ครู B

1. ความสามารถในการวิเคราะห์ตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

ตัวบ่งชี้ที่ 1 วิเคราะห์แต่ละตัวชี้วัดที่ระบุให้เห็นว่า เมื่อนำมาจัดการเรียนรู้ ผู้เรียนจะรู้อะไร และทำอะไรได้

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ ได้แก่ 1) วิเคราะห์ตัวชี้วัดตามหลักสูตร 2) วิเคราะห์ตัวชี้วัดสามารถนำมาจัดการเรียนรู้ได้

ตัวบ่งชี้ที่ 2 วิเคราะห์แต่ละตัวชี้วัดที่ให้เห็นว่าจะนำพาให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญตัวใด

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) วิเคราะห์ตัวชี้วัดที่ระบุให้เห็นสมรรถนะสำคัญอย่างน้อย 1 ประการ 2) วิเคราะห์ตัวชี้วัดได้สอดคล้องกับสมรรถนะสำคัญ 3) วิเคราะห์สมรรถนะสำคัญที่กำหนดไว้ว่านำไปสู่การสร้างชิ้นงานและหรือภาระงาน

บ่งชี้ที่ 3 วิเคราะห์แต่ละตัวชี้วัดที่ให้เห็นว่าจะนำพาให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ใด

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) วิเคราะห์ตัวชี้วัดที่ระบุให้เห็นคุณลักษณะอันพึงประสงค์อย่างน้อย 1 ประการ 2) วิเคราะห์ตัวชี้วัดได้สอดคล้องกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 3) วิเคราะห์คุณลักษณะอันพึงประสงค์ว่านำไปสู่การสร้างชิ้นงานและหรือภาระงาน

2. ความสามารถด้านการวิเคราะห์ข้อมูล สภาพปัญหา จุดเน้น ความต้องการของชุมชนและของสถานศึกษา และความต้องการของผู้เรียน

ตัวบ่งชี้ที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูล สภาพปัญหา ความต้องการของชุมชนและของสถานศึกษา

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ ได้แก่ 1) วิเคราะห์ให้เห็นข้อมูลสภาพปัญหาความต้องการของชุมชน 2) วิเคราะห์ให้เห็นสภาพปัญหาของสถานศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 2 วิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ ได้แก่ 1) วิเคราะห์ให้เห็นข้อมูลสภาพปัญหาของนักเรียน 2) วิเคราะห์ให้เห็นความต้องการของนักเรียน

3. ความสามารถในการจัดทำคำอธิบายรายวิชา

ตัวบ่งชี้ที่ 1 จัดทำคำอธิบายรายวิชาประกอบด้วย รหัสวิชา ชื่อรายวิชา กลุ่มสาระการเรียนรู้ ระดับชั้น เวลาเรียนหรือหน่วยกิต ส่วนท้ายของคำอธิบายรายวิชาใส่รหัสตัวชี้วัด (รายวิชาพื้นฐาน) หรือผลการเรียนรู้ (รายวิชาเพิ่มเติม)

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) มีองค์ประกอบครบ 5 ประการ ได้แก่ รหัสวิชา ชื่อรายวิชา กลุ่มสาระการเรียนรู้ ระดับชั้น เวลาเรียนหรือหน่วยกิต 2) ส่วนท้ายของคำอธิบายรายวิชาใส่รหัสตัวชี้วัด (รายวิชาพื้นฐาน) หรือผลการเรียนรู้ (รายวิชาเพิ่มเติม) 3) นำคำอธิบายรายวิชาสื่อสารแก่ผู้เกี่ยวข้องทั้งครูผู้สอนและบุคคลภายนอกหรือใช้ประโยชน์ในการเทียบโอน

ตัวบ่งชี้ที่ 2 จัดทำคำอธิบายให้ทราบว่าเมื่อเรียนรายวิชานั้นแล้วผู้เรียนจะมีความรู้ ทักษะ คุณลักษณะ หรือเจตคติอะไร และระบุให้ทราบถึงกระบวนการเรียนรู้หรือประสบการณ์สำคัญที่ผู้เรียนจะได้รับ

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ 1) กระบวนการเรียนรู้หรือประสบการณ์สำคัญที่ผู้เรียนจะได้รับด้านความรู้ 2) กระบวนการเรียนรู้หรือประสบการณ์สำคัญที่ผู้เรียนจะได้รับด้านทักษะ 3) กระบวนการเรียนรู้หรือประสบการณ์สำคัญที่ผู้เรียนจะได้รับด้านคุณลักษณะและเจตคติ

4. ความสามารถในการจัดทำโครงสร้างรายวิชา

ตัวบ่งชี้ที่ 1 จัดทำรายวิชาประกอบด้วยจำนวนหน่วยการเรียนรู้ เรื่องของหน่วยการเรียนรู้ ตัวชี้วัด หน่วยการเรียนรู้ เวลาในการจัดการเรียนการสอน และสัดส่วนการเก็บคะแนน

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) มีองค์ประกอบครบ 5 ประการ ได้แก่ จำนวนหน่วยการเรียนรู้ เรื่องของหน่วยการเรียนรู้ ตัวชี้วัดของหน่วยการเรียนรู้ เวลาในการจัดการเรียนการสอน และสัดส่วนการเก็บคะแนน 2) มีการกำหนดการสอบกลางภาคเรียนและปลายภาคเรียน หรือการสอบกลางปีหรือปลายปี 3) ชื่อหน่วยการเรียนรู้ น่าสนใจ กะทัดรัด ชัดเจน ครอบคลุมสาระเนื้อหา

5. การออกแบบหน่วยการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้ที่ 1 ชื่อหน่วยการเรียนรู้มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) ชื่อหน่วยการเรียนรู้ น่าสนใจ กะทัดรัด ชัดเจน ครอบคลุมเนื้อหาสาระ 2) มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์มีความเชื่อมโยงกันอย่างเหมาะสม 3) ความสอดคล้องของสาระสำคัญ/ความคิดรวบยอดกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

ตัวบ่งชี้ที่ 2 สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด สาระการเรียนรู้ และเวลา

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) ความสอดคล้องของสาระสำคัญ/ความคิดรวบยอดกับสาระการเรียนรู้ 2) ความเชื่อมโยงสัมพันธ์กันระหว่างชื่อหน่วยการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด สาระสำคัญความคิดรวบยอด สาระการเรียนรู้ และกิจกรรมการเรียนรู้ 3) กำหนดเวลาได้เหมาะสมกับกิจกรรม และสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง

ตัวบ่งชี้ที่ 3 กิจกรรมการเรียนรู้

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้ 2) กิจกรรมการเรียนรู้มีความครอบคลุมในการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ทักษะ/กระบวนการ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 3) กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมสามารถนำไปสู่การสร้างชิ้นงาน/ภาระงาน

ตัวบ่งชี้ที่ 4 การประเมินผล และสื่อ

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ ได้แก่ 1) มีการประเมินผลตามสภาพจริง และสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดกิจกรรมการเรียนรู้ 2) ประเด็นและเกณฑ์การประเมินสามารถสะท้อนคุณภาพผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้/(ตัวชี้วัด)

6. ความสามารถในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้ที่ 1 วิเคราะห์และวางแผนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) วิเคราะห์สาระการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้ของหน่วยการเรียนรู้ 2) จัดแบ่งชั่วโมงที่จะนำไปจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ 3) วิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับธรรมชาติวิชาและสาระเนื้อหาของหน่วยการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้ที่ 2 กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) เขียนจุดประสงค์การเรียนรู้ นำพานักเรียนไปสู่มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่กำหนดไว้ในหน่วยการเรียนรู้ 2) เขียนจุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับความสามารถที่จะสร้างชิ้นงาน/ภาระงาน 3) เขียนจุดประสงค์การเรียนรู้ชัดเจน นำไปจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ได้

ตัวบ่งชี้ที่ 3 กำหนดสาระสำคัญ (Concept) และสาระเนื้อหา (Content)

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) เขียนสาระสำคัญในลักษณะของความคิดรวบยอดหรือแก่นของความรู้ที่สำคัญและสอดคล้องกับเรื่องที่สอน 2) เขียนสาระเนื้อหาในลักษณะของการขยายรายละเอียดของสาระสำคัญและสอดคล้องกับสาระสำคัญ 3) เขียนสาระเนื้อหา มีปริมาณและความลึกซึ่งเหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน

ตัวบ่งชี้ที่ 4 กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ 2) กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนมีความสามารถที่จะสร้างชิ้นงาน/ภาระงาน 3) กิจกรรมการเรียนรู้มีความน่าสนใจ และเหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน

ตัวบ่งชี้ที่ 5 กำหนดการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ ได้แก่ 1) วิธีการและเครื่องมือวัดผลเหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้ 2) เกณฑ์การประเมินผลการเรียนรู้มีความชัดเจน

ตัวบ่งชี้ที่ 6 กำหนดสื่อการเรียนรู้

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) เลือกใช้สื่อที่กระตุ้น ส่งเสริมให้นักเรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ 2) เลือกใช้สื่ออย่างหลากหลาย เหมาะสมกับลีลาการเรียนรู้ที่หลากหลายของนักเรียน

7. ความสามารถในการจัดการจัดการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้ที่ 1 การปฏิบัติตามแผนการจัดการเรียนรู้

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) จัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้สอดคล้องกับแผนการจัดการเรียนรู้ 2) ใช้เวลาสอนตรงตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ 3) ชี้แจงวัตถุประสงค์ก่อนการจัดการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้ที่ 2 การมีส่วนร่วมของนักเรียน

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ ได้แก่ 1) เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ 2) นักเรียนมีปฏิริยาโต้ตอบในการเรียนการสอน

ตัวบ่งชี้ที่ 3 ลีลาการสอนของครู

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ให้แก่ นักเรียน 2) ครูมีความมุ่งมั่นตั้งใจสอน 3) จัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียน

ตัวบ่งชี้ที่ 4 การจัดการชั้นเรียน

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ให้แก่ นักเรียน 2) ใช้จิตวิทยาเสริมแรงในการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม 3) จัดบรรยากาศเอื้อต่อการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้ที่ 5 การควบคุมชั้นเรียน

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) ควบคุมชั้นเรียนให้เป็นไปอย่างเรียบร้อย 2) แก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ 3) เอาใจใส่นักเรียนเป็นรายบุคคลและกลุ่มย่อย

ตัวบ่งชี้ที่ 6 กิจกรรมหลังการสอน

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ ได้แก่ 1) บันทึกหลังการสอน 2) วัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้

3. ครู C

1. ความสามารถในการวิเคราะห์ตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

ตัวบ่งชี้ที่ 1 วิเคราะห์แต่ละตัวชี้วัดที่ระบุให้เห็นว่า เมื่อนำมาจัดการเรียนรู้ ผู้เรียนจะรู้อะไร และทำอะไรได้

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ ได้แก่ 1) วิเคราะห์ตัวชี้วัดตามหลักสูตร
2) วิเคราะห์ตัวชี้วัดสามารถนำมาจัดการเรียนรู้ได้ 3) วิเคราะห์ตัวชี้วัดทำให้ผู้เรียนมีคุณภาพตาม
เกณฑ์ที่หลักสูตรกำหนด

ตัวบ่งชี้ที่ 2 วิเคราะห์แต่ละตัวชี้วัดที่ให้เห็นว่าจะนำไปให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ
ตัวใด

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) วิเคราะห์ตัวชี้วัดที่ระบุให้เห็น
สมรรถนะสำคัญอย่างน้อย 1 ประการ 2) วิเคราะห์ตัวชี้วัดได้สอดคล้องกับสมรรถนะสำคัญ
3) วิเคราะห์สมรรถนะสำคัญที่กำหนดไว้ว่านำไปสู่การสร้างชิ้นงานและหรือภาระงาน

บ่งชี้ที่ 3 วิเคราะห์แต่ละตัวชี้วัดที่ให้เห็นว่าจะนำไปให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะ
อันพึงประสงค์ใด

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) วิเคราะห์ตัวชี้วัดที่ระบุให้เห็น
คุณลักษณะอันพึงประสงค์อย่างน้อย 1 ประการ 2) วิเคราะห์ตัวชี้วัดได้สอดคล้องกับคุณลักษณะอัน
พึงประสงค์ 3) วิเคราะห์คุณลักษณะอันพึงประสงค์ว่านำไปสู่การสร้างชิ้นงานและหรือภาระงาน

2. ความสามารถด้านการวิเคราะห์ข้อมูล สภาพปัญหา จุดเน้น ความต้องการของ ชุมชนและของสถานศึกษา และความต้องการของผู้เรียน

ตัวบ่งชี้ที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูล สภาพปัญหา ความต้องการของชุมชนและของสถานศึกษา
ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ ได้แก่ 1) วิเคราะห์ให้เห็นข้อมูลสภาพ
ปัญหาความต้องการของชุมชน 2) วิเคราะห์ให้เห็นสภาพปัญหาของสถานศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 2 วิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน
ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ ได้แก่ 1) วิเคราะห์ให้เห็นข้อมูลสภาพ
ปัญหาของนักเรียน 2) วิเคราะห์ให้เห็นความต้องการของนักเรียน

3. ความสามารถในการจัดทำคำอธิบายรายวิชา

ตัวบ่งชี้ที่ 1 จัดทำคำอธิบายรายวิชาประกอบด้วย รหัสวิชา ชื่อรายวิชา กลุ่มสาระ
การเรียนรู้ ระดับชั้น เวลาเรียนหรือหน่วยกิต ส่วนท้ายของคำอธิบายรายวิชาใส่รหัสตัวชี้วัด (รายวิชา
พื้นฐาน) หรือผลการเรียนรู้ (รายวิชาเพิ่มเติม)

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1.มีองค์ประกอบครบ 5 ประการ
ได้แก่ รหัสวิชา ชื่อรายวิชา กลุ่มสาระการเรียนรู้ ระดับชั้น เวลาเรียนหรือหน่วยกิต 2) ส่วนท้ายของ
คำอธิบายรายวิชาใส่รหัสตัวชี้วัด (รายวิชาพื้นฐาน) หรือผลการเรียนรู้ (รายวิชาเพิ่มเติม)
3) นำคำอธิบายรายวิชาสื่อสารแก่ผู้เกี่ยวข้องทั้งครูผู้สอนและบุคคลภายนอกหรือใช้ประโยชน์ในการ
เทียบโอน

ตัวบ่งชี้ที่ 2 จัดทำคำอธิบายให้ทราบว่าเมื่อเรียนรายวิชานั้นแล้วผู้เรียนจะมีความรู้ ทักษะ คุณลักษณะหรือเจตคติอะไร และระบุให้ทราบถึงกระบวนการเรียนรู้หรือประสบการณ์สำคัญ ที่ผู้เรียนจะได้รับ

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ 1) กระบวนการเรียนรู้หรือประสบการณ์ สำคัญที่ผู้เรียนจะได้รับด้านความรู้ 2) กระบวนการเรียนรู้หรือประสบการณ์สำคัญที่ผู้เรียนจะได้รับ ด้านทักษะ

4. ความสามารถในการจัดทำโครงสร้างรายวิชา

ตัวบ่งชี้ที่ 1 จัดทำรายวิชาประกอบด้วยจำนวนหน่วยการเรียนรู้ เรื่องของหน่วยการ เรียนรู้ ตัวชี้วัด หน่วยการเรียนรู้ เวลาในการจัดการเรียนการสอน และสัดส่วนการเก็บคะแนน

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) มีองค์ประกอบครบ 5 ประการ ได้แก่ จำนวนหน่วยการเรียนรู้ เรื่องของหน่วยการเรียนรู้ ตัวชี้วัดของหน่วยการเรียนรู้ เวลาในการ จัดการเรียนการสอน และสัดส่วนการเก็บคะแนน 2) มีการกำหนดการสอบกลางภาคเรียนและปลาย ภาคเรียน หรือการสอบกลางปีหรือปลายปี 3) ชื่อหน่วยการเรียนรู้ น่าสนใจ กะทัดรัด ชัดเจน ครอบคลุมสาระเนื้อหา

5. การออกแบบหน่วยการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้ที่ 1 ชื่อหน่วยการเรียนรู้มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด สมรรถนะสำคัญของ ผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) ชื่อหน่วยการเรียนรู้ น่าสนใจ กะทัดรัด ชัดเจน ครอบคลุมเนื้อหาสาระ 2) มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด สมรรถนะสำคัญของ ผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์มีความเชื่อมโยงกันอย่างเหมาะสม 3) ความสอดคล้องของ สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอดกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

ตัวบ่งชี้ที่ 2 สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด สาระการเรียนรู้ และเวลา

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) ความสอดคล้องของสาระสำคัญ/ ความคิดรวบยอดกับสาระการเรียนรู้ 2) ความเชื่อมโยงสัมพันธ์กันระหว่างชื่อหน่วยการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด สาระสำคัญความคิดรวบยอด สาระการเรียนรู้ และกิจกรรมการเรียนรู้ 3) กำหนดเวลาได้เหมาะสมกับกิจกรรม และสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง

ตัวบ่งชี้ที่ 3 กิจกรรมการเรียนรู้

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับ มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้ 2) กิจกรรมการเรียนรู้มีความครอบคลุมในการ พัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ทักษะ/กระบวนการ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึง ประสงค์ 3) กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมสามารถนำผู้เรียนไปสู่การสร้างชิ้นงาน/ภาระงาน

ตัวบ่งชี้ที่ 4 การประเมินผล และสื่อ

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ ได้แก่ 1) มีการประเมินผลตามสภาพจริง และสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดกิจกรรมการเรียนรู้ 2) ประเด็นและเกณฑ์การประเมิน สามารถสะท้อนคุณภาพผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด 3) สื่อการเรียนรู้ในแต่ละกิจกรรม มีความเหมาะสมกับเวลา และการนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง

6. ความสามารถในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้ที่ 1 วิเคราะห์และวางแผนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) วิเคราะห์สาระการเรียนรู้และ กิจกรรมการเรียนรู้ของหน่วยการเรียนรู้ 2) จัดแบ่งชั่วโมงที่จะนำไปจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ 3) วิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับธรรมชาติวิชาและสาระเนื้อหาของหน่วยการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้ที่ 2 กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) เขียนจุดประสงค์การเรียนรู้ นำพานักเรียนไปสู่มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่กำหนดไว้ในหน่วยการเรียนรู้ 2) เขียนจุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับความสามารถที่จะสร้างชิ้นงาน/ภาระงาน 3) เขียนจุดประสงค์การเรียนรู้ชัดเจน นำไปจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และ วัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ได้

ตัวบ่งชี้ที่ 3 กำหนดสาระสำคัญ (Concept) และสาระเนื้อหา (Content)

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) เขียนสาระสำคัญในลักษณะของ ความคิดรวบยอดหรือแก่นของความรู้ที่สำคัญและสอดคล้องกับเรื่องที่สอน 2) เขียนสาระเนื้อหาใน ลักษณะของการขยายรายละเอียดของสาระสำคัญและสอดคล้องกับสาระสำคัญ 3) เขียนสาระเนื้อหา มีปริมาณและความลึกซึ้งเหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน

ตัวบ่งชี้ที่ 4 กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้ 2) กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนมีความสามารถที่จะสร้าง ชิ้นงาน/ภาระงาน 3) กิจกรรมการเรียนรู้มีความน่าสนใจ และเหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน

ตัวบ่งชี้ที่ 5 กำหนดการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ ได้แก่ 1) วิธีการและเครื่องมือวัดผล เหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้ 2) เกณฑ์การประเมินผลการเรียนรู้มีความชัดเจน

ตัวบ่งชี้ที่ 6 กำหนดสื่อการเรียนรู้

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) เลือกใช้สื่อที่กระตุ้น ส่งเสริมให้นักเรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ 2) เลือกใช้สื่ออย่างหลากหลาย เหมาะสมกับลีลาการเรียนรู้ที่หลากหลายของนักเรียน

7. ความสามารถในการจัดการจัดการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้ที่ 1 การปฏิบัติตามแผนการจัดการเรียนรู้

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) จัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้สอดคล้องกับแผนการจัดการเรียนรู้ 2) ใช้เวลาสอนตรงตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ 3) ชี้แจงวัตถุประสงค์ก่อนการจัดการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้ที่ 2 การมีส่วนร่วมของนักเรียน

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ ได้แก่ 1) เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ 2) นักเรียนมีปฏิริยาโต้ตอบในการเรียนการสอน

ตัวบ่งชี้ที่ 3 ลีลาการสอนของครู

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ให้นักเรียน 2) ครูมีความมุ่งมั่นตั้งใจสอน 3) จัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียน

ตัวบ่งชี้ที่ 4 การจัดการชั้นเรียน

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ให้นักเรียน 2) ใช้จิตวิทยาเสริมแรงในการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม 3) จัดบรรยากาศเอื้อต่อการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้ที่ 5 การควบคุมชั้นเรียน

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) ควบคุมชั้นเรียนให้เป็นไปอย่างเรียบร้อย 2) แก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ 3) เอาใจใส่นักเรียนเป็นรายบุคคลและกลุ่มย่อย

ตัวบ่งชี้ที่ 6 กิจกรรมหลังการสอน

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ ได้แก่ 1) บันทึกหลังการสอน 2) วัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้

4. ครู D

1. ความสามารถในการวิเคราะห์ตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ ตามหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

ตัวบ่งชี้ที่ 1 วิเคราะห์แต่ละตัวชี้วัดที่ระบุให้เห็นว่า เมื่อนำมาจัดการเรียนรู้ ผู้เรียนจะ
รู้อะไร และทำอะไรได้

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ ได้แก่ 1) วิเคราะห์ตัวชี้วัดตามหลักสูตร
2) วิเคราะห์ตัวชี้วัดสามารถนำมาจัดการเรียนรู้ได้ 3) วิเคราะห์ตัวชี้วัดทำให้ผู้เรียนมีคุณภาพตาม
เกณฑ์ที่หลักสูตรกำหนด

ตัวบ่งชี้ที่ 2 วิเคราะห์แต่ละตัวชี้วัดที่ให้เห็นว่าจะนำพาให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ
ตัวใด

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) วิเคราะห์ตัวชี้วัดที่ระบุให้เห็น
สมรรถนะสำคัญอย่างน้อย 1 ประการ 2) วิเคราะห์ตัวชี้วัดได้สอดคล้องกับสมรรถนะสำคัญ
3) วิเคราะห์สมรรถนะสำคัญที่กำหนดไว้ว่านำไปสู่การสร้างชิ้นงานและหรือภาระงาน

บ่งชี้ที่ 3 วิเคราะห์แต่ละตัวชี้วัดที่ให้เห็นว่าจะนำพาให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะอันพึง
ประสงค์ใด

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) วิเคราะห์ตัวชี้วัดที่ระบุให้เห็น
คุณลักษณะอันพึงประสงค์อย่างน้อย 1 ประการ 2) วิเคราะห์ตัวชี้วัดได้สอดคล้องกับคุณลักษณะอัน
พึงประสงค์ 3) วิเคราะห์คุณลักษณะอันพึงประสงค์ว่านำไปสู่การสร้างชิ้นงานและหรือภาระงาน

2. ความสามารถด้านการวิเคราะห์ข้อมูล สภาพปัญหา จุดเน้น ความต้องการของ ชุมชนและของสถานศึกษา และความต้องการของผู้เรียน

ตัวบ่งชี้ที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูล สภาพปัญหา ความต้องการของชุมชนและของสถานศึกษา

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) วิเคราะห์ให้เห็นข้อมูลสภาพปัญหา
ความต้องการ

ของชุมชน 2) วิเคราะห์ให้เห็นสภาพปัญหาของสถานศึกษา 3) วิเคราะห์ให้เห็นจุดเน้น
ของสถานศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 2 วิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) วิเคราะห์ให้เห็นข้อมูลสภาพปัญหา
ของนักเรียน 2) วิเคราะห์ให้เห็นความต้องการของนักเรียน 3) วิเคราะห์ให้เห็นระดับความรู้
ความสามารถของนักเรียน

3. ความสามารถในการจัดทำคำอธิบายรายวิชา

ตัวบ่งชี้ที่ 1 จัดทำคำอธิบายรายวิชาประกอบด้วย รหัสวิชา ชื่อรายวิชา กลุ่มสาระการเรียนรู้ ระดับชั้น เวลาเรียนหรือหน่วยกิต ส่วนท้ายของคำอธิบายรายวิชาใส่รหัสตัวชี้วัด (รายวิชาพื้นฐาน) หรือผลการเรียนรู้ (รายวิชาเพิ่มเติม)

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) มุ่งองค์ประกอบครบ 5 ประการ ได้แก่ รหัสวิชา ชื่อรายวิชา กลุ่มสาระการเรียนรู้ ระดับชั้น เวลาเรียนหรือหน่วยกิต 2) ส่วนท้ายของคำอธิบายรายวิชาใส่รหัสตัวชี้วัด (รายวิชาพื้นฐาน) หรือผลการเรียนรู้ (รายวิชาเพิ่มเติม) ตัวบ่งชี้ที่ 2 จัดทำคำอธิบายให้ทราบว่าเมื่อเรียนรายวิชานั้นแล้วผู้เรียนจะมีความรู้ ทักษะ คุณลักษณะหรือเจตคติอะไร และระบุให้ทราบถึงกระบวนการเรียนรู้หรือประสบการณ์สำคัญที่ผู้เรียนจะได้รับ

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ 1) กระบวนการเรียนรู้หรือประสบการณ์สำคัญที่ผู้เรียนจะได้รับด้านความรู้ 2) กระบวนการเรียนรู้หรือประสบการณ์สำคัญที่ผู้เรียนจะได้รับด้านทักษะ

4. ความสามารถในการจัดทำโครงสร้างรายวิชา

ตัวบ่งชี้ที่ 1 จัดทำรายวิชาประกอบด้วยจำนวนหน่วยการเรียนรู้ เรื่องของหน่วยการเรียนรู้ ตัวชี้วัด หน่วยการเรียนรู้ เวลาในการจัดการเรียนการสอน และสัดส่วนการเก็บคะแนน

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) มุ่งองค์ประกอบครบ 5 ประการ ได้แก่ จำนวนหน่วยการเรียนรู้ เรื่องของหน่วยการเรียนรู้ ตัวชี้วัดของหน่วยการเรียนรู้ เวลาในการจัดการเรียนการสอน และสัดส่วนการเก็บคะแนน 2) มีการกำหนดการสอบกลางภาคเรียนและปลายภาคเรียน หรือการสอบกลางปีหรือปลายปี 3) ชื่อหน่วยการเรียนรู้ น่าสนใจ กะทัดรัด ชัดเจน ครอบคลุมสาระเนื้อหา

5. การออกแบบหน่วยการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้ที่ 1 ชื่อหน่วยการเรียนรู้มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) ชื่อหน่วยการเรียนรู้ น่าสนใจ กะทัดรัด ชัดเจน ครอบคลุมเนื้อหาสาระ 2) มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์มีความเชื่อมโยงกันอย่างเหมาะสม 3) ความสอดคล้องของสาระสำคัญ/ความคิดรวบยอดกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

ตัวบ่งชี้ที่ 2 สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด สาระการเรียนรู้ และเวลา

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) ความสอดคล้องของสาระสำคัญ/ความคิดรวบยอดกับสาระการเรียนรู้ 2) ความเชื่อมโยงสัมพันธ์กันระหว่างชื่อหน่วยการเรียนรู้

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด สาระสำคัญความคิดรวบยอด สาระการเรียนรู้ และกิจกรรมการเรียนรู้

3) กำหนดเวลาได้เหมาะสมกับกิจกรรม และสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง

ตัวบ่งชี้ที่ 3 กิจกรรมการเรียนรู้

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้ 2) กิจกรรมการเรียนรู้มีความครอบคลุมในการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ทักษะ/กระบวนการ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 3) กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมสามารถนำผู้เรียนไปสู่การสร้างชิ้นงาน/ภาระงาน

ตัวบ่งชี้ที่ 4 การประเมินผล และสื่อ

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ ได้แก่ 1) มีการประเมินผลตามสภาพจริงและสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดกิจกรรมการเรียนรู้ 2) ประเด็นและเกณฑ์การประเมินสามารถสะท้อนคุณภาพผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้/(ตัวชี้วัด)

6. ความสามารถในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้ที่ 1 วิเคราะห์และวางแผนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) วิเคราะห์สาระการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้ของหน่วยการเรียนรู้ 2) จัดแบ่งชั่วโมงที่จะนำไปจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ 3) วิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับธรรมชาติวิชาและสาระเนื้อหาของหน่วยการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้ที่ 2 กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) เขียนจุดประสงค์การเรียนรู้ นำพานักเรียนไปสู่มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่กำหนดไว้ในหน่วยการเรียนรู้ 2) เขียนจุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับความสามารถที่จะสร้างชิ้นงาน/ภาระงาน 3) เขียนจุดประสงค์การเรียนรู้ชัดเจน นำไปจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ได้

ตัวบ่งชี้ที่ 3 กำหนดสาระสำคัญ (Concept) และสาระเนื้อหา (Content)

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) เขียนสาระสำคัญในลักษณะของความคิดรวบยอดหรือแก่นของความรู้ที่สำคัญและสอดคล้องกับเรื่องที่สอน 2) เขียนสาระเนื้อหาในลักษณะของการขยายรายละเอียดของสาระสำคัญและสอดคล้องกับสาระสำคัญ 3) เขียนสาระเนื้อหา มีปริมาณและความลึกซึ้งเหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน

ตัวบ่งชี้ที่ 4 กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ 2) กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนมีความสามารถที่จะสร้างชิ้นงาน/ภาระงาน 3) กิจกรรมการเรียนรู้มีความน่าสนใจ และเหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน

ตัวบ่งชี้ที่ 5 กำหนดการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ ได้แก่ 1) วิธีการและเครื่องมือวัดผลเหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้ 2) เกณฑ์การประเมินผลการเรียนรู้มีความชัดเจน

ตัวบ่งชี้ที่ 6 กำหนดสื่อการเรียนรู้

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ ได้แก่ 1) เลือกใช้สื่อที่กระตุ้น ส่งเสริมให้นักเรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ 2) เลือกใช้สื่ออย่างหลากหลาย เหมาะสมกับลีลาการเรียนรู้ที่หลากหลายของนักเรียน

7. ความสามารถในการจัดการจัดการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้ที่ 1 การปฏิบัติตามแผนการจัดการเรียนรู้

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ ได้แก่ 1) จัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้สอดคล้องกับแผนการจัดการเรียนรู้ 2) ใช้เวลาสอนตรงตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดไว้

ตัวบ่งชี้ที่ 2 การมีส่วนร่วมของนักเรียน

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ 2) นักเรียนมีปฏิริยาโต้ตอบในการเรียนการสอน 3) เขียนจุดประสงค์การเรียนรู้ชัดเจน นำไปจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ได้

ตัวบ่งชี้ที่ 3 ลีลาการสอนของครู

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ให้แก่ นักเรียน 2) ครูมีความมุ่งมั่นตั้งใจสอน 3) จัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียน

ตัวบ่งชี้ที่ 4 การจัดการชั้นเรียน

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ให้แก่ นักเรียน 2) ใช้จิตวิทยาเสริมแรงในการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม 3) จัดบรรยากาศเอื้อต่อการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้ที่ 5 การควบคุมชั้นเรียน

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) ควบคุมชั้นเรียนให้เป็นไปอย่างเรียบร้อย 2) แก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ 3) เอาใจใส่นักเรียนเป็นรายบุคคลและกลุ่มย่อย

ตัวบ่งชี้ที่ 6 กิจกรรมหลังการสอน

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ ได้แก่ 1) บันทึกหลังการสอน 2) วัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้

5. ครู E

1. ความสามารถในการวิเคราะห์ตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

ตัวบ่งชี้ที่ 1 วิเคราะห์แต่ละตัวชี้วัดที่ระบุให้เห็นว่า เมื่อนำมาจัดการเรียนรู้ ผู้เรียนจะรู้อะไร และทำอะไรได้

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ ได้แก่ 1) วิเคราะห์ตัวชี้วัดตามหลักสูตร 2) วิเคราะห์ตัวชี้วัดสามารถนำมาจัดการเรียนรู้ได้ 3) วิเคราะห์ตัวชี้วัดทำให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามเกณฑ์ที่หลักสูตรกำหนด

ตัวบ่งชี้ที่ 2 วิเคราะห์แต่ละตัวชี้วัดที่ให้เห็นว่าจะนำไปให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญตัวใด

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) วิเคราะห์ตัวชี้วัดที่ระบุให้เห็นสมรรถนะสำคัญอย่างน้อย 1 ประการ 2) วิเคราะห์ตัวชี้วัดได้สอดคล้องกับสมรรถนะสำคัญ 3) วิเคราะห์สมรรถนะสำคัญที่กำหนดไว้ว่านำไปสู่การสร้างชิ้นงานและหรือภาระงาน

บ่งชี้ที่ 3 วิเคราะห์แต่ละตัวชี้วัดที่ให้เห็นว่าจะนำไปให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ใด

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) วิเคราะห์ตัวชี้วัดที่ระบุให้เห็นคุณลักษณะอันพึงประสงค์อย่างน้อย 1 ประการ 2) วิเคราะห์ตัวชี้วัดได้สอดคล้องกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 3) วิเคราะห์คุณลักษณะอันพึงประสงค์ว่านำไปสู่การสร้างชิ้นงานและหรือภาระงาน

2. ความสามารถด้านการวิเคราะห์ข้อมูล สภาพปัญหา จุดเน้น ความต้องการของชุมชนและของสถานศึกษา และความต้องการของผู้เรียน

ตัวบ่งชี้ที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูล สภาพปัญหา ความต้องการของชุมชนและของสถานศึกษา

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) วิเคราะห์ให้เห็นข้อมูลสภาพปัญหาความต้องการของชุมชน 2) วิเคราะห์ให้เห็นสภาพปัญหาของสถานศึกษา 3) วิเคราะห์ให้เห็นจุดเน้นของสถานศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 2 วิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) วิเคราะห์ให้เห็นข้อมูลสภาพปัญหาของนักเรียน 2) วิเคราะห์ให้เห็นความต้องการของนักเรียน 3) วิเคราะห์ให้เห็นระดับความรู้ความสามารถของนักเรียน

3. ความสามารถในการจัดทำคำอธิบายรายวิชา

ตัวบ่งชี้ที่ 1 จัดทำคำอธิบายรายวิชาประกอบด้วย รหัสวิชา ชื่อรายวิชา กลุ่มสาระการเรียนรู้

ระดับชั้น เวลาเรียนหรือหน่วยกิต ส่วนท้ายของคำอธิบายรายวิชาใส่รหัสตัวชี้วัด (รายวิชาพื้นฐาน) หรือผลการเรียนรู้ (รายวิชาเพิ่มเติม)

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) มืองค์ประกอบครบ 5 ประการ ได้แก่ รหัสวิชา ชื่อรายวิชา กลุ่มสาระการเรียนรู้ ระดับชั้น เวลาเรียนหรือหน่วยกิต 2) ส่วนท้ายของคำอธิบายรายวิชาใส่รหัสตัวชี้วัด (รายวิชาพื้นฐาน) หรือผลการเรียนรู้ (รายวิชาเพิ่มเติม)

ตัวบ่งชี้ที่ 2 จัดทำคำอธิบายให้ทราบว่าเมื่อเรียนรายวิชานั้นแล้วผู้เรียนจะมีความรู้ทักษะ คุณลักษณะหรือเจตคติอะไร และระบุให้ทราบถึงกระบวนการเรียนรู้หรือประสบการณ์สำคัญที่ผู้เรียนจะได้รับ

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ 1) กระบวนการเรียนรู้หรือประสบการณ์สำคัญที่ผู้เรียนจะได้รับด้านความรู้ 2) กระบวนการเรียนรู้หรือประสบการณ์สำคัญที่ผู้เรียนจะได้รับด้านทักษะ

4. ความสามารถในการจัดทำโครงสร้างรายวิชา

ตัวบ่งชี้ที่ 1 จัดทำรายวิชาประกอบด้วยจำนวนหน่วยการเรียนรู้ เรื่องของหน่วยการเรียนรู้ ตัวชี้วัดหน่วยการเรียนรู้ เวลาในการจัดการเรียนการสอน และสัดส่วนการเก็บคะแนน

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) มืองค์ประกอบครบ 5 ประการ ได้แก่ จำนวนหน่วยการเรียนรู้ เรื่องของหน่วยการเรียนรู้ ตัวชี้วัดของหน่วยการเรียนรู้ เวลาในการจัดการเรียนการสอน และสัดส่วนการเก็บคะแนน 2) มีการกำหนดการสอบกลางภาคเรียนและปลายภาคเรียน หรือการสอบกลางปีหรือปลายปี 3) ชื่อหน่วยการเรียนรู้ น่าสนใจ กะทัดรัด ชัดเจน ครอบคลุมสาระเนื้อหา

5. การออกแบบหน่วยการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้ที่ 1 ชื่อหน่วยการเรียนรู้มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) ชื่อหน่วยการเรียนรู้ น่าสนใจ กะทัดรัด ชัดเจน

ครอบคลุมเนื้อหาสาระ 2) มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์มีความเชื่อมโยงกันอย่างเหมาะสม 3) ความสอดคล้องของสาระสำคัญ/ความคิดรวบยอดกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

ตัวบ่งชี้ที่ 2 สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด สาระการเรียนรู้ และเวลา

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ ได้แก่ 1) ความสอดคล้องของสาระสำคัญ/ความคิดรวบยอดกับสาระการเรียนรู้ 2) ความเชื่อมโยงสัมพันธ์กันระหว่างชื่อหน่วยการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด สาระสำคัญความคิดรวบยอด สาระการเรียนรู้ และกิจกรรมการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้ที่ 3 กิจกรรมการเรียนรู้

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับ มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้ 2) กิจกรรมการเรียนรู้มีความครอบคลุมในการ พัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ทักษะ/กระบวนการ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึง ประสงค์ 3) กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมสามารถนำไปสู่การสร้างชิ้นงาน/ภาระงาน

ตัวบ่งชี้ที่ 4 การประเมินผล และสื่อ

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ ได้แก่ 1) มีการประเมินผลตามสภาพจริง และสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดกิจกรรมการเรียนรู้ 2) ประเด็นและเกณฑ์การประเมิน สามารถสะท้อนคุณภาพผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้/(ตัวชี้วัด)

6. ความสามารถในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้ที่ 1 วิเคราะห์และวางแผนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) วิเคราะห์สาระการเรียนรู้และ กิจกรรมการเรียนรู้ของหน่วยการเรียนรู้ 2) จัดแบ่งชั่วโมงที่จะนำไปจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ 3) วิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับธรรมชาติวิชาและสาระเนื้อหาของหน่วยการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้ที่ 2 กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) เขียนจุดประสงค์การเรียนรู้ นำพานักเรียนไปสู่มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนและคุณลักษณะอันพึง ประสงค์ที่กำหนดไว้ในหน่วยการเรียนรู้ 2) เขียนจุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับความสามารถที่ จะสร้างชิ้นงาน/ภาระงาน 3) เขียนจุดประสงค์การเรียนรู้ชัดเจน นำไปจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และ วัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ได้

ตัวบ่งชี้ที่ 3 กำหนดสาระสำคัญ (Concept) และสาระเนื้อหา (Content)

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) เขียนสาระสำคัญในลักษณะของ ความคิดรวบยอดหรือแก่นของความรู้ที่สำคัญและสอดคล้องกับเรื่องที่สอน 2) เขียนสาระเนื้อหาใน

ลักษณะของการขยายรายละเอียดของสาระสำคัญและสอดคล้องกับสาระสำคัญ 3) เขียนสาระเนื้อหา มีปริมาณและความลึกซึ่งเหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน

ตัวบ่งชี้ที่ 4 กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้ 2) กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนมีความสามารถที่จะสร้าง ชิ้นงาน/ภาระงาน 3) กิจกรรมการเรียนรู้มีความน่าสนใจ และเหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน

ตัวบ่งชี้ที่ 5 กำหนดการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ ได้แก่ 1) วิธีการและเครื่องมือวัดผล เหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้ 2) เกณฑ์การประเมินผลการเรียนรู้มีความชัดเจน

ตัวบ่งชี้ที่ 6 กำหนดสื่อการเรียนรู้

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ ได้แก่ 1) เลือกใช้สื่อที่กระตุ้น ส่งเสริมให้ นักเรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ 2) เลือกใช้สื่ออย่างหลากหลาย เหมาะสมกับลีลาการเรียนรู้ที่ หลากหลายของนักเรียน

7. ความสามารถในการจัดการจัดการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้ที่ 1 การปฏิบัติตามแผนการจัดการเรียนรู้

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ ได้แก่ 1) จัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้ สอดคล้องกับแผนการจัดการเรียนรู้ 2) ใช้เวลาสอนตรงตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดไว้

ตัวบ่งชี้ที่ 2 การมีส่วนร่วมของนักเรียน

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วม ในกิจกรรมการเรียนรู้ 2) นักเรียนมีปฏิริยาโต้ตอบในการเรียนการสอน 3) เขียนจุดประสงค์การ เรียนรู้ชัดเจน นำไปจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ได้

ตัวบ่งชี้ที่ 3 ลีลาการสอนของครู

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกใน การเรียนรู้ให้แก่เด็กเรียน 2) ครูมีความมุ่งมั่นตั้งใจสอน 3) จัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อตอบสนองความ ต้องการของผู้เรียน

ตัวบ่งชี้ที่ 4 การจัดการชั้นเรียน

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ ได้แก่ 1) ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกใน การเรียนรู้ให้แก่เด็กเรียน 2) ใช้จิตวิทยาเสริมแรงในการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม

ตัวบ่งชี้ที่ 5 การควบคุมชั้นเรียน

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ ได้แก่ 1) ควบคุมชั้นเรียนให้เป็นไปอย่าง เรียบร้อย 2) แก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์

ตัวบ่งชี้ที่ 6 กิจกรรมหลังการสอน

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ ได้แก่ 1) บันทึกหลังการสอน 2)วัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้

6. ครู F

1. ความสามารถในการวิเคราะห์ตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

ตัวบ่งชี้ที่ 1 วิเคราะห์แต่ละตัวชี้วัดที่ระบุให้เห็นว่า เมื่อนำมาจัดการเรียนรู้ ผู้เรียนจะรู้อะไร และทำอะไรได้

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) วิเคราะห์ตัวชี้วัดตามหลักสูตร 2) วิเคราะห์ตัวชี้วัดสามารถนำมาจัดการเรียนรู้ได้ 3) วิเคราะห์ตัวชี้วัดทำให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามเกณฑ์ที่หลักสูตรกำหนด

ตัวบ่งชี้ที่ 2 วิเคราะห์แต่ละตัวชี้วัดที่เห็นว่าจะนำมาพาให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญตัวใด

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) วิเคราะห์ตัวชี้วัดที่ระบุให้เห็นสมรรถนะสำคัญอย่างน้อย 1 ประการ 2) วิเคราะห์ตัวชี้วัดได้สอดคล้องกับสมรรถนะสำคัญ 3) วิเคราะห์สมรรถนะสำคัญที่กำหนดไว้ว่านำไปสู่การสร้างชิ้นงานและหรือภาระงาน

บ่งชี้ที่ 3 วิเคราะห์แต่ละตัวชี้วัดที่เห็นว่าจะนำมาพาให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ใด

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) วิเคราะห์ตัวชี้วัดที่ระบุให้เห็นคุณลักษณะอันพึงประสงค์อย่างน้อย 1 ประการ 2) วิเคราะห์ตัวชี้วัดได้สอดคล้องกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 3) วิเคราะห์คุณลักษณะอันพึงประสงค์ว่านำไปสู่การสร้างชิ้นงานและหรือภาระงาน

2. ความสามารถด้านการวิเคราะห์ข้อมูล สภาพปัญหา จุดเน้น ความต้องการของชุมชนและของสถานศึกษา และความต้องการของผู้เรียน

ตัวบ่งชี้ที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูล สภาพปัญหา ความต้องการของชุมชนและของสถานศึกษา

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ ได้แก่ 1) วิเคราะห์ให้เห็นข้อมูลสภาพปัญหาความต้องการของชุมชน 2) วิเคราะห์ให้เห็นสภาพปัญหาของสถานศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 2 วิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ ได้แก่ 1) วิเคราะห์ให้เห็นข้อมูลสภาพปัญหาของนักเรียน 2) วิเคราะห์ให้เห็นความต้องการของนักเรียน

3. ความสามารถในการจัดทำคำอธิบายรายวิชา

ตัวบ่งชี้ที่ 1 จัดทำคำอธิบายรายวิชาประกอบด้วย รหัสวิชา ชื่อรายวิชา กลุ่มสาระการเรียนรู้ ระดับชั้น เวลาเรียนหรือหน่วยกิต ส่วนท้ายของคำอธิบายรายวิชาใส่รหัสตัวชี้วัด (รายวิชาพื้นฐาน) หรือผลการเรียนรู้ (รายวิชาเพิ่มเติม)

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) มีองค์ประกอบครบ 5 ประการ ได้แก่ รหัสวิชา ชื่อรายวิชา กลุ่มสาระการเรียนรู้ ระดับชั้น เวลาเรียนหรือหน่วยกิต 2) ส่วนท้ายของคำอธิบายรายวิชาใส่รหัสตัวชี้วัด (รายวิชาพื้นฐาน) หรือผลการเรียนรู้ (รายวิชาเพิ่มเติม)

ตัวบ่งชี้ที่ 2 จัดทำคำอธิบายให้ทราบว่าเมื่อเรียนรายวิชานั้นแล้วผู้เรียนจะมีความรู้ ทักษะ คุณลักษณะหรือเจตคติอะไร และระบุให้ทราบถึงกระบวนการเรียนรู้หรือประสบการณ์สำคัญที่ผู้เรียนจะได้รับ

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ 1) กระบวนการเรียนรู้หรือประสบการณ์สำคัญที่ผู้เรียนจะได้รับด้านความรู้ 2) กระบวนการเรียนรู้หรือประสบการณ์สำคัญที่ผู้เรียนจะได้รับด้านทักษะ 3) กระบวนการเรียนรู้หรือประสบการณ์สำคัญที่ผู้เรียนจะได้รับด้านคุณลักษณะและเจตคติ

4. ความสามารถในการจัดทำโครงสร้างรายวิชา

ตัวบ่งชี้ที่ 1 จัดทำรายวิชาประกอบด้วยจำนวนหน่วยการเรียนรู้ เรื่องของหน่วยการเรียนรู้ ตัวชี้วัด หน่วยการเรียนรู้ เวลาในการจัดการเรียนการสอน และสัดส่วนการเก็บคะแนน

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) มีองค์ประกอบครบ 5 ประการ ได้แก่ จำนวนหน่วยการเรียนรู้ เรื่องของหน่วยการเรียนรู้ ตัวชี้วัดของหน่วยการเรียนรู้ เวลาในการจัดการเรียนการสอน และสัดส่วนการเก็บคะแนน 2) มีการกำหนดการสอบกลางภาคเรียนและปลายภาคเรียน หรือการสอบกลางปีหรือปลายปี 3) ชื่อหน่วยการเรียนรู้ น่าสนใจ กะทัดรัด ชัดเจน ครอบคลุมสาระเนื้อหา

5. การออกแบบหน่วยการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้ที่ 1 ชื่อหน่วยการเรียนรู้มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) ชื่อหน่วยการเรียนรู้ น่าสนใจ กะทัดรัด ชัดเจน ครอบคลุมเนื้อหาสาระ 2) มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์มีความเชื่อมโยงกันอย่างเหมาะสม 3) ความสอดคล้องของสาระสำคัญ/ความคิดรวบยอดกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

ตัวบ่งชี้ที่ 2 สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด สาระการเรียนรู้ และเวลา

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ ได้แก่ 1) ความสอดคล้องของสาระสำคัญ/ความคิดรวบยอดกับสาระการเรียนรู้ 2) ความเชื่อมโยงสัมพันธ์กันระหว่างชื่อหน่วยการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด สาระสำคัญความคิดรวบยอด สาระการเรียนรู้ และกิจกรรมการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้ที่ 3 กิจกรรมการเรียนรู้

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับ มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้ 2) กิจกรรมการเรียนรู้มีความครอบคลุมในการ พัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ทักษะ/กระบวนการ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะ อันพึงประสงค์ 3) กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมสามารถนำผู้เรียนไปสู่การสร้างชิ้นงาน/ภาระงาน

ตัวบ่งชี้ที่ 4 การประเมินผล และสื่อ

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ ได้แก่ 1) มีการประเมินผลตามสภาพจริง และสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดกิจกรรมการเรียนรู้ 2) ประเด็นและเกณฑ์การประเมิน สามารถสะท้อนคุณภาพผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้/(ตัวชี้วัด)

6. ความสามารถในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้ที่ 1 วิเคราะห์และวางแผนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) วิเคราะห์สาระการเรียนรู้และ กิจกรรมการเรียนรู้ของหน่วยการเรียนรู้ 2) จัดแบ่งชั่วโมงที่จะนำไปจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ 3) วิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับธรรมชาติวิชาและสาระเนื้อหาของหน่วยการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้ที่ 2 กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) เขียนจุดประสงค์การเรียนรู้ นำพานักเรียนไปสู่มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่กำหนดไว้ในหน่วยการเรียนรู้ 2) เขียนจุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับความสามารถที่จะสร้างชิ้นงาน/ภาระงาน 3) เขียนจุดประสงค์การเรียนรู้ชัดเจน นำไปจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และ วัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ได้

ตัวบ่งชี้ที่ 3 กำหนดสาระสำคัญ (Concept) และสาระเนื้อหา (Content)

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) เขียนสาระสำคัญในลักษณะของ ความคิดรวบยอดหรือแก่นของความรู้ที่สำคัญและสอดคล้องกับเรื่องที่สอน 2) เขียนสาระเนื้อหาใน ลักษณะของการขยายรายละเอียดของสาระสำคัญและสอดคล้องกับสาระสำคัญ 3) เขียนสาระเนื้อหา มีปริมาณและความลึกซึ้งเหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน

ตัวบ่งชี้ที่ 4 กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ 2) กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนมีความสามารถที่จะสร้างชิ้นงาน/ภาระงาน 3) กิจกรรมการเรียนรู้มีความน่าสนใจ และเหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน

ตัวบ่งชี้ที่ 5 กำหนดการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ ได้แก่ 1) วิธีการและเครื่องมือวัดผลเหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้ 2) เกณฑ์การประเมินผลการเรียนรู้มีความชัดเจน

ตัวบ่งชี้ที่ 6 กำหนดสื่อการเรียนรู้

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ ได้แก่ 1) เลือกใช้สื่อที่กระตุ้น ส่งเสริมให้นักเรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ 2) เลือกใช้สื่ออย่างหลากหลาย เหมาะสมกับลีลาการเรียนรู้ที่หลากหลายของนักเรียน

7. ความสามารถในการจัดการจัดการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้ที่ 1 การปฏิบัติตามแผนการจัดการเรียนรู้

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ ได้แก่ 1) จัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้สอดคล้องกับแผนการจัดการเรียนรู้ 2) ใช้เวลาสอนตรงตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดไว้

ตัวบ่งชี้ที่ 2 การมีส่วนร่วมของนักเรียน

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ 2) นักเรียนมีปฏิริยาโต้ตอบในการเรียนการสอน 3) เขียนจุดประสงค์การเรียนรู้ชัดเจน นำไปจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ได้

ตัวบ่งชี้ที่ 3 ลีลาการสอนของครู

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ให้นักเรียน 2) ครูมีความมุ่งมั่นตั้งใจสอน 3) จัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียน

ตัวบ่งชี้ที่ 4 การจัดการชั้นเรียน

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ ได้แก่ 1) ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ให้นักเรียน 2) ใช้จิตวิทยาเสริมแรงในการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม

ตัวบ่งชี้ที่ 5 การควบคุมชั้นเรียน

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ ได้แก่ 1) ควบคุมชั้นเรียนให้เป็นไปอย่างเรียบร้อย 2) แก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์

ตัวบ่งชี้ที่ 6 กิจกรรมหลังการสอน

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) บันทึกหลังการสอน 2)วัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ 3) นำผลการประเมินมาพัฒนานักเรียนและปรับปรุงการสอนของตนเอง

7. ครู G

1. ความสามารถในการวิเคราะห์ตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

ตัวบ่งชี้ที่ 1 วิเคราะห์แต่ละตัวชี้วัดที่ระบุให้เห็นว่า เมื่อนำมาจัดการเรียนรู้ ผู้เรียนจะรู้อะไร และทำอะไรได้

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) วิเคราะห์ตัวชี้วัดตามหลักสูตร 2) วิเคราะห์ตัวชี้วัดสามารถนำมาจัดการเรียนรู้ได้ 3) วิเคราะห์ตัวชี้วัดทำให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามเกณฑ์ที่หลักสูตรกำหนด

ตัวบ่งชี้ที่ 2 วิเคราะห์แต่ละตัวชี้วัดที่ให้เห็นว่าจะนำไปให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญตัวใด

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) วิเคราะห์ตัวชี้วัดที่ระบุให้เห็นสมรรถนะสำคัญอย่างน้อย 1 ประการ 2) วิเคราะห์ตัวชี้วัดได้สอดคล้องกับสมรรถนะสำคัญ 3) วิเคราะห์สมรรถนะสำคัญที่กำหนดไว้ว่านำไปสู่การสร้างชิ้นงานและหรือภาระงาน

บ่งชี้ที่ 3 วิเคราะห์แต่ละตัวชี้วัดที่ให้เห็นว่าจะนำไปให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ใด

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) วิเคราะห์ตัวชี้วัดที่ระบุให้เห็นคุณลักษณะอันพึงประสงค์อย่างน้อย 1 ประการ 2) วิเคราะห์ตัวชี้วัดได้สอดคล้องกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 3) วิเคราะห์คุณลักษณะอันพึงประสงค์ว่านำไปสู่การสร้างชิ้นงานและหรือภาระงาน

2. ความสามารถด้านการวิเคราะห์ข้อมูล สภาพปัญหา จุดเน้น ความต้องการของชุมชนและของสถานศึกษา และความต้องการของผู้เรียน

ตัวบ่งชี้ที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูล สภาพปัญหา ความต้องการของชุมชนและของสถานศึกษา

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ ได้แก่ 1) วิเคราะห์ให้เห็นข้อมูลสภาพปัญหาความต้องการของชุมชน 2) วิเคราะห์ให้เห็นสภาพปัญหาของสถานศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 2 วิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ ได้แก่ 1) วิเคราะห์ให้เห็นข้อมูลสภาพปัญหาของนักเรียน 2) วิเคราะห์ให้เห็นความต้องการของนักเรียน

3. ความสามารถในการจัดทำคำอธิบายรายวิชา

ตัวบ่งชี้ที่ 1 จัดทำคำอธิบายรายวิชาประกอบด้วย รหัสวิชา ชื่อรายวิชา กลุ่มสาระการเรียนรู้ ระดับชั้น เวลาเรียนหรือหน่วยกิต ส่วนท้ายของคำอธิบายรายวิชาใส่รหัสตัวชี้วัด (รายวิชาพื้นฐาน) หรือผลการเรียนรู้ (รายวิชาเพิ่มเติม)

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) มีองค์ประกอบครบ 5 ประการ ได้แก่ รหัสวิชา ชื่อรายวิชา กลุ่มสาระการเรียนรู้ ระดับชั้น เวลาเรียนหรือหน่วยกิต 2) ส่วนท้ายของคำอธิบายรายวิชาใส่รหัสตัวชี้วัด (รายวิชาพื้นฐาน) หรือผลการเรียนรู้ (รายวิชาเพิ่มเติม)

ตัวบ่งชี้ที่ 2 จัดทำคำอธิบายให้ทราบว่าเมื่อเรียนรายวิชานั้นแล้วผู้เรียนจะมีความรู้ ทักษะ คุณลักษณะหรือเจตคติอะไร และระบุให้ทราบถึงกระบวนการเรียนรู้หรือประสบการณ์สำคัญที่ผู้เรียนจะได้รับ

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ 1) กระบวนการเรียนรู้หรือประสบการณ์สำคัญที่ผู้เรียนจะได้รับด้านความรู้ 2) กระบวนการเรียนรู้หรือประสบการณ์สำคัญที่ผู้เรียนจะได้รับด้านทักษะ 3) กระบวนการเรียนรู้หรือประสบการณ์สำคัญที่ผู้เรียนจะได้รับด้านคุณลักษณะและเจตคติ

4. ความสามารถในการจัดทำโครงสร้างรายวิชา

ตัวบ่งชี้ที่ 1 จัดทำรายวิชาประกอบด้วยจำนวนหน่วยการเรียนรู้ เรื่องของหน่วยการเรียนรู้ ตัวชี้วัด หน่วยการเรียนรู้ เวลาในการจัดการเรียนการสอน และสัดส่วนการเก็บคะแนน

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) มีองค์ประกอบครบ 5 ประการ ได้แก่ จำนวนหน่วยการเรียนรู้ เรื่องของหน่วยการเรียนรู้ ตัวชี้วัดของหน่วยการเรียนรู้ เวลาในการจัดการเรียนการสอน และสัดส่วนการเก็บคะแนน 2) มีการกำหนดการสอบกลางภาคเรียนและปลายภาคเรียน หรือการสอบกลางปีหรือปลายปี 3) ชื่อหน่วยการเรียนรู้น่าสนใจ กะทัดรัด ชัดเจน ครอบคลุมสาระเนื้อหา

5. การออกแบบหน่วยการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้ที่ 1 ชื่อหน่วยการเรียนรู้มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) ชื่อหน่วยการเรียนรู้ น่าสนใจ กะทัดรัด ชัดเจน ครอบคลุมเนื้อหาสาระ 2) มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์มีความเชื่อมโยงกันอย่างเหมาะสม 3) ความสอดคล้องของสาระสำคัญ/ความคิดรวบยอดกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

ตัวบ่งชี้ที่ 2 สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด สาระการเรียนรู้ และเวลา

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ ได้แก่ 1) ความสอดคล้องของสาระสำคัญ/ความคิดรวบยอดกับสาระการเรียนรู้ 2) ความเชื่อมโยงสัมพันธ์กันระหว่างชื่อหน่วยการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด สาระสำคัญความคิดรวบยอด สาระการเรียนรู้ และกิจกรรมการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้ที่ 3 กิจกรรมการเรียนรู้

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ ได้แก่ 1) กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับ มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้ 2) กิจกรรมการเรียนรู้มีความครอบคลุมในการ พัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ทักษะ/กระบวนการ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึง ประสงค์

ตัวบ่งชี้ที่ 4 การประเมินผล และสื่อ

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) มีการประเมินผลตามสภาพจริงและ สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดกิจกรรมการเรียนรู้ 2) ประเด็นและเกณฑ์การประเมิน สามารถสะท้อนคุณภาพผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้/(ตัวชี้วัด) 3) สื่อการเรียนรู้ในแต่ละกิจกรรม มีความเหมาะสมกับเวลา และการนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง

6. ความสามารถในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้ที่ 1 วิเคราะห์และวางแผนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) วิเคราะห์สาระการเรียนรู้และ กิจกรรมการเรียนรู้ของหน่วยการเรียนรู้ 2) จัดแบ่งชั่วโมงที่จะนำไปจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ 3) วิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับธรรมชาติวิชาและสาระเนื้อหาของหน่วยการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้ที่ 2 กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) เขียนจุดประสงค์การเรียนรู้ นำพานักเรียนไปสู่มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนและคุณลักษณะอันพึง ประสงค์ที่กำหนดไว้ในหน่วยการเรียนรู้ 2) เขียนจุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับความสามารถที่ จะสร้างชิ้นงาน/ภาระงาน 3) เขียนจุดประสงค์การเรียนรู้ชัดเจน นำไปจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และ วัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ได้

ตัวบ่งชี้ที่ 3 กำหนดสาระสำคัญ (Concept) และสาระเนื้อหา (Content)

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) เขียนสาระสำคัญในลักษณะของ ความคิดรวบยอดหรือแก่นของความรู้ที่สำคัญและสอดคล้องกับเรื่องที่สอน 2) เขียนสาระเนื้อหาใน ลักษณะของการขยายรายละเอียดของสาระสำคัญและสอดคล้องกับสาระสำคัญ 3) เขียนสาระเนื้อหา มีปริมาณและความลึกซึ้งเหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน

ตัวบ่งชี้ที่ 4 กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ 2) กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนมีความสามารถที่จะสร้างชิ้นงาน/ภาระงาน 3) กิจกรรมการเรียนรู้มีความน่าสนใจ และเหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน

ตัวบ่งชี้ที่ 5 กำหนดการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ ได้แก่ 1) วิธีการและเครื่องมือวัดผลเหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้ 2) เกณฑ์การประเมินผลการเรียนรู้มีความชัดเจน

ตัวบ่งชี้ที่ 6 กำหนดสื่อการเรียนรู้

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) เลือกใช้สื่อที่กระตุ้น ส่งเสริมให้นักเรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ 2) เลือกใช้สื่ออย่างหลากหลาย เหมาะสมกับลีลาการเรียนรู้ที่หลากหลายของนักเรียน 3) เลือกใช้สื่อที่เนื้อหามีความถูกต้องและทันสมัย ไม่กระทบความมั่นคงของชาติ ไม่ขัดต่อศีลธรรม มีการใช้ภาษาที่ถูกต้อง รูปแบบการนำเสนอที่เข้าใจง่าย และน่าสนใจ

7. ความสามารถในการจัดการจัดการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้ที่ 1 การปฏิบัติตามแผนการจัดการเรียนรู้

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ ได้แก่ 1) จัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้สอดคล้องกับแผนการจัดการเรียนรู้ 2) ใช้เวลาสอนตรงตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดไว้

ตัวบ่งชี้ที่ 2 การมีส่วนร่วมของนักเรียน

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ 2) นักเรียนมีปฏิริยาโต้ตอบในการเรียนการสอน 3) เขียนจุดประสงค์การเรียนรู้ชัดเจน นำไปจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ได้

ตัวบ่งชี้ที่ 3 ลีลาการสอนของครู

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ให้นักเรียน 2) ครูมีความมุ่งมั่นตั้งใจสอน 3) จัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียน

ตัวบ่งชี้ที่ 4 การจัดการชั้นเรียน

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ให้นักเรียน 2) ใช้จิตวิทยาเสริมแรงในการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม 3) จัดบรรยากาศเอื้อต่อการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้ที่ 5 การควบคุมชั้นเรียน

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ ได้แก่ 1) ควบคุมชั้นเรียนให้เป็นไปอย่างเรียบร้อย 2) แก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์

ตัวบ่งชี้ที่ 6 กิจกรรมหลังการสอน

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ ได้แก่ 1) บันทึกหลังการสอน 2) วัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้

8. ครู H

1. ความสามารถในการวิเคราะห์ตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

ตัวบ่งชี้ที่ 1 วิเคราะห์แต่ละตัวชี้วัดที่ระบุให้เห็นว่า เมื่อนำมาจัดการเรียนรู้ ผู้เรียนจะรู้อะไร และทำอะไรได้

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ ได้แก่ 1) วิเคราะห์ตัวชี้วัดตามหลักสูตร 2) วิเคราะห์ตัวชี้วัดสามารถนำมาจัดการเรียนรู้ได้

ตัวบ่งชี้ที่ 2 วิเคราะห์แต่ละตัวชี้วัดที่เห็นว่าจะนำไปให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญใด
ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) วิเคราะห์ตัวชี้วัดที่ระบุให้เห็นสมรรถนะสำคัญอย่างน้อย 1 ประการ 2) วิเคราะห์ตัวชี้วัดได้สอดคล้องกับสมรรถนะสำคัญ 3) วิเคราะห์สมรรถนะสำคัญที่กำหนดไว้ว่านำไปสู่การสร้างชิ้นงานและหรือภาระงาน

บ่งชี้ที่ 3 วิเคราะห์แต่ละตัวชี้วัดที่เห็นว่าจะนำไปให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ใด

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) วิเคราะห์ตัวชี้วัดที่ระบุให้เห็นคุณลักษณะอันพึงประสงค์อย่างน้อย 1 ประการ 2) วิเคราะห์ตัวชี้วัดได้สอดคล้องกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 3) วิเคราะห์คุณลักษณะอันพึงประสงค์ว่านำไปสู่การสร้างชิ้นงานและหรือภาระงาน

2. ความสามารถด้านการวิเคราะห์ข้อมูล สภาพปัญหา จุดเน้น ความต้องการของชุมชนและของสถานศึกษา และความต้องการของผู้เรียน

ตัวบ่งชี้ที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูล สภาพปัญหา ความต้องการของชุมชนและของสถานศึกษา

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ ได้แก่ 1) วิเคราะห์ให้เห็นข้อมูลสภาพปัญหาความต้องการของชุมชน 2) วิเคราะห์ให้เห็นสภาพปัญหาของสถานศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 2 วิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ ได้แก่ 1) วิเคราะห์ให้เห็นข้อมูลสภาพปัญหาของนักเรียน 2) วิเคราะห์ให้เห็นความต้องการของนักเรียน

3. ความสามารถในการจัดทำคำอธิบายรายวิชา

ตัวบ่งชี้ที่ 1 จัดทำคำอธิบายรายวิชาประกอบด้วย รหัสวิชา ชื่อรายวิชา กลุ่มสาระการเรียนรู้ ระดับชั้น เวลาเรียนหรือหน่วยกิต ส่วนท้ายของคำอธิบายรายวิชาใส่รหัสตัวชี้วัด (รายวิชาพื้นฐาน) หรือผลการเรียนรู้ (รายวิชาเพิ่มเติม)

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) มีองค์ประกอบครบ 5 ประการ ได้แก่ รหัสวิชา ชื่อรายวิชา กลุ่มสาระการเรียนรู้ ระดับชั้น เวลาเรียนหรือหน่วยกิต 2) ส่วนท้ายของคำอธิบายรายวิชาใส่รหัสตัวชี้วัด (รายวิชาพื้นฐาน) หรือผลการเรียนรู้ (รายวิชาเพิ่มเติม)

ตัวบ่งชี้ที่ 2 จัดทำคำอธิบายให้ทราบว่าเมื่อเรียนรายวิชานั้นแล้วผู้เรียนจะมีความรู้ ทักษะ คุณลักษณะหรือเจตคติอะไร และระบุให้ทราบถึงกระบวนการเรียนรู้หรือประสบการณ์สำคัญที่ผู้เรียนจะได้รับ

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ 1) กระบวนการเรียนรู้หรือประสบการณ์สำคัญที่ผู้เรียนจะได้รับด้านความรู้ 2) กระบวนการเรียนรู้หรือประสบการณ์สำคัญที่ผู้เรียนจะได้รับด้านทักษะ 3) กระบวนการเรียนรู้หรือประสบการณ์สำคัญที่ผู้เรียนจะได้รับด้านคุณลักษณะและเจตคติ

4. ความสามารถในการจัดทำโครงสร้างรายวิชา

ตัวบ่งชี้ที่ 1 จัดทำรายวิชาประกอบด้วยจำนวนหน่วยการเรียนรู้ เรื่องของหน่วยการเรียนรู้ ตัวชี้วัด หน่วยการเรียนรู้ เวลาในการจัดการเรียนการสอน และสัดส่วนการเก็บคะแนน

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) มีองค์ประกอบครบ 5 ประการ ได้แก่ จำนวนหน่วยการเรียนรู้ เรื่องของหน่วยการเรียนรู้ ตัวชี้วัดของหน่วยการเรียนรู้ เวลาในการจัดการเรียนการสอน และสัดส่วนการเก็บคะแนน 2) มีการกำหนดการสอบกลางภาคเรียนและปลายภาคเรียน หรือการสอบกลางปีหรือปลายปี 3) ชื่อหน่วยการเรียนรู้น่าสนใจ กะทัดรัด ชัดเจน ครอบคลุมสาระเนื้อหา

5. การออกแบบหน่วยการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้ที่ 1 ชื่อหน่วยการเรียนรู้มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) ชื่อหน่วยการเรียนรู้ น่าสนใจ กะทัดรัด ชัดเจน ครอบคลุมเนื้อหาสาระ 2) มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์มีความเชื่อมโยงกันอย่างเหมาะสม 3) ความสอดคล้องของสาระสำคัญ/ความคิดรวบยอดกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

ตัวบ่งชี้ที่ 2 สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด สาระการเรียนรู้ และเวลา

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) ความสอดคล้องของสาระสำคัญ/ความคิดรวบยอดกับสาระการเรียนรู้ 2) ความเชื่อมโยงสัมพันธ์กันระหว่างชื่อหน่วยการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด สาระสำคัญความคิดรวบยอด สาระการเรียนรู้ และกิจกรรมการเรียนรู้ 3) กำหนดเวลาได้เหมาะสมกับกิจกรรม และสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง

ตัวบ่งชี้ที่ 3 กิจกรรมการเรียนรู้

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับ มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้ 2) กิจกรรมการเรียนรู้มีความครอบคลุมในการ พัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ทักษะ/กระบวนการ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึง ประสงค์ 3) กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมสามารถนำไปสู่การสร้างชิ้นงาน/ภาระงาน

ตัวบ่งชี้ที่ 4 การประเมินผล และสื่อ

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) มีการประเมินผลตามสภาพจริง และสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดกิจกรรมการเรียนรู้ 2) ประเด็นและเกณฑ์การประเมิน สามารถสะท้อนคุณภาพผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้/(ตัวชี้วัด) 3) สื่อการเรียนรู้ในแต่ละกิจกรรม มีความเหมาะสมกับเวลา และการนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง

6. ความสามารถในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้ที่ 1 วิเคราะห์และวางแผนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) วิเคราะห์สาระการเรียนรู้และ กิจกรรมการเรียนรู้ของหน่วยการเรียนรู้ 2) จัดแบ่งชั่วโมงที่จะนำไปจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ 3) วิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับธรรมชาติวิชาและสาระเนื้อหาของหน่วยการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้ที่ 2 กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) เขียนจุดประสงค์การเรียนรู้ นำพานักเรียนไปสู่มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนและคุณลักษณะอันพึง ประสงค์ที่กำหนดไว้ในหน่วยการเรียนรู้ 2) เขียนจุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับความสามารถที่ จะสร้างชิ้นงาน/ภาระงาน 3) เขียนจุดประสงค์การเรียนรู้ชัดเจน นำไปจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และ วัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ได้

ตัวบ่งชี้ที่ 3 กำหนดสาระสำคัญ (Concept) และสาระเนื้อหา (Content)

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ ได้แก่ 1) เขียนสาระสำคัญในลักษณะของ ความคิดรวบยอดหรือแก่นของความรู้ที่สำคัญและสอดคล้องกับเรื่องที่สอน 2) เขียนสาระเนื้อหาใน ลักษณะของการขยายรายละเอียดของสาระสำคัญและสอดคล้องกับสาระสำคัญ

ตัวบ่งชี้ที่ 4 กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ 2) กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนมีความสามารถที่จะสร้างชิ้นงาน/ภาระงาน 3) กิจกรรมการเรียนรู้มีความน่าสนใจ และเหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน

ตัวบ่งชี้ที่ 5 กำหนดการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ ได้แก่ 1) วิธีการและเครื่องมือวัดผลเหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้ 2) เกณฑ์การประเมินผลการเรียนรู้มีความชัดเจน

ตัวบ่งชี้ที่ 6 กำหนดสื่อการเรียนรู้

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) เลือกใช้สื่อที่กระตุ้น ส่งเสริมให้นักเรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ 2) เลือกใช้สื่ออย่างหลากหลาย เหมาะสมกับลีลาการเรียนรู้ที่หลากหลายของนักเรียน 3) เลือกใช้สื่อที่เนื้อหามีความถูกต้องและทันสมัย ไม่กระทบความมั่นคงของชาติ ไม่ขัดต่อศีลธรรม มีการใช้ภาษาที่ถูกต้อง รูปแบบการนำเสนอที่เข้าใจง่าย และน่าสนใจ

7. ความสามารถในการจัดการจัดการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้ที่ 1 การปฏิบัติตามแผนการจัดการเรียนรู้

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ ได้แก่ 1) จัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้สอดคล้องกับแผนการจัดการเรียนรู้ 2) ใช้เวลาสอนตรงตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดไว้

ตัวบ่งชี้ที่ 2 การมีส่วนร่วมของนักเรียน

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ 2) นักเรียนมีปฏิริยาโต้ตอบในการเรียนการสอน 3) เขียนจุดประสงค์การเรียนรู้ชัดเจน นำไปจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ได้

ตัวบ่งชี้ที่ 3 ลีลาการสอนของครู

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ให้นักเรียน 2) ครูมีความมุ่งมั่นตั้งใจสอน 3) จัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียน

ตัวบ่งชี้ที่ 4 การจัดการชั้นเรียน

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ ได้แก่ 1) ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ให้นักเรียน 2) ใช้จิตวิทยาเสริมแรงในการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม

ตัวบ่งชี้ที่ 5 การควบคุมชั้นเรียน

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ ได้แก่ 1) ควบคุมชั้นเรียนให้เป็นไปอย่างเรียบร้อย 2) แก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ .

ตัวบ่งชี้ที่ 6 กิจกรรมหลังการสอน

ปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติได้ 2 ข้อ ได้แก่ 1) บันทึกหลังการสอน 2)วัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้

บทที่ 5

ผลการพัฒนาหลักสูตร

จากการวิจัยและพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน พบว่าได้หลักสูตรที่มีองค์ประกอบ 8 ประการ รายละเอียดของหลักสูตร ดังนี้

หลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน

หลักสูตรฝึกอบรมครู

ตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้าง
ความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ

พัฒนาโดย

นายกิจจาณภักดิ์ เฉลิมเกียรติศรีนาลสกุล

หลักสูตรการศึกษาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

ออกแบบปกโดย
นายเมธี อนันต์

คำนำ

หลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน เป็นหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นเพื่อให้ครูมีความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ ประกอบด้วยความสามารถด้านการวิเคราะห์สถานศึกษาและผู้เรียน ความสามารถด้านการจัดทำคำอธิบายรายวิชา ความสามารถด้านการจัดทำโครงสร้างรายวิชา ความสามารถด้านการออกแบบหน่วยการเรียนรู้ ความสามารถด้านจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้และความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้

หวังเป็นอย่างยิ่งว่า หลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน ฉบับนี้จะยังประโยชน์ต่อการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของชาติสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม และเป็นจริงได้ อีกทางหนึ่ง

กิจจาณัญญ์ เฉลิมเกียรติศรีนวลสกุล

เรื่อง	สารบัญ	หน้า
คำนำ		ก
สารบัญ		ข
ความสำคัญ		1
หลักการ		2
จุดมุ่งหมาย		2
คำอธิบาย		3
โครงสร้าง		4
แนวทางการจัดกิจกรรมฝึกอบรม		6
แนวทางการใช้สื่อ		7
การวัดและประเมินผลการฝึกอบรม		9

หลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน

ความสำคัญของหลักสูตร

การนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติ เป็นกระบวนการที่สถานศึกษานำหลักสูตรที่สร้างหรือพัฒนาขึ้นไปดำเนินการ ได้แก่ การวางแผนการนำไปใช้ การเตรียมความพร้อมด้านบุคลากร การจัดหาวัสดุหลักสูตร การบริหารจัดการหลักสูตร สื่อการเรียน งบประมาณ โดยในระหว่างดำเนินการใช้หลักสูตรต้องมีการประเมินและปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง (ราชบัณฑิตยสถาน, 2564, น. 171) การนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติเป็นตัวชี้วัดที่สำคัญที่บ่งบอกถึงความสำเร็จหรือความล้มเหลวของหลักสูตร อย่างไรก็ตามจากผลการวิจัยจำนวนหนึ่งได้สะท้อนว่าครูโรงเรียนเอกชนยังไม่สามารถนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติและแนวโน้มจะยังคงเหมือนเดิม แม้ครูที่เคยเรียนรายวิชาชีพรู วิชาพัฒนาหลักสูตรมาแล้วแต่ครูยังมีความเชื่อแบบดั้งเดิม การนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นได้ยากในการปฏิบัติจริง ด้วยเหตุผลหลายประการ เช่น โรงเรียนเอกชนเป็นการดำเนินการในเชิงธุรกิจทางการศึกษามีความต้องการจำนวนนักเรียน เน้นการสอบแข่งขัน การอ่านออกเขียนได้เป็นหลัก จากผลการศึกษาดังกล่าวข้างต้นสะท้อนให้เห็นว่า ด้วยอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากทั้งเงื่อนไขของบริบทภายนอกและศักยภาพของตัวครูเองในเรื่องการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ อาจเป็นปัจจัยที่ส่งผลร่วมกันต่อการคงอยู่ของแนวคิดการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ

แนวคิดการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติซึ่งปรากฏทั้งในความเชื่อและการปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชนจากการสังเกตการณ์และจากประสบการณ์ในการลงพื้นที่ในพื้นที่วิจัย ผู้วิจัยพบว่า ปัญหาดังกล่าวปรากฏอยู่ในพื้นที่แห่งนี้ด้วยเช่นกัน กล่าวคือ แม้ว่าครูโรงเรียนเอกชนจะได้เรียนว่าเรียนวิชาชีพรูมาแล้วและมีประสบการณ์ฝึกทักษะเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติการจัดการเรียนรู้และการสอนของนักเรียน แต่เมื่อเข้าสู่ปฏิบัติภาระกิจหน้าจริงของวิชาชีพรูในโรงเรียน ครูกลับไม่นำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติทั้งนี้มีสาเหตุเนื่องจากการขาดความรู้เข้าใจ ทักษะ และความเชื่อที่เกี่ยวข้องกับแก่นแท้ของนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ ประกอบกับอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากบริบทของโรงเรียนเอกชน ดังนั้น จากสถานการณ์ของปัญหาดังกล่าวข้างต้นที่พบความไม่สอดคล้องกันของนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติจะ เห็นว่าอุปสรรคที่สำคัญจึงมาจากทั้งตัวของครูเองและอุปสรรคที่มาจากบริบทภายนอกพร้อมด้วยเพราะฉะนั้น จากปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นจริงของครู ผู้วิจัยจึงสนใจว่าภายใต้อุปสรรคที่เกิดขึ้นจากบริบทภายนอกและปัจจัยภายในของครูเอง จะทำอย่างไรให้ครูเปลี่ยนแปลงความเชื่อและนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติได้ จากคำถามนี้จึงนำไปสู่การทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎีที่มุ่งการเปลี่ยนแปลงความเชื่อและการปฏิบัติของบุคคลที่มีอยู่เดิม

ไปสู่การเกิดความเชื่อและการปฏิบัติใหม่ โดยพบว่า มีทฤษฎีหนึ่งที่มุ่งเน้นการเปลี่ยนแปลงจากรากฐานของความคิดความเชื่อเดิมของบุคคลด้วยกระบวนการทางปัญญาไปสู่ความเชื่อและการปฏิบัติในแนวทางใหม่ที่ดีกว่า ซึ่งบุคคลสามารถบูรณาการให้เข้ากับชีวิตได้อย่างปกติสุข นั่นคือทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง (Transformative learning theory) ของแจ็ก เมอซีโรว์ (Mezirow. 1991; 2012) ทั้งนี้การพัฒนาความเชื่อและปฏิบัติการณ์นำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ นั้นเปรียบเสมือนการเสริมพลังความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืนของชาติต่อไปเนื่องจากครูเป็นผู้นำหลักสูตรของชาติซึ่งเป็นนโยบายทางการศึกษาสู่การปฏิบัติให้สำเร็จ บรรลุจุดหมาย และเจตนารมณ์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของชาติต่อไป

หลักการ

หลักสูตรฝึกอบรมฉบับนี้มีหลักการ ดังนี้

1. เป็นหลักสูตรฝึกอบรมที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (student curriculum centered) ซึ่งจัดเนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนรู้และการประเมินการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็น ความเชื่อและปฏิบัติการณ์นำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูผู้เข้าอบรม
2. เป็นหลักสูตรฝึกอบรมที่จัดอบรมตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงที่มุ่งเน้นการเปลี่ยนแปลงตั้งแต่ความเชื่อหรือมุมมองภายในของครูเกี่ยวกับการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติไปจนถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงปฏิบัติ
3. เป็นหลักสูตรฝึกอบรมที่เน้นการเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครู

จุดมุ่งหมาย

หลักสูตรฝึกอบรมฉบับนี้ กำหนดจุดมุ่งหมายหลังจบการฝึกอบรม ดังนี้

1. มีความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติประกอบด้วย ความสามารถด้านการวิเคราะห์สถานศึกษาและผู้เรียน ความสามารถด้านการจัดทำคำอธิบายรายวิชา ความสามารถด้านการจัดทำโครงสร้างรายวิชา ความสามารถด้านการออกแบบหน่วยการเรียนรู้ ความสามารถด้านจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้และความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้
2. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความสามารถด้านการวิเคราะห์สถานศึกษาและผู้เรียน ความสามารถด้านการจัดทำคำอธิบายรายวิชา ความสามารถด้านการจัดทำโครงสร้างรายวิชา ความสามารถด้านการออกแบบหน่วยการเรียนรู้ ความสามารถด้านจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้และความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้
3. มีเจตคติที่ดีต่อการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ

คำอธิบายหลักสูตร

การสร้างสติ การรู้จักและเข้าใจตนเองและผู้อื่น การฟังอย่างลึกซึ้ง (Deep Listening) และการตั้งเป้าหมายในการเปลี่ยนแปลงตนเอง การวิเคราะห์ สภาพปัญหา จุดเน้น ความต้องการของชุมชนและของสถานศึกษา และความต้องการของผู้เรียนด้านลีลาการเรียนรู้ และระดับความรู้ความสามารถของนักเรียน การวิเคราะห์ตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 การวิเคราะห์สมรรถนะสำคัญ และการวิเคราะห์คุณลักษณะอันพึงประสงค์ สามคำสำคัญ ซีรีส์ 1 : ความหมายของทฤษฎี หลักการ และแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ ทฤษฎีการสร้างความรู้ (constructivism) หลักการเรียนรู้ที่ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (student-centered learning) และหลักการเรียนรู้เชิงรุก (active learning) สามคำสำคัญ ซีรีส์ 2 : ความหมายของรูปแบบการสอน วิธีสอน เทคนิคการสอน รูปแบบการสอนที่เป็นสากล วิธีสอน และเทคนิคการสอน องค์ประกอบของคำอธิบายรายวิชาและการจัดทำคำอธิบายรายวิชา ความหมายของหน่วยการเรียนรู้ องค์ประกอบของหน่วยการเรียนรู้ และการจัดทำหน่วยการเรียนรู้ ลักษณะของการจัดการเรียนรู้ที่ดี และแนวทางการสะท้อนคิดหลังการสอน ปฏิบัติการสอน และปฏิบัติการสะท้อนคิดหลังการสอน

จัดการฝึกอบรมโดยการไตร่ตรองเชิงวิพากษ์ในสถานการณ์ที่เป็นภาวะวิกฤติที่ทำให้สับสน สนทริยสนทนา (dialogue) การสร้างความรู้ร่วมกัน การไตร่ตรองความรู้ ความคิด ความรู้สึก และการเรียนรู้โดยปฏิบัติจริง (hands-on learning)

เพื่อให้ผู้เข้าอบรมมีความสามารถ มีความรู้ความเข้าใจ และมีเจตคติที่ดีต่อการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติประกอบด้วยความสามารถด้านวิเคราะห์สถานศึกษาและผู้เรียน ความสามารถด้านการจัดทำคำอธิบายรายวิชา ความสามารถด้านการจัดทำโครงสร้างรายวิชา ความสามารถด้านการออกแบบหน่วยการเรียนรู้ ความสามารถด้านจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้และความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้

โครงสร้างหลักสูตร

หลักสูตรฝึกอบรมฉบับนี้กำหนดเนื้อหาออกเป็น 8 เรื่อง และเวลารวม 24 ชั่วโมง ดังนี้

เรื่อง	เนื้อหา	เวลา (ชั่วโมง)
เรื่อง 1 กายพร้อม ใจพร้อม มุ่งสู่เป้าหมาย	การสร้างสติ การรู้จักและเข้าใจตนเองและผู้อื่น การฟังอย่างลึกซึ้ง (Deep Listening) และการตั้งเป้าหมายในการเปลี่ยนแปลงตนเอง	3
เรื่อง 2 การนำหลักสูตรสู่การ ปฏิบัติ : ทำได้ยาก และ ทำเองไม่ได้ จริงหรือ (?)	1. การไตร่ตรองเชิงวิพากษ์ การนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติ : ทำได้ยากและทำเองไม่ได้ จริงหรือ (?) 2. การวิเคราะห์ สภาพปัญหา จุดเน้น ความต้องการของชุมชนและของสถานศึกษา และความต้องการของผู้เรียนด้านลีลาการเรียนรู้ และระดับความรู้ความสามารถของนักเรียน การวิเคราะห์ตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 การวิเคราะห์สมรรถนะสำคัญ และการวิเคราะห์คุณลักษณะอันพึงประสงค์	3
เรื่องที่ 3 สามคำสำคัญ 2 ซีรีส์	สามคำสำคัญ ซีรีส์ 1 : ความหมายของทฤษฎี หลักการ และแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ ทฤษฎีการสร้างความรู้ (constructivism) หลักการเรียนรู้ที่ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (student-centered learning) และหลักการเรียนรู้เชิงรุก (active learning) สามคำสำคัญ ซีรีส์ 2 : ความหมายของรูปแบบการสอน วิธีสอน เทคนิคการสอน รูปแบบการสอนที่เป็นสากล วิธีสอน และเทคนิคการสอน	3
เรื่องที่ 4 การจัดทำคำอธิบาย รายวิชา และโครงสร้างรายวิชา	องค์ประกอบของคำอธิบายรายวิชาและการจัดทำคำอธิบายรายวิชา	3
เรื่อง 5 การออกแบบหน่วยการ เรียนรู้	ความหมายของหน่วยการเรียนรู้ องค์ประกอบของหน่วยการเรียนรู้ และการจัดทำหน่วยการเรียนรู้	3
เรื่อง 6 ทำไมครูต้องทำแผน : ชื่อแผน หรือสอนตาม หนังสือไม่ได้หรือ (?)	1. การไตร่ตรองเชิงวิพากษ์ ทำไมครูต้องทำแผน : ชื่อแผน หรือสอนตามหนังสือไม่ได้หรือ (?) 2. ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ และการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้	3
เรื่อง 7 การจัดการเรียนรู้และ การสะท้อนคิดการสอน	ลักษณะของการจัดการเรียนรู้ที่ดี และแนวทางการสะท้อนคิดหลังการสอน	3
เรื่อง 8 ปฏิบัติการสอนและ สะท้อนคิดหลังการสอน	ปฏิบัติการสอน และปฏิบัติการสะท้อนคิดหลังการสอน	3
	รวม	24

แนวทางการจัดกิจกรรมฝึกอบรม

1. กระบวนการในการส่งเสริมการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง

1. การเผชิญภาวะวิกฤติที่ทำให้สับสน (disorienting dilemma) เพื่อให้ผู้เข้าอบรมได้ไตร่ตรองเชิงวิพากษ์ในสถานการณ์ที่เป็นภาวะวิกฤติที่ทำให้สับสน ให้ผู้เข้าอบรมเห็นถึงปัญหาที่เกิดขึ้นจากความเชื่อและปฏิบัติแบบเดิมที่ไม่นำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ กระตุ้นให้ตระหนักและตื่นรู้ในการแสวงหาทางเลือกในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติในแนวทางใหม่

2. การส่งเสริมการสะท้อนเชิงวิพากษ์ (Critical reflection) เป็นการไตร่ตรองความเชื่อและการปฏิบัติในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ หลังจากได้เผชิญภาวะวิกฤติที่ทำให้สับสน เป็นการไตร่ตรองผลกระทบที่เกิดจากการไม่นำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติและคุณค่าที่เกิดจากการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ

3. การส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงการให้ความหมายต่อความคิดและนำไปสู่การปฏิบัติ (Interpreting Meaning into Thought and Action) เนื่องจากการปฏิบัติจำเป็นต้องเชื่อมโยงกับ ความรู้และทฤษฎี ผู้เข้าอบรมจึงต้องสร้างความรู้ร่วมกัน ไตร่ตรองความรู้เกี่ยวกับการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ และสามารถปฏิบัติได้

2. กิจกรรมเสริมสร้างการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง

กิจกรรมในการเสริมสร้างการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง มีดังนี้

2.1 กิจกรรมการเผชิญภาวะวิกฤติที่ทำให้สับสน ประกอบด้วย การฟังอย่างลึกซึ้ง (Deep Listening) สนทนาสนทนา (Dialogue) การสร้างความขัดแย้งภายในใจกับกรอบอ้างอิงเดิม การดูภาพยนตร์และฟังเพลงที่เกี่ยวข้องกับการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ

2.2 กิจกรรมการไตร่ตรองเชิงวิพากษ์ ประกอบด้วย 1) การกระตุ้นด้วยปัญหาหรือวิธีการที่ครุ่นนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ 2) การสนทนาว่าทำไมแบบนั้น เพราะอะไร มีความเชื่ออย่างไร 3) หาทางเลือกที่ต่างไปจากเดิม และ 4) สนทนาและสรุปหาสิ่งที่เปลี่ยนไปจากเดิม และเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร

2.3 กิจกรรมการเปลี่ยนแปลงการให้ความหมายต่อความคิดและนำไปสู่การปฏิบัติ ประกอบด้วย การสร้างความรู้ร่วมกัน การไตร่ตรองความรู้ การเรียนรู้โดยปฏิบัติจริง (hands-on learning) การปฏิบัติการสอนในชั้นเรียน และการสะท้อนคิดหลังการสอน

3. กิจกรรมการสร้างความรู้ร่วมกัน ดำเนินการตามกระบวนการของกิจกรรมการสร้างความรู้ร่วมกัน มี 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 ทบทวนความรู้เดิม ขั้นตอนที่ 2 สืบค้นข้อมูล ขั้นตอนที่ 3 นำเสนอความรู้ที่สร้างขึ้น และขั้นตอนที่ 4 สรุปความรู้ และขยายความรู้

แนวทางการใช้สื่อ

สื่อการเรียนรู้

สื่อการเรียนรู้เป็นเครื่องมือ เอกสาร สิ่งของ บุคคล หรือกิจกรรมที่กระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เข้าอบรมเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความเชื่อ ความรู้และการปฏิบัติในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติได้ง่ายและเร็วขึ้น แนวทางการใช้สื่อสำหรับจัดการฝึกอบรมตามหลักสูตรนี้ มีดังนี้

1. ควรเลือกสื่อการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับจุดประสงค์ของการฝึกอบรม เช่น ใช้ภาพยนตร์สั้น

เรื่อง ปากติของสำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม

<https://www.youtube.com/watch?v=8fplKHuGBeo> ใช้เพลง **หลักสูตรคือดวงใจ** (คำร้อง : วิเชียร ชำรงโสทธิสกุล ทำนอง : สลา คุณวุฒิ) เพลง **แบ็กเวิร์คไชน์** (คำร้อง : วิเชียร ชำรงโสทธิสกุล ทำนอง : สลา คุณวุฒิ) เพื่อให้ผู้เข้าอบรมได้ไตร่ตรองเชิงวิพากษ์ในสถานการณ์ที่เป็นภาวะวิกฤติที่ทำให้สับสน ให้ผู้เข้าอบรมเห็นถึงปัญหาที่เกิดขึ้นจากความเชื่อและปฏิบัติแบบเดิมที่ไม่นำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ กระตุ้นให้ตระหนักและตื่นรู้ในการแสวงหาทางเลือกในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติในแนวทางใหม่

2. ควรใช้สื่อบุคคลที่มีประสบการณ์ตรงเกี่ยวกับศาสตร์หลักสูตรและการสอน และการเรียนรู้การเปลี่ยนแปลง

3. สื่อสำหรับสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ผ่อนคลายหรือเพื่อฝึกสติ เช่น เครื่องเสียง คลิปเสียง ระฆัง หรือเพลง ควรจัดเตรียมให้พร้อมใช้เสมอ เพื่อให้บรรยากาศไหลลื่นไม่ให้เกิดความผิดพลาดหยุดชะงัก

สื่อ Youtube และสื่อออนไลน์เกี่ยวกับเสียงดนตรีในการสร้างสมาธิในการทำงาน

[การผ่อนคลายอย่างสงบ] การทำสมาธิ

<https://www.youtube.com/watch?v=FjHGZj2IjBk>

เพลงประกอบซีรีส์ปรมาจารย์ลัทธิมาร พระเอกเป่าขลุ่ย เวลาเศร้าเหงา อยู่คนเดียว ถูกทิ้ง <https://www.youtube.com/watch?v=Ol2UISNPkBM>

ดนตรีบำบัด-เสียงน้ำไหล-เพลงสำหรับคนหลับยาก ทำให้หลับลึก พักผ่อนสมอง ผ่อน คลาย 8 ชั่วโมงเต็ม <https://www.youtube.com/watch?v=0fPhHPmi4y4> Relaxing Beats & Music

to Relax, Chill and Study III <https://www.youtube.com/watch?v=vHXpZ7HZzxk>

รวมเพลงบรรเลงกีตาร์เปิดฟังยาวๆ 1 ชั่วโมง by PickFingerstyle

<https://www.youtube.com/watch?v=AXFprdg1PFU>

4. สื่อสำหรับสรุปการสร้างความรู้ร่วมกันและการไตร่ตรองความรู้ เช่นเพลง **ใจครูอยู่ที่หลักสูตร** (คำร้อง : วิเชียร ชำรงโสทธิสกุล และเมธี อนันต์ ทำนอง : คม ร่อนพิบูลย์) เพลง **ติ ด วิชาครู** (คำร้อง : วิเชียร ชำรงโสทธิสกุล ทำนอง : ช้าวขวัญ คุณวุฒิ และสลา คุณวุฒิ)

วิทยากรและพี่เลี้ยง

วิทยากร เกี่ยวกับหลักสูตรการสอนและการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง ประกอบด้วย

1.1 นายกิจจาณัฐ เฉลิมเกียรติศรีนวลสกุล โรงเรียนรุ่งระวีเดชาวิทย์ อำเภอท่าคันโท จังหวัดกาฬสินธุ์

1.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิเชียร อารังโสติสกุล คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
พี่เลี้ยง (mentor) ประกอบด้วย

1.1 นางสุนทรี อารังโสติสกุล ตำแหน่ง ครูวิทยฐานะครูเชี่ยวชาญ สาขาการศึกษาพิเศษ

1.2 ดร.วันวิสา ม่วงทอง ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ

1.3 นายเมธี อนันต์ ตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน สถาบัน
บัณฑิตพัฒนศิลป์

หนังสืออ่านเพิ่มเติม

1. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). *แนวทางการบริหารจัดการหลักสูตรตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

2. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). *แนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

3. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). *แนวทางการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

4. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). *แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

5. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). *แนวทางการพัฒนาการวัดและประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

6. สำนักงานราชบัณฑิตยสภา. (2564). *พจนานุกรมศัพท์ศึกษาศาสตร์ ฉบับราชบัณฑิตยสภา*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สำนักงานราชบัณฑิตยสภา.

7. วิเชียร อารังโสติสกุล. (2566). *เอกสารประกอบการสอนรายวิชา 369521 การ*

สร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพด้านหลักสูตรและการสอน. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
นเรศวร.

8. เอกสารประกอบหลักสูตรการฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง
เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียน
เอกชน

สื่ออื่น ๆ

1. แบบประเมินชุดความคิดแบบเติบโต (Growth Mindset) สืบค้นจาก

<https://www.aksorn.com/worksheet-mindset-assessment>

2. กระดาษโพสต์อิท
3. กระดาษปรู๊ฟ
4. ปากกาสี

การวัดและประเมินผลการฝึกอบรม

การวัดและประเมินผลตามหลักสูตรการฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง
เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียน
เอกชน เป็นการตรวจสอบว่าผู้เข้าอบรมมีความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การ
ปฏิบัติได้หรือไม่เพียงใด ขอบเขตที่ประเมินครอบคลุมจุดมุ่งหมายของการฝึกอบรม คือ ด้าน
ความสามารถ ด้านความรู้ และด้านเจตคติ การวัดและประเมินผลตามหลักสูตรนี้ดำเนินการ
ประเมินผลหลักสูตร ดังนี้

1. การประเมินผลก่อนฝึกอบรม เป็นการประเมินเพื่อตรวจสอบความเชื่อและการปฏิบัติ
เกี่ยวกับการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ เพื่อนำผลการประเมินมาสร้างหลักสูตร
ฝึกอบรม

2. การประเมินผลระหว่างฝึกอบรม เป็นการประเมินระหว่างจัดกิจกรรมฝึกอบรมตาม
แผนการจัดการฝึกอบรมเพื่อตรวจสอบพัฒนาการของผู้เข้าอบรม ขอบเขตที่ประเมินครอบคลุม
จุดมุ่งหมายของการฝึกอบรม คือ ด้านความสามารถ ด้านความรู้ และด้านเจตคติผู้วิจัยเน้นใช้วิธีการ
ประเมินตามสภาพจริงด้วยวิธีการที่หลากหลาย ได้แก่ การตรวจใบงาน การประเมินชิ้นงานภาระงาน
การสังเกตพฤติกรรม การประเมินภาคปฏิบัติ การประเมินตนเองด้วยการเขียนบันทึกการเรียนรู้
รวมถึงการซักถาม สัมภาษณ์ พูดคุยอย่างไม่เป็นทางการ โดยใช้เกณฑ์ประเมิน (Rubrics) ผลการ
ประเมินระหว่างเรียนจะเป็นแนวทางในการนำมาปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

3. การประเมินหลังฝึกอบรม เป็นการประเมินเพื่อตรวจสอบความสำเร็จของผู้เข้าอบรมตามจุดประสงค์การฝึกอบรม สะท้อนความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ เมื่อสิ้นสุดการฝึกอบรมตามหลักสูตรนี้ มีการประเมินผลหลังการฝึกอบรมโดยใช้หลักสูตร ดังนี้

3.1 ผู้เข้าอบรมต้องมีเวลาฝึกอบรมตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 80 ของเวลาทั้งหมด

3.2 การตัดสินผลการฝึกอบรมจากผลการฝึกปฏิบัติการวิเคราะห์สถานการณ์ศึกษา และผู้เรียน การจัดทำคำอธิบายรายวิชา การจัดทำโครงสร้างรายวิชา การออกแบบหน่วยการเรียนรู้ การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ และการจัดการเรียนรู้ โดยการประเมินจากแบบวัดความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ ให้ผลการฝึกอบรม 2 ระดับ คือ ผ่าน (ได้คะแนนไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 หรือ ไม่น้อยกว่า 54 คะแนน) และ ไม่ผ่าน (ได้คะแนนน้อยกว่าร้อยละ 75 หรือ น้อยกว่า 54 คะแนน)

1.3 การศึกษาประสิทธิผลของหลักสูตรโดยนำผลการประเมินความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75 ด้วยการทดสอบทีแบบกลุ่มเดียว (t- test แบบ One Sample) แล้วพิจารณาการมีนัยสำคัญทางสถิติ

บทที่ 6

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาความต้องการในการพัฒนาความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานไปสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน และศึกษาความเชื่อเกี่ยวกับการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน 2) สร้างและตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน 3) ทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน และ 4) ประเมินความคิดเห็นที่มีต่อการฝึกอบรมตามหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน กลุ่มตัวอย่างเป็นครูโรงเรียนเอกชน ได้แก่ โรงเรียนรุ่งรศมีเดชาวิทย์ อำเภอนาทันโท จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 8 คน ที่ได้มาด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) ใช้เวลาในการทดลอง 24 ชั่วโมง โดยใช้แบบแผนการวิจัยกึ่งทดลอง

การดำเนินการวิจัยใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนา 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน 2) การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน 3) การทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน และ 4) การประเมินความคิดเห็นที่มีต่อการฝึกอบรมตามหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาความต้องการในการพัฒนาความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษา
ขั้นพื้นฐานไปสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน และศึกษาความเชื่อเกี่ยวกับการนำ
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน

ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและความต้องการ พบว่า ครูยังขาดความรู้ความเข้าใจ
เกี่ยวกับหลักสูตรและการนำไปใช้ ผลการวิจัยพบว่า ครูต้องการพัฒนาตนเองในด้าน เนื้อหาเกี่ยวกับ
หลักสูตร การออกแบบการจัดทำแผนการสอน การเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง และการเรียนรู้หลักสูตร
แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ผลการศึกษาความเชื่อของครูเกี่ยวกับการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ
พบว่า ครูมีความเชื่อใน 2 ประเด็น ได้แก่ 1) ความเชื่อที่ว่าครูไม่ต้องทำแผนการสอนแต่ใช้แผนการ
สอนหรือสอนตามหนังสือก็ได้ และ 2) ความเชื่อที่ว่า การนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ
ทำได้ยาก และไม่สามารถเรียนรู้ได้เอง

2. ผลการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การ
เปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครู
โรงเรียนเอกชน พบว่า

2.1 ผลการสร้างหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อ
เสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน
พบว่า 1) หลักสูตรประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ คือความสำคัญ หลักการ จุดมุ่งหมาย คำอธิบาย
โครงสร้าง แนวทางการจัดกิจกรรมฝึกอบรม แนวทางการใช้สื่อ และการวัดและประเมินผลการ
ฝึกอบรม หลักสูตรประกอบด้วยเนื้อหา 8 เรื่อง ได้แก่ 1) กายพร้อม ใจพร้อมเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง
2) การนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติ : ทำได้ยาก และทำเองไม่ได้ จริงหรือ (?) 3) สามคำสำคัญ 2 ซีรีส์
4) การจัดทำคำอธิบายรายวิชาและโครงสร้างรายวิชา 5) การออกแบบหน่วยการเรียนรู้ 6) ทำไมครู
ต้องทำแผน : ชื่อแผน หรือสอนตามหนังสือไม่ได้หรือ (?) 7) การจัดการเรียนรู้และการสะท้อนคิดการ
สอน และ 8) ปฏิบัติการสอนและสะท้อนคิดหลังการสอน

2.2 ผลการประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การ
เปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครู
โรงเรียนเอกชน พบว่า หลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

2.3 ผลการประเมินความเหมาะสมของเอกสารประกอบหลักสูตรฝึกอบรมครู
ตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้น
พื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน พบว่า หลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

2.4 ผลการศึกษานำร่อง (Pilot Study) เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ในการนำหลักสูตรไปทดลองใช้ พบว่าหลักสูตรมีความเหมาะสมสามารถนำไปใช้ได้จริง

3. ผลการทดลองใช้หลักสูตร ครูมีความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ เท่ากับ 66.75 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 92.71 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ครูเปลี่ยนความเชื่อเดิมไปสู่ความเชื่อใหม่ และปฏิบัติกรนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติได้

4. ผลการความคิดเห็นที่มีต่อการฝึกอบรมตามหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน พบว่า ผู้เข้าอบรมมีความคิดเห็นต่อการฝึกอบรมตามหลักสูตรอยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากผลการศึกษาความต้องการ พบว่า ครูยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและการนำไปใช้ ครูต้องการพัฒนาตนเองในด้านเนื้อหาเกี่ยวกับหลักสูตร การออกแบบการจัดทำแผนการสอน การเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง และการเรียนรู้หลักสูตรแกนกลางฯ สอดคล้องกับผลการวิจัยของอุดมพร ภูหลักถิ่น (2550) ที่ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการใช้หลักสูตร ด้านการเตรียมความพร้อมของสถานศึกษา และด้านการนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผลการใช้หลักสูตร 2) ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับสภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 พบว่า ผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอน โดยรวมมีความคิดเห็น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอน มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกด้าน โดยผู้บริหารโรงเรียน มีความคิดเห็นสูงกว่าครูผู้สอน 3) ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับสภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรสถานศึกษา โดยเรียงลำดับความถี่จากมากไปหาน้อย คือ การจัดสรรงบประมาณเพื่อการบริหารจัดการหลักสูตรให้เพียงพอและเหมาะสม การจัดอบรม สัมมนาเรื่องการบริหารหลักสูตร

สถานศึกษาอย่างต่อเนื่องแก่บุคลากร และการเชิญวิทยากรหรือผู้เชี่ยวชาญเรื่องหลักสูตรเพื่อให้ความรู้

2. จากผลการสร้างและตรวจสอบคุณภาพหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน ที่พบว่าหลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากหลักสูตรที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นผ่านกระบวนการพัฒนาอย่างเป็นระบบเหมาะสม ตามแนวคิดกระบวนการพัฒนาหลักสูตรหรือขั้นตอนในการพัฒนาหลักสูตร (สาลี ทองธิว, 2555, น. 95-106) ที่อธิบายว่า การพัฒนาหลักสูตรไม่ว่าจะเป็นหลักสูตรใดก็ต้องผ่านกระบวนการพัฒนาคัลยคลึงกัน ส่วนที่แตกต่างจะอยู่ที่รายละเอียดของแต่ละขั้นหรือขั้นตอนในการพัฒนาหลักสูตรหลัก ๆ มีห้าขั้นด้วยกัน ได้แก่ 1) ขั้นการศึกษาบริบทสังคมเพื่อศึกษาวิถีชีวิตของคนในสังคมหนึ่ง ๆ (วัฒนธรรม เศรษฐกิจ การเมือง ฯลฯ) ศึกษาความต้องการจำเป็นเฉพาะที่หลักสูตรที่กำลังจะพัฒนาขึ้นจะต้องทำให้ตอบสนองต่อความคาดหวังของสังคม ต้องทำให้ผู้เรียนเข้าใจวิถีการดำเนินชีวิตที่เป็นปัจจุบัน และสามารถใช้ชีวิตอย่างมีคุณภาพอยู่ในบริบทสังคมนั้น ๆ ได้ 2) กำหนดกรอบแนวคิดในการพัฒนาหลักสูตร ผู้พัฒนาหลักสูตรจะกำหนดกรอบแนวคิดได้ก็ต่อเมื่อเข้าใจบริบทสังคมจากการศึกษามิติต่าง ๆ ของสังคมอย่างรอบด้าน เข้าถึงจุดยืนและเป้าหมายชีวิตของคนในสังคมได้ 3) การคัดสรรเนื้อหาสาระ ประสบการณ์ และการลำดับจัดกระทำเนื้อหาสาระในรูปแบบหรือลักษณะที่สอดคล้องกับกรอบแนวคิด และสนองตอบต่อวัตถุประสงค์ของหลักสูตร 4) ขั้นการคัดสรรวิธีการเรียนรู้ที่สนองตอบต่อวัตถุประสงค์ของหลักสูตร และสอดคล้องกับแบบการเรียนของผู้เรียนและบริบทวัฒนธรรมการเรียนรู้ของสังคมขณะนั้น 5) ขั้นการกำหนดเกณฑ์การประเมินผลผู้เรียนที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร สอดคล้องกับหลักการและสนองตอบความต้องการจำเป็นของบริบทสังคมนั้น ระบุวิธีการวัด (เครื่องมือ ที่ใช้ในการเก็บข้อมูล แหล่งข้อมูล ประเภทข้อมูล การตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า) การประเมินผลข้อมูล และการสรุปผลการประเมินเปรียบเทียบกับวัตถุประสงค์และเป้าหมายของหลักสูตร

ในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมฉบับนี้ ผู้วิจัยได้ยึดกรอบแนวคิดการพัฒนาหลักสูตรเน้นกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน (John Dewey; G. Stanley Hall) ซึ่งเป็นกลุ่มที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ จัดการศึกษาให้สอดคล้องกับขั้นพัฒนาการของผู้เรียนและคำนึงถึงความต้องการและความสนใจของผู้เรียน (สมดุล/ชัดแย้ง) (Experiential specialists; Process specialists) การให้ความสำคัญต่อธรรมชาติการเรียนรู้ของมนุษย์ต่อพัฒนาการของเด็กเป็นสิ่งสำคัญที่สุดซึ่งนำไปสู่การจัดการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตของผู้เรียนที่ทำให้ผู้เรียนสามารถดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพตามความหมายและตามนัยที่แต่ละคนต้องการให้ความสำคัญต่อการจัดเนื้อหา การเรียนการสอน ฯลฯ ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนในแบบและตามเป้าหมายที่ผู้เรียนสนใจ และต้องการ ทั้งนี้กระบวนการเรียนรู้เป็นสิ่งสำคัญมากกว่าตัวเนื้อหา (สาลี ทองธิว, 2555, น. 100) ผู้วิจัย

ให้ความสำคัญกับขั้นที่ 1 ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานหรือการศึกษาบริบทของโรงเรียนเอกชน เกี่ยวกับการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครู ซึ่งเป็นขั้นตอนที่นำข้อมูลและสารสนเทศมาตัดสินใจในการออกแบบและกำหนดองค์ประกอบหลักสูตรเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพปัญหา ความต้องการของของครูโรงเรียนเอกชน และเป็นประโยชน์กับนักเรียนที่อยู่ในพื้นที่อย่างแท้จริง โดยสัมภาษณ์ถึงโครงสร้างผู้ให้ข้อมูล 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนเอกชน กลุ่มครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ และกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รวมถึงการสัมภาษณ์แบบกลุ่มสนทนา (focus group interview) เพื่อวิเคราะห์ความเชื่อของครูที่มีต่อการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ การดำเนินการดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของ Taba (1962) ที่ใช้กระบวนการพัฒนาหลักสูตรที่เริ่มจากระดับรากหญ้าสู่ระดับบน คือวินิจฉัยความต้องการไปจนถึงการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ สอดคล้องกับแนวคิดการพัฒนาหลักสูตรของสังัด อุทรานันท์ (2532, หน้า 191-192 ที่กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตรนั้นจำเป็นต้องศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ที่เป็นพื้นฐานของหลักสูตรเพื่อการพัฒนาหลักสูตรนั้นมีความถูกต้องทำให้ทราบความต้องการของสังคมและผู้เรียน การที่ผู้วิจัยศึกษาข้อมูลสภาพปัญหาและความต้องการ และสอดคล้องกับแนวคิดกระบวนการพัฒนาหลักสูตรของสำลี ทองจิ๋ว (2555, น. 95-106) ที่อธิบายว่า การพัฒนาหลักสูตรไม่ว่าจะเป็นหลักสูตรใดก็จะต้องผ่านกระบวนการพัฒนาคล้ายคลึงกัน ส่วนที่แตกต่างจะอยู่ที่รายละเอียดของแต่ละขั้นหรือขั้นตอนในการพัฒนาหลักสูตรหลัก ๆ มีห้าขั้นด้วยกัน ได้แก่ 1) ขั้นการศึกษาบริบทสังคมเพื่อศึกษาวิถีชีวิตของคนในสังคมหนึ่ง ๆ (วัฒนธรรม เศรษฐกิจ การเมือง ฯลฯ) ศึกษาความต้องการจำเป็นเฉพาะที่หลักสูตรที่กำลังจะพัฒนาขึ้นจะต้องทำให้ตอบสนองต่อความคาดหวังของสังคม ต้องทำให้ผู้เรียนเข้าใจวิถีการดำเนินชีวิตที่เป็นปัจจุบัน และสามารถใช้ชีวิตอย่างมีคุณภาพอยู่ในบริบทสังคมนั้น ๆ

4. จากผลการทดลองใช้หลักสูตร พบว่า ครูมีความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ เท่ากับ 66.75 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 92.71 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากความรู้จากทั้งทางทฤษฎีและการปฏิบัติ โดยแบ่งออกเป็น 6 ส่วน ได้แก่ 1) การเปิดใจของครู 2) พี่เลี้ยงทางวิชาการเพื่อการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง 3) การตั้งคำถามเชิงวิพากษ์เพื่อค้นหาความกังวลใจร่วมกันและการสะท้อนเชิงวิพากษ์ทั้งระดับบุคคลและกลุ่ม 4) การจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันตามกระบวนการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง และ 5) การจัดการเรียนรู้ในสถานการณ์จริง

1) การเปิดใจของครู

การเปิดใจของครูเป็นจุดเริ่มต้นของการเปลี่ยนแปลงความเชื่อ เนื่องจากในการเปลี่ยนแปลงความเชื่อเป็นการเปลี่ยนแปลงภายในของครูเอง ไม่สามารถบังคับหรือชี้นำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงได้ ครูจะต้องเป็นผู้ตัดสินใจเองว่าจะเปลี่ยนแปลงหรือไม่ การเปิดใจเกิดขึ้นจากการ

สนทนาร่วมกันทั้งในระดับบุคคลและกลุ่มต่อสิ่งต่าง ๆ หรือต่อการตั้งคำถามเชิงวิพากษ์ด้วยภาษาที่เรียบง่าย เปิดเผย มีความรู้สึกเป็นอิสระจากลำดับชั้นหรือตำแหน่งหน้าที่ทางสังคมมากขึ้น มีความเคารพต่อความเห็นของบุคคลอื่น และปราศจากการบังคับให้เห็นร่วมกันในข้อสรุปของกลุ่มที่นำไปสู่แนวทางใหม่ของการปฏิบัติการที่ต่างจากเดิม ซึ่งเป็นแนวทางที่มีความเป็นไปได้ มีความเหมาะสมในการปฏิบัติ สอดคล้องผลการวิจัยของหฤทัย อนุสรราชกิจ (2556) ที่พบว่า กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น เป็นการพัฒนาภายในตนของครู การพัฒนาภายในตนเอง ช่วยให้ครู รับรู้ ตระหนักรู้ ในความคิด ความรู้สึก ที่เกิดขึ้นในตนเองอย่างแจ่มชัดตามความเป็นจริง ช่วยให้คลายการยึดมั่นถือมั่น ลดตัวตนลง และมองเห็นเด็กมากขึ้น เป็นลักษณะของการเรียนรู้ที่ทำให้ครูรู้ความจริงว่าเราไม่ได้เป็นศูนย์กลางของสรรพสิ่งจะทำให้คลายจากความยึดมั่นในตัวตน การคลายความยึดมั่นในตัวตนคือความดี ที่เรียกว่า พัฒนาการทางจิตวิญญาณ คือการคลายความยึดมั่นในตัวตน ความยึดมั่นในตัวตนยิ่งน้อยเท่าไร จิตวิญญาณยิ่งสูงขึ้น สอดคล้องกับผลการวิจัยของมิลินทรา กวินกมลโรจน์ (2557) ที่พบว่า การเปิดใจของครูเป็นสิ่งที่มีความสำคัญในการเริ่มต้นของการเปลี่ยนแปลงชุดความคิด เนื่องจากในการดำเนินงานนั้นเป็นการทำงานในลักษณะของการเปลี่ยนแปลงภายในชุดความคิดของครูเอง ไม่สามารถบังคับหรือชี้้นำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงได้ ครูจะต้องเป็นผู้ตัดสินใจเองว่าจะเปลี่ยนแปลงหรือไม่ สอดคล้องกับผลการวิจัยของชนิดดา ภูหงส์ทอง (2560) ที่พบว่า นิสิตครูที่เข้าร่วมเป็นผู้ที่มีความสมัครใจในการมีส่วนร่วมในการพัฒนาปฏิบัติการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของนิสิตครู โดยผู้ร่วมวิจัยทั้งหมดสามารถสะท้อนความคิด มุมมอง หรือมีการสนทนาร่วมกันทั้งในระดับบุคคลและกลุ่มต่อสิ่งต่าง ๆ หรือต่อการตั้งคำถามเชิงวิพากษ์ด้วยภาษาที่เรียบง่าย เปิดเผย มีความรู้สึกเป็นอิสระจากลำดับชั้นหรือตำแหน่งหน้าที่ทางสังคมมากขึ้น มีความเคารพต่อความเห็นของบุคคลอื่น และปราศจากการบังคับให้เห็นร่วมกันในข้อสรุปของกลุ่มที่นำไปสู่แนวทางใหม่ของการปฏิบัติการที่ต่างจากเดิม ซึ่งเป็นแนวทางที่มีความเป็นไปได้ มีความเหมาะสมในการปฏิบัติ และเป็นแนวทางที่ช่วยแก้ไขปัญหาความเชื่อเดิมที่เป็นอุปสรรคต่อปฏิบัติการและช่วยแก้ไขความกังวลใจที่มีอยู่ร่วมกันของนิสิตครูด้วย และสอดคล้องผลการวิจัยของกฤติยา ชติยะ (2565) ที่พบว่า กระบวนการพัฒนาครูตามรูปแบบเริ่มพัฒนาด้วยการส่งเสริมให้ครูบรรจุใหม่ เข้าใจ และเชื่อมั่นในตนเอง เปิดใจยอมรับผู้อื่นโดยใช้สุนทรียสนทนา เกิดความขัดแย้ง ความสับสนภายในใจ ของตนเอง เมื่อเห็นการสอนที่แตกต่างจากประสบการณ์เดิมของตนเอง จนเกิดการการเรียนรู้ที่จะ กำหนดเป้าหมายใหม่ ในการพัฒนาการสอนของตนเองจากปัญหาการสอนที่ผ่านมาด้วยตนเองอย่างมีสติ

2) พี่เลี้ยงทางวิชาการเพื่อการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง

การเป็นพี่เลี้ยงทางวิชาการในปฏิบัติการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติเป็นสำคัญในครั้งนี้ช่วยเอื้อให้ครูเกิดการเปลี่ยนแปลงไปสู่ปฏิบัติการดังกล่าวได้อย่างสมเหตุสมผลมากขึ้น เนื่องจาก ด้วยบทบาทหน้าที่ของพี่เลี้ยงทางวิชาการในการสนับสนุนมิติทั้ง 2

ด้าน ได้แก่ 1) มิติทางปัญญา ยกตัวอย่างเช่น พี่เลี้ยงทางวิชาการเป็นผู้กระตุ้นให้ครูได้ตรวจสอบสันนิษฐานหรือความเชื่อเดิมของตนเพื่อเพิ่มการตระหนักรู้ในตน (Self-awareness) ด้วยการตั้งคำถามเชิงวิพากษ์ต่อปฏิบัติการของตน และเป็นผู้แนะนำเกี่ยวกับเนื้อหาความรู้และการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ เป็นต้น 2) มิติทางสังคม ยกตัวอย่างเช่น เป็นผู้สร้างการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันระหว่างครู เพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงในความเชื่อเดิมที่เป็นอุปสรรคต่อการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ ดังนั้นจึงเห็นได้ว่า บทบาทของพี่เลี้ยงทางวิชาการใน 2 ด้านที่ปรากฏในการวิจัยครั้งนี้มีความสอดคล้องกับแนวคิดของ Daloz (2012) ได้นำเสนอว่า ประสบการณ์จากความสัมพันธ์ที่แข็งแกร่งระหว่างผู้สอนและผู้เรียน หรือระหว่างพี่เลี้ยงทางวิชาการและผู้รับคำแนะนำ หรือระหว่างเพื่อน สามารถนำไปสู่การพัฒนาบุคคลนั้นได้ เนื่องจากในชีวิตของบุคคลอาจได้พบกับบุคคลที่มีความสำคัญ ซึ่งมีบทบาทในการกระตุ้นให้บุคคลเกิดการวิพากษ์ในเรื่องต่าง ๆ ในชีวิต (มิติทางปัญญา) และนำไปสู่การพัฒนาตนเองให้ดียิ่งๆ ขึ้นได้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของมิลินทรา กวินกมลโรจน์ (2557) ที่พบว่า การมีผู้รู้ในกระบวนการชี้แนะเพื่อปรับชุดความคิดพบว่า ผู้รู้ หรือในที่นี้ คือ ผู้ชี้แนะมีความสำคัญมาก เพราะผู้ชี้แนะเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินงานในกระบวนการ ทำหน้าที่ในการเป็นผู้นำ นำสู่การสร้างให้ครูเกิดการเรียนรู้ผ่านการนำเสนอด้วยวิธีการต่างๆ ที่ผู้ชี้แนะจัดขึ้น เช่น การเป็นผู้นำสร้างประเด็นเพื่อให้เกิดการสนทนาเพื่อให้เกิดการสะท้อนคิด เป็นต้น ผู้ให้ คือ การให้ความรู้เพื่อแลกเปลี่ยนให้ครูสามารถนำความคิดที่เกิดขึ้นไปสู่การปฏิบัติ รวมทั้งผู้ชี้แนะเองก็เกิดการเรียนรู้เพื่อนำไปสู่การชี้แนะในครั้งต่อไป นอกจากนี้การเปลี่ยนแปลงชุดความคิดด้านการจัดการเรียนการสอนของครู ยังพบว่ากระบวนการนี้ยังสามารถช่วยพัฒนาให้ครูเกิดการเรียนรู้หรือการเปลี่ยนแปลงในด้านอื่นอีก เช่น ครูเกิดความรู้สึกในความเป็นครูของตนเองมากขึ้น เกิดความคุ้นชินและมีความมั่นใจในตนเองจากการสังเกตการสอนของบุคคลอื่น เกิดแรงกระตุ้นให้พัฒนาตนเองและการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม รวมทั้งส่งผลทำให้วัฒนธรรมในการทำงานเปลี่ยนไปมีการยอมรับฟังความคิดเห็นของครูคนอื่นมากขึ้น สอดคล้องกับผลการวิจัยของชนัดดา ภูหงษ์ทอง (2560) ที่พบว่า การเปลี่ยนแปลงที่นำไปสู่ปฏิบัติการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาศึกษาศาสตร์ สามารถพัฒนาให้เกิดขึ้นได้บนพื้นฐานของการสนับสนุนจากพี่เลี้ยงทางวิชาการเพื่อการเปลี่ยนแปลง

3) การตั้งคำถามเชิงวิพากษ์เพื่อค้นหาความกังวลใจร่วมกันและการไตร่ตรองเชิงวิพากษ์ทั้งระดับบุคคลและกลุ่ม

การตั้งคำถามเชิงวิพากษ์แก่ผู้ร่วมวิจัยและการสะท้อนเชิงวิพากษ์ทั้งระดับบุคคลและกลุ่มโดยเฉพาะต่อครูที่ปรากฏในชั้นการศึกษาความเชื่อเดิมนั้นได้ช่วยให้ครูได้ทบทวน ย้อนนึก ตรวจสอบและสะท้อนถึงปฏิบัติการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติที่สะท้อนถึงความไม่สมเหตุสมผลในด้านการพูดและการคิด ที่มาของการพูดและการคิดดังกล่าว การตั้งคำถามเชิงวิพากษ์

และการสะท้อนเชิงวิพากษ์ร่วมกันทำให้บุคคลพยายามปรับกรอบความเข้าใจของพวกเขาอีกครั้ง ในทางที่ลึกซึ้งเกี่ยวกับปฏิบัติการที่เกี่ยวข้องกับตนเองและความสัมพันธ์กับสิ่งต่างๆ ในโลก และช่วยทำให้บุคคลตระหนักว่า บุคคลแต่ละฝ่ายอาจหลงยึดติดกับผลประโยชน์ส่วนตัวของตน รวมถึงยังช่วยให้บุคคลได้คิดและพยายามมีชีวิตอยู่อย่างถูกต้องในโลกและช่วยเหลือผู้อื่นในชุมชน

นอกเหนือจากที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว ผลการวิจัยในครั้งนี้นี้ยังพบว่า การไตร่ตรองความรู้สึกกังวลใจร่วมกันจากคำถามเชิงวิพากษ์นำไปสู่การวิเคราะห์ความเชื่อเบื้องหลังที่เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูใน 3 ประการ ได้แก่ 1) ความเชื่อที่ว่าครูไม่ต้องทำแผนการสอนแต่ใช้แผนการสอนหรือสอนตามหนังสือก็ได้ และ 2) ความเชื่อที่ว่า การนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติทำได้ยาก และไม่สามารถเรียนรู้ได้เอง มีความสอดคล้องกับงานวิจัยที่ผ่านมาว่า แนวคิดการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเป็นยากและวุ่นวาย เนื่องจากเป็นสิ่งที่สิ้นเปลืองเวลา เนื้อหาที่ผู้สอนจะสอนนั้นถูกลดปริมาณลง แนวคิดไม่สอดคล้องกับวิชา และแนวคิดนี้ก่อให้เกิดภาระงานมากมาย เป็นต้น สอดคล้องกับผลการวิจัยของมิลินทรา กวินกมลโรจน์ (2557) ที่พบว่า นอกจากนั้นการเปลี่ยนแปลงชุดความคิดด้านการจัดการเรียนการสอนของครู ยังพบว่ากระบวนการนี้ยังสามารถช่วยพัฒนาให้ครูเกิดการเรียนรู้หรือการเปลี่ยนแปลงในด้านอื่นอีก เช่น ครูเกิดความรู้สึกในความเป็นครูของตนเองมากขึ้น เกิดความคึกคักและมีความมั่นใจในตนเองจากการสังเกตการสอนของบุคคลอื่น เกิดแรงกระตุ้นให้พัฒนาตนเองและการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม รวมทั้งส่งผลทำให้วัฒนธรรมในการทำงานเปลี่ยนไปมีการยอมรับฟังความคิดเห็นของครูคนอื่นมากขึ้นและเข้าอกเข้าใจถึงความคิดของครูคนอื่นมากขึ้น วางแผนการพัฒนาตนเองและหาความรู้เพิ่มเติมเพื่อให้มีความรู้ในเรื่องที่จะพัฒนาเพิ่มมากขึ้นผ่าน การใคร่ครวญด้วยตนเอง หลังจากนั้น ได้ฝึกปฏิบัติไตร่ตรองเชิงวิพากษ์ทางการสอนของตนเองที่มี ปัญหาในการสอนอย่างมีสติ ซึ่งทักษะเหล่านี้ได้นำไปใช้ในการพัฒนาขั้นตอนต่อ ๆ ไป และสอดคล้องผลการวิจัยของกฤติยา ชติยะ (2565) ที่พบว่า ครูบรรจุใหม่ได้วางแผนการพัฒนาตนเองและหาความรู้เพิ่มเติมเพื่อให้มีความรู้ในเรื่องที่จะพัฒนาเพิ่มมากขึ้นผ่าน การใคร่ครวญด้วยตนเอง หลังจากนั้น ได้ฝึกปฏิบัติไตร่ตรองเชิงวิพากษ์ทางการสอนของตนเองที่มี ปัญหาในการสอนอย่างมีสติ ซึ่งทักษะเหล่านี้ได้นำไปใช้ในการพัฒนาขั้นตอนต่อ ๆ ไป

4. การจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันตามกระบวนการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง

ในขั้นการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันตามกระบวนการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงดังทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงของ Mezirow นั้น ได้พบผลการศึกษาว่า ครูที่เข้าร่วมในการฝึกอบรมดังกล่าวเกิดการเปลี่ยนแปลงไปสู่ความเชื่อและการปฏิบัติที่สนับสนุนให้เกิดปฏิบัติการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติได้จริง เนื่องจากกิจกรรมต่างๆ ในการฝึกอบรมเป็นกิจกรรมที่ได้รับการตรวจสอบจากบุคคลหลายฝ่าย ซึ่งมีประสบการณ์และเชี่ยวชาญใน

การออกแบบกิจกรรมเพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลงแก่บุคคล รวมถึงเป็นผู้ที่เข้าใจในความเชื่อเบื้องหลังที่เป็นอุปสรรคต่อการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติครู นอกจากนี้ การดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ในกระบวนการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงครั้งนี้ได้ผนวกแนวความคิดการเป็นพี่เลี้ยงทางวิชาการ ทำให้เป็นปัจจัยที่ช่วยผลักดันครูเกิดการเปลี่ยนแปลงในความเชื่อต่อการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญได้จริงและสามารถปฏิบัติได้จริงด้วยเช่นกัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของหุทัย อนุสรราชกิจ (2556) มิลินทรา กวินกมลโรจน์ (2557) ชนัดดา ภูหงส์ทอง (2560) และกฤติยา ชติยะ (2565) ที่ได้มีการจัดการกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันตามกระบวนการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง

5. การจัดการเรียนรู้ในสถานการณ์จริง

ในขั้นการจัดการเรียนรู้ในสถานการณ์จริงของครูครั้งนี้ได้พบว่า การเปลี่ยนแปลงไปสู่ปฏิบัติการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติมีความสมเหตุสมผลในการพูดและคิดมากขึ้น เนื่องด้วยมีการเปิดใจการมีส่วนร่วมของบุคคลหลายฝ่าย เช่น พี่เลี้ยงทางวิชาการ และนักเรียน เป็นต้น การตั้งคำถามเชิงวิพากษ์ วงจรการพัฒนาในทุก ๆ รอบ อันประกอบด้วย การวางแผน การปฏิบัติและการสังเกต และการสะท้อนการปฏิบัติ เหล่านี้เป็นปัจจัยที่ช่วยผลักดันให้ครูเกิดการเปลี่ยนแปลงไปสู่ปฏิบัติการได้อย่างบรรลุเป้าหมาย สอดคล้องกับผลการวิจัยของ มิลินทรา กวินกมลโรจน์ (2557) ชนัดดา ภูหงส์ทอง (2560) และกฤติยา ชติยะ (2565) ที่ได้มีการจัดการเรียนรู้ในสถานการณ์จริงของครู

ในท้ายที่สุดนี้ ผู้วิจัยขอสรุปถึงความรู้ที่ได้รับจากการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งได้รับจากการทบทวนวรรณกรรมแนวคิด ทฤษฎีต่าง ๆ และนำไปสู่การปฏิบัติ นั่นคือ การเปลี่ยนแปลงที่นำไปสู่ปฏิบัติการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครู สามารถพัฒนาให้เกิดขึ้นได้บนพื้นฐานของการเปิดใจ การสนับสนุนจากพี่เลี้ยงทางวิชาการเพื่อการเปลี่ยนแปลง การตั้งคำถามและสะท้อนเชิงวิพากษ์ร่วมกันถึงปฏิบัติการ การเปลี่ยนแปลงจากความเชื่อภายในที่เป็นอุปสรรคต่อปฏิบัติการ และการลงมือปฏิบัติจริง ปัจจัยเหล่านี้ก่อให้เกิดเป้าหมายที่ประสงค์ นั่นคือปฏิบัติการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครู และครูเกิดการเรียนรู้ การวิจัยในครั้งนี้แม้จะเป็นการวิจัยในพื้นที่เฉพาะกับกลุ่มตัวอย่าง และผู้ที่เกี่ยวข้องจำนวนไม่มากนัก แต่ถือได้ว่า ได้กระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของบุคคลอื่น ๆ อีกด้วย เช่น ผู้บริหาร และพี่เลี้ยงทางวิชาการ จึงถือเป็นคุณค่าที่สูง อย่างไรก็ตาม การพัฒนาความเชื่อและปฏิบัติการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ ครั้งนี้เปรียบเสมือนการเสริมพลังความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืนของชาติต่อไป เนื่องจากครูเป็นผู้นำหลักสูตรของชาติซึ่งเป็นนโยบายทางการศึกษาสู่การปฏิบัติให้สำเร็จ บรรลุจุดหมาย และเจตนารมณ์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของชาติต่อไป

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 หน่วยงานทางการศึกษาควรให้ความสำคัญ ให้การสนับสนุน และส่งเสริมให้มีการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติในโรงเรียนอย่างจริงจังมากขึ้น

1.2 โรงเรียนควรหารูปแบบที่เหมาะสมในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ เช่น จัดทำเป็นหลักสูตรฝึกอบรม จัดทำในรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เป็นต้น

1.3 ควรมีพี่เลี้ยงทางวิชาการหรือผู้ชี้แนะประจำโรงเรียน เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้พบว่า การมีพี่เลี้ยงทางวิชาการนั้นมีส่วนช่วยให้ครูเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติในช่วงเวลาของการฝึกอบรมจนจบหลักสูตร

2. ข้อเสนอแนะในการนำหลักสูตรไปใช้

2.1 โรงเรียนควรเปิดโอกาสให้ครูได้สะท้อนเชิงวิพากษ์ต่อการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ และเปิดโอกาสให้ครูได้แสดงความคิดเห็นต่อแนวทางการแก้ปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวข้องกับการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ

2.2 ควรนำหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชนที่เข้ามาปฏิบัติงานใหม่

3. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

3.1 งานวิจัยครั้งต่อไปควรมีการวิจัยและพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนของรัฐ เพื่อศึกษาในบริบทที่ต่างกันไป

3.2 งานวิจัยในอนาคตควรศึกษาว่า หากมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกันตามกระบวนการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงของ Mezirow ในระหว่างการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติในสถานการณ์จริงจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปด้วยหรือไม่ อย่างไร เนื่องจากการได้มีประสบการณ์ตรงอาจช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในความเชื่อเดิมในส่วนอื่น ๆ ที่เอื้อต่อปฏิบัติการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติเพิ่มขึ้น

3.3 งานวิจัยในอนาคตควรนำข้อวิพากษ์ในเรื่องอื่น ๆ ของทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงมาพิจารณาเพื่อการออกแบบงานวิจัยที่ช่วยทำให้ทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น เช่น การศึกษาเกี่ยวกับคุณลักษณะของพี่เลี้ยงทางวิชาการที่ชัดเจนมากขึ้น การค้นหาคำตอบในประเด็นเหล่านี้จะช่วยทำให้ทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยสุรินทร์

บรรณานุกรม

- กรกนก คำโกน. (2564). ผลการใช้โปรแกรมส่งเสริมสุขภาพโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตร่วมกับรูปแบบการส่งเสริมสุขภาพของเพนเดอร์ที่มีต่อความสุขของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเดชอุดม. วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และสันทนาการ. 47(1), 43-44.
- กฤติยา ขัติยะ. (2565). การพัฒนารูปแบบเสริมสร้างความสามารถในการคิดไตร่ตรองเชิงวิพากษ์ทางการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงและแนวคิดการพัฒนาบทเรียนร่วมกันสำหรับครูบรรจุใหม่(วิทยานิพนธ์การศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร,
- คณะวิทยาการการเรียนรู้และศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. (2564). รายงานฉบับสมบูรณ์ การศึกษา วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลเพื่อพัฒนา กรอบการดำเนินงานหลักสูตรฐานสมรรถนะ สำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐานในประเทศไทย. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์. (2539). การพัฒนาหลักสูตร : หลักการและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: . โรงพิมพ์ออลีน เพรส
- เฉลิมชัย พันธุ์เลิศ. (2549). การพัฒนากระบวนการเสริมสมรรถภาพการชี้แนะของนักวิชาการที่เลี้ยงโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ในการอบรมโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- ชวลิต ชุกก่าแพง. (2559). การวิจัยและพัฒนาหลักสูตร: แนวคิดและกระบวนการ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชวลิต ชุกก่าแพง. (2553). การวิจัยหลักสูตรและการสอน. มหาสารคาม: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย
- ชนิตา รุ่งเรือง. (2559). กรอบความคิดเติบโต : แนวทางใหม่แห่งการพัฒนาศักยภาพมนุษย์. วารสารวิทยาการวิจัยและวิทยาการปัญญา. 14(2), 182-194.
- ชนัดดา ภูหงษ์ทอง. (2560). วิจัยปฏิบัติการเชิงวิพากษ์แบบมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาปฏิบัติการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูผ่านวิธีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง (ปริญญาานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- ชนัดดา ภูหงษ์ทอง. (2561 มกราคม). การเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง : ความท้าทายของผู้สอนในระดับอุดมศึกษา. วารสารพฤติกรรมศาสตร์, 24(1), 166-171.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2559). การพัฒนาหลักสูตร : ทฤษฎีสู่การปฏิบัติ (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: วีพริ้นท์.

- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2560). *การพัฒนาหลักสูตร : ทฤษฎีสู่การปฏิบัติ*. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ : วี พรินท์.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2561). *การพัฒนาหลักสูตร : ทฤษฎีสู่การปฏิบัติ* (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ : วี พรินท์.
- ชูลีพร ผมพันธ์. (2555). *การวิจัยและพัฒนาโปรแกรมประสบการณ์วิชาชีพครู สำหรับนิสิตนักศึกษาวิชาเอกประถมศึกษาตามแนวทฤษฎีปรีทัศน์และแนวคิดปรีลีมาที่สาม* (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- ชูศรี ต้นพงศ์. (2544). *เรียนรู้เพื่อเป็นครูคุณภาพ*. กรุงเทพมหานคร: ดวงกมลสมัย.
- ชูชัย สมितिไกร. (2558). *การฝึกอบรมบุคลากรในองค์กร*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ชูชัย สมितिไกร. (2559). *การฝึกอบรมบุคลากรในองค์กร* (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฐิยาพร กันตารณวัฒน์. (2563). *การพัฒนาการจัดการเรียนรู้เชิงรุกแบบบูรณาการบนห้องเรียนเสมือนจริงเพื่อส่งเสริมวิธีคิดแบบเติบโต และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง จิตวิทยาการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี. วารสารวิจัยและพัฒนาหลักสูตร, 10(2), 149.*
- ทวีป อภิสิทธิ์. (2536). *เทคนิคการเป็นวิทยากรและนักฝึกอบรม*. กรุงเทพฯ: พับลิคิสิเนสพรินท์.
- ทศนา แคมมณี. (2560). *ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. (พิมพ์ครั้งที่ 21). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทัชชา ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา. (2560). *แนวทางการใช้หลักสูตรอาเซียนศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน* (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- ธำรง บัวศรี. (2542). *ทฤษฎีหลักสูตร การออกแบบและการพัฒนา*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ธนัชการพิมพ์.
- นิรมล ศตวุฒิ. (2551). *การพัฒนาหลักสูตร CU 710*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- นราภรณ์ สโรดม. (2564) *การพัฒนาหลักสูตรปรับกรอบความคิดแบบเติบโตในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูตามทฤษฎีแห่งตนของดเว็ค* (วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต). มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.

- เนาว์มณี สุนทรโชติ. (2563). *การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูเพื่อใช้หลักสูตรเสริมรายวิชา
ประยุกต์ศิลป์เสริมสร้างทักษะชีวิตและการทำงานสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา
ในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต).*
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, กรุงเทพฯ.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น*. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญเลี้ยง ทุมทอง. (2554). *การพัฒนาหลักสูตร*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- พจนานุกรมคำศัพท์ศึกษาศาสตร์ ฉบับราชบัณฑิตยสถาน.(2555). กรุงเทพฯ: อรุณการพิมพ์.
- พิชชาพร พุ่มมาก. (2559). *ปัญหาการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
ของครูผู้สอนพลศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา เขต 5. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต).* กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- มิลินทรา กวินกมลโรจน์. (2557). *การพัฒนากระบวนการชี้แนะที่อิงทฤษฎีการเรียนรู้สู่การ
เปลี่ยนแปลงเพื่อปรับชุดความคิดด้านการจัดการเรียนการสอนของครูประถมศึกษา
(วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต).* จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- เมธาวี โกยทา. (2546). *พฤติกรรมการสอนของครูเกียรติยศวิชาภาษาไทย สำนักงานการ
ประถมศึกษาจังหวัดสระบุรี (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต).*
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- รัตนะ บัวสนธ์. (2552). *การวิจัยและพัฒนาการศึกษา*. พิษณุโลก: ภาควิชาการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- รัตนะ บัวสนธ์. (2562). *การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ราชกิจจานุเบกษา. (2542). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542*. กรุงเทพฯ: วี. พรินท์
(1991).
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542*. กรุงเทพฯ:
ราชบัณฑิตยสถาน.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2555). *พจนานุกรมศัพท์ศึกษาศาสตร์ ฉบับราชบัณฑิตยสถาน*. กรุงเทพฯ:
อรุณการพิมพ์.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2564). *พจนานุกรมศัพท์ศึกษาศาสตร์ ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (พิมพ์ครั้งที่ 2).*
กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.

- วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. (2563). *กิจกรรมทางกายสำหรับครูพลศึกษา*. เอกสารประกอบการบรรยาย วันที่ พฤศจิกายน พ.ศ.2563 ณ คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2554). *จากหลักสูตรแกนกลางสู่หลักสูตรสถานศึกษา : กระบวนการพัฒนาใหม่แห่งการ พัฒนา*. กรุงเทพฯ: จรัสสินทวงศ์การพิมพ์.
- วิเชียร ชำรงโสทธิสกุล. (2560). *ทฤษฎีการนำหลักสูตรไปใช้ : ทฤษฎีหลักสูตรที่ต้องเร่งสร้าง*. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 19(4),10.
- วิเชียร ชำรงโสทธิสกุล. (2566). *เอกสารประกอบการสอนรายวิชา 369521 การสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพด้านหลักสูตรและการสอน*. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- วิจารณ์ พานิช. (2555). *วิถีสร้างการเรียนรู้ เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ: ตาปลาพับลิเคชั่น.
- วิจารณ์ พานิช. (2556). *ครูเพื่อศิษย์ เต็มหัวใจให้การศึกษ*. กรุงเทพฯ: ศูนย์จิตตปัญญาศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล.
- วิจารณ์ พานิช. (2558). *เรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง*. กรุงเทพฯ: เอส อาร์ พรินติ้ง แมสโปรดักส์.
- วิชญา ผิวคำ. (2561). *การพัฒนากระบวนการเสริมสร้างภาวะครูผู้นำของนักศึกษาครูบนฐานทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงและแนวคิดการสืบสอบแบบร่วมมือ (วิทยานิพนธ์ครุศาสตร ดุษฎีบัณฑิต)*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- วลิตา อุ่นเรือน. (2563). *การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยการ ปฏิสัมพันธ์ ทางสังคมร่วมกับแนวคิดการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลสำหรับนักศึกษาครู (วิทยานิพนธ์ การศึกษาดุษฎีบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.
- วิสาร ปัญญชุณห . (2564). *รายงานวิจัย เรื่อง รูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนเอกชนสู่ความเป็นเลิศ INTERSECT model*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2542). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545*. กรุงเทพฯ: พรึกหวานกราฟฟิค.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2543). *ปฏิรูปการเรียนรู้ผู้เรียนสำคัญที่สุด*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). *นิยามคำศัพท์หลักสูตร หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2545). *การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2551). *สมรรถนะครูและแนวทางการพัฒนาครูในสังคมที่เปลี่ยนแปลง*. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2556). *บทวิเคราะห์สถานการณ์สภาพการพัฒนาครูทั้งระบบและข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาครูเพื่อคุณภาพผู้เรียน*. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- สงัด อุทรานันท์. (2532). *พื้นฐานและหลักการพัฒนาหลักสูตร* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: มิตรสยาม.
- สุนีย์ ภูพันธ์. (2546). *แนวคิดพื้นฐานการสร้างและพัฒนาหลักสูตร*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สงศิลป์.
- สุรัชย์ มีชาญ. (2547 พฤษภาคม-สิงหาคม). ดัชนีความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมิน. *Songklanakar J. of Social Sciences & Humanities*. 10(2), 113-126.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2548). *การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สงัด อุทรานันท์. (2532). *พื้นฐานและหลักการพัฒนาหลักสูตร*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: มิตรสยาม.
- สมคิด บางโม. (2551). *เทคนิคการฝึกอบรมและการประชุม* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: วิทยพัฒน์.
- สมคิด บางโม. (2553). *องค์การและการจัดการ: Organization and management*. กรุงเทพฯ : วิทยพัฒน์.
- สำลี ทองจิวิ. (2555 กันยายน-ธันวาคม). หลักสูตรอาเซียนเพื่อการรู้อาเซียน. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 14(3), 95-106.
- หฤทัย อนุสรราชกิจ. (2556). *กระบวนการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงตนเองสำหรับการพัฒนาครูปฐมวัย*.
- อาทิตยา ขาวพราย. (2561). *การพัฒนาหลักสูตรตามแนวคิดการจัดการเรียนการสอนตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการจัดการเรียนรู้สิ่งแวดล้อมศึกษาสำหรับนักศึกษาคู มหาวินิจฉัยวิทยาราชภัฏ (วิทยานิพนธ์ดุขุฎิบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2553). *หลักการสอน*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

- อุดมพร ภูหลักถิ่น. (2550). *การศึกษาสภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- อุไรวรรณ อยู่ชา. (2552). *องค์การนี้ (ต้อง) มีพี่เลี้ยง Mentoring System*. กรุงเทพฯ: เอช อาร์ ซีเอ็น เตอร์.
- ASCD Learn. Teach. Lead. (2011). *What Is Differentiated Instruction and Why Differentiate?*.
- ASCD. All Rights Reserved, pp. 1-7.
- ASCD Learn. Teach. Lead. (2011). *Key Elements of Differentiated Instruction*. ASCD. All Rights Reserved, pp. 1-7
- Cranton, P. (1994). *Understanding and promoting transformative learning: A guide educators of adults*. San Francisco: Jossey-Bass.
- Cranton, P. (1996). *Professional development as transformative learning: New perspectives for teachers of adults*. San Francisco: Jossey-Bass.
- Cranton, P. (2000). *Planning instruction for adult learners (2nd ed.)*. Toronto: Wall andEmerson.
- Cranton, P. (2006). *Authenticity in teaching*. San Francisco: Jossey-Bass.
- Crawford, L., & Hagedorn, C. (2009). *Classroom Discipline: Guiding Adolescents to Responsible Independence*. USA: Origins Program.,Inc.,.
- Daloz, L.A. (1983). *Mentors: Teachers who make a difference*. Change, 15(6), 24-27
- Daloz, L.A. (2000). *Effective teaching and mentoring*. San Francisco: Jossey-Bass.
- Daloz, L.A. (2012). *Mentor: Guiding the journey of adult learners*. San Francisco: Jossey-Bass.
- Eggen, T. J., Van der Kleij. F. M., & Timmers, C. F. (2012). *The Effectiveness of Methods for Providing Written Feedback Thought a Computer Based Assessment for Learning: a Systematic Review*. Cadmo, 1(1), 21-38.
- Esparza, J., Shumow, L., & Schmidt, J. A. (2014). *Growth mindset of gifted seventh grade students in science*. NCSSTMST Journal, 19(1), 6-12.
- Fang, F., Pil Kang, S., & Liu, S. (2004). *Measuring mindset change in the systemic transformation of education*. Association for educational communications and technology (October), 298-304

- Frankin, Ann. (2016). *Growth mindset development: Examining the impact of a standard-based grading model on middle school students' mindset characteristics*. In Robyn Cooper, Randal Peters, & Douglas Stilwell (Eds.), ProQuest Dissertations and Theses: ProQuest Dissertations Publishing.
- Frank, S.L. (2005). *Transformative learning: The transformative experiences of workers who support people with developmental disabilities* (Master's thesis). University of Alberta, Edmonton.
- Illeris, K. (2003). Towards a contemporary and comprehensive theory of learning. *International Journal of Lifelong Education*, 22(4): 396-406.
- Illeris, K. (2004). Transformative learning in the perspective of a comprehensive learningtheory. *Journal of Transformative Education*. 2(2): 79-89.
- Illeris, K. Illeris, K. (2007). *How we learn: Learning and non-learning in school and beyond*. New York: Routledge.
- Margaret McAllister. (2011). STAR: A Transformative Learning Framework for Nurse Educators. *Journal of Transformative Education*. 9(1), 42-58.
- Mezirow, J., and Associates (eds.). (1990). *Fostering Critical Reflection in Adulthood*. San Francisco: Jossey-Bass.
- Mezirow, J. (1995). "Transformative Theory of Adult Learning." In M. Welton (ed.), *In Defense of the Lifeworld*. Albany: State University of New York Press.
- Mezirow, J. (1996). "Contemporary Paradigms of Learning." *Adult Education Quarterly*, 46 (3),158-172.
- Mezirow, J. (2000). *Learning as transformation: Critical perspectives on a theory in progress*. San Francisco: Jossey-Bass
- Mezirow, J. (2012). Learning to think like an adult: Core concepts of transformation theory. In E. W. Taylor &P. Cranton (Eds.), *The handbook of transformative learning: Theory, research, and practice*. San Francisco: Jossey-Bass.
- Taba, Hilda. (1962). *Curriculum development, theory and practice*. New York: Harcourt, Brace.

- Taylor, E.W. (1997). Building on the theoretical debate: A critical review of the empirical studies of Mezirow's transformative learning theory. *Adult Education Quarterly* 48(1):34-60.
- Taylor, E.W. (1998). *The theory and practice of transformative learning: A critical review*. Retrieved July 20, 2014, from <http://files.eric.ed.gov/fulltext/E D423422.pof>
- Taylor, E.W. (2007). An update of transformative learning theory: A critical review of the empirical research (1999-2005), *International Journal of Lifelong Education*, 26(2), 173-191
- Taylor, E.W. (2008). *Transformative learning theory*. New Directions for Adult and Education, 199, 5-15.
- Taylor, E.W. (2009). Fostering transformative learning. In J. Mezirow & E. W. Taylor (Eds.), *Transformative learning in practice: Insights from community, workplace, and higher education* (pp. 3-17). San Francisco: Jossey-Bass
- Treechada Chotiratanapinun. (2017). *Transformative learning for a shift towards sustainability in Thailand's design education* (Doctoral dissertation). University of London, London.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรม เอกสารประกอบหลักสูตรฝึกอบรม และตรวจสอบความสอดคล้องของแบบวัดความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน

ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรฝึกอบรม เอกสารประกอบหลักสูตรฝึกอบรม

1. รองศาสตราจารย์ ดร.วาริรัตน์ แก้วอุไร อาจารย์ประจำสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จักรกฤษณ์ จันทะคุณ อาจารย์ประจำสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอื้อมพร หลินเจริญ อาจารย์ประจำสาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
4. ดร.ชลายุทธ์ ครุฑเมือง อาจารย์ประจำสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
5. ดร.พิทยา แสงสว่าง อาจารย์ประจำสาขาภาควิชาบริหาร วิจัยและพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ

1. รองศาสตราจารย์ ดร.วาริรัตน์ แก้วอุไร อาจารย์ประจำสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จักรกฤษณ์ จันทะคุณ อาจารย์ประจำสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอื้อมพร หลินเจริญ อาจารย์ประจำสาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
4. ดร.ชลายุทธ์ ครุฑเมือง อาจารย์ประจำสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐกานต์ ประจันบาน อาจารย์ประจำสาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

ที่ ธว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๓๐๘๘

วันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.วาริรัตน์ แก้วอุไร

ด้วย นายกิจจาณัฐ เดลินเกียรติศรีบรมสกุล รหัสประจำตัว ๒๐๑๓๐๒๒๖ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรบครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตรปริญญาการศึกษาคุณวุฒิปบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิเชียร อัครโมลีสกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาสาระของวิทยานิพนธ์เรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังที่แนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

(รองศาสตราจารย์ ดร.อนานัย นาคูณ)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย งานวิชาการ โทร. ๘๘๒๘

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๓๐๘๙ วันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอี่ยมพร หลินเจริญ

ด้วย นายกิจจาณัฐ เฉลิมเกียรติศรีนวลสกุล รหัสประจำตัว ๖๐๐๓๐๒๓๖ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินกรทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน" เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคณะหลักสูตรปริญญาการศึกษาคุณวุฒิปบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิเชียร อ่างโศภณกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาสาระของวิทยานิพนธ์เรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังที่แนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

(รองศาสตราจารย์ ดร.อนามัย นาลุดม)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย ราชวิทยาลัย โทร. ๘๘๒๘

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ ๖๑๐๘๓

วันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จักรกฤษณ์ ชินทะคุณ

ด้วย นายกิจจาณัติ ฤกษ์เฉลิมเกียรติศรีนวลสกุล รหัสประจำตัว ๖๐๐๑๐๒๓๖ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูความถี่การเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน" เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคณะหลักสูตรปริญญาการศึกษาคุณวุฒิปบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิจิตร อ่างโสมดิษฐ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาสาระของวิทยานิพนธ์เรื่องนี้เป็นอย่างดียิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังที่แนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

(รองศาสตราจารย์ ดร.อนามัย นาคุดม)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย งานวิชาการ โทร. ๘๘๒๘

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ ๓๐๘๙

วันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐกานต์ ประจันบาน

ด้วย นายกิจจานันท์ เฉลิมเกียรติศรีนวลสกุล รหัสประจำตัว ๖๐๐๓๐๒๓๖ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน" เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาคุณวุฒิปบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิเชียร อ่างใสตติสกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาสาระของวิทยานิพนธ์เรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังที่แนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

(รองศาสตราจารย์ ดร.อนามัย นานอม)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ฮว ๐๖๐๙.๐๒/ ๖ ๕๐๘๕

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยอเนกนคร
ย่านเกษมธนา จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๕ เมษายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ดร.ชญาพร ศรีชุมเมือง

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงการวิทยานิพนธ์ จำนวน ๓ ฉบับ
๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นายกิจจาณัฏฐ์ เฉลิมเกียรติศรีนวลสกุล รหัสประจำตัว ๖๐๐๗๐๒๒๖ นิติศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยอเนกนคร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน" เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตรปริญญาการศึกษาคุณวุฒิปบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิเชียร อัครโสมนัสกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยอเนกนคร พิจารณาดำเนินเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาสาระของวิทยานิพนธ์เรื่องนี้เป็นอย่างดียิ่ง จึงได้ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยต้นแบบพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยอเนกนครหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อนานัย นาคอุดม)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยอเนกนคร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๕๕๖๖-๘๘๖๘

โทรสาร ๐-๕๕๖๖-๘๘๖๖

๒. นายกิจจาณัฏฐ์ เฉลิมเกียรติศรีนวลสกุล

โทร ๐๕๖-๖๗๗๘-๓๓๕๑

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๖/ว ๓๐๘๙

วันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ดร.พิทยา และสภากว่า

ด้วย นายกิจจาณัฐ ผลิตและศึกษิตินวรสกุล รหัสประจำตัว ๖๐๐๓๐๒๓๖ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน" เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาศึกษาศาสตร์บัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิเชียร อ่างโกลนวิมลกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาสาระของวิทยานิพนธ์เรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังที่แนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

(รองศาสตราจารย์ ดร.อนันต์ นานอม)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ๒๖.๐๒๐๓.๐๖/ ๖ ๒๐๒๕

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนครสวรรค์
ตำบลเมืองเก่า จังหวัดพิจิตร ๖๕๐๐๐

๕ เมษายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความร่วมมือเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน **คณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี**

ซึ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน.....ฉบับ

ด้วย นายกิจจาณัฐ เจริญเกียรติศรีนวลสกุล รหัสประจำตัว ๒๐๐๑๐๒๒๖ นิติระดับปริญญาเอก สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน" เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตรปริญญาการศึกษาคุณวุฒิปบัณฑิต โดมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิเชียร อ่างไสมณีสกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ นิติมีความจำเป็นต้องขอเก็บข้อมูลจากหน่วยงานของท่าน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นิติดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับ ความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อนาธิ นาคอม)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนครสวรรค์

- ๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย
โทร ๐-๕๕๖๖-๘๘๖๘
โทรสาร ๐-๕๕๖๖-๘๘๖๖
- ๒. นายกิจจาณัฐ เจริญเกียรติศรีนวลสกุล
โทร ๐๙-๖๓๓๘-๓๓๔๑

ภาคผนวก ข เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบสอบถามความต้องการในการพัฒนาความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษา
ขั้นพื้นฐานไปสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน
2. แบบประเมินความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างตัวบ่งชี้กับความสามารถในการนำหลักสูตร
การศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ
3. แบบประเมินความเหมาะสมของร่างหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การ
เปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครู
โรงเรียนเอกชน
4. แบบประเมินความเหมาะสมของเอกสารประกอบหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎี
การเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน
สู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน
5. แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการฝึกอบรมตามหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎี
การเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน
สู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน

..

แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง

สำหรับครู

เรื่อง ความต้องการในการพัฒนาความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษา
ขั้นพื้นฐานไปสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้เป็นแบบสอบถามความต้องการของครูเกี่ยวกับหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน

2. แบบสอบถามฉบับนี้ผู้วิจัยต้องการสอบถามความต้องการของครูเกี่ยวกับหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างชุดความคิดแบบเติบโตและความสามารถนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานไปสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน ดังนั้นจึงไม่มีถูกหรือ ผิด ในการตอบของครู โปรดอ่านและทำความเข้าใจ / พิจารณา ว่าครูมีความต้องการอย่างไรกับข้อความดังกล่าว พร้อมทั้งตอบให้ครบทุกข้อเพื่อให้การวิจัยครั้งนี้มีผลสรุปที่น่าเชื่อถือ สามารถนำไปใช้ได้อย่างแท้จริงและเป็นประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้าต่อไป คำตอบทุกข้อของครูจะถือเป็นความลับไม่มีผลต่อการปฏิบัติหน้าที่ขอให้ครูตอบอย่างอิสระ

3. แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 3 ข้อ

ตอนที่ 2 ความต้องการเกี่ยวกับหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน จำนวน 6 ข้อ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ขอขอบคุณที่ได้ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีมา ณ โอกาสนี้

นายกิจจาณัญญ์ เฉลิมเกียรติศรีนวลสกุล
นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยรัตนนคร

ตอนที่ 1 สภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 3 ข้อ ดังนี้

คำชี้แจง ให้ครูทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง [ ] หน้าข้อความตามสภาพความเป็นจริง

1. เพศ

ชาย [ ] หญิง [ ] อื่น ๆ [ ]

2. สอนระดับชั้น

ประถมศึกษา [ ] มัธยมศึกษา [ ] อื่น ๆ [ ]

3. วุฒิกการศึกษา

ต่ำกว่าปริญญาตรี [ ] ปริญญาตรี [ ] สูงกว่าปริญญาตรี [ ]

ตอนที่ 2 ความต้องการเกี่ยวกับหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน จำนวน 6 ข้อ

๑. ท่านต้องการเนื้อหาอะไรบ้างเพื่อใช้ในการเข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับการหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ โดยใส่หมายเลขลำดับความสำคัญตามข้อความที่ต้องการ 3 ลำดับ)

( ) การเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง (Transformative Learning Theory)

( ) การเรียนรู้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

( ) การเรียนรู้การจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ(Competency-based instruction)

( ) การเรียนรู้การวิเคราะห์หลักสูตร

( ) การเรียนรู้การจัดทำโครงสร้างรายวิชา

( ) การเรียนรู้การออกแบบหน่วยเรียนรู้

( ) การเรียนรู้การจัดทำแผนการสอน (Preparation of lesson plans)

( ) การเรียนรู้การจัดการเรียนการสอน

( ) อื่น ๆ (ระบุ) .....

2. ท่านต้องการให้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูตาม ทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้น พื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชนอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อโดยใส่หมายเลขลำดับ ความสำคัญตามข้อความที่ต้องการ 3 ลำดับ)

( ) การเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง (Transformative Learning Theory)

( ) การเรียนรู้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

( ) การเรียนรู้การจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ(Competency-based instruction)

( ) การเรียนรู้การวิเคราะห์หลักสูตร

( ) การเรียนรู้การจัดทำโครงสร้างรายวิชา

( ) การเรียนรู้การออกแบบหน่วยเรียนรู้

( ) การเรียนรู้การจัดทำแผนการสอน

( ) การเรียนรู้การจัดการเรียนการสอน

( ) อื่น ๆ (ระบุ) .....

3. ท่านต้องการให้วัดและการประเมินผล เรื่องเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม ครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน อย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ โดยใส่ หมายเลขลำดับความสำคัญตามข้อความที่ ต้องการ 3 ลำดับ)

( ) การสัมภาษณ์

( ) การสังเกตพฤติกรรม

( ) การทดสอบ

( ) การตรวจสอบชิ้นงาน, แบบฝึกหัด, ใบงาน

( ) การนำเสนอผลงาน

( ) อื่น ๆ (โปรดระบุ) .....

4. ท่านต้องการให้ใครเป็นผู้ประเมิน เรื่องเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อโดยใส่หมายเลขลำดับความสำคัญตามข้อความต้องการ 3 ลำดับ)

( ) ประเมินตนเอง

( ) เพื่อน

( ) หัวหน้าฝ่ายวิชาการ

( ) ผู้อำนวยการโรงเรียน

( ) ผู้จัดการโรงเรียน

( ) ผู้รับใบอนุญาตโรงเรียน

( ) อื่น ๆ (โปรดระบุ) .....

5. ท่านต้องการได้เอกสาร ใบกิจกรรม ที่เกี่ยวกับการหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน อย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อโดยใส่หมายเลขลำดับความสำคัญตามข้อความต้องการ 3 ลำดับ)

( ) เสนอแนะเนื้อหาสาระมากที่สุดเพื่อให้ได้ความรู้มาก ๆ

( ) เนื้อหาพอเหมาะสมควร มีรูปภาพ วิดีโอ พร้อมตัวอย่างประกอบ

( ) ใช้หนังสือที่หลากหลายเพื่อให้นักศึกษาเลือกศึกษาเอง

( ) มีรูปภาพประกอบมีสีสันสวยงาม

( ) ให้ครูสืบค้นเนื้อหาเอง

( ) อื่น ๆ (โปรดระบุ) .....

6. ท่านต้องการให้ผู้วิจัยใช้สื่อการเรียนรู้ประเภทใดบ้าง ในการพัฒนาหลักสูตร ผูกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างชุดความคิดแบบเติบโตและความสามารถนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานไปสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อโดยใส่หมายเลขลำดับความสำคัญตามข้อความที่ต้องการ 3 ลำดับ)

( ) สื่อสิ่งพิมพ์ (เอกสาร ใบกิจกรรม หนังสือ หนังสือพิมพ์นิตยสาร วารสาร)

( ) สื่อออนไลน์ (YouTube, TikTok, podcast)

( ) สื่อของจริง (วัสดุอุปกรณ์)

( ) อื่น ๆ (โปรดระบุ) .....

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ (ถ้ามี)

.....

.....

.....

.....

***** ขอขอบคุณในความร่วมมือ *****

แบบประเมินความสอดคล้อง

ระหว่างตัวบ่งชี้กับความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ

คำชี้แจง

ความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ ประกอบด้วย 1) ความสามารถในการวิเคราะห์ตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 2) ความสามารถด้านการวิเคราะห์ข้อมูล สภาพปัญหา จุดเน้น ความต้องการของ ชุมชนและของสถานศึกษา และความต้องการของผู้เรียน 3) ความสามารถในการจัดทำคำอธิบายรายวิชา 4) ความสามารถในการจัดทำโครงสร้างรายวิชา 5) ความสามารถการออกแบบหน่วยการเรียนรู้ 6) ความสามารถในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้และ 7) ความสามารถในการจัดการจัดการเรียนรู้

ขอให้ท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญด้านการตรวจสอบหาความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) พิจารณาแบบวัดความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของงานวิจัย เรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน

โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องความคิดเห็นที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้น เพื่อนำมาปรับปรุงให้เกิดความสมบูรณ์ โดยตัวเลขในช่องการประเมินมีความหมาย ดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าตัวบ่งชี้สอดคล้องกับความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าตัวบ่งชี้สอดคล้องกับความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ

-1 หมายถึง แน่ใจว่าตัวบ่งชี้ไม่สอดคล้องกับความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง
กิจจาณัฐ์ เฉลิมเกียรติศรีนวลสกุล
ผู้วิจัย

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบวัด

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ

ชาย หญิง

2. สอนระดับชั้น

ประถมศึกษา มัธยมต้น อื่น ๆ

3. วุฒิการศึกษา

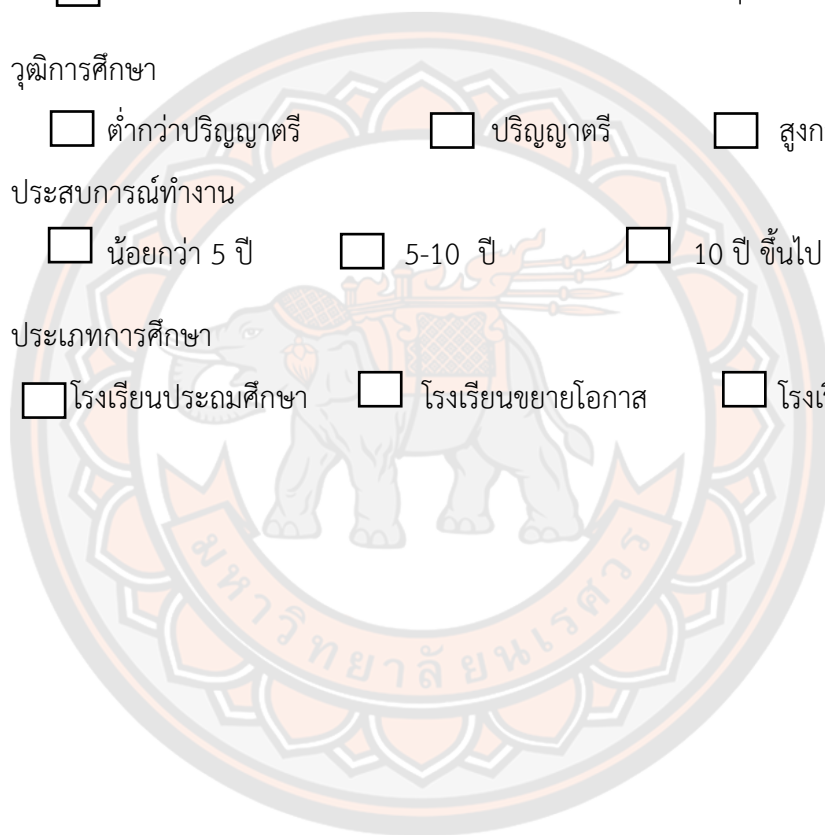
ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี

4. ประสบการณ์ทำงาน

น้อยกว่า 5 ปี 5-10 ปี 10 ปี ขึ้นไป

5. ประเภทการศึกษา

โรงเรียนประถมศึกษา โรงเรียนขยายโอกาส โรงเรียนมัธยมศึกษา

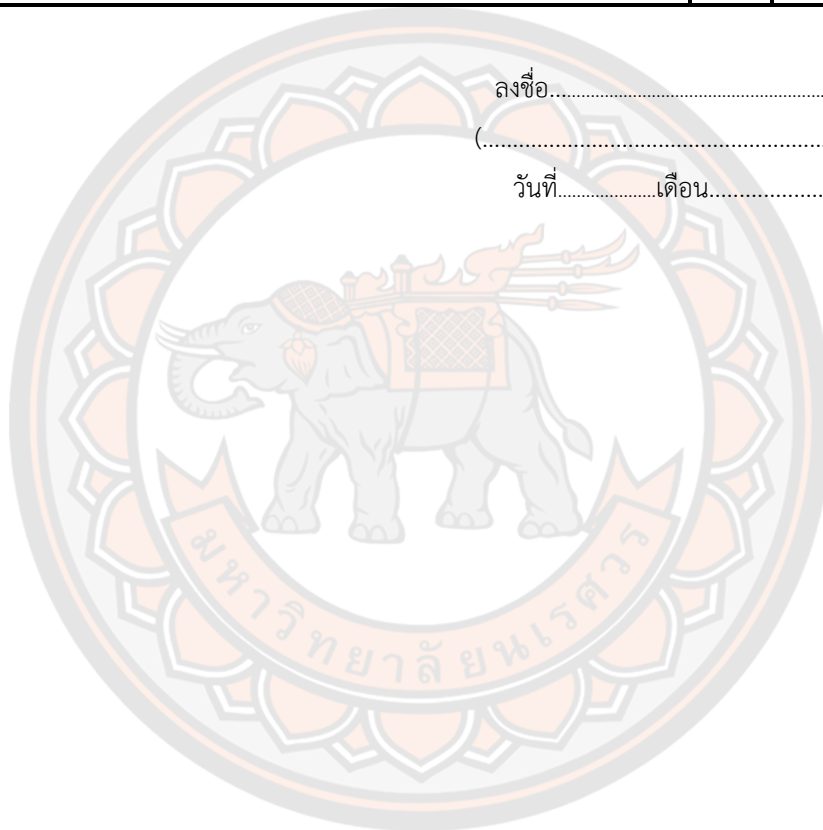
แบบวัดความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			
	+1	0	-1	ข้อเสนอแนะ
1. ความสามารถในการวิเคราะห์ตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551				
ตัวบ่งชี้ที่ 1 วิเคราะห์แต่ละตัวชี้วัดที่ระบุให้เห็นว่า เมื่อนำมาจัดการเรียนรู้ ผู้เรียนจะรู้อะไร และทำอะไรได้				
ตัวบ่งชี้ที่ 2 วิเคราะห์แต่ละตัวชี้วัดที่เห็นว่าจะนำไปให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญใด				
ตัวบ่งชี้ที่ 3 วิเคราะห์แต่ละตัวชี้วัดที่เห็นว่าจะนำไปให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ใด				
2. ความสามารถด้านการวิเคราะห์ข้อมูล สภาพปัญหา จุดเน้น ความต้องการของชุมชนและของสถานศึกษา และความต้องการของผู้เรียน				
ตัวบ่งชี้ที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูล สภาพปัญหา ความต้องการของชุมชนและของสถานศึกษา				
ตัวบ่งชี้ที่ 2 วิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน				
3. ความสามารถในการจัดทำคำอธิบายรายวิชา				
ตัวบ่งชี้ที่ 1 จัดทำคำอธิบายรายวิชาประกอบด้วย รหัสวิชา ชื่อรายวิชา กลุ่มสาระการเรียนรู้ ระดับชั้น เวลาเรียนหรือหน่วยกิต ส่วนท้ายของคำอธิบายรายวิชาใส่รหัสตัวชี้วัด (รายวิชาพื้นฐาน) หรือผลการเรียนรู้ (รายวิชาเพิ่มเติม)				
ตัวบ่งชี้ที่ 2 จัดทำคำอธิบายให้ทราบว่าเมื่อเรียนรายวิชานั้นแล้วผู้เรียนจะมีความรู้ ทักษะ คุณลักษณะหรือเจตคติอะไร และระบุให้ทราบถึงกระบวนการเรียนรู้หรือประสบการณ์สำคัญที่ผู้เรียนจะได้รับ				
4. ความสามารถในการจัดทำโครงสร้างรายวิชา				
ตัวบ่งชี้ที่ 1 จัดทำรายวิชาประกอบด้วยจำนวนหน่วยการเรียนรู้ เรื่องของหน่วยการเรียนรู้ ตัวชี้วัดของหน่วยการเรียนรู้ เวลาในการจัดการเรียนการสอน และสัดส่วนการเก็บคะแนน				
5. การออกแบบหน่วยการเรียนรู้				
ตัวบ่งชี้ที่ 1 ชื่อหน่วยการเรียนรู้มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์				
ตัวบ่งชี้ที่ 2 สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด สาระการเรียนรู้ และเวลา				
ตัวบ่งชี้ที่ 3 กิจกรรมการเรียนรู้				
ตัวบ่งชี้ที่ 4 การประเมินผล และสื่อ				
6. ความสามารถในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้				
ตัวบ่งชี้ที่ 1 วิเคราะห์และวางแผนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้				
ตัวบ่งชี้ที่ 2 กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้				
ตัวบ่งชี้ที่ 3 กำหนดสาระสำคัญ (Concept) และสาระเนื้อหา (Content)				
ตัวบ่งชี้ที่ 4 กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้				

ตัวบ่งชี้ที่ 5 กำหนดการวัดและประเมินผลการเรียนรู้				
ตัวบ่งชี้ที่ 6 กำหนดสื่อการเรียนรู้				
7. ความสามารถในการจัดการจัดการเรียนรู้				
ตัวบ่งชี้ที่ 1 การปฏิบัติตามแผนการจัดการเรียนรู้				
ตัวบ่งชี้ที่ 2 การมีส่วนร่วมของนักเรียน				
ตัวบ่งชี้ที่ 3 ลีลาการสอนของครู				
ตัวบ่งชี้ที่ 4 การจัดการชั้นเรียน				
ตัวบ่งชี้ที่ 5 การควบคุมชั้นเรียน				
ตัวบ่งชี้ที่ 6 กิจกรรมหลังการสอน				

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เกณฑ์แสดงระดับคุณภาพ ความสามารถในการแบบประเมินความสามารถในการนำหลักสูตร
การศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน

ด้านที่ 1 ความสามารถในการวิเคราะห์ตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลาง
การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 วิเคราะห์แต่ละตัวชี้วัดที่ระบุให้เห็นว่า เมื่อนำมาจัดการ
เรียนรู้ ผู้เรียนจะรู้อะไร และทำอะไรได้ และวิเคราะห์สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนว่าจะนำพาให้ผู้เรียน
เกิดสมรรถนะใด และวิเคราะห์คุณลักษณะอันพึงประสงค์ว่าจะนำพาให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะใด

เกณฑ์การให้คะแนน (Scoring Rubric)

1 คะแนน	1 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 1 ข้อ
2 คะแนน	2 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ
3 คะแนน	3 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 1 วิเคราะห์แต่ละตัวชี้วัดที่ระบุให้เห็นว่า เมื่อนำมาจัดการเรียนรู้ ผู้เรียนจะรู้อะไร และ
ทำอะไรได้

เกณฑ์การพิจารณาผลการปฏิบัติ	คะแนน
1.วิเคราะห์ตัวชี้วัดตามหลักสูตร	
2.วิเคราะห์ตัวชี้วัดสามารถนำมาจัดการเรียนรู้ได้	
3.วิเคราะห์ตัวชี้วัดทำให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามเกณฑ์ที่หลักสูตรกำหนด	

เกณฑ์การให้คะแนน (Scoring Rubric)

1 คะแนน	1 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 1 ข้อ
2 คะแนน	2 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ
3 คะแนน	3 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 2 วิเคราะห์แต่ละตัวชี้วัดที่ให้เห็นว่าจะนำพาให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญใด

เกณฑ์การพิจารณาผลการปฏิบัติ	คะแนน
1.วิเคราะห์ตัวชี้วัดที่ระบุให้เห็นสมรรถนะสำคัญอย่างน้อย 1 ประการ 2.วิเคราะห์ตัวชี้วัดได้สอดคล้องกับสมรรถนะสำคัญ 3.วิเคราะห์สมรรถนะสำคัญที่กำหนดไว้ว่านำไปสู่การสร้างชิ้นงานและหรือภาระงาน	

เกณฑ์การให้คะแนน (Scoring Rubric)

1 คะแนน	1 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 1 ข้อ
2 คะแนน	2 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ
3 คะแนน	3 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 3 วิเคราะห์แต่ละตัวชี้วัดที่ให้เห็นว่าจะนำพาให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ใด

เกณฑ์การพิจารณาผลการปฏิบัติ	คะแนน
1.วิเคราะห์ตัวชี้วัดที่ระบุให้เห็นคุณลักษณะอันพึงประสงค์อย่างน้อย 1 ประการ 2.วิเคราะห์ตัวชี้วัดได้สอดคล้องกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ • 3.วิเคราะห์คุณลักษณะอันพึงประสงค์ว่านำไปสู่การสร้างชิ้นงานและหรือภาระงาน	

ด้านที่ 2. ความสามารถด้านการวิเคราะห์ข้อมูล สภาพปัญหา จุดเน้น ความต้องการของชุมชน และของสถานศึกษา และความต้องการของผู้เรียน วิเคราะห์ สภาพปัญหา จุดเน้น ความต้องการของชุมชนและของสถานศึกษาแต่ละแห่ง และความต้องการของผู้เรียน

เกณฑ์การให้คะแนน (Scoring Rubric)

1 คะแนน	1 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 1 ข้อ
2 คะแนน	2 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ
3 คะแนน	3 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูล สภาพปัญหา จุดเน้น ความต้องการของชุมชนและของสถานศึกษา

เกณฑ์การพิจารณาผลการปฏิบัติ	คะแนน
1.วิเคราะห์ให้เห็นข้อมูลสภาพปัญหาความต้องการของชุมชน 2.วิเคราะห์ให้เห็นสภาพปัญหาของสถานศึกษา 3.วิเคราะห์ให้เห็นจุดเน้นของสถานศึกษา	

เกณฑ์การให้คะแนน (Scoring Rubric)

1 คะแนน	1 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 1 ข้อ
2 คะแนน	2 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ
3 คะแนน	3 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 2 วิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน

เกณฑ์การพิจารณาผลการปฏิบัติ	คะแนน
1.วิเคราะห์ให้เห็นข้อมูลสภาพปัญหาของนักเรียน 2.วิเคราะห์ให้เห็นความต้องการของนักเรียน 3.วิเคราะห์ให้เห็นระดับความรู้ความสามารถของนักเรียน	

ด้านที่ 3. ความสามารถในการจัดทำคำอธิบายรายวิชา จัดทำคำอธิบายรายวิชาประกอบด้วย รหัส วิชา ชื่อรายวิชา กลุ่มสาระการเรียนรู้ ระดับชั้น เวลาเรียนหรือหน่วยกิต ส่วนท้ายของคำอธิบาย รายวิชาใส่รหัสตัวชี้วัด (รายวิชาพื้นฐาน) หรือผลการเรียนรู้ (รายวิชาเพิ่มเติม) และจัดทำคำอธิบายให้ ทราบว่าเมื่อเรียนรายวิชานั้นแล้วผู้เรียนจะมีความรู้ ทักษะ คุณลักษณะหรือเจตคติอะไร และระบุให้ ทราบถึงกระบวนการเรียนรู้หรือประสบการณ์สำคัญที่ผู้เรียนจะได้รับ

เกณฑ์การให้คะแนน (Scoring Rubric)

1 คะแนน	1 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 1 ข้อ
2 คะแนน	2 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ
3 คะแนน	3 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 1 จัดทำคำอธิบายรายวิชาประกอบด้วย รหัสวิชา ชื่อรายวิชา กลุ่มสาระการเรียนรู้ ระดับชั้น เวลาเรียนหรือหน่วยกิต ส่วนท้ายของคำอธิบายรายวิชาใส่รหัสตัวชี้วัด (รายวิชา พื้นฐาน) หรือผลการเรียนรู้ (รายวิชาเพิ่มเติม)

เกณฑ์การพิจารณาผลการปฏิบัติ	คะแนน
1. มุ่งประกอบครบ 5 ประการ ได้แก่ รหัสวิชา ชื่อรายวิชา กลุ่ม สาระการเรียนรู้ ระดับชั้น เวลาเรียนหรือหน่วยกิต 2. ส่วนท้ายของคำอธิบายรายวิชาใส่รหัสตัวชี้วัด (รายวิชาพื้นฐาน) หรือผลการเรียนรู้ (รายวิชาเพิ่มเติม) 3. นำคำอธิบายรายวิชาสื่อสารแก่ผู้เกี่ยวข้องทั้งครูผู้สอนและ บุคคลภายนอกหรือใช้ประโยชน์ในการเทียบโอน	

เกณฑ์การให้คะแนน (Scoring Rubric)

1 คะแนน	1 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 1 ข้อ
2 คะแนน	2 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ
3 คะแนน	3 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 2 จัดทำคำอธิบายให้ทราบว่าเมื่อเรียนรายวิชานั้นแล้วผู้เรียนจะมีความรู้ ทักษะ คุณลักษณะหรือเจตคติอะไร และระบุให้ทราบถึงกระบวนการเรียนรู้หรือประสบการณ์สำคัญที่ผู้เรียนจะได้รับ

เกณฑ์การพิจารณาผลการปฏิบัติ	คะแนน
1.กระบวนการเรียนรู้หรือประสบการณ์สำคัญที่ผู้เรียนจะได้รับด้านความรู้ 2.กระบวนการเรียนรู้หรือประสบการณ์สำคัญที่ผู้เรียนจะได้รับด้านทักษะ 3.กระบวนการเรียนรู้หรือประสบการณ์สำคัญที่ผู้เรียนจะได้รับด้านคุณลักษณะ และเจตคติ	

ด้านที่ 4. ความสามารถในการจัดทำโครงสร้างรายวิชา

จัดทำรายวิชาประกอบด้วยจำนวนหน่วยการเรียนรู้ เรื่องของหน่วยการเรียนรู้ ตัวชี้วัดของหน่วยการเรียนรู้ เวลาในการจัดการเรียนการสอน และสัดส่วนการเก็บคะแนน

เกณฑ์การให้คะแนน (Scoring Rubric)

1 คะแนน	1 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 1 ข้อ
2 คะแนน	2 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ
3 คะแนน	3 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 1 จัดทำรายวิชาประกอบด้วยจำนวนหน่วยการเรียนรู้ เรื่องของหน่วยการเรียนรู้ ตัวชี้วัดของหน่วยการเรียนรู้ เวลาในการจัดการเรียนการสอน และสัดส่วนการเก็บคะแนน

เกณฑ์การพิจารณาผลการปฏิบัติ	คะแนน
1.มีองค์ประกอบครบ 5 ประการ ได้แก่ จำนวนหน่วยการเรียนรู้ เรื่องของหน่วยการเรียนรู้ ตัวชี้วัดของหน่วยการเรียนรู้ เวลาในการจัดการเรียนการสอน และสัดส่วนการเก็บคะแนน	
2.มีการกำหนดการสอบกลางภาคเรียนและปลายภาคเรียน หรือการสอบกลางปี หรือปลายปี	
3.ชื่อหน่วยการเรียนรู้น่าสนใจ กะทัดรัด ชัดเจน ครอบคลุมสาระเนื้อหา	

ด้านที่ 5. จัดทำหน่วยการเรียนรู้ที่มีความเหมาะสม ความสอดคล้อง และความเชื่อมโยง

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด สาระการเรียนรู้ และเวลา กิจกรรมการเรียนรู้ การประเมินผล และสื่อ

เกณฑ์การให้คะแนน (Scoring Rubric)

1 คะแนน	1 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 1 ข้อ
2 คะแนน	2 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ
3 คะแนน	3 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 1 ชื่อหน่วยการเรียนรู้มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์

เกณฑ์การพิจารณาผลการปฏิบัติ	คะแนน
1. ชื่อหน่วยการเรียนรู้ น่าสนใจ กะทัดรัด ชัดเจน ครอบคลุมเนื้อหาสาระ 2. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์มีความเชื่อมโยงกันอย่างเหมาะสม 3. ความสอดคล้องของสาระสำคัญ/ความคิดรวบยอดกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	

เกณฑ์การให้คะแนน (Scoring Rubric)

1 คะแนน	1 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 1 ข้อ
2 คะแนน	2 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ
3 คะแนน	3 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 2 สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด สาระการเรียนรู้ และเวลา

เกณฑ์การพิจารณาผลการปฏิบัติ	คะแนน
1. ความสอดคล้องของสาระสำคัญ/ความคิดรวบยอดกับสาระการเรียนรู้ 2. ความเชื่อมโยงสัมพันธ์กันระหว่างชื่อหน่วยการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด สาระสำคัญความคิดรวบยอด สาระการเรียนรู้ และกิจกรรมการเรียนรู้ 3. กำหนดเวลาได้เหมาะสมกับกิจกรรม และสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง	

เกณฑ์การให้คะแนน (Scoring Rubric)

1 คะแนน	1 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 1 ข้อ
2 คะแนน	2 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ
3 คะแนน	3 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 3 กิจกรรมการเรียนรู้

เกณฑ์การพิจารณาผลการปฏิบัติ	คะแนน
1. กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้ 2. กิจกรรมการเรียนรู้มีความครอบคลุมในการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ทักษะ/กระบวนการ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 3. กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมสามารถนำไปสู่การสร้างชิ้นงาน/ภาระงาน	

เกณฑ์การให้คะแนน (Scoring Rubric)

1 คะแนน	1 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 1 ข้อ
2 คะแนน	2 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ
3 คะแนน	3 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 4 การประเมินผล และสื่อ

เกณฑ์การพิจารณาผลการปฏิบัติ	คะแนน
1. มีการประเมินผลตามสภาพจริงและสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดกิจกรรมการเรียนรู้ 2. ประเด็นและเกณฑ์การประเมินสามารถสะท้อนคุณภาพผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้/(ตัวชี้วัด) 3. สื่อการเรียนรู้ในแต่ละกิจกรรม มีความเหมาะสมกับเวลา และการนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง	

6. ความสามารถในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

การวิเคราะห์และวางแผนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ การกำหนดเนื้อหาสาระ การกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ การกำหนดการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ และการกำหนดสื่อการเรียนรู้

เกณฑ์การให้คะแนน (Scoring Rubric)

1 คะแนน	1 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 1 ข้อ
2 คะแนน	2 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ
3 คะแนน	3 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 1 วิเคราะห์และวางแผนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

เกณฑ์การพิจารณาผลการปฏิบัติ	คะแนน
1. วิเคราะห์สาระการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้ของหน่วยการเรียนรู้ 2. จัดแบ่งชั่วโมงที่จะนำไปจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ 3. วิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับธรรมชาติวิชาและสาระเนื้อหาของหน่วยการเรียนรู้	

เกณฑ์การให้คะแนน (Scoring Rubric)

1 คะแนน	1 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 1 ข้อ
2 คะแนน	2 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ
3 คะแนน	3 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 2 กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้

เกณฑ์การพิจารณาผลการปฏิบัติ	คะแนน
1. เขียนจุดประสงค์การเรียนรู้ นำพานักเรียนไปสู่มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่กำหนด ไว้ในหน่วยการเรียนรู้	
2. เขียนจุดประสงค์การเรียนรู้ สอดคล้องกับความสามารถที่จะสร้างชิ้นงาน/ ภาระงาน	
3. เขียนจุดประสงค์การเรียนรู้ ชัดเจน นำไปจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และวัดผล และประเมินผลการเรียนรู้ได้	

เกณฑ์การให้คะแนน (Scoring Rubric)

1 คะแนน	1 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 1 ข้อ
2 คะแนน	2 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ
3 คะแนน	3 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 3 กำหนดสาระสำคัญ (Concept) และสาระเนื้อหา (Content)

เกณฑ์การพิจารณาผลการปฏิบัติ	คะแนน
1. เขียนสาระสำคัญในลักษณะของความคิดรวบยอดหรือแก่นของความรู้ที่สำคัญ และสอดคล้องกับเรื่องที่สอน 2. เขียนสาระเนื้อหาในลักษณะของการขยายรายละเอียดของสาระสำคัญและสอดคล้องกับสาระสำคัญ 3. เขียนสาระเนื้อหาปริมาณและความลึกซึ้งเหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน	

เกณฑ์การให้คะแนน (Scoring Rubric)

1 คะแนน	1 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 1 ข้อ
2 คะแนน	2 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ
3 คะแนน	3 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 4 กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้

เกณฑ์การพิจารณาผลการปฏิบัติ	คะแนน
1. กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ 2. กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนมีความสามารถที่จะสร้างชิ้นงาน/ภาระงาน 3. กิจกรรมการเรียนรู้มีความน่าสนใจ และเหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน	

เกณฑ์การให้คะแนน (Scoring Rubric)

1 คะแนน	1 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 1 ข้อ
2 คะแนน	2 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ
3 คะแนน	3 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 5 กำหนดการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

เกณฑ์การพิจารณาผลการปฏิบัติ	คะแนน
1. วิธีการและเครื่องมือวัดผลเหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้ 2. เกณฑ์การประเมินผลการเรียนรู้มีความชัดเจน 3. วัดและประเมินความสามารถที่จะสร้างชิ้นงาน/ภาระงาน	

เกณฑ์การให้คะแนน (Scoring Rubric)

1 คะแนน	1 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 1 ข้อ
2 คะแนน	2 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ
3 คะแนน	3 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 6 กำหนดสื่อการเรียนรู้

เกณฑ์การพิจารณาผลการปฏิบัติ	คะแนน
1. เลือกใช้สื่อที่กระตุ้น ส่งเสริมให้นักเรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ 2. เลือกใช้สื่ออย่างหลากหลาย เหมาะสมกับลีลาการเรียนรู้ที่หลากหลาย ของนักเรียน 3. เลือกใช้สื่อที่เนื้อหา มีความถูกต้องและทันสมัย ไม่กระทบความมั่นคงของ ชาติ ไม่ขัดต่อศีลธรรม มีการใช้ภาษาที่ถูกต้อง รูปแบบการนำเสนอที่เข้าใจ ง่าย และน่าสนใจ	

7. ความสามารถในการจัดการจัดการเรียนรู้

การปฏิบัติตามแผนการจัดการเรียนรู้ การมีส่วนร่วมของนักเรียน ลีลาการสอนของครู การจัดการชั้นเรียนการควบคุมชั้นเรียน กิจกรรมหลังการสอน

เกณฑ์การให้คะแนน (Scoring Rubric)

1 คะแนน	1 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 1 ข้อ
2 คะแนน	2 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ
3 คะแนน	3 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 1 การปฏิบัติตามแผนการจัดการเรียนรู้

เกณฑ์การพิจารณาผลการปฏิบัติ	คะแนน
1. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้สอดคล้องกับแผนการจัดการเรียนรู้	
2. ใช้เวลาสอนตรงตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดไว้	
3. ชี้แจงวัตถุประสงค์ก่อนการจัดการเรียนรู้	

เกณฑ์การให้คะแนน (Scoring Rubric)

1 คะแนน	1 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 1 ข้อ
2 คะแนน	2 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ
3 คะแนน	3 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 2 การมีส่วนร่วมของนักเรียน

เกณฑ์การพิจารณาผลการปฏิบัติ	คะแนน
1. เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้	
2. นักเรียนมีปฏิกิริยาโต้ตอบในการเรียนการสอน	
3. นักเรียนเรียนรู้อย่างใส่ใจ จดจ่อกับเรื่องที่เรียน	

เกณฑ์การให้คะแนน (Scoring Rubric)

1 คะแนน	1 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 1 ข้อ
2 คะแนน	2 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ
3 คะแนน	3 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 3 สีลาการสอนของครู

เกณฑ์การพิจารณาผลการปฏิบัติ	คะแนน
1. ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ให้แก่นักเรียน	
2. ครูมีความมุ่งมั่นตั้งใจสอน	
3. จัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียน	

เกณฑ์การให้คะแนน (Scoring Rubric)

1 คะแนน	1 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 1 ข้อ
2 คะแนน	2 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ
3 คะแนน	3 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 4 การจัดการชั้นเรียน

เกณฑ์การพิจารณาผลการปฏิบัติ	คะแนน
1. ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ให้แก่นักเรียน	
2. ใช้จิตวิทยาเสริมแรงในการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม	
3. จัดบรรยายภาคีต่อการเรียนรู้	

เกณฑ์การให้คะแนน (Scoring Rubric)

1 คะแนน	1 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 1 ข้อ
2 คะแนน	2 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ
3 คะแนน	3 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 5 การควบคุมชั้นเรียน

เกณฑ์การพิจารณาผลการปฏิบัติ	คะแนน
1. ควบคุมชั้นเรียนให้เป็นไปอย่างเรียบร้อย 2. แก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ 3. เอาใจใส่นักเรียนเป็นรายบุคคลและกลุ่มย่อย	

เกณฑ์การให้คะแนน (Scoring Rubric)

1 คะแนน	1 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 1 ข้อ
2 คะแนน	2 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ
3 คะแนน	3 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 6 กิจกรรมหลังการสอน

เกณฑ์การพิจารณาผลการปฏิบัติ	คะแนน
1.บันทึกหลังการสอน 2.วัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ 3.นำผลการประเมินมาพัฒนานักเรียนและปรับปรุงการสอนของตนเอง	

**แบบประเมินความเหมาะสมของร่างหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง
เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน
สู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน**

คำชี้แจง

แบบประเมินความเหมาะสมของร่างหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชนฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ท่านซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญ ได้กรุณาพิจารณาความเหมาะสมขององค์ประกอบต่าง ๆ ของหลักสูตร แบบประเมินมี 2 ตอน ตอนที่ 1 ประเมินความเหมาะสมของร่างหลักสูตร เป็นการพิจารณาส่วนประกอบต่าง ๆ ว่ามีความเหมาะสมเพียงใด ตอนที่ 2 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม วิธีการประเมิน แบบประเมินนี้มีลักษณะประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) โดยกำหนดเกณฑ์การแปลค่าของคะแนน ดังนี้

5	หมายถึงมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด
4	หมายถึงมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
3	หมายถึงมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง
2	หมายถึงมีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย
1	หมายถึงมีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ขอให้ท่านพิจารณาข้อความต่าง ๆ ตามรายการประเมินแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงตามความคิดเห็นของท่าน แล้วกรุณาเขียนข้อเสนอแนะอื่น ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงหลักสูตรต่อไป ผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างยิ่งที่เสียสละเวลา ให้ความอนุเคราะห์ในการประเมินร่างหลักสูตร ครั้งนี้

นายกิจจาณัญญ์ เฉลิเมเกียรติศรีนวลสกุล

ผู้วิจัย

แบบประเมินความเหมาะสมของร่างหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง
เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่
การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน

ตอนที่ 1 ประเมินความเหมาะสมของร่างหลักสูตร

ความสำคัญของหลักสูตร

คุณลักษณะองค์ประกอบของหลักสูตร	ระดับความเหมาะสม				
	5 มาก ที่สุด	4 มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด
มีการกล่าวถึงเหตุผลและความต้องการจำเป็น ที่มีความสมบูรณ์เพียงพอที่ต้องจัดทำหลักสูตร					

หลักการ

คุณลักษณะองค์ประกอบของหลักสูตร	ระดับความเหมาะสม				
	5 มาก ที่สุด	4 มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด
1. มีแนวคิด หลักการ ทฤษฎีรองรับ					
2. มีความชัดเจน สามารถนำไปเป็นหลักปฏิบัติได้					

จุดมุ่งหมาย

คุณลักษณะองค์ประกอบของหลักสูตร	ระดับความเหมาะสม				
	5 มาก ที่สุด	4 มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด
1. ระบุถึงคุณลักษณะด้านความรู้ (knowledge-K) ทักษะ (skill-S) และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (attitude, attribute-A)					
2. มีความชัดเจน นำไปสู่การประเมินได้					

โครงสร้าง

คุณลักษณะองค์ประกอบของหลักสูตร	ระดับความเหมาะสม				
	5 มาก ที่สุด	4 มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด
1. สอดคล้องกับความสำคัญของหลักสูตร					
2. สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร					
3. เนื้อหา มีความเหมาะสมกับสภาพหรือลักษณะ ของผู้เข้าอบรม					
4. การเรียงลำดับเนื้อหา มีความต่อเนื่องกัน					
5. มีรายละเอียดของเนื้อหา					
6. ระยะเวลาที่ใช้ในการฝึกอบรมแต่ละเนื้อหา มีความเหมาะสม					

แนวทางการจัดกิจกรรมฝึกอบรม

คุณลักษณะองค์ประกอบของหลักสูตร	ระดับความเหมาะสม				
	5 มาก ที่สุด	4 มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด
1. สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร					
2. แนวทางการจัดกิจกรรมมีลักษณะเป็นการจัด กิจกรรมตามแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง					
3. แนวทางการจัดกิจกรรม มีแนวคิดหรือ หลักการ และหรือขั้นตอนที่ชัดเจน					
4. เสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครู					
5. มีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้สอนจริง					

แนวทางการใช้สื่อ

คุณลักษณะองค์ประกอบของหลักสูตร	ระดับความเหมาะสม				
	5 มาก ที่สุด	4 มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด
1. มีรายละเอียดของสื่อชัดเจน					
2. เสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครู					

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

คุณลักษณะองค์ประกอบของหลักสูตร	ระดับความเหมาะสม				
	5 มาก ที่สุด	4 มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด
1. วัดและประเมินผลตรงตามจุดมุ่งหมาย ของหลักสูตร					
2. วิธีการวัดผลมีความหลากหลาย					
3. เกณฑ์การประเมินมีความเหมาะสม					

ตอนที่ 2 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

( )

วันที่ .....เดือน.....พ.ศ.....

แบบประเมินความเหมาะสมของเอกสารประกอบหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การ
เปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของ
ครูโรงเรียนเอกชน

คำชี้แจง

แบบประเมินความเหมาะสมของเอกสารประกอบหลักสูตร ประกอบด้วย แนวทางการนำ
หลักสูตรสู่การปฏิบัติ แนวทางการจัดกิจกรรม และ แนวทางการวัดและประเมินผล มีวัตถุประสงค์
เพื่อให้ท่านซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญ ได้กรุณาพิจารณาความเหมาะสมขององค์ประกอบต่าง ๆ ของเอกสาร
ประกอบหลักสูตรโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความเหมาะสมที่ตรงตามความคิดเห็นของ
ท่าน แล้วกรุณาเขียนข้อเสนอแนะ อื่น ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงเอกสารประกอบหลักสูตร
ต่อไป แบบประเมินนี้มีลักษณะประมาณ ค่า 5 ระดับ (Rating Scale) โดยกำหนดเกณฑ์การ
แปลค่าของคะแนน ดังนี้

5	หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
3	หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่านผู้เชี่ยวชาญเป็นอย่างยิ่งที่เสียสละเวลา ให้ความอนุเคราะห์
ในการประเมินเอกสารประกอบหลักสูตรครั้งนี้

นายกิจจาณัฏฐ์ เฉลิมเกียรติศรีนวลสกุล
ผู้วิจัย

แบบประเมินความเหมาะสมของเอกสารประกอบหลักสูตรหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการ
เรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่
การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน

คำชี้แจง : ขอให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงตามความคิดเห็นของท่าน

ที่	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
1	แนวทางการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติ					
	1.1 ระบุบทบาทของวิทยากรชัดเจน					
	1.2 ระบุบทบาทของพี่เลี้ยงทางวิชาการชัดเจน					
	1.2 ระบุบทบาทของผู้เข้าอบรมชัดเจน					
2	แนวทางการจัดกิจกรรม (แผนการจัดการฝึกอบรม)					
	2.1 สารสำคัญ					
	2.1.1 สอดคล้องกับเรื่องที่ฝึกอบรม					
	2.1.2 เขียนสารสำคัญในลักษณะของความคิดรวบยอดหรือแก่นของความรู้ที่สำคัญ					
	2.2 จุดประสงค์การเรียนรู้					
	2.2.1 สอดคล้องกับเรื่องที่ฝึกอบรม					
	2.2.2 ชัดเจน นำไปสู่การจัดกิจกรรมฝึกอบรมได้					
	2.2.3 ชัดเจน นำไปสู่การวัดผลและประเมินผล การฝึกอบรมได้					
	2.3 สารการเรียนรู้					
	2.3.1 สอดคล้องกับสารสำคัญ					
	2.3.2 เขียนสารการเรียนรู้ในลักษณะของการขยายรายละเอียดของสารสำคัญ					
	2.3.3 มีปริมาณและความลึกซึ้งที่เหมาะสมกับผู้เข้าอบรม					

ที่	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
	2.4 กิจกรรมการฝึกอบรม					
	2.4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
	2.4.2 เสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครู					
	2.4.3 สอดคล้องกับกระบวนการเรียนการสอน ตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง					
	2.4.4 มีความน่าสนใจ					
	2.4.5 เหมาะสมกับผู้เข้าอบรม					
	2.4.6 มีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้สอนจริง					
	2.5 สื่อ					
	2.5.1 สอดคล้องกับกิจกรรมการฝึกอบรม					
	2.5.2 เสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครู					
	2.6 การวัดและประเมินผล					
	2.6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
	2.6.2 วิธีการและเครื่องมือวัดผลเหมาะสมกับ จุดประสงค์การเรียนรู้					
	2.6.3 เกณฑ์การประเมินผลการเรียนรู้ มีความชัดเจน					
3	แนวทางการวัดและประเมินผล					
	ระบุแนวทางการวัดและประเมินผลชัดเจน					

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....
 .....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

( )

วันที่ .....เดือน.....พ.ศ.....

แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการฝึกอบรมตามหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของ
ครูโรงเรียนเอกชน

แบบสอบถามฉบับนี้สอบถามความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับการฝึกอบรมตามหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน

มีรายละเอียดดังนี้

- ตอนที่ 1 ด้านเนื้อหาสาระ
- ตอนที่ 2 ด้านกิจกรรมการฝึกอบรม
- ตอนที่ 3 ด้านสื่อการฝึกอบรม
- ตอนที่ 4 ด้านการวัดและประเมินผล
- ตอนที่ 5 ด้านบรรยากาศในการฝึกอบรม
- ตอนที่ 6 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

คำชี้แจง ขอให้ท่านตอบแบบสอบถามนี้ โดยระบุข้อความ และเขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

รายการที่สอบถาม	ระดับความคิดเห็น				
	5 มาก ที่สุด	4 มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด
ตอนที่ 1 ด้านเนื้อหาสาระ					
1. เนื้อหาที่น่าสนใจสอดคล้องกับความต้องการของโรงเรียนของท่าน					
2. เนื้อหาสอดคล้องกับความต้องการของท่าน					
3. ท่านสามารถนำความรู้จากเนื้อหาที่ฝึกอบรมไปใช้ในการปฏิบัติงานได้					
ตอนที่ 2 ด้านกิจกรรมการฝึกอบรม					
1. กิจกรรมการฝึกอบรมทำให้ท่านได้ฝึกสติ					
2. กิจกรรมการฝึกอบรมทำให้ท่านได้ฟังคนอื่นอย่างลึกซึ้ง					
3. กิจกรรมการฝึกอบรมทำให้ท่านได้เข้าใจตนเอง					
4. กิจกรรมการฝึกอบรมทำให้ท่านได้เข้าใจคนอื่น					
5. กิจกรรมการฝึกอบรมทำให้ท่านได้ไตร่ตรองความคิด ความรู้เกี่ยวกับการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ					
6. กิจกรรมการฝึกอบรมทำให้ท่านสามารถวิเคราะห์ตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ท่านสอนได้					
7. กิจกรรมการฝึกอบรมทำให้ท่านวิเคราะห์ข้อมูลสภาพปัญหา จุดเน้น ความต้องการของชุมชน สถานศึกษา และความต้องการของนักเรียนได้					
8. กิจกรรมการฝึกอบรมทำให้ท่านสามารถจัดทำคำอธิบายรายวิชาได้					
9. กิจกรรมการฝึกอบรมทำให้ท่านสามารถจัดทำโครงสร้างรายวิชาได้					
10. กิจกรรมการฝึกอบรมทำให้ท่านสามารถออกแบบหน่วยการเรียนรู้ได้					

รายการที่สอบถาม	ระดับความคิดเห็น				
	5 มาก ที่สุด	4 มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด
11. กิจกรรมการฝึกอบรมทำให้ท่านสามารถเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ได้					
12. กิจกรรมการฝึกอบรมทำให้ท่านสามารถจัดการเรียนรู้ตามแผนฯ ได้					
ตอนที่ 3 ด้านสื่อการฝึกอบรม					
1. ใช้สถานการณ์ ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนของท่าน					
2. สื่อการเรียนรู้มีความน่าสนใจและทำให้ท่านมีความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ					
ตอนที่ 4 ด้านการวัดและประเมินผล					
1. ทีมผู้ฝึกอบรมวัดและประเมินผลด้วยการให้ท่านปฏิบัติ					
2. ทีมผู้ฝึกอบรมวัดและประเมินผลหลายวิธี					
ตอนที่ 5 ด้านบรรยากาศในการฝึกอบรม					
1. การฝึกอบรมทำให้ท่านรู้สึกผ่อนคลาย ไม่เคร่งเครียด					
2. การฝึกอบรมตามหลักสูตรนี้ทำให้ท่านมีความสุขในการฝึกอบรม					
3. ทีมผู้ฝึกอบรมดูแลเอาใจใส่ท่านอย่างดี					

ตอนที่ 6 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

ภาคผนวก ค เอกสารประกอบหลักสูตร

เอกสารประกอบหลักสูตรฝึกอบบรมครู

ตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้าง
ความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ

พัฒนาโดย

นายกิจจาณัญญ์ เฉลิมเกียรติศรีนาลสกุล

หลักสูตรการศึกษาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

ออกแบบปกโดย
นายเนธี อันทันต์

เอกสารประกอบหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง
เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน
สู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน

พัฒนาโดย
นายกิจจณัฏฐ์ เฉลิมเกียรติศรีนวลสกุล

หลักสูตรการศึกษาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

คำนำ

หลักสูตรฝึกอบรมหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน เป็นหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นเพื่อให้ครูมีความรู้ ความเข้าใจและนำทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง (Transformative Learning Theory) เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายและเนื้อหาสาระของหลักสูตรฝึกอบรมโดยมุ่งเน้นเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน ให้ผู้เข้าฝึกอบรมมีความสามารถด้านการวิเคราะห์หลักสูตร ความสามารถด้านการจัดทำคำอธิบายรายวิชา ความสามารถด้านการจัดทำโครงสร้างรายวิชา ความสามารถด้านการออกแบบหน่วยการเรียนรู้ ความสามารถด้านจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้และความสามารถด้านการจัดการเรียนการสอน โดยแบ่งเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 แนวทางการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติ เป็นส่วนที่แนะนำ อธิบายเกี่ยวกับโครงสร้างของหลักสูตร แนวการจัดกิจกรรมการอบรม บทบาทของครูผู้สอน บทบาทของผู้เรียน ส่วนที่ 2 แผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งมีจำนวน 11 แผน ส่วนที่ 3 แนวทางการวัดและประเมินผล

หวังเป็นอย่างยิ่งว่า หลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน จะสามารถเสริมสร้างความรู้ ความสามารถให้กับครูผู้สอนบรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรฝึกอบรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กิจจาณัญญ์ เฉลิมเกียรติศรีนวลสกุล

สารบัญ

เรื่อง	
หน้า	
คำนำ	ก
สารบัญ	ข
กำหนดการฝึกอบรม	1
โครงสร้างหลักสูตร	4
ส่วนที่ 1 แนวทางการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติ	6
บทบาทของวิทยาการ	6
บทบาทของพี่เลี้ยงทางวิชาการ	7
บทบาทของผู้เข้าอบรม	7
ส่วนที่ 2 แผนการจัดการฝึกอบรม	8
คำชี้แจงการใช้แผนการจัดการฝึกอบรม	
แผนการจัดการฝึกอบรมเรื่องที่ 1 กายพร้อม ใจพร้อม เรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง กิจกรรมที่ 1 การสร้างสติ Mindfulness	9
แผนการจัดการฝึกอบรมเรื่องที่ 1 กายพร้อม ใจพร้อม เรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง กิจกรรมที่ 2 เรื่องของฉัน เรื่องของเธอ เรื่องของเรา	10
แผนการจัดการฝึกอบรมเรื่องที่ 1 กายพร้อม ใจพร้อม เรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง กิจกรรมที่ 3 สร้างความขัดแย้งภายในใจ	12
แผนการจัดการฝึกอบรมเรื่องที่ 1 กายพร้อม ใจพร้อม เรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง กิจกรรมที่ 4 เป้าหมายมีไว้พุ่งชน The goal is to hit	13
แผนการจัดการฝึกอบรมเรื่องที่ 2 การวิเคราะห์สถานศึกษาและผู้เรียน และการวิเคราะห์ตัวชีวิต	14
แผนการจัดการฝึกอบรมเรื่องที่ 3 สามคำสำคัญ 2 ซีรีส์	18
แผนการจัดการฝึกอบรมเรื่องที่ 4 การจัดทำคำอธิบายรายวิชาและโครงสร้างรายวิชา	24
แผนการจัดการฝึกอบรมเรื่องที่ 5 ออกแบบหน่วยการเรียนรู้	31
แผนการจัดการฝึกอบรมเรื่องที่ 6 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้	36
แผนการจัดการฝึกอบรมเรื่องที่ 7 การจัดการเรียนรู้และการสะท้อนคิดการสอน	44
แผนการจัดการฝึกอบรมเรื่องที่ 8 สอนและสะท้อนคิดหลังการสอน	51

ส่วนที่ 3 แนวทางการวัดและประเมินผล	56
แบบบันทึกการสะท้อนคิดหลังการสอน (สำหรับผู้เข้าอบรม)	57
แบบวัดความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ ของครูโรงเรียนเอกชน(สำหรับวิทยากร ใช้ประเมินหลังแผนการจัดการฝึกอบรม)	58

กำหนดการฝึกอบรม

หลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถ
ในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน

เรื่อง	เวลา (ชั่วโมง)	กระบวนการฝึกปฏิบัติ ตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การ เปลี่ยนแปลง	กิจกรรมเสริมสร้าง การเรียนรู้สู่การ เปลี่ยนแปลง
เรื่องที่ 1 กายพร้อม ใจพร้อม มุ่งสู่เป้าหมาย	3	การเตรียมความพร้อมก่อน เข้าสู่กระบวนการเรียนรู้สู่ การเปลี่ยนแปลง	1. เพลง “ใจครูอยู่ที่ หลักสูตร” 2. การสร้างสมาธิ (สติมา ปัญญาเกิด) 3. การฟังอย่างลึกซึ้ง (เรื่อง ของฉัน เรื่องของเธอ เรื่อง ของเรา) 4. การตั้งเป้าหมายในการ เปลี่ยนแปลงตนเอง (เป้าหมายมีไว้พุ่งชน The goal is to hit) 5. การไตร่ตรองความคิด และความรู้สึกจากการทำ กิจกรรม
เรื่อง 2 การนำหลักสูตรสู่ การปฏิบัติ : ทำได้ ยาก และทำเองไม่ได้ จริงหรือ (?)	3	1 . ภาวะวิกฤติที่ทำให้ สับสน 2. การไตร่ตรองเชิงวิพากษ์ 3. การเปลี่ยนแปลงการให้ ความหมายต่อความคิดและ นำไปสู่การปฏิบัติ	1. การไตร่ตรองเชิงวิพากษ์ การนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติ : ทำได้ยากและทำเอง ไม่ได้ จริงหรือ (?) ภาพยนตร์สั้น “ปากดี” 2. การสร้างความรู้ร่วมกัน 3. การไตร่ตรองความรู้การ วิเคราะห์สถานศึกษาและ ผู้เรียนและการวิเคราะห์

เรื่อง	เวลา (ชั่วโมง)	กระบวนการฝึกปฏิบัติ ตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การ เปลี่ยนแปลง	กิจกรรมเสริมสร้าง การเรียนรู้สู่การ เปลี่ยนแปลง
			ตัวชี้วัด 4. ปฏิบัติการวิเคราะห์ สถานศึกษาและผู้เรียน และการวิเคราะห์ตัวชี้วัด
เรื่องที่ 3 สามคำสำคัญ 2 ซี รีส์	3	1. การไตร่ตรอง 2. การเปลี่ยนแปลงการให้ ความหมายต่อความคิดและ นำไปสู่การปฏิบัติ	1. การสร้างความรู้ร่วมกัน 2. การไตร่ตรองความรู้ ทฤษฎี หลักการ แนวคิด เกี่ยวกับการเรียนรู้ รูปแบบ การสอน วิธีสอน เทคนิค การสอน 3. ปฏิบัติการวิเคราะห์ ทฤษฎี หลักการ แนวคิด เกี่ยวกับการเรียนรู้ รูปแบบ การสอน วิธีสอน เทคนิค การสอน เพื่อออกแบบเป็น แนวทางการจัดกิจกรรมการ เรียนรู้ในกลุ่มสาระการ เรียนรู้ที่ครูสอน
เรื่องที่ 4 การจัดทำคำอธิบาย รายวิชา และโครงสร้าง รายวิชา	3	1. การไตร่ตรอง 2. การเปลี่ยนแปลงการให้ ความหมายต่อความคิดและ นำไปสู่การปฏิบัติ	1. การสร้างความรู้ร่วมกัน 2. การไตร่ตรองความรู้การ จัดทำคำอธิบายรายวิชา และโครงสร้างรายวิชา 3. ปฏิบัติการจัดทำคำอธิบาย รายวิชาและโครงสร้าง รายวิชา

เรื่อง	เวลา (ชั่วโมง)	กระบวนการฝึกปฏิบัติ ตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การ เปลี่ยนแปลง	กิจกรรมเสริมสร้าง การเรียนรู้สู่การ เปลี่ยนแปลง
เรื่อง 5 การออกแบบหน่วย การเรียนรู้	3	1. ภาวะวิกฤติที่ทำให้สับสน 2. การไตร่ตรองเชิงวิพากษ์ 3. การไตร่ตรอง 4. การเปลี่ยนแปลงการให้ ความหมายต่อความคิดและ นำไปสู่การปฏิบัติ	1. ภาวะวิกฤติที่ทำให้สับสน เพลง “หลักสูตรคือ ดวงใจ” 2. การไตร่ตรองเชิงวิพากษ์ 3. การสร้างความรู้ร่วมกัน 4. การไตร่ตรองความรู้การ ออกแบบหน่วยการเรียนรู้ 5. ปฏิบัติการการออกแบบ หน่วยการเรียนรู้
เรื่อง 6 ทำไมครูต้องทำแผน :ชื่อแผน หรือสอน ตามหนังสือไม่ได้ หรือ (?)	3	1. การไตร่ตรองเชิงวิพากษ์ ทำไมครูต้องทำแผน : ชื่อ แผน หรือสอนตามหนังสือ ไม่ได้หรือ (?) 2. การเปลี่ยนแปลงการให้ ความหมายต่อความคิดและ นำไปสู่การปฏิบัติ	1. การไตร่ตรองเชิงวิพากษ์ ทำไมครูต้องทำแผน : ชื่อ แผน หรือสอนตามหนังสือ ไม่ได้หรือ (?) 2. การสร้างความรู้ร่วมกัน 3. การไตร่ตรองความรู้การ จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ 4. ปฏิบัติการจัดทำแผนการ จัดการเรียนรู้
เรื่อง 7 การจัดการเรียนรู้ และการสะท้อนคิด การสอน	3	1. การไตร่ตรอง 2. การเปลี่ยนแปลงการให้ ความหมายต่อความคิดและ นำไปสู่การปฏิบัติ	1. การสร้างความรู้ร่วมกัน 2. การไตร่ตรองความรู้การ จัดการเรียนรู้และการ สะท้อนคิดการสอน
เรื่อง 8 ปฏิบัติการสอนและ สะท้อนคิดการสอน	3	1. การสะท้อนคิดการสอน 2. การเปลี่ยนแปลงการให้ ความหมายต่อความคิดและ นำไปสู่การปฏิบัติ	1. ปฏิบัติการสอน 2. การสะท้อนคิดการสอน

โครงสร้างหลักสูตร

หลักสูตรฝึกอบรมฉบับนี้กำหนดเนื้อหาออกเป็น 8 เรื่องและเวลารวม 24 ชั่วโมง ดังนี้

เรื่อง	เนื้อหา	เวลา (ชั่วโมง)
เรื่อง 1 กายพร้อมใจ พร้อม มุ่งสู่เป้าหมาย	การสร้างสติ การรู้จักและเข้าใจตนเองและผู้อื่น การฟังอย่างลึกซึ้ง (Deep Listening) และการตั้งเป้าหมายในการเปลี่ยนแปลงตนเอง	3
เรื่อง 2 การนำหลักสูตร สู่การปฏิบัติ : ทำได้ยาก และ ทำเองไม่ได้ จริง หรือ (?)	1.การไตร่ตรองเชิงวิพากษ์ การนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติ : ทำได้ยากและทำเองไม่ได้ จริงหรือ (?) 2. การวิเคราะห์ สภาพปัญหา จุดเน้น ความต้องการของชุมชนและของสถานศึกษา และความต้องการของผู้เรียนด้านลีลาการเรียนรู้ และระดับความรู้ความสามารถของนักเรียน การวิเคราะห์ตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 การวิเคราะห์สมรรถนะสำคัญ และการวิเคราะห์คุณลักษณะอันพึงประสงค์	3
เรื่องที่ 3 สามคำสำคัญ ซีรีส์ 1 ซีรีส์ 2	สามคำสำคัญ ซีรีส์ 1 : ความหมายของทฤษฎี หลักการ และแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ ทฤษฎีการสร้างความรู้ (constructivism) หลักการเรียนรู้ที่ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (student-centered learning) และหลักการเรียนรู้เชิงรุก (active learning) สามคำสำคัญ ซีรีส์ 2 : ความหมายของรูปแบบการสอน วิธีสอน เทคนิคการสอน รูปแบบการสอนที่เป็นสากล วิธีสอน และเทคนิคการสอน	3
เรื่องที่ 4 การจัดทำ คำอธิบาย รายวิชา และโครงสร้าง รายวิชา	องค์ประกอบของคำอธิบายรายวิชาและการจัดทำคำอธิบายรายวิชา	3
เรื่อง 5 การออกแบบ หน่วยการเรียนรู้	ความหมายของหน่วยการเรียนรู้ องค์ประกอบของหน่วยการเรียนรู้ และการจัดทำหน่วยการเรียนรู้	3

เรื่อง	เนื้อหา	เวลา (ชั่วโมง)
เรื่อง 6 ทำไมครูต้องทำ แผน : ชี้อแผน หรือสอนตาม หนังสือไม่ได้ หรือ (?)	1. การไตร่ตรองเชิงวิพากษ์ ทำไมครูต้องทำแผน : ชี้อแผน หรือสอนตามหนังสือไม่ได้หรือ (?) 2. ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ และการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้	3
เรื่อง 7 การจัดการ เรียนรู้และการ สะท้อนคิดการ สอน	ลักษณะของการจัดการเรียนรู้ที่ดี และแนวทางการสะท้อนคิดหลังการสอน	3
เรื่อง 8 ปฏิบัติการสอน และสะท้อนคิด หลังการสอน	ปฏิบัติการสอน และปฏิบัติการสะท้อนคิดหลังการสอน	3
รวม		24

ส่วนที่ 1 แนวทางการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติ

บทบาทของวิทยากร

แนวปฏิบัติของวิทยากร มีดังนี้

1. ศึกษาเอกสารประกอบหลักสูตรทั้งฉบับ เพื่อให้ทราบรายละเอียดต่าง ๆ ในแต่ละองค์ประกอบของหลักสูตร
2. ศึกษาเอกสารประกอบหลักสูตรเพื่อจะให้เห็นแนวทางในการนำหลักสูตรไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งแนวทางการจัดกิจกรรมฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชนที่มีทั้งกระบวนการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง กิจกรรมเสริมสร้างการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง การสร้างความรู้ร่วมกัน การเสริมมิติทางสังคมโดยพี่เลี้ยง และการเสริมมิติทางอารมณ์โดยการสนับสนุนอารมณ์ทางบวก ซึ่งถือเป็นหัวใจของการนำหลักสูตรไปใช้เพื่อให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

3. ศึกษาแผนการจัดกิจกรรมฝึกอบรมให้ครบทุกแผนก่อนเริ่มปฏิบัติการฝึกอบรม เพื่อให้ทราบถึงรายละเอียดต่าง ๆ ในแต่ละองค์ประกอบของแผนการการฝึกอบรมและเกิดความมั่นใจในการจัดการฝึกอบรม วางแผนการจัดเตรียมฝึกอบรมให้สอดคล้องกับลักษณะของกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละแผน ทั้งนี้ให้มีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ครูผู้สอนสามารถปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมตามบริบท

4. วิทยากรเตรียมสื่อการเรียนรู้ให้ครบตามที่ระบุไว้ในแต่ละแผน สำหรับสื่อบางอย่างวิทยากรอาจปรับเปลี่ยนได้ตามสมควร เช่น คลิปต่าง ๆ ผู้สอนอาจเปลี่ยนแปลงได้ แต่อย่างไรควรพิจารณาให้เหมาะสมกับเนื้อหาที่ฝึกอบรม

5. ในระหว่างจัดกิจกรรมการฝึกอบรม วิทยากรควรมีบทบาทสำคัญดังนี้

5.1 วิทยากรลดบทบาทในการบรรยายเนื้อหาในชั้นเรียนสู่การเป็นผู้ให้คำแนะนำ อยู่เคียงข้างกับผู้เข้าอบรม

5.2 วิทยากรเปลี่ยนความเชื่อที่มีต่อผู้เข้าอบรมจากการเป็นผู้ขอรับความรู้จากวิทยากรฝ่ายเดียวไปสู่ความเชื่อที่มีต่อผู้เข้าอบรมว่า ผู้เข้าอบรมคือผู้แสวงหาและรับคำปรึกษาเพื่อดำเนินไปตามเส้นทางของผู้เข้าอบรมเอง

5.3 วิทยากรกลายเป็นผู้แนะนำและเอื้ออำนวยมากกว่าการบังคับให้ผู้เข้าอบรมเรียนรู้ วิทยากรไม่ควรถูกครอบงำด้วยเรื่องการสอนมากเกินไป แต่ควรเน้นในเรื่องการเรียนรู้ของผู้เข้าอบรมให้มากขึ้น รวมถึงการสร้างพลังให้ผู้เข้าอบรมค้นพบความรู้และเรียนรู้มากขึ้น

6. ควรให้เวลากับผู้เข้าอบรมในการใคร่ครวญ เช่น การให้เวลาสงบนิ่งก่อนเริ่มกิจกรรม ให้หยุดใคร่ครวญแล้วค่อยตอบคำถาม หรือการสะท้อนการเรียนรู้

7. ควรให้ผู้เข้าอบรมสะท้อนการเรียนรู้ ซึ่งอาจสะท้อนทั้งในระหว่าง และหลังจัดกิจกรรมการฝึกอบรม โดยให้สะท้อนทั้งความรู้ ความคิด และความรู้สึกผ่านวิธีการต่าง ๆ เช่น การพูด การเขียน เป็นต้น

8. เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการฝึกอบรมที่ระบุไว้ในแผน วิทยากรสามารถยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสม

9. ควรแจ้งผลการประเมินการเรียนรู้ หรือผลการตรวจผลงานให้ผู้เข้าอบรมทราบทุกครั้ง แสดงความชื่นชมในส่วนที่ดี และชี้จุดที่ควรปรับปรุงแก้ไขพร้อมข้อเสนอแนะ

10. วิทยากรควรติดตามผลการปฏิบัติการฝึกอบรมของผู้เข้าอบรมอาจเป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่มอย่างต่อเนื่องโดยการตรวจสอบความถูกต้องของการไตร่ตรองความรู้และการปฏิบัติ **บทบาทของพี่เลี้ยงทางวิชาการ**

1. เป็นผู้สร้างสภาพแวดล้อมที่ทำให้ผู้เข้าอบรมรู้สึกปลอดภัย การเคารพซึ่งกันและกัน และเกิดความไว้วางใจซึ่งกันและกัน

2. เป็นผู้สร้างการสื่อสารที่เปิดใจ ซื่อตรง มีบทสนทนาแบบเปิด มีการฟังโดยไม่ตัดสิน มีทักษะการตั้งคำถาม และสร้างสัมพันธภาพที่อบอุ่นในการสนทนา
3. เป็นผู้สร้างความท้าทายและให้การสนับสนุนที่เหมาะสมกับศักยภาพของผู้เข้าอบรม เพื่อให้ผู้เข้าอบรมเกิดการคิดและได้ค้นพบตนเองในมุมใหม่ๆ
4. เป็นผู้สร้างการเปลี่ยนแปลงให้ผู้เข้าอบรมโดยการช่วยกระตุ้นให้ผู้เข้าอบรมเกิดการสะท้อนเชิงวิพากษ์ ช่วยสร้างการตีความต่อสิ่งต่าง ๆ ในโลกใหม่ และช่วยสร้างภาพแนวทางใหม่ที่มีความเป็นไปได้ทั้งในเรื่องความเชื่อและการปฏิบัติ
5. เป็นผู้ยอมรับเรื่องสมมูลของอำนาจระหว่างพี่เลี้ยงทางวิชาการและผู้เข้าอบรม ซึ่งยอมให้ผู้เข้าอบรมมีอำนาจในความรับผิดชอบในการเรียนรู้ของผู้เข้าอบรมเอง

บทบาทของผู้เข้าอบรม

1. สร้างบรรทัดฐานที่ดีให้เกิดขึ้นในห้องอบรม เช่น ความสุภาพ การยอมรับนับถือในตัวผู้อื่น ความรับผิดชอบที่จะช่วยให้ผู้อื่นให้เกิดการเรียนรู้ มีความรับผิดชอบในการเรียนรู้ของตนเอง และของกลุ่ม
2. ผู้เข้าอบรมต้องสามารถวิพากษ์ฐานคิดของตนเองเพื่อเปลี่ยนแปลงกระบวนทัศน์ โดยช่วยตั้งคำถามและเรียนรู้จากการสื่อสาร
3. ผู้เข้าอบรมต้องแสดงความคิดเพื่อให้เกิดการสะท้อนผลเป็นเหตุเป็นผลในฐานคติ ความเชื่อ ค่านิยม ความคิด ความรู้สึก
4. ผู้เข้าอบรมต้องมีส่วนร่วมในการสร้างบทบาทของการสนทนาสามารถตรวจสอบได้จากการสื่อสารการตั้งคำถามจะช่วยให้เกิดโอกาสในการสำรวจเหตุการณ์อย่างมีเหตุผลผ่านข้อโต้แย้งและทางเลือกจากมุมมอง ซึ่งเป็นการกำกับกับการเรียนรู้ภายใต้ความร่วมมือซึ่งกันและกัน
5. ลงมือปฏิบัติจริงสรุปสิ่งที่เรียนรู้ด้วยตนเอง และนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ
6. มีปฏิสัมพันธ์ ทำงาน ทำกิจกรรมร่วมกับกลุ่มเพื่อน วิทยากรและพี่เลี้ยงทางวิชาการด้วยความตั้งใจ

ส่วนที่ 2 แผนการจัดการฝึกอบรม

คำชี้แจงการใช้แผนการจัดการฝึกอบรม

แผนการจัดการฝึกอบรมเป็นเอกสารสำหรับเป็นแนวทางใช้ประกอบการฝึกอบรมครูตาม ทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้น พื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน ครั้งนี้ มีแผนการจัดการฝึกอบรมจำนวน 11 แผน ใช้เวลา เรียนทั้งสิ้น 24 ชั่วโมง โดยในแต่ละเรื่องประกอบด้วยแผนการจัดการฝึกอบรม และจำนวนชั่วโมง ดัง รายละเอียด ต่อไปนี้

แผน จัดการ เรียนรู้	ชื่อเรื่อง/กิจกรรม	เวลา (ชั่วโมง)
1	เรื่องที่1 กายพร้อม ใจพร้อม มุ่งสู่เป้าหมาย กิจกรรมที่ 1 การสร้างสติ Mindfulness	3
2	เรื่องที่1 กายพร้อม ใจพร้อม มุ่งสู่เป้าหมาย กิจกรรมที่ 2 เรื่องของฉัน เรื่องของเธอ เรื่องของเรา	3
3	เรื่องที่1 กายพร้อม ใจพร้อม มุ่งสู่เป้าหมาย กิจกรรมที่ 3 สร้างความขัดแย้งภายในใจ	3
4	เรื่องที่1 กายพร้อม ใจพร้อม มุ่งสู่เป้าหมาย กิจกรรมที่ 4 เป้าหมายมีไว้พุ่งชน The goal is to hit	3
5	เรื่องที่ 2 การนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติ : ทำได้ยาก และทำเองไม่ได้ จริงหรือ (?)	3
6	เรื่องที่ 3 สามคำสำคัญ 2 ซีรีส์	3
7	เรื่องที่ 4 การจัดทำคำอธิบายรายวิชาและโครงสร้างรายวิชา	3
8	เรื่องที่ 5 ออกแบบหน่วยการเรียนรู้	3
9	เรื่องที่ 6 ทำไมครูต้องทำแผน :ซื้อแผน หรือสอนตามหนังสือไม่ได้ หรือ (?)	3
10	เรื่องที่ 7 การจัดการเรียนรู้และการสะท้อนคิดการสอน	3
11	เรื่องที่ 8 สอนและสะท้อนคิดหลังการสอน	3
	รวม	24

ตัวอย่าง

แผนการจัดกิจกรรมการฝึกอบรม

เรื่องที่ 6 ทำไมครูต้องทำแผน : ชื่อแผน หรือสอนตามหนังสือไม่ได้หรือ (?)

แผนที่ 9 เรื่อง ทำไมครูต้องทำแผน : ชื่อแผน หรือสอนตามหนังสือไม่ได้หรือ (?) เวลา 3 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การไตร่ตรองเชิงวิพากษ์ ทำไมครูต้องทำแผนการสอน : ชื่อแผน หรือสอนตามหนังสือไม่ได้หรือ (?) จะช่วยให้ครูได้ไตร่ตรองถึงเหตุผลที่ครูไม่ควรซื้อแผนการสอนหรือสอนตามหนังสือ (ความเชื่อเดิม) และเหตุผลที่ครูต้องทำแผนการสอนเอง (ความเชื่อใหม่)

การวิเคราะห์และวางแผนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ การกำหนดเนื้อหาสาระ การกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ การกำหนดการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ และการกำหนดสื่อการเรียนรู้

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อครูผู้เข้าฝึกอบรมเรียนเนื้อหาเรื่องนี้จบลงแล้ว สามารถ

1. ไตร่ตรองเชิงวิพากษ์ ทำไมครูต้องทำแผน : ชื่อแผน หรือสอนตามหนังสือไม่ได้หรือ (?) ได้
2. มีความเชื่อเกี่ยวกับการจัดทำแผนที่แตกต่างจากความเชื่อเดิม
2. บอกและอธิบายการวิเคราะห์และวางแผนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ การกำหนดเนื้อหาสาระ การกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ การกำหนดการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ และการกำหนดสื่อการเรียนรู้ได้อย่างถูกต้องแตกต่างจากเดิม
2. จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้อย่างถูกต้อง การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ การกำหนดเนื้อหาสาระ การกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ การกำหนดการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ และการกำหนดสื่อการเรียนรู้ได้อย่างถูกต้อง แตกต่างจากเดิม

เนื้อหา

1. ไตร่ตรองเชิงวิพากษ์ ทำไมครูต้องทำแผน : ชื่อแผน หรือสอนตามหนังสือไม่ได้หรือ (?)
2. การจัดทำแผนการเรียนรู้ที่มีความเหมาะสม ความสอดคล้อง และความเชื่อมโยง ชื่อหน่วยการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด สาระการเรียนรู้ และเวลา กิจกรรมการเรียนรู้ การประเมินผล และสื่อ

4.3 1) การกระตุ้นด้วย

ปัญหาหรือวิธีการที่ครูนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ 2) การสนทนาว่าทำแบบนั้นเพราะอะไร มีความเชื่ออย่างไร 3) หาทางเลือกที่ต่างไปจากเดิม และ 4) สนทนาและสรุปหาสิ่งที่เปลี่ยนไปจากเดิม และเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร

กิจกรรมฝึกรวม

1. กิจกรรมการไตร่ตรองเชิงวิพากษ์ ทำไมครูต้องทำแผน : ชี้อแผน หรือสอนตามหนังสือไม่ได้หรือ (?) (55 นาที)

กระบวนการเปลี่ยนแปลง 4 ขั้นตอน

1. ขั้นกระตุ้นด้วยปัญหา

1.1 วิทยากรให้ผู้เข้าอบรมอ่านกลอนดังนี้

“อาชีพรูเป็นได้แต่เป็นยาก เพียงมีปากก็เชื่อว่าสอนได้
ต้องใจรักดูแลศิษย์มิเสื่อมคลาย หวังสบายอย่าหมายมาเป็นครู”

ม.ล. ปิ่น มาลากุล

1.2 ผู้เข้าอบรมสะท้อนโดยการตอบคำถามจากบทกลอน ให้ครูเห็นตนเองว่าควรจะทำอย่างไรในบทบาทหน้าที่ครูที่ทำอยู่ไม่ใช่เป็นแค่ครูในหน้าที่หรือเป็นบุคคลที่มารับจ้างสอน

1.3 ผู้เข้าอบรมสนทนากันเกี่ยวกับการที่ครูไม่ทำแผนการสอน ชี้อแผนการสอนหรือสอนตามหนังสือจะเกิดผลกระทบอย่างไร (นักเรียนจะไม่ได้รับการพัฒนาให้เกิดสมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน และการจัดการเรียนการสอนจะไม่สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน ไม่สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียนและชุมชนที่นักเรียนอาศัย)

2. ขั้นสนทนาอภิปรายบนพื้นฐานของความเชื่อ

ที่เลี้ยงทางวิชาการให้ผู้เข้าอบรมสนทนากัน ในประเด็นดังต่อไปนี้

1) แผนการสอนจากสำนักพิมพ์ต่าง ๆ นำมาใช้สอนแล้วนักเรียนจะมีความรู้ มีสมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะที่พึงประสงค์หรือไม่ อย่างไร

2) การสอนตามหนังสือนักเรียนจะมีความรู้ มีสมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะที่พึงประสงค์หรือไม่ อย่างไร

(การสอนตามแผนการสอนของสำนักพิมพ์จะทำให้การจัดการเรียนการสอนจะไม่สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน ไม่สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียนและชุมชนที่นักเรียนอาศัย)

3. ชั้นสร้างทางเลือก

3.1 พี่เลี้ยงทางวิชาการให้ผู้เข้าอบรมสนทนาตามประเด็นดังนี้

1) ถ้าครูจะใช้แผนการสอนหรือสอนตามหนังสือที่ซื้อมา ครูจะต้องทำ

อย่างไรได้ (ปรับแผนการสอนสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน ให้สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียนและชุมชนที่นักเรียนอาศัย)

2) ถ้าครูจะต้องทำแผนการสอนเอง ครูจะทำได้หรือไม่ ถ้าทำได้ จะทำอย่างไร ถ้าทำไม่ได้เพราะเหตุใด

4. ชั้นสนทนาสรุปหาสิ่งที่เปลี่ยนแปลง

พี่เลี้ยงทางวิชาการให้ผู้เข้าอบรมร่วมกันสรุปเพื่อให้ได้ความเชื่อที่ว่า หากครูจะใช้แผนการสอนของสำนักพิมพ์หรือสอนตามหนังสือที่ซื้อมา ครูจะต้องปรับแผนการสอนสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน ให้สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียนและชุมชนที่นักเรียนอาศัยปรับกิจกรรมการเรียนรู้ ปรับสื่อการเรียนรู้ และอาจเพิ่มเติมกรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น

หากครูจะจัดทำแผนการสอนด้วยตัวเองได้ โดยสร้างความรู้ร่วมกันกับเพื่อนครูทั้งภายในโรงเรียนเดียวกันและต่างโรงเรียนเกี่ยวกับแผนการสอนโดยมีพี่เลี้ยงทางวิชาการคอยช่วยเหลือและชี้แนะ

2. การสร้างความรู้ร่วมกัน

ขั้นตอนที่ 1 ทบทวนความรู้เดิม (10 นาที)

1. ผู้เข้าอบรมร่วมกันพูดคุยซักถาม เรื่อง จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้
2. สมาชิกในกลุ่มทุกคนเขียนจัดทำจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ลงในกระดาษโพสต์อิท แล้วนำไปติดบนกระดาน

ขั้นตอนที่ 2 สืบค้นข้อมูล (20 นาที)

1. สมาชิกในกลุ่มศึกษาวิเคราะห์ เอกสาร เรื่อง จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้
2. สมาชิกในกลุ่มคิดไตร่ตรองความรู้ด้วยตนเอง เรื่อง จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ (ระหว่างปฏิบัติกิจกรรมผู้นำกิจกรรมเปิดเสียงดนตรีผ่อนคลายเพื่อให้สมาชิกเกิดสมาธิ)

ขั้นตอนที่ 3 นำเสนอความรู้ที่สร้างขึ้น (20 นาที)

1. สมาชิกในกลุ่มร่วมกันแลกเปลี่ยนความรู้เรื่อง จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ได้ไตร่ตรองด้วยตนเองมาแล้ว
2. เขียนสิ่งที่ได้เรียนรู้ร่วมกันลงกระดาษป๊อพ
3. นำเสนอโดยการสรุปความรู้ลงกระดาษป๊อพ
4. สมาชิกทุกคนสรุปความรู้ร่วมกันเสริมและขยายความรู้ให้กับคนอื่นในกลุ่ม

ขั้นตอนที่ 4 สรุปความรู้ และขยายความรู้ (10 นาที)

1. สมาชิกทุกคนคิดไตร่ตรองความรู้ด้วยตนเอง จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ (ระหว่างปฏิบัติกิจกรรมผู้นำกิจกรรมเปิดเสียงดนตรีผ่อนคลาย เพื่อให้สมาชิกเกิดสมาธิ)

2. ผู้เข้าอบรมตอบคำถาม 1) แผนฯ คืออะไรในสายตาเธอ 2) แผนฯ มีความสำคัญอย่างไร ทำไมผู้สอนต้องเขียนแผนฯ ก่อนสอน 3) ทำไมแผนการสอนถูกจัดว่าเป็นหลักสูตร (ระดับชั้นเรียน) 4) มีองค์ประกอบสำคัญอะไรบ้าง

3. ผู้เข้าอบรมพิจารณาใคร่ครวญตนเองและมีการสะท้อนความเชื่อของตนเองกับบุคคลอื่น และแลกเปลี่ยนกับบุคคลอื่นด้วยร่วมกันของผู้เข้าอบรมตามประเด็นการจัดทำแผนการเรียนรู้

4. ผู้เข้าอบรมร่วมกันศึกษาการจัดทำแผนการเรียนรู้ตามตัวบ่งชี้ที่ 1 วิเคราะห์และวางแผนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ตัวบ่งชี้ที่ 2 กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ ตัวบ่งชี้ที่ 3 กำหนดสาระสำคัญ (Concept) และสาระเนื้อหา (Content) ตัวบ่งชี้ที่ 4 กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ ตัวบ่งชี้ที่ 5 กำหนดการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตัว บ่งชี้ที่ 6 กำหนดสื่อการเรียนรู้

5. วิทยากรอธิบายองค์ประกอบสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ ทิศนา เขมมณี และคณะ (๒๕๔๘) ได้นำเสนอองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วยหัวข้อ ดังนี้ 1) สาระสำคัญ 2) จุดประสงค์การเรียนรู้ 3) เนื้อหา 4) กิจกรรมการเรียนการสอน 5) สื่อและอุปกรณ์ 6) การวัดและประเมินผล 7) บันทึกหลังการสอน lesson plan แผนการสอน, แผนการจัดการเรียนรู้ : คำโครง หรือรายละเอียดของการจัดการเรียนรู้ในช่วงเวลาหนึ่งที่ได้รับการวางแผนออกแบบไว้ก่อน เพื่อใช้เป็นแนวทางดำเนินการจัดการเรียนรู้จริง ประกอบด้วย ผลลัพธ์การเรียนรู้ จุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ ระยะเวลา กิจกรรม สื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล (ราชบัณฑิตยสภา, ๒๕๖๔)

6. ผู้เข้าร่วมอบรมทุกคนสรุปและปฏิบัติการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

3. กิจกรรมปฏิบัติการเขียนแผนและนำเสนอแผน (75 นาที)

1. วิทยากรอธิบายวิธีการเขียนแผน ดังรายละเอียดดังนี้ (50 นาที)

1.1 ผู้เข้าอบรมตอบคำถาม ดังต่อไปนี้

1. สอนอะไร (หน่วย หัวเรื่อง ความคิดรวบยอด หรือสาระสำคัญ)
2. เพื่อจุดประสงค์อะไร (จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม)
3. ด้วยสาระอะไร (โครงร่างเนื้อหา)
4. ใช้วิธีการใด (กิจกรรมการเรียนการสอน)
5. ใช้เครื่องมืออะไร (สื่อการเรียนการสอน)
6. ทราบได้อย่างไรว่าประสบความสำเร็จหรือไม่ (วัดผลประเมินผล)

1.2 วิทยากรให้ความรู้และให้ผู้เข้าอบรมฝึกปฏิบัติการเขียนแผนการสอนตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ตัวเองสอน ตามรายละเอียดดังนี้

1. สาระสำคัญ (Concept) เป็นความคิดรวบยอดหรือหลักการของเรื่องหนึ่งที่ต้องการให้เกิดกับนักเรียน เมื่อเรียนตามแผนการสอนแล้ว
  2. สมรรถนะสำคัญ
  3. คุณลักษณะอันพึงประสงค์
  4. จุดประสงค์การเรียนรู้ (Learning Objective) เป็นการกำหนดจุดประสงค์ที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน เมื่อเรียนจบตามแผนการสอนแล้ว
  5. เนื้อหา (Content) เป็นเนื้อหาที่จัดกิจกรรมและต้องการให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้
  6. กิจกรรมการเรียนการสอน (Instructional Activities) เป็นการสอนขั้นตอนหรือกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งนำไปสู่จุดประสงค์ที่กำหนด
  7. สื่อและอุปกรณ์ (Instructional Media) เป็นสื่อ และอุปกรณ์ที่ใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน ที่กำหนดไว้ในแผนการสอน
  8. การวัดผลและประเมินผล (Measurement and Evaluation) เป็นการกำหนดขั้นตอนหรือวิธีการวัดและประเมินผล ว่านักเรียนบรรลุจุดประสงค์ตามที่ระบุไว้ในกิจกรรมการเรียนการสอน แยกเป็นก่อนสอน ระหว่างสอน และหลังสอน
  9. กิจกรรมเสนอแนะ เป็นกิจกรรมที่บันทึกการตรวจแผนการสอน
  10. ข้อเสนอแนะของผู้บังคับบัญชา เป็นการบันทึกตรวจแผนการสอนเพื่อเสนอแนะหลังจากได้ตรวจสอบความถูกต้อง การกำหนดรายละเอียดในหัวข้อต่าง ๆ ในแผนการสอน
  11. บันทึกการสอน เป็นการบันทึกของผู้สอน หลังจากนำแผนการสอนไปใช้แล้ว เพื่อเป็นการปรับปรุงและใช้ในคราวต่อไป มี 3 หัวข้อคือ
    - 11.1 ผลการเรียนรู้ เป็นการบันทึกผลการเรียนด้านสุขภาพและปริมาณทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย ซึ่งกำหนดในขั้นถึงกรรมการเรียนการสอนและการประเมิน
    - 11.2 ปัญหาและอุปสรรค เป็นการบันทึก ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นในขณะสอน ก่อนสอน และหลังทำการสอน
    - 11.3 ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข เป็นการบันทึกข้อเสนอแนะเพื่อแก้ไขปรับปรุงการเรียนการสอน ให้เกิดการเรียนรู้ บรรลุจุดประสงค์ของบทเรียนที่หลักสูตรกำหนด
2. วิทยากรให้ผู้อบรมนำแผนการสอนมารวมกันไต่ตรองการเขียนร่วมกัน (25 นาที)

แผนการสอน

รายวิชาพื้นฐาน..... ชั้นประถมศึกษาปีที่ .....

หน่วยการเรียนรู้ที่ ..... เวลา ..... ชั่วโมง

เรื่อง ..... เวลา ..... ชั่วโมง

1. ตัวชี้วัด
2. สาระสำคัญ
3. สมรรถนะสำคัญ
4. คุณลักษณะอันพึงประสงค์
5. จุดประสงค์การเรียนรู้
6. สาระเนื้อหา
7. กิจกรรมการเรียนการสอน
..... (นาที)
8. สื่อ
ใบงานการจัดทำแผนการเรียนรู้
9. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมิน

สื่อ

วิทยาการ

วิทยาการเกี่ยวกับหลักสูตรการสอนและการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง ประกอบด้วย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิเชียร อารังโสติสกุล คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
ที่เลี้ยงทางวิชาการเกี่ยวกับกิจกรรมไต่ตรงเชิงวิพากษ์ ประกอบด้วย
  1. นางสุนทรี อารังโสติสกุล ตำแหน่ง ครูวิทยฐานะครูเชี่ยวชาญ สาขาการศึกษาพิเศษ
  2. ดร.วันวิสา ม่วงทอง ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ
  3. นายเมธี อนันต์ ตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

หนังสืออ่านเพิ่มเติม

เอกสารประกอบหลักสูตรการฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน

สื่ออื่น ๆ

1. กระดาษโปสเตอร์อิท

2. กระดาษปรีฟ

3. ปากกาสี

สื่อ Youtube และสื่อออนไลน์เกี่ยวกับเสียงดนตรีในการสร้างสมาธิในการทำงาน

1. ชื่อสื่อ [การผ่อนคลายอย่างสงบ] การทำสมาธิ

<https://www.youtube.com/watch?v=FjHGZj2IjBk>

2. ชื่อสื่อ เพลงประกอบซีรีส์ปริมาจารย์ลัทธิมาร พระเอกเป่าขลุ่ย เวลาเศร้าเหงา อยู่

คนเดียว

ถูกทิ้ง จาก <https://www.youtube.com/watch?v=Ol2UISNPkBM>

3. ชื่อสื่อ ดนตรีบำบัด-เสียงน้ำไหล-เพลงสำหรับคนหลับยาก ทำให้หลับลึก พักผ่อน

สมอง

ผ่อนคลาย 8 ชั่วโมงเต็ม จาก <https://www.youtube.com/watch?v=OfPhHPmi4y4>

4. ชื่อสื่อ Relaxing Beats & Music to Relax, Chill and Study III

จาก <https://www.youtube.com/watch?v=vHXpZ7HZzxk>

5. ชื่อสื่อ รวมเพลงบรรเลงกีตาร์เปิดฟังยาวๆ 1 ชั่วโมง by PickFingerstyle

จาก <https://www.youtube.com/watch?v=AXFprdG1PFU>

8. การวัดและประเมินผล

เกณฑ์แสดงระดับคุณภาพ

แบบประเมินความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียน

เอกชน

ความสามารถในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

การวิเคราะห์และวางแผนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ การกำหนดเนื้อหาสาระ การกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ การกำหนดการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ และการกำหนดสื่อการเรียนรู้

เกณฑ์การให้คะแนน (Scoring Rubric)

1 คะแนน	1 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 1 ข้อ
2 คะแนน	2 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ
3 คะแนน	3 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 1 วิเคราะห์และวางแผนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

เกณฑ์การพิจารณาผลการปฏิบัติ	คะแนน
1. วิเคราะห์สาระการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้ของหน่วยการเรียนรู้ 2. จัดแบ่งชั่วโมงที่จะนำไปจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ 3. วิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับธรรมชาติวิชาและสาระ เนื้อหาของหน่วยการเรียนรู้	

เกณฑ์การให้คะแนน (Scoring Rubric)

1 คะแนน	1 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 1 ข้อ
2 คะแนน	2 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ
3 คะแนน	3 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 2 กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้

เกณฑ์การพิจารณาผลการปฏิบัติ	คะแนน
1. เขียนจุดประสงค์การเรียนรู้ นำพานักเรียนไปสู่มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่กำหนด ไว้ในหน่วยการเรียนรู้ 2. เขียนจุดประสงค์การเรียนรู้ สอดคล้องกับความสามารถที่จะสร้างชิ้นงาน/ ภาระงาน 3. เขียนจุดประสงค์การเรียนรู้ชัดเจน นำไปจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และวัดผล และประเมินผลการเรียนรู้ได้	

เกณฑ์การให้คะแนน (Scoring Rubric)

1 คะแนน	1 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 1 ข้อ
2 คะแนน	2 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ
3 คะแนน	3 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 3 กำหนดสาระสำคัญ (Concept) และสาระเนื้อหา (Content)

เกณฑ์การพิจารณาผลการปฏิบัติ	คะแนน
-----------------------------	-------

1. เขียนสาระสำคัญในลักษณะของความคิดรวบยอดหรือแก่นของความรู้ที่สำคัญ และสอดคล้องกับเรื่องที่สอน 2. เขียนสาระเนื้อหาในลักษณะของการขยายรายละเอียดของสาระสำคัญและสอดคล้องกับสาระสำคัญ 3. เขียนสาระเนื้อหาที่มีปริมาณและความลึกซึ้งเหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน	
--	--

เกณฑ์การให้คะแนน (Scoring Rubric)

1 คะแนน	1 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 1 ข้อ
2 คะแนน	2 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ
3 คะแนน	3 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 4 กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้

เกณฑ์การพิจารณาผลการปฏิบัติ	คะแนน
1. กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ 2. กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนมีความสามารถที่จะสร้างชิ้นงาน/ภาระงาน 3. กิจกรรมการเรียนรู้มีความน่าสนใจ และเหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน	

เกณฑ์การให้คะแนน (Scoring Rubric)

1 คะแนน	1 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 1 ข้อ
2 คะแนน	2 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ
3 คะแนน	3 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 5 กำหนดการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

เกณฑ์การพิจารณาผลการปฏิบัติ	คะแนน
1. วิธีการและเครื่องมือวัดผลเหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้ 2. เกณฑ์การประเมินผลการเรียนรู้มีความชัดเจน 3. วัดและประเมินความสามารถที่จะสร้างชิ้นงาน/ภาระงาน	

เกณฑ์การให้คะแนน (Scoring Rubric)

1 คะแนน	1 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 1 ข้อ
2 คะแนน	2 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ
3 คะแนน	3 คะแนน เมื่อปรากฏชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 6 กำหนดสื่อการเรียนรู้

เกณฑ์การพิจารณาผลการปฏิบัติ	คะแนน
1. เลือกใช้สื่อที่กระตุ้น ส่งเสริมให้นักเรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ 2. เลือกใช้สื่ออย่างหลากหลาย เหมาะสมกับสื่อการเรียนรู้ที่หลากหลายของนักเรียน 3. เลือกใช้สื่อที่เนื้อหา มีความถูกต้องและทันสมัย ไม่กระทบความมั่นคงของชาติ ไม่ขัดต่อศีลธรรม มีการใช้ภาษาที่ถูกต้อง รูปแบบการนำเสนอที่เข้าใจง่าย และน่าสนใจ	

ส่วนที่ 3 แนวทางการวัดและประเมินผลการฝึกอบรม

การวัดและประเมินผลตามหลักสูตรการฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน เป็นการตรวจสอบว่าผู้เข้าอบรมมีความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติได้หรือไม่เพียงใด ขอบเขตที่ประเมินครอบคลุมจุดมุ่งหมายของการฝึกอบรม คือ ด้านความสามารถ ด้านความรู้ และด้านเจตคติ การวัดและประเมินผลตามหลักสูตรนี้ดำเนินการประเมินผลหลักสูตร ดังนี้

			เต็ม						
หลัง ทดลอง	8	72	54	0.71	66.75	92.71	8	0	.008

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน เท่ากับร้อยละ 92.71 ซึ่งสูงกว่าเมื่อเทียบกับเกณฑ์ ร้อยละ 75 ของผู้เข้าอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้เข้าอบรมผ่านเกณฑ์ 8 คน

ภาคผนวก ง ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. ผลการวิเคราะห์ค่าความเหมาะสมของร่างหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน
2. ผลการวิเคราะห์ค่าความเหมาะสมของเอกสารประกอบหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน
3. ผลการวิเคราะห์ค่าความดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างตัวบ่งชี้กับความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน
4. ผลการวิเคราะห์ค่าความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนตามหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน
5. ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดผลการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน

ตาราง 13 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าความเหมาะสมของร่างหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน

ข้อที่	รายการประเมิน	คะแนนระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					$\bar{x}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
		1	2	3	4	5			
ความสำคัญของหลักสูตร									
คุณลักษณะองค์ประกอบของหลักสูตร									
	มีการกล่าวถึงเหตุผลและความต้องการจำเป็นที่มีความสมบูรณ์เพียงพอที่ต้องจัดทำหลักสูตร	4	4	4	4	4	4.00	0.00	มาก
หลักการ									
คุณลักษณะองค์ประกอบของหลักสูตร									
1	มีแนวคิด หลักการ ทฤษฎีรองรับ	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
2	มีความชัดเจน สามารถนำไปเป็นหลักปฏิบัติได้	4	4	4	4	4	4.00	0.00	มาก
เฉลี่ยรวม							4.20	0.18	มาก
จุดมุ่งหมาย									
คุณลักษณะองค์ประกอบของหลักสูตร									
1	ระบุถึงคุณลักษณะด้านความรู้ (knowledge-K) ทักษะ (skill-S) และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (attitude, attribute-A)	4	4	5	4	4	4.20	0.45	มาก
2	มีความชัดเจน นำไปสู่การประเมินได้	4	4	4	4	4	4.60	0.55	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม							4.40	0.22	มาก
โครงสร้าง									
คุณลักษณะองค์ประกอบของหลักสูตร									
1	สอดคล้องกับความสำคัญของหลักสูตร	4	4	4	4	4	4.00	0.00	มาก
2	สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	4	4	4	4	4	4.60	0.55	มากที่สุด
3	เนื้อหา มีความเหมาะสมกับสภาพหรือลักษณะของผู้เข้าอบรม	4	4	4	4	4	4.00	0.00	มาก

4	การเรียงลำดับเนื้อหาที่มีความต่อเนื่องกัน	4	4	4	4	4	4.00	0.00	มาก
5	มีรายละเอียดของเนื้อหา	4	4	4	4	4	4.00	0.00	มาก
6	ระยะเวลาที่ใช้ในการฝึกอบรมแต่ละเนื้อหาที่มีความเหมาะสม	5	4	4	5	5	4.00	0.00	มาก
เฉลี่ยรวม							4.10	0.09	มาก

ข้อที่	รายการประเมิน	คะแนนระดับ ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					$\bar{x}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
		1	2	3	4	5			
แนวทางการจัดกิจกรรมฝึกอบรม									
คุณลักษณะองค์ประกอบของหลักสูตร									
1	สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	4	4	5	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
2	แนวทางการจัดกิจกรรมมีลักษณะเป็นการจัดกิจกรรมตามแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
3	แนวทางการจัดกิจกรรม มีแนวคิดหรือหลักการและหรือขั้นตอนที่ชัดเจน	4	4	4	4	4	4.00	0.00	มาก
4	เสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครู	4	4	4	4	4	4.00	0.00	มาก
5	มีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้สอนจริง	4	4	4	4	4	4.00	0.00	มาก
เฉลี่ยรวม							4.28	0.18	มาก
แนวทางการใช้สื่อ									
คุณลักษณะองค์ประกอบของหลักสูตร									
1	มีรายละเอียดของสื่อชัดเจน	4	5	4	4	5	4.50	0.55	มาก
2	เสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครู	4	4	4	4	4	4.00	0.00	มาก
เฉลี่ยรวม							4.20	0.27	มาก
การวัดและประเมินผลการเรียนรู้									
คุณลักษณะองค์ประกอบของหลักสูตร									
1	วัดและประเมินผลตรงตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	4	5	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
2	วิธีการวัดผลมีความหลากหลาย	4	4	4	4	4	4.00	0.00	มาก
3	เกณฑ์การประเมินมีความเหมาะสม	4	5	4	4	4	4.20	0.45	มาก
เฉลี่ยรวม							4.27	0.28	มาก

ตาราง 14 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าความเหมาะสมของเอกสารประกอบหลักสูตรฝึกอบรบครูตาม
 ทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตร
 การศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน

ข้อที่	รายการประเมิน	คะแนนระดับ ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะ สม
		1	2	3	4	5			
2. แนวทางการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติ									
1.1	ระบุบทบาทของวิทยากรชัดเจน	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
1.2	ระบุบทบาทของพี่เลี้ยงชัดเจน	4	4	5	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
1.3	ระบุบทบาทของผู้เข้าอบรมชัดเจน	4	4	5	4	5	4.40	0.55	มาก
เฉลี่ยรวม							4.60	0.43	มากที่สุด
2.แนวทางการจัดกิจกรรม (แผนการจัดการฝึกอบรบ)									
2.1 สาระสำคัญ									
2.1.1	สอดคล้องกับเรื่องที่ฝึกอบรบ	4	4	5	5	4	4.40	0.55	มาก
2.1.2	เขียนสาระสำคัญในลักษณะของความคิดรวบยอด หรือแก่นของความรู้ที่สำคัญ	4	4	4	4	4	4.00	0.00	มาก
เฉลี่ยรวม							4.20	0.27	มาก
2.2 จุดประสงค์การเรียนรู้									
2.2.1	สอดคล้องกับเรื่องที่ฝึกอบรบ	5	4	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
2.2.2	ชัดเจน นำไปสู่การจัดกิจกรรมฝึกอบรบได้	4	4	5	5	5	4.40	0.55	มาก
2.2.3	ชัดเจน นำไปสู่การวัดผลและประเมินผลการ ฝึกอบรบได้	4	4	4	4	4	4.20	0.45	มาก
เฉลี่ยรวม							4.40	0.28	มาก
2.3 สาระการเรียนรู้									
2.3.1	สอดคล้องกับสาระสำคัญ	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
2.3.2	เขียนสาระการเรียนรู้ในลักษณะของการขยาย รายละเอียดของสาระสำคัญ	4	5	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
2.3.3	มีปริมาณและความลึกซึ่งเหมาะสมกับผู้เข้าอบรม	4	5	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม							4.73	0.37	มากที่สุด

ข้อที่	รายการประเมิน	คะแนนระดับ ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
		1	2	3	4	5			
2.4 กิจกรรมการฝึกอบรม									
2.4.1	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
2.4.2	เสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครู	4	4	4	4	5	4.20	0.45	มาก
2.4.3	สอดคล้องกับกระบวนการเรียนการสอนตาม ทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง	4	4	4	4	4	4.00	0.00	มาก
2.4.4	มีความน่าสนใจ	4	4	4	5	5	4.40	0.55	มาก
2.4.5	เหมาะสมกับผู้เข้าอบรม	4	4	4	4	4	4.00	0.00	มาก
2.4.6	มีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้สอนจริง	4	4	4	4	5	4.20	0.45	มาก
เฉลี่ยรวม							4.20	0.27	มาก
2.5 สื่อ									
2.5.1	สอดคล้องกับกิจกรรมการฝึกอบรม	4	5	4	4	5	4.40	0.55	มาก
2.5.2	เสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครู	4	5	4	4	5	4.40	0.55	มาก
เฉลี่ยรวม							4.40	0.42	มาก
2.6 การวัดและประเมินผล									
2.6.1	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	4	5	4.40	0.55	มาก
2.6.2	วิธีการและเครื่องมือวัดผลเหมาะสมกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	4	4	4.20	0.45	มาก
2.6.3	เกณฑ์การประเมินผลการเรียนรู้มีความชัดเจน	5	5	5	4	5	4.80	0.45	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม							4.47	0.18	มาก
3 แนวทางการวัดและประเมินผล									
	ระบุแนวทางการวัดและประเมินผลชัดเจน	4	4	5	4	5	4.40	0.55	มาก
เฉลี่ยรวม							4.40	0.55	มาก

ตาราง 15 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าความดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างตัวบ่งชี้กับ
 ความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียน
 เอกชน

ข้อที่	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					IOC	แปลผล
		1	2	3	4	5		
1.	ความสามารถในการวิเคราะห์ตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551							
	ตัวบ่งชี้ที่ 1 วิเคราะห์แต่ละตัวชี้วัดที่ระบุให้เห็นว่า เมื่อนำมาจัดการเรียนรู้ ผู้เรียนจะรู้อะไร และทำอะไรได้	+	+	+	+	+	1.00	ใช้ได้
		1	1	1	1	1		
	ตัวบ่งชี้ที่ 2 วิเคราะห์แต่ละตัวชี้วัดที่ให้เห็นว่าจะนำพาให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญใด	+	+	+	+	+	1.00	ใช้ได้
		1	1	1	1	1		
	ตัวบ่งชี้ที่ 3 วิเคราะห์แต่ละตัวชี้วัดที่ให้เห็นว่าจะนำพาให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ใด	+	+	+	+	+	1.00	ใช้ได้
		1	1	1	1	1		
2	ความสามารถด้านการวิเคราะห์ข้อมูล สภาพปัญหา จุดเน้น ความต้องการของชุมชนและของสถานศึกษา และความต้องการของผู้เรียน							
	ตัวบ่งชี้ที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูล สภาพปัญหา ความต้องการของชุมชนและของสถานศึกษา	+	0	+	+	+	0.80	ใช้ได้
		1		1	1	1		
	ตัวบ่งชี้ที่ 2 วิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน	+	+	+	+	+	1.00	ใช้ได้
		1	1	1	1	1		
3	ความสามารถในการจัดทำคำอธิบายรายวิชา							
	ตัวบ่งชี้ที่ 1 จัดทำคำอธิบายรายวิชาประกอบด้วย รหัสวิชา ชื่อรายวิชา กลุ่มสาระการเรียนรู้ ระดับชั้น เวลาเรียนหรือหน่วยกิต ส่วนท้ายของคำอธิบายรายวิชาใส่รหัสตัวชี้วัด (รายวิชาพื้นฐาน) หรือผลการเรียนรู้ (รายวิชาเพิ่มเติม)	0	0	+	+	+	0.60	ใช้ได้
				1	1	1		
	ตัวบ่งชี้ที่ 2 จัดทำคำอธิบายให้ทราบว่าเมื่อเรียนรายวิชานั้นแล้วผู้เรียนจะมีความรู้ ทักษะ คุณลักษณะ หรือเจตคติอะไร และระบุให้ทราบถึงกระบวนการเรียนรู้หรือประสบการณ์สำคัญที่ผู้เรียนจะได้รับ	+	0	+	+	+	0.80	ใช้ได้
		1		1	1	1		

ข้อที่	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					IOC	แปลผล	
		1	2	3	4	5			
4	ความสามารถในการจัดทำโครงสร้างรายวิชา								
	ตัวบ่งชี้ที่ 1 จัดทำรายวิชาประกอบด้วยจำนวนหน่วยการเรียนรู้ เรื่องของหน่วยการเรียนรู้ ตัวชี้วัดของหน่วยการเรียนรู้ เวลาในการจัดการเรียนการสอน และสัดส่วนการเก็บคะแนน	+	+	+	0	+	0.80	ใช้ได้	
		1	1	1		1			
5	การออกแบบหน่วยการเรียนรู้								
ข้อที่	รายการประเมิน	ตัวบ่งชี้ที่ 1 ชื่อหน่วยการเรียนรู้มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์	+	+	+	+	+	ใช้ได้	1.00
			1	1	1	1	1		
			ผู้เชี่ยวชาญคนที่					IOC	แปลผล
		1	2	3	4	5			
	ตัวบ่งชี้ที่ 2 สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด สาระการเรียนรู้ และเวลา	+	0	+	+	+	0.80	ใช้ได้	
		1		1	1	1			
	ตัวบ่งชี้ที่ 3 กิจกรรมการเรียนรู้	+	+	+	+	+	1.00	ใช้ได้	
		1	1	1	1	1			
	ตัวบ่งชี้ที่ 4 การประเมินผล และสื่อ	0	+	+	+	+	0.80	ใช้ได้	
			1	1	1	1			
6	ความสามารถในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้								
	ตัวบ่งชี้ที่ 1 วิเคราะห์และวางแผนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้	+	+	+	+	+	1.00	ใช้ได้	
		1	1	1	1	1			
	ตัวบ่งชี้ที่ 2 กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้	+	+	+	+	+	1.00	ใช้ได้	
		1	1	1	1	1			
	ตัวบ่งชี้ที่ 3 กำหนดสาระสำคัญ (Concept) และสาระเนื้อหา (Content)	+	+	+	+	+	1.00	ใช้ได้	
		1	1	1	1	1			
	ตัวบ่งชี้ที่ 4 กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้	+	+	+	+	+	1.00	ใช้ได้	
		1	1	1	1	1			
	ตัวบ่งชี้ที่ 5 กำหนดการวัดและประเมินผลการเรียนรู้	+	+	+	+	+	1.00	ใช้ได้	
		1	1	1	1	1			
	ตัวบ่งชี้ที่ 6 กำหนดสื่อการเรียนรู้	0	+	+	+	+	0.80	ใช้ได้	

ข้อที่	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					IOC	แปลผล
		1	2	3	4	5		
			1	1	1	1		
7	ความสามารถในการจัดการจัดการเรียนรู้							
	ตัวบ่งชี้ที่ 1 การปฏิบัติตามแผนการจัดการเรียนรู้	+	+	+	+	+	1.00	ใช้ได้
		1	1	1	1	1		
	ตัวบ่งชี้ที่ 2 การมีส่วนร่วมของนักเรียน	+	+	+	+	+	1.00	ใช้ได้
		1	1	1	1	1		
	ตัวบ่งชี้ที่ 3 ลีลาการสอนของครู	+	0	+	+	0	0.60	ใช้ได้
		1		1	1			
	ตัวบ่งชี้ที่ 4 การจัดการชั้นเรียน	+	0	+	+	+	0.80	ใช้ได้
		1		1	1	1		
	ตัวบ่งชี้ที่ 5 การควบคุมชั้นเรียน	+	+	+	+	+	1.00	ใช้ได้
		1	1	1	1	1		
	ตัวบ่งชี้ที่ 6 กิจกรรมหลังการสอน	+	+	+	0	+	0.80	ใช้ได้
		1	1	1		1		

ตาราง 16 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนตามหลักสูตรฝึกอบรมครู
ตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำ
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน

ข้อที่	รายการประเมิน	คะแนนระดับ ความคิดเห็นของครู (คนที)								$\bar{x}$	SD	ระดับ ความ คิดเห็น
		1	2	3	4	5	6	7	8			
ตอนที่ 1 ด้านเนื้อหาสาระ												
1	เนื้อหาที่มีความน่าสนใจสอดคล้องกับความต้องการ ของโรงเรียนของท่าน	5	5	5	4	4	5	4	5	4.63	0.52	มากที่สุด
2	เนื้อหาสอดคล้องกับความต้องการของท่าน	4	4	5	5	5	4	5	5	4.50	0.53	มากที่สุด
3	ท่านสามารถนำความรู้จากเนื้อหาที่ฝึกอบรมไปใช้ ในการปฏิบัติงานได้	5	4	5	5	5	5	5	4	4.75	0.46	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม										4.63	0.45	มากที่สุด
ตอนที่ 2 ด้านกิจกรรมการฝึกอบรม												
1	กิจกรรมการฝึกอบรมทำให้ท่านได้ฝึกสติ	5	4	4	5	5	5	5	4	4.63	0.52	มากที่สุด
2	กิจกรรมการฝึกอบรมทำให้ท่านได้ฟังคนอื่นอย่าง ลึกซึ้ง	4	5	5	5	5	4	4	5	4.63	0.52	มากที่สุด
3	กิจกรรมการฝึกอบรมทำให้ท่านได้เข้าใจตนเอง	5	5	5	4	4	5	4	4	4.50	0.53	มากที่สุด
4	กิจกรรมการฝึกอบรมทำให้ท่านได้เข้าใจคนอื่น	4	4	5	5	4	4	5	5	4.50	0.53	มากที่สุด
5	กิจกรรมการฝึกอบรมทำให้ท่านได้ไตร่ตรอง ความคิด ความรู้เกี่ยวกับการนำหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ	4	5	5	4	5	5	5	4	4.50	0.53	มาก
6	กิจกรรมการฝึกอบรมทำให้ท่านสามารถวิเคราะห์ ตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ท่านสอนได้	5	4	5	5	4	5	5	4	4.38	0.52	มาก
7	กิจกรรมการฝึกอบรมทำให้ท่านวิเคราะห์ข้อมูล สภาพปัญหา จุดเน้น ความต้องการของชุมชน สถานศึกษา และความต้องการของนักเรียนได้	5	5	4	4	5	4	5	5	4.38	0.52	มาก
8	กิจกรรมการฝึกอบรมทำให้ท่านสามารถจัดทำ คำอธิบายรายวิชาได้	5	5	5	5	4	4	4	5	4.38	0.52	มาก
9	กิจกรรมการฝึกอบรมทำให้ท่านสามารถจัดทำ โครงสร้างรายวิชาได้	4	5	4	5	4	5	5	5	4.38	0.52	มาก
10	กิจกรรมการฝึกอบรมทำให้ท่านสามารถออกแบบ หน่วยการเรียนรู้ได้	5	5	5	4	4	5	5	4	4.63	0.52	มากที่สุด
11	กิจกรรมการฝึกอบรมทำให้ท่านสามารถเขียน แผนการจัดการเรียนรู้ได้	4	5	4	5	4	5	5	5	4.63	0.52	มากที่สุด
12	กิจกรรมการฝึกอบรมทำให้ท่านสามารถจัดการ เรียนรู้ตามแผนฯ ได้	5	4	5	4	5	5	4	5	4.63	0.52	มากที่สุด

เฉลี่ยรวม											4.51	0.37	มากที่สุด
ตอนที่ 3 ด้านสื่อการฝึกอบรม													
1	ใช้สถานการณ์ ปัญหาในการจัดการเรียนการสอน ในโรงเรียนของท่าน	5	4	5	4	5	4	5	5	4.38	0.52	มาก	
2	สื่อการเรียนรู้มีความน่าสนใจและทำให้ท่านมี ความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้น พื้นฐานสู่การปฏิบัติ	5	5	5	4	4	5	5	5	4.25	0.46	มาก	
เฉลี่ยรวม											4.31	0.46	มาก
ตอนที่ 4 ด้านการวัดและประเมินผล													
1	ทีมผู้ฝึกอบรมวัดและประเมินผลด้วยการให้ท่าน ปฏิบัติ	5	5	5	4	5	4	5	4	4.63	0.52	มากที่สุด	
2	ทีมผู้ฝึกอบรมวัดและประเมินผลหลายวิธี	4	5	4	5	5	5	4	5	4.38	0.52	มาก	
เฉลี่ยรวม											4.50	0.46	มากที่สุด
ตอนที่ 5 ด้านบรรยากาศในการฝึกอบรม													
1	การฝึกอบรมทำให้ท่านรู้สึกผ่อนคลาย ไม่ เคร่งเครียด	5	5	5	4	4	5	4	4	4.50	0.53	มากที่สุด	
2	การฝึกอบรมตามหลักสูตรนี้ทำให้ท่านมีความสุข ในการฝึกอบรม	4	5	4	5	4	5	4	5	4.50	0.53	มากที่สุด	
3	ทีมผู้ฝึกอบรมดูแลเอาใจใส่ท่านอย่างดี	5	5	5	4	5	5	5	5	4.88	0.35	มากที่สุด	
เฉลี่ยรวม											4.63	0.42	มากที่สุด

ตาราง 17 แสดงผลผลการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความสามารถในการนำหลักสูตร
การศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ

ด้านที่ 1 ความสามารถในการวิเคราะห์ตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลาง
การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

ครูคนที่	ผู้ประเมินคนที่ 1			ผู้ประเมินคนที่ 2		
	ตัวบ่งชี้ที่ 1	ตัวบ่งชี้ที่ 2	ตัวบ่งชี้ที่ 3	ตัวบ่งชี้ที่ 1	ตัวบ่งชี้ที่ 2	ตัวบ่งชี้ที่ 3
1	1	2	1	1	1	1
2	1	1	2	1	1	2
3	1	1	2	1	1	2
4	1	2	1	1	2	1
รวม	4	6	6	4	5	6

จากตารางผลการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความสามารถในการนำหลักสูตร
การศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชนมีค่าเท่ากับ 0.91 ถือเป็นเกณฑ์ที่ยอมรับได้

**ด้านที่ 2 ความสามารถด้านการวิเคราะห์ข้อมูล สภาพปัญหา จุดเน้น ความต้องการของชุมชน
และของสถานศึกษา และความต้องการของผู้เรียน**

ครูคนที่	ผู้ประเมินคนที่ 1		ผู้ประเมินคนที่ 2	
	ตัวบ่งชี้ที่ 1	ตัวบ่งชี้ที่ 2	ตัวบ่งชี้ที่ 1	ตัวบ่งชี้ที่ 2
1	1	1	1	2
2	2	1	2	1
3	2	1	1	2
4	1	1	1	1
รวม	6	4	5	6

จากตารางผลการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความสามารถในการนำหลักสูตร
การศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชนมีค่าเท่ากับ 0.93 ถือเป็นเกณฑ์ที่ยอมรับได้
ด้านที่ 3 ความสามารถในการจัดทำคำอธิบายรายวิชา

ครูคนที่	ผู้ประเมินคนที่ 1		ผู้ประเมินคนที่ 2	
	ตัวบ่งชี้ที่ 1	ตัวบ่งชี้ที่ 2	ตัวบ่งชี้ที่ 1	ตัวบ่งชี้ที่ 2
1	1	1	1	2
2	1	2	2	1
3	2	2	1	2
4	1	1	1	1
รวม	5	6	5	6

จากตารางผลการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความสามารถในการนำหลักสูตร
การศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชนมีค่าเท่ากับ 0.87 ถือเป็นเกณฑ์ที่ยอมรับได้

ด้านที่ 4 ความสามารถในการจัดทำโครงสร้างรายวิชา

ครูคนที่	ผู้ประเมินคนที่ 1	ผู้ประเมินคนที่ 2
	ตัวบ่งชี้ที่ 1	ตัวบ่งชี้ที่ 1
1	1	2
2	2	2
3	2	2
4	1	1
รวม	6	6

จากตารางผลการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความสามารถในการนำหลักสูตร
การศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชนมีค่าเท่ากับ 0.87 ถือเป็นเกณฑ์ที่ยอมรับได้

ด้านที่ 5 การออกแบบหน่วยการเรียนรู้

ครูคนที่	ผู้ประเมินคนที่ 1				ผู้ประเมินคนที่ 2			
	ตัวบ่งชี้ที่ 1	ตัวบ่งชี้ที่ 2	ตัวบ่งชี้ที่ 3	ตัวบ่งชี้ที่ 4	ตัวบ่งชี้ที่ 1	ตัวบ่งชี้ที่ 2	ตัวบ่งชี้ที่ 3	ตัวบ่งชี้ที่ 4
	1	2	3	4	1	2	3	4
1	1	2	1	1	1	2	1	1
2	1	1	2	1	1	1	2	1
3	3	2	3	1	3	2	3	1
4	2	2	1	1	2	2	1	1
รวม	7	7	7	4	7	7	7	4

จากตารางผลการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความสามารถในการนำหลักสูตร
การศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชนมีค่าเท่ากับ 0.93 ถือเป็นเกณฑ์ที่ยอมรับได้

ด้านที่ 6 ความสามารถในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

ครูคน ที่	ผู้ประเมินคนที่ 1						ผู้ประเมินคนที่ 2					
	ตัว บ่งชี้ที่ 1	ตัว บ่งชี้ ที่ 2	ตัว บ่งชี้ที่ 3	ตัว บ่งชี้ ที่ 4	ตัว บ่งชี้ที่ 5	ตัว บ่งชี้ที่ 6	ตัว บ่งชี้ที่ 1	ตัว บ่งชี้ที่ 2	ตัว บ่งชี้ที่ 3	ตัว บ่งชี้ที่ 4	ตัว บ่งชี้ที่ 5	ตัว บ่งชี้ที่ 6
1	1	2	1	2	1	1	1	2	1	2	1	1
2	1	2	2	2	1	1	1	3	2	2	1	1
3	1	3	1	2	1	1	1	3	1	2	1	1
4	1	2	1	2	1	1	1	3	1	2	1	1
รวม	4	9	5	8	4	4	4	8	5	8	4	4

จากตารางผลการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความสามารถในการนำหลักสูตร
การศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชนมีค่าเท่ากับ 0.95 ถือเป็นเกณฑ์ที่ยอมรับได้

ด้านที่ 7 ความสามารถในการจัดการจัดการเรียนรู้

ครูคน ที่	ผู้ประเมินคนที่ 1						ผู้ประเมินคนที่ 2					
	ตัว บ่งชี้ที่ 1	ตัว บ่งชี้ที่ 2	ตัว บ่งชี้ที่ 3	ตัว บ่งชี้ที่ 4	ตัว บ่งชี้ที่ 5	ตัว บ่งชี้ที่ 6	ตัว บ่งชี้ที่ 1	ตัว บ่งชี้ที่ 2	ตัว บ่งชี้ที่ 3	ตัว บ่งชี้ที่ 4	ตัว บ่งชี้ที่ 5	ตัว บ่งชี้ที่ 6
1	2	2	3	2	3	1	2	2	3	2	3	1
2	2	2	3	1	3	2	2	2	3	1	3	1
3	2	2	3	2	3	1	2	2	1	2	3	1
4	2	2	3	2	3	1	2	2	3	2	3	1
รวม	8	8	12	7	12	5	8	8	12	7	12	4

จากตารางพบว่า ผลการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความสามารถในการนำหลักสูตร
การศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชนมีค่าเท่ากับ 0.95 ถือเป็นเกณฑ์ที่ยอมรับได้

ภาคผนวก จ ภาพประกอบการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร

กิจกรรมไตร่ตรองเชิงวิพากษ์

กิจกรรม สร้างความรู้ร่วมกัน

กิจกรรม สอนและสะท้อนคิดการสอน

